

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

சிவசுந்தரனார் திருநெல்வேலி-20.

புள்ளிருக்குவேளர்ப்புராணம்

என்னும்

வயித்திகரன்கோயிற்புராணம்.

காத்தியாயனரிருப்பு
வடுகநாததேசிகர்
அருளிச்செய்தது.

இஃது,
திருக்கைலாசபரமபரைப்
பொம்மையபாளையம்
ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதினத்துச்
சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிககப்பட்டு,

ஷேசுவாமிகளமாணக்காகளிலொருவரும்
சிதம்பர சைவப் பிரகாச வித்தியா சாலை
உபாத்தியாயருமாகிய
சு - சொக்கலிங்கமுதலியாரால்

சென்னை:

ஜீவரக்ஷாமித அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

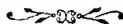
1886.

Registered Copy-right.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திகழ்சிவ ஞான தேசிக னருளாற நெளிநதுளஞ் ச
சாத திரமும், புகழ்பெற வுணர்ந்தோ னட்சய லிங்கப்
ணிய முனிவரன் புகல, வகழகட லுலகில் வடமொழி
ஞர்ப் புராணநதென் மொழியினி லருளி, மகிழ்பெற
தேற றினனெழில் வடுக நாதன்வாழ் வளளிநா யகனமுனை

சிவசுண்டுகன் றுணை.

சருக்கவகராதி.

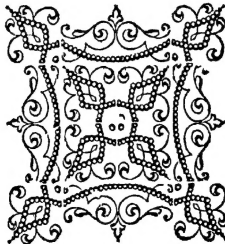
ம்.	சருக்கம்.	பாடற் றொகை
அ	அங்கசந்தானச்சருக்கம்.	கங்
ரு	அங்காரகனருச்சுணைசெய்சருக்கம்.	உங்
ஊ	அசுரீரிவாககளித்தச்சருக்கம்.	கங்
சு	ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்	எ
க	ஆதித்தனருச்சுணைசெய்சருக்கம்	உ௦
க	இந்திரனோபந்நகுச்சருக்கம்.	ங்
உ	இரணியவனமச்சருக்கம்.	கஉ
க	இராமதீர்த்தச்சருக்கம்.	கஅ
ரு	இருடியாமுறைமைகூறியச்சருக்கம்.	கக
ச	உத்தவகச்சருக்கம்.	கக
க	எண்டிசைமகிமைகூறியச்சருக்கம்.	க௦
அ	சங்கைபாவநதீர்த்தச்சருக்கம்.	ங்
க	கடவுள்வணக்கம்.	கஅ
அ	கந்தருவாசாபந்நகுச்சருக்கம்.	கஉ
ரு	கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.	ரு
ங்	காலவச்சருக்கம்	உஅ
எ	குமரராயகனருச்சுணைசெய்சருக்கம்	கஉ
அ	கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.	ரு
உ	சடாயுவருச்சுணைசெய்சருக்கம்.	ரு௦
ச	சுதாரந்நச்சருக்கம்.	கஉ
ரு	சுதேயசனம் - சருக்கம்.	உஉ
ஊ	சுந்தரனருச்சுணைசெய்சருக்கம்.	க௦
உ	சுனாத்தனச்சருக்கம்.	கஅ

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடநெறை.
௫௨	சித்தாமூததீர்த்தச்சருக்கம்.	க௯
௨௦௮	சித்திரகேதுச்சருக்கம்.	க௭
௧௩௭	சிவதனமன்பிரமரட்சௌநீங்குசருக்கம்.	௧௪
௨௧௬	சீலவிருத்தச்சருக்கம்.	௧௭
௬௯	சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.	௧௨
௨௧௯	சுவாசினிச்சருக்கம்.	௧௩
௬௫	சூரியதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧
௧௨௬	சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.	௫
௧௨௭	சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௧
௧௦௬	சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.	௪
௬௬	தக்கதீர்த்தச்சருக்கம்.	௭
௬௬	தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.	௩௮
௧௫௬	தாரகாசரசங்காரச்சருக்கம்.	௨௫
௬௪	தருப்பணபலன் கூறியசருக்கம்.	௭
௩௦	தலச்சருக்கம்.	௧௦௨
௧௪௯	தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.	௧௫
௧௪௦	திருச்சாந்துண்டைசெயமுறைமைகூறியசருக்கம்.	௭
௧௬	திருநகரசிறப்பு.	௧௪
௧௦	திருநாட்டுசிறப்பு.	௩௭
௧௪௧	திருவவதாரச்சருக்கம்.	௨௧
௧௭௦	திருவிழாச்சருக்கம்.	௩
௧௧௨	துசீலச்சருக்கம்.	௨௨
௨௨௧	துசீலச்சருக்கம்.	௫
௧௩௩	துருவாசர்பிராந்தீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௧
௧௬௪	தேவரஞ்சனைசெயசருக்கம்.	௧௧
௧௮	நைமிசாரணியச்சருக்கம்.	௬௭
௧௦௮	பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௧
௬	பாயிரம்.	௧௧

சருக்கவகராதி.

பககம்.	சருக்கம்.	பாடற றெகை
அக	பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.	உச
கக	பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.	கக
எஎ	புருடனைக்கொன்றபாவாதீர்ந்தசருக்கம்.	உந
கருஉ	பொரபுரிசருக்கம்.	கஅ
கூ௦	மாதபலனகூறியசருக்கம்.	உ௦
கஉ௦	மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.	கக
அகூ	முனிவாதீர்த்தச்சருக்கம்.	அ
சசக	வரம்பெறுசருக்கம்.	ககூ
கூரு	வாலாம்பிகையருசசீனசெயசருக்கம்.	உஉ
கூஎ	வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.	கூ
க௦உ	விலவதீர்த்தச்சருக்கம்.	கஉ
கக	வீரகத்தீர்ந்தசருக்கம்	கூ
உகக	வீரசேனச்சருக்கம்.	உகூ
அகூ	வேதமருசசீனசெயசருக்கம்.	கூ

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௬	க	ச	துரைசகும்	துரைத்த
௭	௭	க	பாரயி	பாரயிர
௧௩	௨௨	க	வெள்ளி	வெள்ள
”	”	௨	மருதனன	மருதநன
௧௪	௨௪	ச	கையற	கயற
௧௬	௨	ச	சாரள	சாரள
௩௩	௧௬	௨	பாடனநிர்	பாடடினீர்
”	௧௯	௨	னற	நற
௩௪	௨௩	௨	வரையுமி	வரையும
௩௮	௪௨	௩	வுளரன	வுளரகசன்
௪௦	௩௨	க	நற	னற்
௪௪	௭௧	௧	நற	னற
௪௩	௭௨	ச	தததை	தரவதை
”	௭௬	ச	ஞந்நினீர்	ஞந்தினீர்
௪௮	௮௩	க	நற்	னற்
௩௦	௯௬	௩	செயலூ	செயூ
௩௨	௨	௨	கணனி	கண்ணி
”	”	ச	கூறி	கூற
௩௩	௯	௩	ரெனனே	ரெனனா
௯௦	௯	௩	செங்கான	செங்கோன்

பககம்.	பாட்டு	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
கூக	சு	உ	முதற	முதச
கூஉ	கஉ	ந	மிதபர	மிகம்பர
கூந	கூ	க	தீனையும்	தீனையும்
எ௦	உக	க	டொழிந்த	டொழிய
எந	நு	ந	திரியும்	நிறையவ
எடு	உ	க	முதலீர	முதலீர
எஅ	க௦	ந	விரவி	விரவி
அ௦	உ௦	ச	பயட	பயட
அக	அ	ச	பருதை	பருத
அஎ	கஉ	ச	தடன	துட
அஅ	கஅ	ச	று	நறு
கூஉ	க	ச	பரம	வீர
கூச	எ	உ	நற	நற
கூஎ	நு	ந	புனர	புனல
கூக	க	உ	புதங்க	புகழும்
க௦நு	க	உ	பன	பயன
ககஉ	கக	ச	பய	செங
கஉ௦	ச	உ	பா துரும	பமொத்துருவ
கஉந	சு	உ	பா து	சுலாந்தி
கஉஅ	அ	ச	க	கண
கநச	க	உ	ம னு	னென்னு
கநநு	அ	உ	பய	வமாய
கசுந	அ	ந	ர	கிடி
கசுச	கஉ	ச	பலீப	முலை
கசுஎ	ந	ந	பெரிய	யெனை
கநு	நு	உ	பு தும	ருதுப்

பககம்.	பாட்டு.	வரி	யிழை.	திருத்தம்
கருசு	அ	ந	கயி	சையி
கருடு	கசு	உ	ணுருஞ்	ணுரிஞ்
கருள	சு	உ	நோ	னோ
கருஅ	கஉ	ந	சுர	சர
கருந	கஅ	ச	பிர	பிரா
கசுஉ	கரு	ச	பெரு	பெறு
கசுள	சு	ந	வமா	வமவா
கசுக	கசு	உ	தென	தன
கரு	உரு	உ	லுமிழ்ப்	லுமிழ
கசுசு	ரு	உ	விழாய	விழா
கஅ()	ரு	ந	னன்னு	ளன்னு
„	சு	ந	றவள	றனள
கஅரு	ந	உ	கொதி	கொழி.
கசு()	உசு	ச	பனனாள்	மன்னே
கசுசு	கஉ	உ	பெரு	தரு
கசுரு	சுந	க	தவா	யவா
கசுள	உந	ச	புகுவன்	புகன்
„	உசு	ந	முறை	முமை
உ()ந	க	ச	வரற்	வராக
„	ச	க	நற	னற
உ()ச	ரு	ச	நீங்கு	நீங்கி
உகந	சுந	ச	தியபை	தியைப்
உகசு	சஅ	க	குன	குமந
உகசு	ச	ந	பனை	பனை
„	உ	ச	னனை	னனை
„	ந	உ	டனைய	டனையன்

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம்

என்னும்

வயித்தீசுரன்கோயிற் புராணம்.

காப்பு.

சுருகளுட னெழிலகொழிசுருங் கொன்றையந்தார் தரித்திலரு
வனெங் கோமான, மங்களசின் மயமான வைத்யலிங்கம் விளங்கு
மகிமை யோங்கிப், பொங்குகிறப் பிணைமதுரம் பொழிந்திடுசெந்
திருநாள் கருத்துள் வைப்பாம்

கடவுள்வணக்கம்.

வைத்திய நாதர்.

திருமாலும் பதமம்வள ரயன்முதலாக் கடவுளருந் திகழ் மே
ன்மை, தருமாலி னிழைபுறையுஞ் சனகாதி யருமுவேளூர் தன்னிற்
போற்றக், கருமாலின் றொடர்பகற்றிப் பதவிபெற மருந்தளித்துக்
கருணை செய்யும், கருமாலே யிளம்பிழைசேர் வைத்தியலிங்கம் பொ
ன்னடியை வணக்கஞ் செய்வாம்.

(க)

தைய னுயகி.

பன்னரிய மகிமைநிறை யானந்தப் பெருகொளியே படிவ மாதி
யுன்னருமங் களநிறைந்து விளங்கியிருந் தெழிலகொழிப்ப வுலகுக்
கெல்லா, மண்ணையா யைந்தொழிற்கும் வித்தாகிப் புவனங்க ளனை
த்து மும்ப, மன்னுபெருங் கருணைபொழி தையனா யகிமலர்த்தாள்
வணக்கஞ் செய்வாம். (உ)

கரும்புருவச் சிலையும்வரிக் கயல்விழியும் வள்ளைவார் காது முல
லை, யரும்புமிள நகையுஞ்செங் கனிவாயும் பிறைதுதலு மமுத வாக்
கும், பொருந்தியமங் கலநாணு மலர்க்குழலும் விளங்கவெழிற் புள
னார் மேவுந், திருந்துமணங் கமழ்சாந்து கழுத்துமைவா லாம்பிகை
தாள் சிரமேற் கொள்வாம். (க)

விநாயகக கடவுள்.

ஏராரும் பிறைமருப்புஞ் சிறதுரச்சுந் தாமுகமு மிலகச் செ
பொன், வாராரும் களபமுலை மாதுதைய லுமைபளித்த மைந்
னாகிக், காராரும் பொழில்புடைசூழ் புளனாரிற் கருணைமதஞ் செ
ரிந்தெந் நாளூந், தீராத கொழிம்பாச வினைதீர்த்த பிள்ளைபதஞ் சிர
மேற் கொள்வாம். (ச)

முத்திவிநா யுகன்மகிழு மன்பனுக்கிவ் வுலகினிருண் முழுது
நிக்கு, மத்திவிநா யுகனெனவே யசத்திருநீ நீக்குவர மனித்து மன்னு,
மெத்திவிநா யுகன்மெலாஞ் சிவஞானச் செல்வனாக் கெனவே செய்
யுஞ், சித்திவிநா யுகன்வேளுர்த் குடவழைவி நாயகன்னுள் சிரமேற்
கொள்வாம். (இ)

சுப்பிர மணிபக் கடவுள்.

தாவகுபெரும் புவனமெலாம் பணியுயிரு திருவடித்தர் மீரையு
நீங்காத, தேங்குபெரும் கருணைவழித் தொழுதிரு முகங்களேர் ரா
றுத் தெய்வத், தேங்கமமூங் கடம்பணியும் பன்னிரண்டு தடம்புய
மும் திகழ மன்னுங், * காங்கெயனைப் பரிதிபுரி வளாகுமர குருபர
னைக கருதனா வைப்பாம். (சு)

அளிதருசின் தையரான வமர்ப்பெருஞ் சிறைமீள வகிலம் வா
ழப், பிளிறுமயி ராவதமும் பொன்னுலகும் விண்ணவர்கோன் பெற
மே வண்ட, வெளிமுகம் மகிர்வெதிர் வருகுர னுளங்கலங்க விளங்கு
செங்கை, யொளிதிகழ்வே லெடுத்தமுத்துக் குமரநா யகன்மலாத
தர் னுளத்துள் வைப்பாம். (சு)

திருநந்தி தேவா.

பொடியணியு மேனியுமப் புரிதூல்கூழ மணிமாரபும் புனைபு
மின்னற, கொடிதிகழுஞ் செஞ்சடையும் விழிமுனறுங் கரநான்குங்
குலவு மாணும், வடிமழவுஞ் சுடர்வாளு மணிப்பிரம்பும் விளங்கவெ
ள்ளி வரைகாத் தையன், முடிவரிய திருவாய்மை செலுத்துந்நி நா
யகன்ருள் முடிமேற் கொள்வாம். (அ)

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

பூழியன்வெஞ் சுரீங்கக கூனியிரச் சமனொழியப் புனித வெ
ண்ணி, நேருஞ்சுத் தொழுதேத்த வெடுத்தனித்துச் சிவசமய மில
கச் செய்தே, பூழிகடற் கொண்டிழு மூரினுள்வந் தனுகாதென்
றுரைக்குஞ் செவ்வக், தாழிககர் விளங்கவளர், கண்ணியர்தக் குல
மணியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (க)

* காங்கெயன் என்பது குறுக்கல் விகாரம்.

திருநாவுக் கரசு நாயனா.

அருகாமை திருநீற்றி னறைமுதலாக தீவகடியாக கணகா தென்னும், பெருமையெதி துலகறியக காட்டிமக ரஞ்சுழலும் பெருநீர் மல்குங், கருநிறத்தென டிரைக்கடலிற் கனமிதப்ப வருநாவுக் கரசின் செம்பொற், திருவடிததா மரைமலரைப் பவககடலின் கரை யேறச் சிந்தை செய்வாம் (க0)

சுந்தர மூர்த்தி நாயனா.

அரவையார் மணியல்குற் றடயிலக வளருமிள வன்னம் போதும், பரவையார் திருமனைகமெ பெருமான் னிரணத்திருப் பாத நோவ, விசுவையார் நடியாமத் தேவலா ளாயத்துதுக் கேவு நல லொப, புரவையார் தோழனெனுஞ் சுந்தரன்பொன் னடிப்பணிநது போற்று வோமே, (கக)

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

வழுதிமனு நெறிசெலுதது மந்திரியாய்ப் புரவிகொள்ள வந்த செம்பொன், முழுதும்வளர் திருப்பணிசெய திலகுதிரு வாசகமு மொழிந்து பாரோர், தொழுதுசிர மேற்கொண்டு துதிப்பகிறை கோவையாத துறைகள் யாவும், பழுதுபடா தெடுத்தரைத்த வாதஞ் ரன்பர்ப்பதம் பணிதல் செய்வாம். (கஉ)

சண்டேசுர நாயனா.

மண்டுபுனல பார்துவரு மண்ணிதி வெண்மணலின் மாறாக் கா தல், கொவந்திறைவன் முடிமீது குடத்தாநிறை "பாஸ்சொரிந்து கோ லா லங்கு, மின்னெசெயுந் தாதைதா ட்டுகதுமே தினியின்னிகு மேன் மைபெற்ற, சண்டியிரு தாள்வணங்கிச் சிவனடியார் மலர்ப்பாதந் தலைமேற் கொள்வாம். (கங)

கடவுள்வணக்கம்.

(ந)

திருத்தொண்டர்.

வெள்ளெருக்கின் வனப்பாங்கா விளரியனி யினமுரல வின்
ண ளாவிட, கள்ளிருக்கு மலர்ச்சோலை கவினவகுத தெண்ணரிய
கற்ப காலந், தெளளிருக்கு முதனன்கு வேதநித மருச்சனைசெய்
திருச்சு மேலாம், புள்ளிருக்கு வேனரை நினைக்குமன்பா தாள்
பணிந்து போற்று வாமே (கச)

வாழ்த்து. வேறு.

வான்வளஞ் சுரந்து பெய்க மன்னவன செங்கோல் வாழக
நான்மறை டவர்கள் வேளவி நன்னெறி வழாது செயக
நூன்முறை புணர்ந்த கலவி நுண்ணறி வுடையோர் சூழ்க
மேனமையாஞ் சைவ மோங்கி விளங்குக ஆலக மெல்லாம். (கரு)

பயன். வேறு.

திருவிளந் கியமா நிலந்தனிற் புகழ்சீர் செழித்திடு வயித்திய
நாத, னருமையாக தலநன மகிமையைக் கேட்போ ரளப்பருஞ் செ
லவரா குவாமேல், வருபெரும் பகையை வெல்குவர் கலவி மகப்பெ
று குவாபிணி யெய்தார், திருமல னுன சிவனமலாப் பாத நிலைமை
பெற நினைதுவாழத் திருப்பார். (கசு)

அவை யடக்கம். வேறு.

எண்ணி ரண்டு கலைஞ் மெய்திய
தன்ம திக்குமுன் றுரகை தானொளிர்
வண்மை யாமவை யோர்முன் வகுத்தியற்
பண்ண கைத்தெழு மென்றமிழ்ப் பாடலே. (கசு)

வளங்கொண் மால்விடை யண்ணன் மகிமைதான்
 விளங்கு மாதலின் மேவுமென் சொற்குறுங்
 களங்க மெண்ணிலர் கைக்கொள்வ ரென்றென
 துளங்கொ ளாசை தூர்ப்ப வுரைசெயவேன். (௧௮)

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௧௯.

பா மி ர ம்.

நதிபொதியுங் கயிலைவரை நாதனநதி நாயகற்கு நவில வன்
 னோன், சதுமறையு முணர்நதிலுரு சனற்குமார் குதவவவன றலைமை
 சான்ற, மதிக்கெனவியா சூனிக்களிக்க வவன்குத முணிக்கருள மதி
 முத்துகுதன், பதவிபெற வகுததுரைக்கும் பதினெட்டுப் புராணவ
 ளை பகருங் காலே. (௧)

வேறு.

தருபிரமம் பதுமம்விண்டு சைவம்பா கவதந் தயங்குபலி டிய
 மகிமை தருமார்க்கண் டேயங், கருதருநா ரதமார்க்கி னேயமே பிரம
 கைவர்த்த மிலிங்கஞ்சீர் வராகமே காந்தம், வருபெருவா மனங்
 கூர்ம மச்சங்கா ருடமே மன்னுபிர மாண்டயிலை வளர்பதினெண்
 புராணந், தெரிசிரநதத் தொகைபகரிற் சிவகதைமூன் திலக்கந
 திகழ்நெடுமா லயன்பரிதி செங்கனற்கோ ரிலக்கம். (௨)

வேறு.

குலியினர் திங்கட் கொழுந்தணி முத்தட் டுரிசில்வண் புதழ்
 நிறை புராணங், கவினுறு சைவம் பவீடியம் வுளர்மார்க் கண்டேய

மிலிங்கமே காந்தம், புவிபுகழ் வராகம் வாமன மச்சம் புகலரு மகி
மைசோ கூர்மஞ், செவிறுக ரமுத மாமென விளங்கித் திகழ்பிர
மாண்டமீ றைந்தே. (ங)

வேறு.

கரியமால் புராணம் வ்ண்டு காருட நார தஞ்சொல்
லரியபா கவத மோரநான் காகுமவா முயனபு ராணம்
பிரமமே பதம மாகும் பிரமகை வர்த்தம் வெய்யோற்
குரியதா மாக்கி னேய மொளிகனற் புராண மாமே. (ச)

வேறு.

எழில்பெருகு சிவகதையிற காந்தநிறை கிரந்தமோ ரிலக்க மா
ருந், தழுவியசங் கிதையாறு வளாகாண்ட மோரைம்ப தாகு மிப்
பாற், கெழுமியசங் கிதையாறும் பகார்திடினும் சன்ற்குமரங் கீள
ருஞ் சூதம், விழுவியசீர்ச சங்கரமேல் விண்டிர மஞ்சூர மென்ப
தாமே (ஞ)

எண்ணியிடு புராணமீ ரொன்பதநிற புள்ளிருக்கு வேளு ரென்
னும், புண்ணியநத றலமகிமை பவிடியமேற் பிரமாண்ட புராணங்
காந்தம், வண்மைபெறு சைவபுரா ணத்தின்வகுத் தெடுத்தமுனி
வரர்கள் கேட்ப, வண்மைபெற முழுதுணாந்த சூதமா முனிவன்மகி
ழ்ந துரைத்தல் செய்தான். (சு)

திருந்துபுகழ் மிகுகடவுள் வணக்கமுடன் பாரயிஞ்சீர் செல்வ
மோங்கிப், பொருந்தியிடு திருநாட்டிச் சிறப்புநவ மணிசொழிக்கும்
பொற்பு வாய்த்தே, யிருந்ததிரு நகர்ச்சிறப்பு னையிசா ரணியவெ
ழிற் சருக்க மென்றுந், தருந்தகுதி மகிமைவளர் தலச்சருக்க மேற்
றீர்த்தச் சருக்க மாமே. (எ)

கருதுமிரு டியாமுறைமை கங்கைபா வந்திரந்த. சருக்க மாத, வருபலனக டியசருக்கம் தருப்பணஞ்செய பலசருக்கம் வந்து தக்க, னருளபெறுமான் மியமதன்மே விரணியவன் மச்சருக்க மரிய தான், தருமநிறை தவம்புரியுஞ் சதானந்தச சருக்கமினிப புருடன் னன்னை. (௮)

கொலைபுரியும் பவந்தீர்ந்த சருக்கமுடன் பாரிதனைக் கொனை பாவந், தொலையுநெறி பகர்சருக்கஞ் சததியசன் மச்சருக்கஞ் சருதியாய்ந்த, நிலைமைமுனி வர்த்தீர்த்தச சருக்கம்வரு வீரகதன் நீவரும வண்மை, மலரினுறைந் திடுபிரம தீர்த்தஞ்சூ ரியதீர்த்தச சருக்கமன னும். (௯)

தக்கனியற் றியதீர்த்தச் சருக்கமவித்தி யாதரதீர்த்த தச்சருக்க மிந்தகத்த ரிசனன்சா பததுரிசு வீடுசருக்கம் வில்வ தீர்த்தந். தொக்ககவு தமன்குபிலன் சோமனொடு பராசரனஞ்ஞம் புகழி ராம னாககிரம மகற்றுதுசீ லன்சருக்க மாதிகா வேரி யாமால். (௧௦)

கந்தருவ ருறுசாபந் தவிச்சருக்க மிருதசஞ்சீ வனங்க னிரந்த, னுண்டையுள.சனூர்த்தனன்வன் சருக்கம்வனா ஞ்ஜதீர்த்த தத்தின் மேன்மை, வந்திடுநற் செடதீர்த்த தச்சருக்க மெண்டிசைபின் மகிமை வாழ்த்து வந்திரன்சா பந்தவீரந்த சருக்கமேந் ஞ்ருவாசச் சருக்க மெய்தும். (௧௧)

அருமைபெறு மங்கசந்தா னச்சருக்கஞ் சிவதன்டச் சருக்க மப் பால், வருநிருச்சார னுண்டைசெய முறைமைவருத் திடுசருக்கம் வள்ளி நாதன், நிருவவதா ரச்சருக்கம் வரம்பெறுநற் சருகதஞ்சே வேறு நாதன், நருமதல மகிமைகூட் டியசருக்கம் போர்புரியுஞ் சருக்க மாய்மில். (௧௨)

தாரகா கரன்றனவதைச் சருக்கமச ரீரிவாக் களித்த தனமை
யாருமெழிற சருக்கமுயா தேவரருச் சனைசெய்யுளு சருக்க மன்பாற்
சீருறுவா லாம்பிகைவந் தருச்சேனசெய சருக்கமேற நிருவிழாச்செய
பெருவகைச் சருக்கமப்பாற் குமரநா யகன் பூசைச் சருக்கம் பின்னர்.

உருளபெறுமா தித்தனூல வேதமங்கா ரகன்சருக்கஞ் சந்தி ரன்
சோத், தெருளுமெழிற சடாயுகி ழருச்சேனகா லவச்சருக்கஞ் சிததி
ரகேது, வெருளகலும் வீரசே னசச்சருக்கம் புகழ்சில விருத்தன் மே
ன்மை, சுருளளக மிலகுசுவா சினிச்சருக்கந் துச்சிலைச் சருக்கந்
துன்னும (கச)

உணமைபெறு முதனகனெழிற சருக்கமுடன றெகையறுபத்
தொன்றும் வுரயநத, வெணமதியு நதியுமணி வேணிவயித் தியநா
தன புராண மேவும், வணமைபெறு மானமியமிவ வரனமுறைந்
வழாதுபுவி யதனின வாழ்வோரா, கணமணியாளு சூதமுனி வரனு
ரைத்த படி கருத்தி லமையச் சொல்வேன். (கரு)

வலலியந்தா மரைபயிலுங் சூறிஞ்சியண்ணல் பூசைசெய்மா நக
ர மாகும், பலலியந்தா மரையிருளின் கண்ணமுறங் காததிரும் பசந்
தேன் பிலகு, மலலியந்தா மரைப்பழனப் புள்ளுளின் மான்மியப்பா
யிரமா ராபந்து, சொல்லியந்தா மரைச்சேரா நலவினஞ்சோ திரு
காட்டுச் சிறப்புச் சொல்வேன். (கசு)

பாயிர முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தடி - ௩௩.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

எலலை காணாரு மின்றவனை யிமயமீன் றெடுத்த
வல்ல யககுழ லுமைமகிழ் தலநதோலு மனபாற்
புலவி மிமபுது மலரினாற பூசைதான புரிய
நல்ல மாதவஞ் செபதது சோழநன் னாடு. (க)

கலைவ ளாநதிடு மதிக்குமோர கறுப்புலந் திருக்கு
முலைய நாடினு மவருளத தொருகறுப் பின்றித
தலைமை பெற்றநல் லொழுககமுந் தக்கபே ரறிவு
நிலைமை பெற்றவர் நிறைவது சோழனீர் நாடு. (உ)

இன்மைபெற்றிசப் பவர்க்கெலா மிருநிதி யளித்துத்
தொன்மை பெற்றநீள் புகழையே பொருளெனத் தொருக்குந்
தன்மை பெற்றபல் பெருங்குடி தழைக்குமென் னுரைக்கு
நன்மை பெற்றது நாட்டினிற் சோழநன் னாடு. (ங)

கறபு மேவிய மனைவியைக் கலந்தது காநற
பொறபி னின்வழா திலலறம் புரிந்துதான் புகன்ற
சொற்றி றம்பிடா தரிந்துடற் றசைதுலை நிறைக்கப்
பெற்ற மேன்மையும் படைத்தது பெருகுநீர் நாடு. (ச)

வேறு.

மறுபு லப்பகை வேந்தர்கள் வந்துதாள் வணங்கிட மஹீதி,
பெறந டத்துசெங் கோன்முறை பிறழ்ந்திடாப் பெற்றியி னாசா
ட்சி, முறைசெ லுத்தலாற் திங்களும் மாரிமு துலகினிற் பொழிக்
தோககக், குறைவில் பல்வளங் கொழித்துநா மியர்புகழ் கொண்டெ
ழின் மிகுமாதோ. (இ)

வேறு,

குவிமணிக்கொழித தருவிஞ்ஞம் திடுமுயர் குறிஞ்சி
கலிய மாததிரள் சார்நகிடுங் கலுழிசேர் முலலை
* விவித மீன்குவை மேவிடுங் கழிமிரு நெய்தல
புவிதொ முமபுதுப புணைபரந் திழிம்புகழ் மருதம் (சு)

நீடு காதலஞ்ஞம் புணைச்சியி நெறியிடுங் குறிஞ்சி
வாடி யேபிரிந் திருப்பது மல்கிடு முலலை
யாட வாத்தமை நினைந்நிரங் கிடுமடர் நெய்த
லுடல செய்குத னிசுழந்திடு மொளிற்புணன் மருதம். (எ)

பசுநதி னைகுகிளி கழுகுவர் கொடிச்சியா பதலை
யுசநத வெண்டயி ராய்ச்சியர் கடைகுவ ரொளிரீ
ரிசைந்த நித்திலம் பரததியர் குவியலசெய திடுவா
ரசைந்து நெற்பொலி கடைச்சிய ராற்றுவா கொழிப்பார். (அ)

மேவி நலவெறி யாடுதன் மிகுநகிடுங் குறிஞ்சி
பாவு பானிதம் பிரப்புமல் கிடுமபனி முலலை
யாவ லிற்சுரு முள்ளணங் கயர்வன நெய்த
நேவ வள்ளைபா டுதனிறைந் திடுஞ்செழு மருதம் (க)

கார கிறசெழுங் குங்குமந் தழிந்துமே கமழு
மாரம் டேவரகழந் தெடுத்தெறிந் தலிரொளி மணிநற
போரு வித்துழு திடுந்திறந் கானவர் புதிப
வார்தி னைவிதைத் திடுவன மிகுமலைச் சாரல். (க0)

ஒன்று கம்பலக் கொடுமடிப் போர்வைய ருதந்
கொன்றை வேய்க்குழ லாயர்தம் பாடியிந் குழைந்து

துன்று காதலகூடா தாயவருளு ஈரநெறி பார்த்து
முனறி ஸானகுழக் கன்றுநின் நிரங்கிமி முலலை.

(கக)

வெணம ணம்பரந் திளநிலா வெறிப்பமே வியகீள
வண்ண வார்கட லிருளபரந தெனவதி தரமே
ணண்ணு பைந்தளிராத துவாப்பினன நெடுங்கொடி நாப்பட்
கணவ லைப்பெருங் குவியலகூழ்ந் திடுங்கழிக கானல

(கஉ)

பிள்ளை வண்மிகூழ்ந் தெழுந்துபாண பிழற்றிடப் பெருகுங்
கள்ள விழ்ந்தசெந் தாமரைக் கிடங்கினுக் கயலகூழ
பள்ள லோடையின் மறிபடா தகன்றுநீள் பசிய
வள்ளை தினறுகாரா மேதிகண் ணுறங்குநீண மருதம

(கங)

மிசைவி ளங்கிய குறிஞ்சியு முலலையும் விரவிப்
பசிய மெல்லிலைக் காந்தளங் கொடிபடாந் திடநின்
றசையு நீனிற மலர்கொள்கா யாவின்மே லமர்நதே
யிசையு நலலெழின மயில்கிற கிணவிரித திருககும்

(கச)

கருநி நககட னெய்தலு மருதமுங் கலந்து
விரவு வெணமடந கைகையின் ருதுமேந் தியிர்ந்தே
மருவு தாமரை மலரினல விளரிவண் டினங்க
ஞருரு மண்பாபோற் செவ்வழி பாடியே யுறையும்.

(கரு)

புணர்கு நிருஞ்சினன் முல்லைபொற் புறுநெய்தன் மருத
திணைம யக்குறு நிலங்களுஞ் செறியுநா ணிலத்தி
லணையு நண்பகற் பொழுதுசேர் பாலையு மித்தே
யிணையில் காளிகோட் டங்களுஞ் சிற்சில விருக்கும்.

(கக)

ஆற லைத்திடும் வேடரு மலைசுருற வருமா
 னேறு மேயத்திடும் பொதுவரும் பரதரு மினகு
 சேறு செபத்தி முழுவருஞ் செறியுமந் நிலத்தில
 வேறு வேறுதா மிகுதியாய விளங்குவ ரமமா (கௌ)

மல்கும் வெண்முகி னீன்றக கடலினை மடுத்ததுப்
 பலகி மிமபசும பொன்னென மின்னிமேற பசந்து
 நல்வ ளங்கொழித திருந்திடு னசையநல வரைமேற்
 புலகும் வெள்ளிவீ மெனமிகப பொழிந்தது மாதோ (கௌ)

வளங்கொண் மாமணி யலைநெடுங் கரத்தினால் வாரித
 னுளங்கி வீழும்வெள ளருவிமேற் பரந்துகூழ்ந் தோடிப
 பிளந்து சாரல்சேர் குறிஞ்சிகையப பெருமலைக் குறவர்
 தளாந்தி னைந்திட முல்லையிற் சார்ந்தது தகவே. (கௌ)

குறுகு மததடஞ் சினைமுறித் தெழுந்துகோ ழுரைநந்
 றுங்க வாரம்வேர் கிழிந்திடப் பிடுங்கியே சுழித்துத
 தவகு காரகிற குறடெறிந் தாசினி தகாத்துப
 பொங்கி வெணடிரை கொழித்துமேற போந்தது மருதம். (உ௦)

இடைசெ நிர்திடு பாலை யீனிணிலத தெயதும்
 வடவை வெந்தழ லாமெனப் பரன்மடுத் திருந்த
 விடாபு குந்துபா தலமுத லாழ்ந்துமே லெழுந்து
 புடைப ரந்துகூழ்ந் தாயிடை வெம்மையும் போககி, (உ௧)

வேக மோடெழும் பொன்னியின் வெள்ளிநீர் பரந்து
 நாக ஞாமல்குழ கழிக்கரை மருதனன் னிலம்
 தாக வேயுவர் முழுவது மதற்றியாழ் கடலின்
 சேகு சேர்புலா னுற்றமுங் கடியமே வியதே. (உ௨)

கசு

புள்ளிருக்குவேளுர்ப் புராணம்.

ஒழுகு தீமபுனற் பொன்னிமா நதிசுழித் தோடி
முழுதும் வெண்சுதை தீற்றிய மதகிணுண் மோதிக்
கழனி மேவுகால் வாயிரு கரைதொறும் வழிந்து
செழிய வல்விசை யம்பினும் விரைந்துசென் தறுவே, (உக)

அங்கண் மாநிலத் தமுதெனப் பரந்திடும் பொன்னிப
பொங்கு நீளபுதுப புனலசெழுந் தாமரைப் பொயகை
அங்க வார்கரைக் குளம்பல நிரம்பிடச் சூழ்ந்தே
'செங்கை யற்பழ னந்தொறுஞ் செழித்திட நிறையும் (உச)

துள்ளி வாளைசெங் கயல்பிறழ்ந் திடச்சுழித் தோடிப
பள்ள நீண்மடை யுடைந்திடப் பரந்திடும் பொன்னி
வெள்ள நீர்ச்சிறை செய்குவர் விரைந்தெழுந் தனேக
மள்ளர் மைம்முகிற் குழாமெனப் பரவினர் மகிழ்ந்தே, (உரு)

உழுவ ரெங்கணும் பரந்துநின் றுழுதிடு கருஞ்சேற்
றிழுதின் வான்முனை வித்துவ ரிந்திர தெயவந்
தொழுது நாற்றினை யெடுத்தநீள் கோட்டகந் தோறுங்
கழனி வாழ்கெனக் களிப்பொடு கடைசசியர் நடுவார், (உச)

கள்ள நீள்விழிக் கடைச்சியர் களிமது வார்கக
மள்ளர் தாமகிழ்ந் துண்ணுமவ் வழிமதுப் பெருகும்
புள்ள லம்புதண் பரிண்தொறும் புதுமது அகர்ந்தே
துள்ளி வாளைக றேயசெங் கமல்மே லுறங்கும், (உஎ)

உறுப தம்மநிந் துழவர்கள் காட்டவொன் புருவ
கறுது தற்கடைச் சியர்க்கணீள் கழனியி னுள்ள
யிறையுந் தந்திரு முகத்திணை பெறுதெனப் பிடுங்கி
யெறிவ ராம்பல் வா யிண்பெரு தெனயிதித் திடுவார், (உச)

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

கரு

தழைநது நென்முதற டசேலெனச செந்நீந்தசெஞ் சரளி
யெழுந்து வெள்ளறி வினரெனச சூன்முதிரந் திலகு
செழுங்க திராதலை நிரிந்நதுமேன முதிசசெய திறைஞ்சிக
கொழும்ப யனமிகு மன்பர்போற் குலவிய தன்றே. (௨௯)

பரவி நீன்றுசெஞ் சாலியைத தடிவர்பற் பலநல்
வரையெ னப்பல போரகன்கட் டிடுவாவண் பகடு
நிரைநி ரைமிகப் பூட்டிகெற சூடடித திடுவ
ராசு கொளகட னனித்துமேன் மிகுதிதொண் டம்மா. (௩௦)

எண்ண ரும்பல தானங்க டருமங்க ளியற்றி
வண்மை சேர்மலை யெனமிகக் குவிந்தநெல் வாரி
நண்ணு பண்டியி லேற்றுவர் நன்னெறி யொழுக்க
முண்மை யொங்குநீ றோதோறு மூதொறு முவந்தே (௩௧)

அம்பியனல் விழிமாத ரணிகலவை கமழ்பொன்னித துறைவ
னான, செம்பியன்செங் கோன்முறைமை செலுத்துதிரு நாட்டிலரு
சிறப்புச் சொன்னேன், பம்பியன்மா வலிமெலிய வெயிலுமிழ்பன
மணிமாடம் பலசூழ்ந் தென்று, * நம்பியநல் லெழில்கொழிக்கு நல
ங்கொடிரு நகர்ச்சிறப்பு நவிலவன் மாதோ. (௩௨)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௯௭.

* நம்பு-விருப்பம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

திருநகரச்சிறப்பு.

இன்ன வண்புகழ் நாட்டினி லிலகிய மகிமை
மன்னு புண்ணிய வளநகா வயித்திய நாதர்
தன்னை நேரநு மாடமா ளிகைபல தழைத்துப்
பொன்னி லங்குவா னுலகினும் பொறபுது மன்றே (க)

தயங்கு சந்திர காதநன் மேடைபொற்ற்சம்பு
ராயக கிரந்தெழில் கொழிக்கும்வே திகைநவ மணிகள்
வயங்கு சித்திரத் தூணெடு மண்டப மன்னி
யியங்கு நீணிலைச சாரள மெங்கணு மிலகும் (உ)

அன்ன சத்திர நான்மறை வேதிய ரகரம்
பன்ன ருஞ்சிவா கமம்பயின் நிமிமடம பலவே
முன்னு நாலவகை யாசசிர மம்பயி லுறையுண
மன்னு வீதியி னிருபுற நெருங்கியே மல்கும். (ங)

மந்திர தத்துறை வழாதுவே தியர்மனை தோறுஞ்
சிறதை கூட்தரும் வேள்விசெய செழும்புகை கமழும்
பிந்து மூவர்தம் மனைதொறும் பிறங்குநற சடங்கு
தந்த மக்கியல் பாம்பிதி முறைதழைந் திடுமே. (ச)

பொன்னும் வெள்ளியு நவமணிக் குவியலும் பொருந்து
மந்ர லாரணி கலன்களும் வெயில்கொழித் தம்மா
தன்னு தாங்கிருள் கிழித்திடுஞ் சிதைசெய்நன் மரட
மன்னு நீடெழின் மனைதொறு மனைதொறு மரதோ. (ஊ)

வேறு.

திரைதவழ் தலிநாற் கொடிப்பவ ளங்கள் செழித்தினி திருத்த
லால் வெண்முத், திரையும்வெண் சங்க மிருத்திடு முதனா லிலக்குமி

திருநகரச்சிறப்பு.

கஎ

வாசகன் ணுதலா, லுரைசெய்தெண் ணரிய கலன்பரப் பிடுஞ்சீ
ரொளிர்தலா லோங்குமாக கடலபோல், விரைகமழ் நெடிய வா
வண வீதி விளங்கியே தழைந்திடு மாதோ. (க)

வேறு.

அளகை மாநகர் வளமெலா மாவண வீதி
யுளதெ ருத்தனி லொன்றினுக கிண்பெரு தொளிசேர்
நளின மங்கையு நறகலை மடந்தையு நகர்வா
ழிளகு மன்பினர் மனதொறு மினிதுவீற நிருப்பார். (எ)

மகர தோரணம் வான்முக மிரிஞ்சியே மலகு
நிகரில வீதியி னெகிழ்செழுஞ் சூதனக கலவைப்
பகர ரும்பனி நோபந் தெழுநதுகள் படியத்
தகர வார்குழற் றையலார் தாநதெளித திடுவார். (அ)

கற்பி னின்வழாக கணங்குழை மாதாகள கவின்குழ்
சிற்ப னூன்முறை மணிக ளப பரப்பிவே திகைமே
ளறப சம்பொனும் வெள்ளிய நஞ்சுட ரெறிக்கும
பொற்ப மைந்திடு பூரண குமபம்வைத திடுவார். (க)

புணயும் பொன்மதி லெடுத்தபுள னிருக்குவே னூரின்
மனையி டநதொறு மங்கல மணவணி மனனுஞ்
சினவி டைப்பிராண சிவகண மாவரந நகரி
னனைவ ரும்முதித திடுவகிரு மியுஞ்சிவ கணமாம். (க0)

செருந்தி சணபகம் பாடலங் கூவிளந தேமாக்
குருந்து தாதகி வகுளமந தாரநற் கோங்கம்
விரிந்து மஞ்சரி திகழ்நரு தாடிமம வெள்ளி
பரும்பு பொன்மலர்ப் புண்ணைந் தனவன மனேகம். (கக)

க அ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

முட்பு றக்கனி வருக்கையின் முதிர்சுளை கனிநது
விட்பு லத்தினின் றெழுருசெந் தேனுமென் முகைகள்
பெட்பு வொண்முறுக் கவிழ்ந்திடப் பெருருசெந் தேனுங்
கட்பு லன்மகிழ் தரமலர்ச் சோலையிற் கவினும்.

(கஉ)

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுள்வாழ் வேனார்
நிறைவ ளஞ்சொல ரெட்டிதழ்த் தாமரை மலர்மே
ஹையு நான்முக னொளிருமா மணிமுடி யனநத
னறையி னெண்ணரும் பிறப்பினை வேண்டிவ ரம்மா.

(கங)

இன்ன தொன்னகர் வளமுழு வதுமினி தெடுத்தே
யுன்னி யோதுதற கரியதா லுலகெலாந் துதிகரு
மன்ன மாண்மிய மறிநதவா றுரைததன னளந்து
பன்ன ருந்தவர் நைமிசா ரணியமேர பகர்வேன்

(கச)

திருநகரச்சிறப்புமுறறிற்று.

ஐ. திருவிருததம்-அக.

நைமிசாரணிபச்சருக்கம்.

திருக்கிள ரிதழ்முறுக் கவிழ்ந்து தேன்றுளித
துருக்கிய பசும்பொனி னொளித ஹைந்நிடு
மருக்கமழ் தாமரை மலரின் மேலினி
திருக்குநான் முகனெழிற் காஞ்சி யெய்தினுன்.

(க)

எய்திய விரணிய கருப்ப னேர்மிரு
செய்திகழ் கருங்குழ னிமலி பாகனைப்
பெய்தி மதுமலர்ப் பெரித ருச்சனை
செய்திருந் தன்னுளந் தெளிவு கூரவே.

(உ)

வேறு,

பனிமலர்ப் பொழில்சூழ் காஞ்சிப் பதியில்வெண் பதம மேவுங்
கணியிதழ் முத்த மூரற கலைமக னூடணி ருந்து
புனிதனைப் பூசை செய்யும் போதனை வேத வாய்மை
முனிவர்கள் மகிழ்ச்சி கூர முன்னர்நல் வினையாற கண்டார். (ங)

வேறு,

குலகிரி யெனக்குண முயர்ந்து குற்றநீத
திலகிய வில்லறம் புரிந்தி ருந்துதொல்
துலகிய லாய்ந்துநல லொழுகக முற்றிப்
வலகின்மா தவரய னடிவ ணங்கினார். (ச)

வேறு,

மூதங்குளி ரினிமை கூறி முகிழ்த்தகைத் தலத்த ராய்நின்
றகங்குழைந் தைய கேணின் னடியமில் வாழ்க்கை யாற்றி
யிகந்தனி னகர மெங்கு மிருந்தனந தவமி யற்றி
மகம்புரிந் தினியா முய்யும் வனமதொன் றருள்செய் யென்றார். (ரு)

விரும்பமும் பரவு வாய்மை வினக்கமு முருகிக் கண்டு
மருப்பயில் கமலத தண்ணல வளர்ந்துகூர் னுனிய தான
தருப்பையொன் றெடுத்த னேக தவஞ்செய்நல் வழிதான் காட்டு
மருப்பொலி நேமி யூக்கி யொய்யென வருட்டி விட்டான. (சு)

வென்றிசேர் மறைக னான்கும விரித்துரை செய்யும் வேதாத்
துன்றிய முனிவர் தம்மைச் சுபந்தரு மமுத வாக்கா
லின்றிது விரைவி னெய்தி யிருநிலங் கிழிய வேரடி
நின்றிடு வனத்தி னீவிர் நிலபெற விருத்தி ரொன்றான். (ஏ)

குணதிசை தலிலெ ழூந்து குடதிசைச் சாரும் வெய்யோன்
வணமலி வும்பம் போன்று வளைந்தெழில் கொழிக்கு நேமி
கணமதி லனைகங் காடங் கடுகியோ டியது கண்டே
யுணர்வுகூர் விடைகொண் டனனோ ருளமகிழ்ந் ததன்பின் சென்றார்.

சாருமா தவர்பின் செலலத் தண்மதி சபன னாதி
யாருழ வுலகி லுள்ள வனைவரும வலஞ்செப் தோங்கு
மேருமால் வரையின் றெனபான மிகதகல வளங்கள் வாய்ந்து
சேருமா ரணியந் தன்னிற் செழிப்புற நினற தனறே. (க)

நிலங்கொள்கீர் நேமி யோடி நின்றகா ரணத்தால் வாய்மை
யிலங்குமா தவாமுன் னுள்ள விடுகுறிப் பெயரை மாற்றி
நலங்கிளா வனதகி னும நையிசா ரணிய மென்றே
வலங்கொள்கா ரணப்போ கூறி மகிழ்ச்சிபூத திருந்தார் மாதோ. (க0)
வேறு.

வள்ளி தழ்ச்செழுந் புன்னையின செருந்தியின் மலரு
மெள்ளி டறநுட யினறிவீழந் திருநதிகங் காட்சி
யள்ளி யப்பொழின் மாதருந் தகாவரு மகிழ்வால
வெள்ளி கறபசும் பொன்மல ரிழைதென விளங்கும். (கக)

புனைத ருககளின் கோடுவண் புவிமிசை வளைந்து
துனைவின் மேலெழுந் தெழுந் துதாழ்ந் திமபொழிற் றோற்ற
நனைம லர்வன மா துநண் பொடுதணித் தனியே
யனைய மாதவ ரடிபணிந் தெழுவது போலுமடி. (கஉ)

திருந்த லிககுரன் முரல்வனத் தினிறசெழுந் கூண்டுகள்
பொருந்த வெண்ணிறம் பொற்புறப் புணர்ச்சிருந் திடனத்
பெருந்த வத்தினா வழிடைப் பேரினைப் பாற்றி
யருந்த ஸ்வததிடு மின்சுனை யமுதென லாமாடி. (ககஉ)

வழங்கு மாதவர் தமையுயர் வருக்கைமா வாழைப்
பழங்கு ளிர்ந்தசெந் தேனபடர் பசுனகொடி வளளிக்
கிழங்கு காயுள தருந்துமி னென்களொந் தெழுந்து
முழங்கு பாட்டளி முாலவகடப் பிடுமுறை யாமால். (கச)

புள்ளெ முச்சிற கடிததுதிர பூங்கனி யுடைந்த
கள்ளெ திர்ததுநீள் கால்கரைத தோடுமக் கானின்
முள்ளெ யிறறரா முடிகொளசூட் டணிமயின் முறைகொண்
மிள்ளெ முச்சியோ நிறவுசெய் மகிழ்ச்சியுண டாமால். (கடு)

தேனி னம்முரன் ருடுமவ் வனநதனிற் சிறுகன்
ருனி னம்புலி சோந்தொரு சுனையினீ ரருந்தும்
வானி டிக்குரன் மதகரி வாலுனை மடங்க
ருனி னைந்துவந தோரிடந் தன்னினின் நிடுமே. (கசு)

அசும்பி கழந்துசூழ் பொழிலினிற கோங்கரும் பவிழ்தேன்
றசும்பி னின்வழி மதுவெனப பெருகிந் தழைந்த
* பசும்பி டிக்கயல் வளர்ந்திடு பானாவாய்க் கமுரு
விசும்பி னைக்கடி தளவிட வெழுந்தென விளங்கும். (கஎ)

குளவி கண்மது மலரையின் நிரிங்கொடு வரிப்பேர்
வளர்த ருப்பொலிக் குருளையை மகிழ்ந்துபூத் தளிக்கு
மிளகி ணர்க்குநீ வெழினியிரு பாவையை யீண
மளவில் பொறபினுக் கமதா நைமிசா ரணியம். (கஅ)

வளமை நல்குநல் வரநல்கு நரைதிரை வாரா
திளமை நல்குமெண் சித்தியு நல்குமெண் ணரிதா
யுளபி நப்பினை யொழித்திட வுபாயமு நல்கு
மளவி லநீபுதம் படைத்தது நைமிசா ரணியம். (கக)

அனந்த லேவிடித் தருந்தவம் புரிமுனி வரரவ்
 உனந்த லேததலை யளிமுரன் றிடப்பண மலர்சேர்
 நனந்த லையொருங் கெய்தினர் நயப்புறு தோற்றஞ்
 சினந்த லையொழித் தனந்தமென் றுதித்தெனத் திகழும். (௨௦)

வேறு.

போது கொண்ட பொழில்வளம் யாவையு
 மூது ணர்ந்த முனிவரா நோக்கியே
 யீது நன்மகஞ் செயதற கிடமென
 வோது நன்மொழி யோசை பரந்ததால். (௨௧)

எண்ணி லாமகிழ் வெய்திய மாதவர்
 விண்ணில வாழும் விசுவகன் மாவ்னைத்
 தண்ணி தாமனந் தன்னி னினைநதனர்
 கண்ணி மைப்பொழு திற்கடி ஆறறனன். (௨௨)

முனிவர் கண்டு முறுவலித் திவ்வனந்
 தனிம கஞ்செய திடகதகு சாலேநீ
 யினிது செய்யென வேவின ரனனவன்
 கனிவு கொண்டு கருத்தி னினைந்தனன். (௨௩)

வேறு.

உலப்பை வந்தடை யாமுன முயர்தவம் புரிய
 நலப்பை வாளராத் தாங்குமம் புவிதனி னுடித்
 தலப்பை யின்னதென் றறிவரு மகிமைமா தவர்க்குக்
 * கலப்பை சூழ்ந்தொளிர் சுபதலந களிப்புறக் கண்டான். (௨௪)

எண்ணு மும்பதி னாயிர யோசனை யிலகி
நண்ணு நீளநா லாயிரம யோசனை நலஞ்சேர்
திண்ணி தாயுயர் செழுமதி னுறநிசை சூழ
வண்மை யானகை வளமவிளங் கிடவருத் தமைத்தான் (உரு)

ஏயு மூவிரண் டாயிரம் யோசனை யெழுச்சி
யாயுங் கோபுரத் தமைத்தணி பெறுமுரு விளங்க
வாயி னுன்கிணு நினறிநி மரகதக கதவிந
பாயும் வச்சிரத் தாளலாற் பகரரி தாமால். (உசு)

பகடு பூண்டிழா தொளிர்மணித் தூண்பல நிறுத்தித்
தகடு மும்பசும் பொன்றொளி தனும்புமண் டபழு
முக்கடு லேய்ந்திடும் விமானமு முருகிலாத் தவழ்ந்து
துக்கடு லக்கிவீழ்த் திலகுமே டையுமகத் துளதால். (உ௭)

வேறு.

சிற்ப னூல்விதி யிற்சிறி தாயினு
முறப கர்ந்த முறைபிற ழாமனற்
பொற்பு யாந்து புணையுஞ் சினகரம்
பற்ப லப்டண் பமைந்து பரந்ததால். (உ௮)

குண்ட மேகலை தண்டில மன்றியே
யண்டர் வந்தவி யுண்ணு மிடமரும்
பண்டம் வைக்கும் பயிலிடம் பறபல
கண்ட மைத்தகண் காட்சி மலியுமால். (உ௯)

விருக்க வுத்தமங் கண்டு விதித்திடுஞ்
சுருக்குந் தாய சுருவமுஞ் செந்தழ
லருக்க னனறிக் கடையு மரணியு
மிருக்குந் தாய்மை யிடமு மமைத்தனன். (௬௦)

கோப மாழக் குணமிகு மந்தணர்

தாப வாண்கனல வேளவிசெய் சாலையி

லாப தாரு வுயர்நல் விடத்துட

னாப சுப்பந்த னத்தல மாககினான்.

(௩௬)

மணங்க மழ்ந்த மலர்புனை மாலைபுங

குணங்கொ ளும்பனி நீர்குளிர் சாந்தமு

மிணங்கு பைங்கருப் பூரமு மெய்திடங்

கணங்கண் கண்டு களிப்ப வமைந்ததால்.

(௩௭)

அன்ன சாலையு மந்தணர் சூழந்திடும்

பன்ன சாலையும் பாசிலைச் சாலையுஞ்

சொன்ன சாலையுந் தூய்மணிச் சாலையு

மின்ன சாலையென் றெண்ணரி தாகுமே.

(௩௮)

வேறு.

வழிமதுத் துளிக்குந் தூய மடலவிழ் மலர்மி டைந்த

பொழிலகத் தமைந்த சாலை பொற்புற முதுகை யேன

லெழின்மிகும் யவைநீர் வார மெடகனிக் குவியன் மற்று

மொழிவது முழுதும் வைக்கு முறைதெரிந் தமைத்தான் மாதோ, (1)

மருப்பவில் பதம மேவு மறையவன் வகுந்த வேத

விருப்புறு பலன்க ணல்கும் வேள்விசெய சாலைச் சூழந்

றருப்பையும் பொரியுந் தேமாந் தழையொடு சமித்து நெய்யு

மிருப்பதற் கியனூல் சொல்லு மிடம்பிற ழாத மைத்தான். (௩௯)

உந்நியங் கமலப் போதி னுதித்தநான் முகன்பூ மேவுஞ்

செந்திரு மார்பன் மேலாஞ் செம்பொண்வா னுலக ளிக்கு

மிந்திரன் முதலா யுள்ள விணையவர் யாக சாலை

வந்தினி திருக்கும் பீட மவைப்பதும் வகுத்தல் செய்தான். (௪௦)

இனையன பலவுஞ் சூழ வியல்புளி வழாது மேன்மை
தனையறி வரிய யாக சாலேன கமைத்துத் தாழா
தனையமா தவரம் லர்ப்பொன் னடியிணை யிறைஞ்சி னுன்கற்
பனையதோ படைப்பெ முச்சிப் பான்மையோ வெனம் கிழந்தார். (1)

விண்டுதே னொழுக வோங்கி விண்முக டளந்து லாவும்
வண்டிளர் மலர்ப்பூங் காணின் வளங்கெழும் யாக சாலே
கண்டிள மகிழ்ந்த தூய கடவுண்மா தவர்கள் சூழ்ந்து
பண்டுசெய் விரதம் வந்து பலிததெனுஞ் சாலே சார்குதார். (௩௮)

சுகத்திருண் மயக்கந் தீரந்த சவுனகன சனகன் கற்க
னகத்தியன் வியாக்ர பாத னத்திரி விசுவா மித்திர
னுகத்தினை யனெகங் கண்ட வுரோமமா முனிவன் குச்சன்
சுகத்திரு முனினார் வாசன் குணிபரத் துவாச னென்போன். (௩௯)

தூசிபன் வசிட்டன் சார்தன் காரத்தியா யனன்ம ரீசி
யாசிகர்த் தாபு லத்திய னாணிமாண் டவியன் றுற்பிய
னாகே தாத்தி ரேய னூரதன் பருவ தாக்னி
தேசில கியத தீசி சிலாதான் வாம தேவன். (௪0)

கிருதிலி கிதன்ம தங்கன் கிளர்குனச் சேபன் மேன்மை
தருசுநந் தனன்சி றந்த சனாதிபன் றஞ்சான் டில்யன்
பிருகிரை வதன்பி றங்கு மாதேசன் பினாகி சீர்த்தி
வருமிரு கண்டாங் கீரன் வைச்சிர வணன்சம் வர்த்தன். (௪௧)

பகைத்தெழு புலத்தை வென்ற பார்க்கவ முனிவன பாரின்
மிகப்பெரு மயக்க முறறும் வெறுத்திடுங் கபிலன் வேத
வகைத்திற னங்கம் யாவும் வகுத்தறி நாத சன்மா
கிகைப்பணு காது வாய்ந்ம திகழ்சும தக்னி மேலோன். (௪௨)

புராதன மறைக்கு மெட்டாப் புனிதன்பொற் புறும ணிச்சூட்
டராவணி பரணம் லர்த்தா ளாகதனு தினமு நீங்காப்
பராசரன் றகுமார்க் கண்டப் பண்ணவன் கண்ணு வன்சீர்த்
தராதலந் தனிவிமே லாமுத் தாலக முனிவன் சாத்தியன். (௪௩)

கேழ்கிளா குசிக கோத்திரன் கெழுமுபல கலைற கேள்வி
சூழ்சனப புச்சன் ஞான சூரிய னெனதது திததே
யேழ்புவி யிறைஞ்சம் வேதா ரணியனமற் றேனை யோரும்
வாழ்பெருந் தவபபே முன மகம்புரி வதற்கெ முந்தார, (௪௪)
வேறு.

ஆய்ந்த நான்மறை யந்தண ரரியநல வேள்விக
கேய்ந்த யாவையு முபகர ணமுமினி தமைத்தே
வாய்ந்த நெய்சொரிந் தாகுதி விதிமுறை வழாது
காய்ந்த னற்சொலித் தெழுந்திடக் கனிந்துசெய் தனரால். (௪௫)

போதி னுன்முகன் பூவைமே னியன்மதிப் புனித
னாதிபாகிய கடவுளர்க் கருமறை பகாந்த
நீதி யாய்ந்தவி யருத்தினர் நெறிபிற ழாதே
யோதி வாய்ந்துநல் லொழுககமுற் றியவுயர் தவத்தோர். (௪௬)

நிரம்பி நற்குண நெறிவழி யொழுகிறன் நிலைமை
வரம்பி கந்திடா மாதவர் மகம்புரி சூழ
னரம்பி சைந்திடும் யாமொலி நானமறை யொலியேழ்
சுரம்பி நங்கிசைப் பாடலி னொலிதொனித் திடுமே. (௪௭)

மேக மண்டலம் போழ்ந்துமே லெழுந்தமே வரிய
மாக மீதலா வியசெழு மலர்திகழ் வனஞ்சூழ்
யாக சாலையி விரவுநன் பகலுமெண் ணரிய
காகு ளம்மணிச் சின்னநல் விசைகலித் திடுமே. (௪௮)

கொழுந்து விட்டனல் செலித்தது விண்மிசைக குழறி
யெழுந்து தூந்துபி முழங்கின விடிகுரான் முழவ
மழுந்து மோசைவிட் டாராதன வதிராதன வெங்கும்
பொழிந்து பூமழை நிறைந்திடும் யாக்ஷ மியினிலு.

(சக)

பாகு தித்திடு மின்னிசைப் பாட்டளி முரலுங்
காகு ளிர்ச்சிகொ டளிமலா கமலமெ லெழுந்த
வாகு திப்புகை நறுமண மகலிரு விசம்பி
னேகு மைப்புயல் சொரிமழை மினுங்கமழந் திடுமே,

(க௦)

கொடிசி நந்திநிங் கிழங்குகாய கனிகுளிர் தருநீர்
வடிசி நந்தநெய் தோய்ந்திற் றுண்டிவாயந் திடுபா
லடிசி லின்சுவைக் கருணைவெண் சாலநல லன்ன
முடிசி ருங்கநீள் கடவுளான் முறைதெரிந் தளிக்கும்.

(க௧)

பொய்வ திரதிடு புறச்சம யந்தனை யொழிததுச்
சைவ சாத்திரந் தததுவ நெறிபகுத் துணாந்த
தெய்வ நீறணி யந்தனா தேனமழை கமழ்ந்து
பெய்வ னந்தனிற பிறவுமவேண் டிவபல வுளவால்.

(க௨)

ஒருப லததையும் விரும்பிடா வும்பாகோ னருளால்
வருப லப்பய னிதுவென மகம்புரி முனிவ
ரிருப திற்றின ருயிரஞ் சீடர்பாங் கிருப்பத்
தருப ணைத்தெழு வனந்தனிற றகும்படி செய்தார்.

(க௩)

அணைய வற்புத யாகமீ ராமெனும் வருடந்
தனில ருந்தவர் நிறைவுறச் செய்துதன டளிர்மென்
னணைய ரும்பிடு கற்பக நாட்டுறை வேந்த
னணைய தேவரு மவிதுகந் திடவினி தனித்தார்.

(க௪)

நலன்செ ழித்திடி நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
நிலன்செய புண்ணியப் பேறென நெடிதுபற பலநாள்
வலன்சு ழன்றெழு பாவகற கெழினமறை மனுவாற
புலன்செ யித்தவர் பூரண குதிபுரிந் தனரால் (௫௫)

எழுது தற்கரி தாமறை யியம்பிடும் விதிகண்
முழுது ணர்ந்தவர் முறைசெயது வேள்விமுற் றியபின்
பழுது ருதுநீ ராடியவ் வேள்விகூழ் பரப்பிற
றொழுது சங்கியிற் கடன்கழித் தினிதுகூழ்ந் தனரால். (௫௬)
திவவி னின்றிடு நரம்பிசை யெனத்திகழந் தொளிர்
மவண யந்தெழு நாதமஞ் சுழுமுனை யடுதது
மவுண் யோகநன மாதவம புரிதரு மகமைச்
சவுண் காதிமா முனிவரா மகிழ்ச்சிசாற் றரிதால் (௫௭)

பன்ன ஞான்முறை பகர்ந்திடு பலதவ யியற்றி
மன்னும் வேதியர் மரபினுக் கோதிய யாக
முன்னும் வாய்மையா யுருறநின் மொளிர்மதி யணிந்த
மின்னும் வேணியன் வீடுறை வழிவிளை வறியேம். (௫௮)

ஏது வாயிவை செய்தயா மினியது கிடைக்க
வோது முண்மையா முபாயமு முணர்சில மெனவே
கோது நீங்கிய குணத்தினர் குறித்திருந் தனரப்
போது ஞாதமா முனிவரன் போந்தனன் மாதோ. (௫௯)

வேறு.

பண்டிசைவு கொண்டபுரி ஞாலொளி பரம்பப்
புண்டா மிருந்ததுதல் பொற்புற வனேகங்
கண்டுகை புனைந்துசடை கட்டலிழ வின்னின்
றெண்டுகை விளங்குத்தி ரோனென் னெழுந்தே. (௬௦)

வண்டொடு மிடைந்துமலர் விண்மணம் வீசும்
விண்டொடு வனந்தனில் விரைந்துகர மீது
தண்டொடு கமண்டலம் விளங்குமுனி சாரக்
கண்டொடு மகிழ்ச்சிகரை கண்டிலர்க ளம்மா, (௬௧)

வேறு.

புனித மாதவர் சூதமா முனிவரன் போத
வினித லாந்த செந்தாமரைக் காங்குவித தெழுந்தே
கனித ருமபல முகமனின் ழுரைத்தகங் கரைந்து
பனித யங்குசெம் பொன்னொளிப பதுமபீ டிகைமேல் (௬௨)

வைத்த ருககியங் கொடுத்துநின் வரவுரன் மலரோ
னுய்த்த னுககிர கம்புரி யொளிமிது வனத்தின்
மெய்தத ருந்தவம் வேள்விசெய் பேரென வியந்து
பொயத்த விவ்வுடம புனிதமா கியதெனப் புகன்றா. (௬௩)

துயய மாதவா சூதமா முனிவனைத் தொழுதே
யைய கேள்படு னெண்புரா ணமுமரு மறையும
வைய மீதுள கலைகளும வகுசதுணாக தனையா
முய்ய நின்றிரு வருளலாற பிரிதுவே ழுளதோ (௬௪)

என்றெ நித்தெநித் துரைத்திரு கண்கணி ரிழைப்ப
நின்றெ மக்குமற நேனைய வுபாகஞரீங் கரிதா
யன்றெ னைததையு மறைகருமும் மலவிரு ளகலத்
துன்றெ யினனகைத தவனருள வீடுசோ சூழ்ச்சி. (௬௫)

யாது செய்திஹ பெறுகுவ மெனவுரைத திரைப
வோது மாதவர் வாயமைகண் நிருகியோரா முருர்த்த
முது ணாந்தவ னுனந்தக கடலின்மூழ் கினன்பின்
சாது நீவிர்கேட் பனசொலத் தருமென வியந்தான். (௬௬)

உலகு போற்றிடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
யிலகு முத்தம சருக்கமீண் டுரைத்தன னிப்பா
லலகு கண்டெடுத னுரைப்பரு மனேகமா மகிமைப்
பலன்வி ளங்குடுந் தலச்சருக கம்பக ருவனே.

(௬௭)

நைமிசாரணியச்சருக்கமுற்றிறறு

ஜீ திருவிருதம்-கசஅ.

த ல ச் ச ரு க் க ம்.

கஞ்சநான் மலர்மே லுறையயன் முதலோர் கற்பகா லம்பல
தேடி, நெஞ்சினைத் தின்னங் காணரும் பொருளை விழைந்தனிர நிகழ்
த்துவ னெனறே, யெஞ்சலில வளஞ்சூழ் நைமிசா ரணியத் தினிலு
றையருந்தவ ரிலகு, மஞ்செவிக் கமுத மாமெனச் சூத முனிவர
னன்புகூர்ந் துரைத்தான்.

(௬)

வேறு.

விடைப்ப ரம்பொருள் மெய்யருள் விளங்கிவெவ் வினையைத்
துடைப்ப மும்மல வலிதொலைத் தவர்தொகு மிடமாய்
கிடைப்ப தற்கரு முத்தியைப் பெறுமவழி கேள்வி
நடைப்ப யின்றநன் முனிவிரகா ணயம்பெறக் கேண்மின்

(௭)

உவமை சொல்லரு மியோகநன் கியற்றினு முண்மைத்
தவமு திரச்சிகொள் சாந்திரா யணமுதல் விரதம்
பவமொ திர்த்திடப் புரியினம் பலித்திடம் பரம
சிவன ருந்தல வாசஞ்செய் யினமுத்தி சேர்வார்.

(௮)

என்று சூதமா முனிவர னுரைத்தன னிலங்கு
துன்று ரோமந புளகித முறநிடத் துதித்தே
நன்று கூறினை யையநீ நாலவகைத் தோற்றஞ்
சென்று தித்திடுஞ் சராசர மியோகுசெய திடுமேர. (ச)

உண்மை சூழ்தவம் விரதநன் றுஞ்நுவ தெளிதோ
வெண்மை காணரு முயிர்த்தொகு திகட்கெலா மியலும்
வண்மை யேதல வாசமற் றதன்பெரு மகிமை
யண்மை சேய்மையிவ வனைத்துநீ யருள்செயென் றுரைத்தாரா. (ரு)
வேறு.

எடுதத ருந்தவ ரருள்செயென் றுரைத்தலு மிணையிரு விழியென்னு
மடுத்த துமபிவீ ழானநதப் பெருககொடு மயிர்ப்புள கிதஞ்செய்யத்
தொடுத்த கங்குழைற் றருகிடப பறபல தொகு க னுரைத்தனனம்மா
கடுதத தும்பிய கண்டனமெய் யருள்பெறு கருணைமா தவர்கேட்ப.
வேறு.

அன்ன தன்றியொன் றுரைத்தன ரையகேண் மகிமை
யின்ன தெனறறி வதற்கரும் வியாசன்றன் னிடத்திற்
பன்ன ருமபதி னெண்புரா ணமும்பகுத் தறித்து
முன்னர் மற்றுள கலைகளயா வதுமுழு துணாந்தாய். (எ)

திருந்தி டிஞ்சிவ தலவிசே டங்களுந தீர்த்தம்
பொருந்தி நீடுமான் மியமுமேற் புகழ்சிவ தீககை
வரும்ப டிக்கிடைத் திடுஞ்சைவா சாரமு மறறு
மருந்தி றற்பெற விரித்துணர்ந தனைபெரி தாமால். (அ)

நேர்மை யானநன் னெறிதனி னேர்மையாய் நிலவுஞ்
சேர்மை யாகிய சைவமான் மியநயந தெரிந்து
கூர்மை யாமறி வுடையயிக் கலிதனிற் குலவி
யார்வம சேர்மிடற் றண்ணல்கீர்த் தனஞ்செய லரிது. (க)

ஆழி சூழபுவி யினிற்சிவ பததிதா னரிது
வீழி வாயுமை பாகனமெயத் தலமபெற லரிதுள்
ஞாழி யறகையாய்க கிடைப்பினு முணமையாய் முத்தி
வாழி மானுடர்க் குதவுபுண ணியததல மரிது. (௧௦)

எனவு மையநீ யோதினை யிளம்பினை கங்கை
மனவு சோதரும் வளளலபா தாம்புய மலரை
நனவு வாயநதிடு பொழுதினு மனநிறண ணிடுநீள்
கனவு காண்பினு மறாதுநற கருத்தமைந தினையே. (௧௧)

முந்த ருத்தவ மெம்மேனாக் குதவிசெய் முறைபோற
பந்த நீத்திடும பரமபுண ணியவுரு வெடுதது
வந்த செலவநல வயிததிய நாதமென நெழில்சே
ரிந்த மாநிலத் தொருதல முளதென விசைத்து. (௧௨)

கயில யாதிமா மகிமைசேர் கண்ணுதற் பெருமான்
பயிலும் புண்ணியத் தலம்புவி யினிறபல வுளவால்
வெயிலவி ரிததெழு மாடமா ளிகைமிக விளங்கிச்
சயில நேர்பெறு மனையறற றலத்திலுத தமமாம். (௧௩)

எண்ணி டிங்கணப் பொழுததிற் பாதி யா யினுமப்
புண்ணி யத் தலம் புருவதற் கிச்சைசெய தனர்க்
ணண்ணி யாழ்வாநற் கதியலா துருத்திர னாவா
ருண்ணி னைநதன பெறுகுல ரெனவுரைத் தினையால். (௧௪)

ஆனைய வற்புதந் தலப்பெரு மகிமையை யடியே
நினைய வெ ன்னபுண ணியப்பல னறிகிலே நினைது
புணைய ருட்கிட னுனயாம் பெறும்வகை புகழ்ந்தல்
நினைய ருந்தவ ஷ்டைரத்தரு ளெனப்புகன் றனரால். (௧௫)

தூப மாதவ ருரைத்தலுஞ் சூதமா முனிவ
னேய மாகநீர் சிவவழி பாடனறி நீங்காக
காய நனமனம் வாககிஹை பணிதலுங் கனிவு
மேய மாமகி மைததுதி செய்தலு மியல்பால. (கசு)

சம்பு வின்கதை கேட்பவன சங்கர னாவான்
வெம்பு கோபநீத தருந்தவம் விழைநதிகு குணதநீர்
நம்பும வாய்மையா யிடைவிடா தையன்ற கதையை
யம்பு விசுகனே கேட்பார லதிகபண பினரால். (கசு)

இன்ன தனமையாக குறைபபதை யன்றியே றுகந்த
முன்ன வனகதை பத்தியின மூககாக ளிடத்திற
சொன்ன வன்னர கந்தனிற ரேய்வனென றுரைத்துப்
பின்னா புண்ணியஞ் செய்தனா பெறுவதா மென்றான் (கசு)
வேறு.

• வளங்கெழு வெதிரி வனந்தனில் ஈயாசன வாய்மலர்ந் தருள்
செய வனனோன, விளங்கெழி லருள லுணர்நதநற் சரித மிகுசிவ
பூசையின் பலனா, களங்கெறி முனிவீர் கேட்பது வேணமி மென்ற
னன கணிப்பினா லுணர்ந்து, தளங்கெவற் றிணையுந் துரிசறக கடிந்த
சூதமா முனிவரன மன்றோ. (கசு)

தூத்கடற கரைகண டிலகும் முனிவ னுடங்குதான மாபி
னா கேண்மின, பாறகடற் பிறந்த கந்தர மல பராபர பாலநேத
திரந்த, சேற்கருங் கண்ணா பாடவே றுகந்த சிவவெ சங்கர குளிர்
கல், லாறகவி லிழ மெந்ததற பரகு தாரண வெஹுமது நாவாம். ()

கதைமிடற் றண்ண லாலய நோகல் நடப்பது கால்களா மெ
முதா, மறைவகுத தறியாப் பரன்றிரி சனஞ்செய திடுமது கண்ண

தா மழுமா, னுறைபரன சரிதங் கேட்பது செவிதா முறுமதே யுடல
தா மினிய, நறைகமழ் மலாக ளருச்சனை செயது நறுமண மறிந்த
நாசிய தாம். (௨௧)

எடுததினி துரைதத வவயவம படைத்தே யிருந்திடு மருந்தவத
தினிரசோத, தடுததினை பகாதற் கரிதுபூ யியினி லனையநற றலததி
னைக் காணென், கொடுததிடு முததிக் கங்குர மென்று கூறுவா குண
கடன் மேல்பாற, ரெடுததயோ சனைதூ ரந்தனிற சுவேத வனயி
டை சூழ்ந்திட மாதோ. (௨௨)

திசுழ்தரு சாயா வனததினு கனிஸன நிசையினி சிரபுர மெ
ன்று, புகழ்பெறு நகர்க்கு நிருதிதன் நிசையிற் பொருநதிடு குரோச
மா, திரததி, எனமுதயர் நீட்கும் வானொளி புத்தூரக காகுநற நிசை
யதின் கீழ்பா, நிகழ்தருந தெற்கும் வடககினு முபய காவிரி நிறை
ந்திட மனனும். (௨௩)

வேகமாம் பொன்னி மாந்தி யிருபால் விளங்கிடு மெல்லையி னள
வை, யேகயோ சனைமாத் திரமித னுபப னிலகிடு மிந்திர தலத
திற, காகுமோர் குரோசம் வாயுவின் நிசையா மநநகர் மன்னுகற்
றெல்லைச், சேகரங் கூறிற் கருதமா யுகத்திற் திகழ்ந்திடு நானகுயோ
சனையே. (௨௪)

உரைபெறுந் திரேதா யுகந்தனி லொருமூன் நியோசனை துவா
பர யுகத்தின், விரையுமியோ சனையோ ரிரண்டினிக் கலிதான் வந
திடு முகந்தனி லம்மா, புரைதவிந் திலகு மியோசனை தூரம் பொ
ருந்தநற் பொற்புறு மினிய, தரைபுகழ் வயித்திய நாதமா நகரந்
தன்பெரு மகிமைகூ றரிதே. (௨௫)

இனையவற் புதநற நலநதனிற் கணபபோ தெண்ணிடுங் கணத
தினிற் பாதி, வனைதரும் வாசஞ் செய்தனா பெருகி வளநதிடு சக
லபாக கியமு, நினைவரு கிமலன் பதவியும் பெறுவ ரென்றிடி னித்தி
யந் தலம்வா, ழனைவரும் பெறும்பே நனேககற பங்க ளளவிட வரி
தரி தாமால். (உ௬)

பண்ணிய தவத்தின் பலனபலித தென்னப் பக பதி னெண்
புராணத்தின், புண்ணிய கதையி லுததம் மாகும் புராதன் வயி
த்திய நாத, னண்ணிய வனை தலப்பெரு மகிமை யாவது நவிலுத
கினியா, னெண்ணிழற் கோடி வருடதது முடியா தென்றன குச்
மா முனிவன். (உ௭)

முந்திய கிருத யுகந்தனிற் கதம்ப வனமிரண டாமுக முறை
யாய், வந்திடும் வில்வ வனநதுவா பரததின் வளநதிடும் வகுள
நீர் வனஞ்சூழ், தந்திரக் கலியிற் றழைந்திடு நிம்ப வனமதிற் சதூ
முகன் முகுந்த, னிரதிரன பணிய வயித்திய நாத னின்பமுற் நினிது
றை குவனல். (உ௮)

கிறந்திடு மகிமை யுறந்தரு வொன்றே சோநதிடும் யுகந்தொ
டும் வேராய்ப், பிறந்திடும் பெயர்பெற் திருந்திடு மதனிற் பெரியவி
ரேமூல கமாவோர்க், கறம்பொரு ளின்பம் வீழிதந் தருள வமாநதிடு
மையனைப புலியி, லுறங்குத றவிரந்தே யொருதரம பாததோ
ருறைவாபே ரின்பவீ டெளிதாய. (உ௯)

கண்ணகன் புலியிற் பொடிந்ததூள் பகுததுக் கணக்கிட லாங்
குவி மணலை, யெண்ணலா மெழுந்து சொரிமழைத் திவலை யினைக்
கணித் தறியலா முயர்ந்த, விண்ணகத் திலகு தாரகைத் தொகையை

விதிக்கலாம் வயித்திய நாத, வண்ணஸ்கூழ் தலத்தைக் கண்டபோர்
பெறுமபே நளவிட லரிதரி தாமால். (௩௦)

மண்ணினின் விளங்கும் வயித்திய நாத மகாதலஞ் சென்னமத
திமிறநக், கண்ணினு லொருக்காற் பார்த்தவ ரிட்ட காமியம் பெறு
வாவெண கயிலை, நண்ணியே யுபய குலமிரு கோடி சூழநதிட நடு
லினி திருப்பா, ரெண்ணியோரா கற்ப காலமே லைய னினிதருண முத்
திபெற நிடுவா (௩௧)

வரமகத் துவஞ்சேர் வயித்திய நாத மாநகா பெயாசொலக் கே
டபோரா, பிரமகத் தியுத்தாம பிறந்தநாண முதலாய்ப் பிழைபடச் செ
யதபா தகமு, மூரமற வுதறி யெறிநதுதம முடலி ஹறநோய் முழு
வதுவ தீரந்து, பாம்புண ணியருசெய யுத்தமா பெறும்பே றனைத்து
மே பலித்திடப் பெறுவாரா. (௩௨)

பெருநதிரைக் கடலி லுளபல புலியிற பிறந்தவர் தீவுக டமமி,
லிருந்திடு மவாவந திறைஞ்சுதற கெளிதன் றுதலா லிருக்கும ரத
னி, பொருநதியே வயித்திய நாதநற றலதனை பொறபுறு திசைத
னைப் பாராதசே, திருந்திடப் பணிவோரா தீவினை யொழிததே திகழ்
தருகயிலைந் திருப்பாரா. (௩௩)

தூறுயோ சனைதூ ரத்தனி லிருந்து துவலருந் தலப்பெயர்
நனைந்து, கூறிமமவரும் வலவினை நீங்கிக குலவுபே ரின்பவி மிறை
வா, ரீதிலாப பெருமை வயித்திய நாத வெழிமறல் வாசஞ்செய்
வேனென், னூறிடு மன்பா னிதஞ்சொல்வோர் தலத்தி லுறைவர்தாம்
பெறுமபலன் பெறுவார் (௩௪)

மடுப்பொலி கமல மலர்மணக் கமழும் வயித்திய நாதந் தலம்
டராத், தெடுத்திடி வைத்துப் போருவ மெனறே யெழுந்தன ரடிக்

கடியம்மா, வடுத்திடு மசுவமேதயா கஞ்செய் யரும்பலன் பெறு
குவ ரனறிக, கடித்தனை நுகர்ந்த கண்ணுதற் பெருமான் கயிலையங்
கிரியுமே பெறுவார். (௩௫)

நனைத்தரு நந்த வனமிகும் வயித்திய நாதந றலந்தனை மனத்தி
லினைத்தவந் கணத்தி னீமீம்வெங் கலிதோ டநனை நீக்கியே முதலி
தனைத்தரு மூலகி லதிகமா மகிமை தான்றரு மன்பருக குதவி
யினைத்தரும் பாரம் வதித்திடு மிட்ட காமிய மியாவதுந் தருமே. (1)

வருதின மைந்து மூன்றுதான் வாசஞ் செய்திட வேண்டுமா மகிமை
தருமுயர் வயித்திய நாதந றலந்திற் றம்முளங் கனிவுகூர் திளகி
யொருதினம் வாசஞ் செயதனா பதினா யிரமுய ரசுவமே தஞ்செய்
பெருமகப் பேறு பெறுகுவ ரனறிய பேரினப் வீடுமே பெறுவார். (2)

தருமசிற தனைசெய தனாககதி விருத்தி தானசெயுந் தனம்விழைந்
தோர்க்கு, வருதன விருத்தி கொடுத்திடும போக வாஞ்சைசெய்
பவாக்குமப் படிபா, மொருபலன விழையார் முததியை விழைந்
தோர்க் குளமகிழ் தரவினி தளிககு, மிருநில மதனில வயித்திய நாந்
வெழிறறல மகிமைகூ றறிதே. (௩௮)

புதல்வரை விரும்பு மவர்க்குநா புதல்வன் றனைத்தரும் புவி
விரும் பினர்கட், சிதமிகு மகில புவனமுந் தருமே வயழிவபெறு
கன்னியை விழைநதோர்க், குதவுமங் களகன லியையது வன்றி யு
றவர் பிணிவினை தீர்த்துப், பதவிநல் கிடுமவ்வயித்திய நாத மகாதலம்
பார்தனி லம்மா. (௩௯)

சாற்றபொய்ம் மாயக் கடலினி லமுநகிக் கிடந்திடு முயிரந்
னைக் கரைதா, னேற்றுநற் பினைதா னுகிடம் பிறந்த இனிப்பிறக கிர்

றன பிறவி, தோற்றமெவ் வுயிர்க்குஞ் சொலங்கரும் பரமா னந்த
நல் கிடந்தொகுத் தெழுத்திட், டேறறுமந திரங்கட கிடமதாம் வயி
த்திய நாதமா மெழிறறல மாதோ, (௪௦)

எழுந்துகு முலிச்சை யிருட்டினுற் குருடா யிருந்திடு மனுக்க
ளுக் கெழுந்து, கொழுந்துவிட் டிலகு தீபமாம் வயித்திய நாதநற
றலங்குவ வயத்தி, னழுந்தும்வல் வினைக்கு மண்ணினை மருந்தா யளி
த்திடும் பிறவிவே ரறுக்கு, மொழிறதுமேற் கதியுந் தருமிதற கிணை
வே ரொப்பிட லரிதரி தாமால், (௪௧)

திருக்ககன் நிலகும் வசுக்களோ 'ரெணமர் திகழுருத் திராபதி
னொடுவ, ரருககர்பன் னிருவர் புரந்தர னயன்மா லாதிபாங் கட
வுளா ரன்றி, யிருக்குரைப் பரிய முத்திபெற திடவே யெண்ணிலாக்
கருளுநல் லெழிறசெம், புருககனற கோபக் கட்பசா சனைத்துமோ
ட்டிமும் வயித்திய நாதம், (௪௨)

வருசன நடந்த போதெழு செந்துள் படினும்வாழ் சுரபிகா
லடியிற், பெருகுதுள் படினுஞ் சுழன்றிடு காறறிற் பிறந்ததுள்
வீழினும் பெருங்காற, திருநில மதிர வடித்ததுள் படினு மிலகும்வே
ளுர்நெடு வீதித், தெருவிலங் கப்பிர தக்கிணஞ் செய்வோர் சிறுது
கள் படினுநற் கதியாம், (௪௩)

மட்டிலா மகிமை வயித்திய நாத மகாதல வீதியி லெழுந்துள்,
பட்டபே ரரச ராயுல காள்வார் பகர்தரு முருத்திர ராவா, ரிட்ட
மாம் வரங்கேட் பவர்க்கிரு மடங்கா மிலகுபுண் னியஞ்செய்வோர்க்
கிரட்டி, ஈட்டும்வா ராம லனித்திடும் வளர்மெய்ஞ் ஞானமும் வீடு
நல் கிடமே, (௪௪)

உலகெலாந் துதிக்கும் வயித்திய நாத னுறைதல வாசமுந் திருக்
ககு, மலகுகா ணரிய கலையுணர் மறையோர்க் கமைந்திடு சந்திவந்
தனஞ்செய், யிலகுசோ பான மியலபெறுங் கிருகங் கருங்கண்மா
ளிகையிவை கொடுப்போர், பலகுண மணிகூழ் முடிபுனை வேந்த
ராகிமேற் பரகதி பெறுவார். (சுடு)

ஒத்திடு மகிமை வயித்திய நாத னுறைதலந் தனில்வள ரன்ன,
சத்திர மடம்வீ டிடமிகு மாட மானிகை தழைந்தெழில் கொழிககுஞ்,
சித்திர கூடங் கட்டிவைத் திலகு சிவனடி யார்க்களித் திடுவோர்,
புத்திர ருடனே சகலபோ கங்கள் புசிப்பர்மேன முத்தியும் பெறு
வார். (சுகு)

அல்லணி களத்தெம் மையனல் வயித்திய நாதன்வாழ் தலந்தனி
லன்பர்க், கில்லிடங் கட்டி வைத்தவர் குலமு வேழுட னின்பமுந்
றிருப்பார், செல்லமுத் திரந்தூண் போதிகை மரங்கல் சிவனடி யார்
த்மக் களிப்போர், சொல்லரு மணிபொன் னுடையா பரணஞ் சூழ்
வாபே ரின்பமும் பெறுவார். (சுள)

வளம்பெறும் வயித்திய நாதன்வாழ் தலத்தின் வழிநடைச் சா
லையின் மீது, தளாந்தவ ரிளைப்பா றுதற்கமை தண்ணீர்ப் பந்தல்சத்
திரங்கண்மண் டபந்தன், னுளங்கனிந் தூறுதி பெறச்செயு நல்லோ
னுயர்குல மிருபதிற றென்றும், விளங்கிடும் விமான மேறியே சிவ
லோ கந்தனின் மேவியே யிருக்கும். (சுகு)

மாடமா ளிகைகூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனில்வள யிலகு
பாடக சாலை செய்துபோற் றினர்கள் பாருல காள்வர்கோ சாலை
யாடக மதில்கு ழந்தக ரதனிற் செய்துவைத் தவர்கள்கோ வுலகந்
தேடரும்பசும்பொன் னுலகினில்வாழ்வர் சேர்குவர்மேற்சிவலோகம்.

அற்புத வயித்திய நாதந் றலத்தி லணிமண மமைந்தசெங் கழு
நீர், பொறபுறு நளின வாவியைப் புரிந்து வைத்தவ ரரசராய்ப் பிற
ந்து, கற்புறு மணையா ளுடன்கலந் திருந்து கலவிசேர் புதலவரைப்
பெற்று, நற்புவி செங்கோல் செலுத்தியே யாள்வர் நண்ணுவர் மேற்
சிவ லோகம். (௫0)

திகழ்தரும் வயித்திய நாதந் றலநாற றிசைதொறும் பரிதிபங்
கடவு, ணிகழ்வெயிற் கினிய குளிரிழி லளித்து நினறியிந தருமிக
வைப்போர், புகழ்பெறும் வேந்த ராயுல காள்வார் பொன்னுல சமும்
புரந் திடுவா, ரிகழ்விலா விமான மேறியே மகிழுகூர்ந் தெயதுவா
மேற்சிவ லோகம். (௫௧)

படங்குனித தாடு மரவணி வயித்திய நாதந் றலந்தனிற் பரி
ந்து, தடம்புனற றீரந் தனிற்றரு வைப்போர சகலபாக கியம்பெறு
குவார்நன், மடந்தைதன் னுடனே யிலலறம் புரிந்து வானுல காள்வா
மேற் பதவி, யடங்கலும் பெறுவா வைவெறுத திமுற்சொல லரிய
பே ரின்பலி யிறைவா. (௫௨)

மழுவணி வயித்திய நாதந் றலத்தின் மன்னுபூந் தோட்டம்
வைத் திடுவோர், செழுமல ரொன்றிற் கிலகுமைம் பதினா யிரம்வரு
டஞ்சிவ லோகந், தொழுதிடுங் கணங்கள் சூழ்ந்திட விருப்பார னாய்
பத திரங்கனொன றினுககுப், பழுதுருப் பதினா யிரம்வரு டம்பொற
பமைசிவ லோகமவீற் திருப்பார். (௫௩)

புண்ணிய வயித்திய நாதந் றலத்திற் புகழ்பெறு வாகன மத
னைப், பண்ணிவைத் தவரவ் வாகனம் பார்த்து மகிழ்ந்தவர் பரிந்
துபகார, நண்ணிடம் படிசெய் தவர்கள்வாக் குதவி நல்லனு கூலசா

தகஞ்செய், திண்ணிய வுறுதியுள்ளவர் வாழ்ந்து சேர்குவர் மேற
சிவ லோகம். (௫௪)

புவனியிற புகழ்சேர் வயித்திய நாத புண்ணியத தலத்தனி லம்
மா, சிவகயிவ கரிய விசாரணை செப்தோர சித்தியும் போகமும் பெ
றுவார், துவரித ழரமபை கவரிகா லசைப்பச சொல்லரும் விமான
மே லேறித, தவமிகு தேவ கணமபுடை சூழச் சார்குவா மேற்சிவ
லோகம் (௫௫)

திருத்தகும் வயித்திப நாதநற் றலத்திற திருப்பணி செய்திடி
னம்மா, பருத்தமண ணதனிற தசகுணந் தாரு பகாந்திடுஞ் சதகுண
ளு செங்கல், பொருத்தமாங் கருங்கல் லாயிர மடங்காம் புண்ணியம்
புவிமுழு தாளவ, ருருத்தகு தேவ விமானமே லேறி யுறைகுவா
மேற்சிவ லோகம். (௫௬)

சங்கரன் வயித்திய நாதநற் றலத்திற றன்மனங் கனிவுகூர்ந்
தமைநத, செங்கலோ ரெட்டாற திருப்பணி செயவே னெனத்தி
சை யெட்டினும் வைத்தே, யங்கதற குப்போ கந்தனை நினைபு மவர்
சுமை யெடுப்பவ ரெனினூர், துவகவெண் குடைகு ழரசராயப் பிற
ந்து சூழ்திருப் பணிசெய்து மகிழ்வார். (௫௭)

நிதியம்வைத திருப்போர் நிலைபெறு சிவபுண் ணியநிமித் தம்
மன மகிழ்ந்தே, மதிபணி பெருமான் பணிசெய வேண்டும் வயித்
திய நாதநற் றலத்தி, லதிகபுண் ணியமாஞ் சிவாலயப் பணிசெய்
யாதவ ரருங்கொடு நரகம், பதியவோர் பதினு யிரமவரு டம்வீழ்ந்
தனுபவிப் பார்பல துன்பம். (௫௮)

படிபுகழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் பகர்திருப் பணிசெய்யா
திருக்குங், கடினசிற டையர்போயப் பசாசநாய்ப் பிறந்து கணக்கில்

பன் னுளிலை திடுவார், மிடியராய்ப் போகா திருந்திட வேண்டு
மெனத்திர வியம்புதைத் திடுமக், கொடியாகள் பிரம கற்பகா லக
கள் கோரமா நரகில்வீழ்ந் திடுவார். (ருக)

விஞ்சைய ரேத்தும் வயித்திய நாத வியன்றல மகிமையை
விறைந்து, நெஞ்சொடு சிவகா ரியத்தினுக் களிப்ப நிறைந்திடு திர
விய மதனை, வஞ்சனை செயவோர் மகாநர கததி லமுநதுவர் வள்ள
லுக் கென்று, செஞ்சொலா லளித்த திரவியம் பாது காத்தவர் சேர்
வார்நற பதவி. (கூ0)

ஏழிலொன் றுகு மீசனுக் கென்றே யிரந்துசெய் தவர்தமக் கம்
மா, வாழிகு மூலகி லனித்தவர்க் காறு மடங்குபுண் ணியமது சே
ரும், வீழிவா யுமைபங் காளர்கா ரியத்தின் மேன்மைய ரேவலா லெ
ழுந்து, தாழ்விலாச் சிவகா ரியந்தனைச் செய்வோர் தரணியான் புண்
பமேற பெறுவார். (கூக)

தோன்றிய புகழ்சேர் பொருள்படைத் தோர்க் டொகைபெறு
திரவியம் பகுத்து, மூன்றிலொன் றளிப்ப துத்தம மாறி லொன்றதை
மொழிவாமத் திமமா, வேன்றிடு மெட்டி லொன்றினை யதன்ம மெ
ன்பாபத் ததன்மமே லதன்மம், போன்றிடும் பாதி யதிகவுத் தமமாம்
புண்ணியம் பெறுகுவர் மாதோ. (கூஉ)

வடித்தசெந் தமிழ்கூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனிநிறை
திராதம், படித்துறை மைய மண்டபங் கொடுங்கை பதிந்திடு சுற்று
மண் டபநீ, ளடிப்படை பலமா மதில்சிவா லயஞ்செய் தனர்புவி
யான்வரிந் திரன்மான், முடித்தல யிருகை குவித்திட விமான மேறி
மேன் முத்திவீ டிறைவார். (கூகூ)

மன்னிய மகிமை வைத்திய நாத மகாதல் தனிற்சிவ பெருமா
ன், சந்திதி யினிற்கோ புரங்கொடி மரஞ்சூழ் மேடைசார் நிருத்தம
ன் டபநல், லின்னிசை பயிலு மண்டபம் யாக சாலைகற் றூண்மடை
ப்பளிக்காம், பொன்னினை யளித்தல் செயதவ டகிலம் புரந்துபே
ரின்பவீ டிறைவார். (சுச)

பாவலா சங்கத தமிழ்நிறை வயித்திய நாதநற் றலத்திருப் பணி
செய், யேவலாள் வண்டிற் பகடுவை மருப்பே றிவைசெலுத் திடும
வர் வார்தோ, லாவலிற் பதஞ்செய ததுகொடுத் திடுநல் வேலைசெய
தார்புவி யானவார, பூவல யத்தின் புதுவார்பொன் னுலகம் புரநது
மேற் சிவகண மாவார. (சுரு)

அற்புத வயித்திய நாதநற் றலத்தி லையனுக் கமைதிருப் பணி
செய், சிறபநூல வல்லோர சிவகண மாவார திரண்மரத தச்சர்கா
ரிரும்பு, நற்பதஞ் செயயுங் கம்மியர் விளங்கு நலமிகு முருத்திர
ராவார், பற்பல பணிசெய் கொத்தர்நெற றியிற்கண் படைத்திடு
முருத்திர ராவார். (சுசு)

அளிந்துரு கிடுமெய் யன்பர்கூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திருப்
பணிக்காம், கிளிஞ்சில்கள் சுக்கா னிவையெலா முன்னங் கிடைத்
திடு தவததிலிங் வருவாய்த், தெளிந்தநூல் வல்லோ ரமைந்தவென்
றுரைப்பர் திகழ்கரும் பினியதிஞ் சாறு, பொளிந்தகல் செங்கல் பணி
க்கமை தலின்ற் புண்ணிய வருவெனப் புகல்வார். (சுசு)

பவவினை திர்க்கும் வயித்தியநாதன் பரிந்துறை தலந்தனி லிரு
ந்து, சிவகயிங் கரியஞ் செயுமத யானை சிறந்திடு சுழிகொள்வாம்புர
வி, குவவுகூ னமையொட் டகஞ்சிவ கணமாங் தொடிநினுக் கமை

கரும் பொன்கல், லிவருளி கருங்கல லடித்தமிழ் கொட்டி லீபவ
ருஞ்சிவ கணமாம். (சுஅ)

வரந்தரும் வயித்திய நாதந் தலத்தில் வளங்கெழு திருப்பணி
யதனை, யிரந்துமே பிசைச யேற்றுமேசெயவோ ரேழ்கடல் சூழல
கிணிதாயப், புரத்திழம் வேந்த ராகவே பிறப்பர் பூவுல கினிலிருந்
திடினு, முரம்பெறு தேவ ராகுவ ரதன்மே ஹருத்திர கணங்களா
குவரே. (சுஆ)

பரவிமெய் யடியார் வழிபடும் வயித்திய நாதந் தலந்தனைப்
பணிந்து, திரவியஞ் சிவசா ரியத்தினுக் கென்று செலுத்தினர் சூரிய
கிரணம், விரவிடு * மருத்தோ தயமகோதயமாம் வியனறினங் கோ
டிகோ தானந், தரவினி தாம்புண் ணியந்தனக் கதிகவ கோடியாங்
கயிலைமேற் சராவார். (சு௦)

பொருப்பணி வில்லாய் வளைத்திடும் வயித்திய நாதந் தலந்த
னிற் போந்து, திருப்பணி செயவோர தமையெலா மனித ரென்ப
வர் சோகுவா நாக, மருட்பணி பெறும்வெள ளானைமே லேறி வரு
புரத் தரன்முதல் வானே, ருருப்பணிந் திடஞ்சூழ விமானமே லேறி
யுறைகுவர் மேற்கிவ லோகம். (சு௧)

* அருத்தோதய மகோதயகாலம் — “மங்கலி^{மந்திரம்}வெள்ளைமா தத்தி
லாதி வாரத்தி லமாவாசை யாதி யுஞ்சீர்ப், பொங்குதிரு வோணத்தி
னடுவு நன்மை பொருந்துவிதி பாதவந்த மும்பொ லிந்தே, தங்கு
மரு னோதபகா லம்ம ருத்தோ தயமாகு மிம்மதியிற் சோமவாரந்,
துங்கமதா யுறமுனபோல் வருமே லிணைதச் சொல்வர்கோ தய
மெனனாற் துணிபு ளோரே.” என்னும் இச் செய்யுளா லதிக.

இன்னமொன் றுரைப்பன் வயித்திய நாத னெண்ணில்புண் ணிய த்தலம் விழைந்து, முன்னரே முதனூல் வருணமவன் துதித்தோர் முன்செய்புண ணியத்தினுற் படைத்த, பணனரும் பசும்பொன் சிவ பிரா னிமிததந் தந்ததைப் பணிசெயா தழித்தோ, ருன்னரு மனே க கற்பகா லந்தீ யுறுபெரு நரகிலவீழ்ந் திடுவார். (௭௨)

சித்திரல் கிடுமிவ வயித்திய நாத சிவதல மகிமையை விழை நது, பத்தியாய்த தனதா னியந்தனை யுதவி பண்ணினா பூமிதா னத்தி, னித்திய மாண புண்ணியம் பெறுவர் நிறைந்திடு தானியந தனத்தைப், புத்திபூ ருவமா யழித்தவர் நரகம் புகுதுவ ரெண்ணி ல்பல காலம். (௭௩)

தெய்வமே தியர்க்கும் வயித்திய நாத சிவதலம் தனிற்சிந்திதேனு, மெய்துகா ரியத்தைத் தவிர்ந்திட விகாத மெண்ணினர் செய்தவர் கொடிதா, முயவிலா நரக மழுந்துவர் தலத்திற் குறுமுப காரமெ ள்ளளவு, துய்யபூ யிமினிற் பண்ணினர் பிறவித் துன்பரீத் தினப மே பெறுவார். (௭௪)

தமிழ்மணங் கமழும் வயித்திய நாதன் றலந்தனிற் றடங்கடற் சிப்பி, யுமிழ்குளிர் முத்து மாலைநன் மணிவைத் தொளிசெயா பர ணநல் லாடை, யமிழ்தென வினிமை செய்யபி டேக திரவிய வரு க்கமா சையினீர்க், குமிழ்பெறு காலம் பெருவுடற் பொருட்டாற திருமுனர் கொழுநர குறுவார் (௭௫)

செந்திரு நிருத்தஞ் செய்திடும் வயித்திய நாதன் சிவதல மகி மை, புத்திகூர் மகிழ்ச்சி பெறவறிந் துதவி புரிந்திடு திரவிய வரு க்கம், வந்திருந் ததனைச் சிவபணி செய்யார் வாரிலீண் செலவுசெய தவர்க, னுந்தினீர்க் கடல்கு முலகினிற் பசாசாய்ப் பிறந்துபல் துழி நா ளைவார். (௭௬)

மகிமைசேர் வயித்திய நாதநற் றலவா சஞ்செய வருபிறப்
பரிதா, மெகினமே முதலாம் பறவைநாய் நரிக ளீசிறு விட்டிலு
ரெறும்பு, சிகிதக நிர்திர கோபநூற சிலம்பி சேயமே முதற்பல
மிருக, மகிவிருச் சிக * மூந் துருதரு வளைதது மருமையாஞ் சிவ
கண மாகும். (எஎ)

நறைகமழ் நளின வாவிசூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்தினி லம்
மா, வுறையுமப பெரியோர் மற்றுமவே றுள்ள வுயிர்க்கிடை சூறு
செய் பவர்கள், குறைவிலா நரகின் மூழ்குவர் பசாசின கொடியவல்
லுருவெதித தலைவார், பிறையெயி றதுககி யியமதூ தவர்கள் பிடி
ததிரும் வேதனைப் படுவார். (எஅ)

ஆரணப் பொருளாம் வயித்திய நாத வண்ணறன் றலத்திருப்
பணிதான், சேரண மான துறுதிபெற றிடவே செய்தவர் பிறந்துல
கனித்து, வாரண வுரிபோர்த் திருக்குமவ் வள்ளல் வாழ்சிவ லோக
மேற் பெறுவார், காரணன் சிவகா ரியத்தினி னியித்த மிறந்தவா
கயிலைவீற் றிருப்பார். (எக)

நீதிதூல் வல்லோ ருறைந்திரும் வயித்திய நாதநற் றலநதனி
னிறைநத, வேதியர்க் குபகா ரஞ்செயு மவர்கள் வியன்முடி தரித்
தல காள்வார், கோதின்மூ வேழு குலத்துடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்
தொளி விமானமே லேறிச், சோதிவெண் கயிலை மால்வரை சூழ்
ந்து தாயபே ரின்பமுற் றிருப்பார். (அ0)

நித்திய னுன வயித்திய நாத நிமலன்வாழ் தலத்திலவே தியர்
க்குப், பத்தியாய்ப் பூசை செய்திதின் முக்கட் பரன்றனைப் பூசை
செய் பலமாம், புத்திரன் நன்னைப் பெறுவார்கு வுலகம் புரந்திரும்

வேந்தராய்ப் பிறநது, சத்திய வானென் றுரைத்திடச் செங்கோல்
செலுத்தியே சிவபதஞ் சார்வார். (அக)

ஆடக மதில்குழ வயித்திய நாத னறபுதத் தலத்திலந் தண
ரைத், தூடணஞ் செய்வோர் சிவார்ச்சனை செயினுந் தாயபூ சாபல
னில்லைத், தேடரு மறையோர் தமைப்பணி வோர்கள் சிவபதம் பணி
பலன் பெறுவார், வேடர்போற கோபித் திழ்விருப் பூசி விழியிலே
ற றிடததுய ருறுவார். (அஉ)

நெய்தவழ் குல மணிந்திடும் வயித்திய நாதநற் றலந்தனி நிறை
ந்த, துய்யவே தியரை யிகழ்ந்தவர் பொருள்சீர் குறைந்திடந் துன
பழம் றிடுவார், வைதவர் நாவை யமன்விடு தூதா வளைததரிந் தெ
றிவரெள் ளளவா, வெய்யதீ நரகி லழுத்திடப் படுவார் மேவுநல
லுழிநான்மாதோ. (அங)

வேலைகு முலகின் மேனமையாம் வயித்திய நாதநற் றலந்தனில
வீளங்கு, மாலய மருங்கி னந்தன வனததி லசசியாய் மலசலம்
விடுவோர், சூலைரோ யுறுவா குதந்தனிற கோசத துளைதனிற சலா
கையெற் றிடவே, காலகண் டெண்ணற கரியபல் லுழி காலநீ ணா
சில்வீழ்ந் திடுவார். (அச)

பச்சிலை யிழனும் பலன்றரும் வயித்திய நாதனா லயம்பயி நீர
த்தத், தெச்சிலை யுமிழ்வோர் மூக்கினைச் சிந்தி யெறிபவர் கோழைகா
ன்றிடுவோர், துச்சிலை மகிழு மன்னவர் காசித துளையினும் வாயி
னும் வலிந்து, கைச்சிலை யம்பு கோத்தரக் கெண்ணெய் காய்ச்சியே
பூற்றிடப் படுவார். (அரு)

தெய்வநா யகனும் வயித்திய நாத சிவனுறை தலத்துள தீர்த்த,
மொய்புன லதனின் மலசலம் விடுவோர் முடிவிலா நரகினில் வீழ்வா,

சஅ

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

ரையனா லயத்திற் புகும்பொழு திருகா லலைபுன லாற்கழீஇச் செல்
வோ, ருயவரிந திரபோ கந்தனைப் புசிப்ப ருறைகுவா மேற்சிவ
லோகம். (அசு)

காசியி லிலக்கம் வேதியர்க் கன்னங் கணிந்தளித் திடும்பல னெ
ண்ணிப், பேசரும் புகழ்சேர் திருசசயி லத்தி லொருவருக் குதவி
னர் பெறுவா, ராசைதீர்ந் திடவீ ரிலக்கமத தலத்தி லரியகே தார
மார் தலத்திற், பூசுராக களித்த பலன்பெறு வார்புள் னூரிலோர்
கவளநல் கினரும். (அஎ)

உறுபல னாயிவ வயித்திய நாத வுத்தம மகிமைசேர் தலததில்,
வறுமைதீர் தரவங் காரக வார மகேசுர பூசைபண் ணினர்தாம், பெ
றுவாப் பூ மியினி லிட்டகா மிபழம் பிரமனமா லுலகமும் பெறுவா,
சிறுபிறை யணிந்த செல்வன்வாழ் வெள்ளி மால்வரை சேர்வாமே
லம்மா. (அஅ)

பிறந்துல கதனில வாழ்பவர் வயித்திய நாதந் தலத்தனிற் பெ
ருமை, சிறந்திடுஞ் செவ்வாய்க் கிழமையி னிறைந்த சிவனடி யார்
க்குநல் னன்ன, மறந்திடா தளிப்போ ரன்னமொன் றினுக்கு மன்னு
மாயிரபுக மளவு, நிறந்தரும் விமான மேறியே சிவலோ கந்தனி
னிலைபெற விருப்பார். (அஆ)

சுகித்தல மாமிவ் வயித்திய நாத தூயபுண் ணியத்தலந் தன்னிற்,
பசித்தவர்க் கில்லை யென்றுரை யாத பரிந்தொரு கவளமே யெனி
றும், புசித்திடக் கொடிப்போ ரிந்திர போகம் புசிப்பர்பொன் னுல
கில்வீற் திருப்பர், நசித்திடும் விணைநோய் பிறப்பொழிந் திடமே
னவில்கிவ லோகமும் பெறுவா. (அஈ)

புள்ளிமான் றரிதத வயித்திய நாதன் புண்ணியத் தலந்தனில் வறியோக, களளியே பிடிசோ றனிப்பவர் பெறும்பே றளவிட வரி தரி தாகும், வள்ளிதா கியதண மிலமொரு பிடியத தலந்தனின் மறை யவர்க் களித்தோர், வெள்ளிமால வரையி லாயிரங் கற்ப காலநா ளினிதுவீற் றிருப்பாரா (கக)

எத்தலந் தனிலு மன்னதா னஞ்செய திறிபவர் பேறுபெற் றிடு வா, ரத்தலந் தனிலோ கோடியந் தணருக கன்னதா னங்கொடுத் திடும்பே, றுததம மான வயித்திய நாத னுறைதலந் தனிலொரு கவ ளாங், கைத்தல ிறைய வளித்தவா பெறுவா கயிலைமால் வரையுமேற பெறுவாரா. (கக)

கன்றுழை யேநதும் வயித்திய நாதன் கனிந்துறை தலந்தனிற் றரும, மொனறுசெய் திடுனுங் கோடியா யுறலாற் புண்ணிய கோடி யென றுரைப்பார், பொன்றுயிப் பிறவி யெனநினைந் தினிய தலந் தனிற் புண்ணிய தரும, நனறிவாயந் திடச்செய தவர்கள்வாழ்ந் ததன்மே னண்ணிடு வாராகிவ லோகம் (கக)

நறைகமழ் குமுத வாலிசூழ வயித்திய நாதந் றலத்திலவீற் றிருக்கு, மறையவா வேதம் வராதவ ரெனினும் வளர்மகா தான யோக கியரா, மறையுநால வேதம் வந்தவ ரெனவன் னியர்தமக் களித்தவப பலன்வீண், விறையமா மதனா லத்தல வாச வேதிடர் மகிமைகூ றரிதே. (கச)

இதமிகு வயித்திய நாதந் றலத்தி லிருந்திடு சராசர மைந் து, வதனமு ரெற்றிக கண்ணுமான் மழுவும் வளங்கெழு நீலகண் டமுஞ்சோ, பதவிபெற றிருக்கும் வடிவுள ததனாற் படியிசை யத் தல வாச, நிதமுள பெயரை மனிதரென நெண்ணி நினைப்பரோ வறிவுதா ிறைந்தோர். (கரு)

வேறு.

எழுதரிய பசும்பொனுல குறையுந் தேவ ரிடுச்சுண்டிர் திட விமையோர் வேந்தன் வாழக், கொழுதியளி முரல்கடப்பந் தாரசேர் முத்துக் குமாரநா யகண்சூரன் மார்பு கீறு, மொழுகொளி வேல் வாங்குநெடும் புகழ்சே ரூர்பூ வுறைகூந்த லம்மைபருச் சீனை செய் ஆர்சூழ்ந், தழையினெனக் காலனூரை யாத மூதா ரதனாமம் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (ககசு)

வட்டமதி போலுமுக மாத ரஞ்ச வந்துபிடித துனைவிட்டுப போகே னென்னு, நெட்டுடறபைங கட்டபகுவா யலகை யம்மை நேர்முகம்பார்த் திருந்துதலை சுற்றி யாடி, விட்டுவரத வழிபார்த தே யோடு மேன்மை விளங்குமூர மேவுபெரும் போக நல்கி, யட்டசித்தி முத்தியுந்தந் தருளு மூதா ரதனாமம் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (கக௭)

எண்ணிடுநா லாயிரநா னூறறு நாற்பத் தெட்டிவியா தியினுறு நோய் திர்க்க வெண்ணித், தண்ணிலவு சொரிகயில மலையி னின்று தயிலபாத் திரமுஞ்சஞ் சீவி வில்வ, மண்மருந்து மெடுத்தம்மைத் தையல் கூடி வரத்தழைநத வெள்ளெருக்கின் வனத்தின் மன்னி, யண்ணல்வயித் தியனாகி யருள்செய் மூதா ரதனாமம் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (கக௮)

வளபிருநல் லறுசுவைய வடிசி லன்னம் வகையறிந்து சமை த்தபருப் பொழுது செய்தோய்ந், திளகியிடை திருந்தகட்டித் தயிர்பு ித்தந் கிதமான கனிவடைவிட் டப்ப மற்று, மூளமகிழச் சிவனாடி யார் தமக்கு வாய்ந்த ஓரிதுள்ள மடங்கடொறு மொழியா தென்று,

மளவின்மகே சுரபூசை செய்ய மூதா ரதனும் புள்ளிருக்கு வேளு
ராமால் (கக)

உரியதது கரணபுவ னம்பு சிப்பென் றற்பவிக்கு நாட்சிரசி
னெழுததிற் கீடாக், கரியநெடுங் கடல்புடைகு மூலகின் மீதிற் கற்
பகா லங்களினூற் தீரா தான, பெரியவீண தீர்த்திடுமந் நகரில் வந்து
பிறந்தாலு மிறந்தாலும் பிரமன் மாலுக், கரியசிவ பேரகமுதந்
யனிககு மூதா ரதனும் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (க௦௦)

வேறு.

வளமிரு சடாயு புரிவளர் கந்த புரிவரம் வேண்டினர் தங்க
ளுளமகிழ் தரவே யளித்திடும் வேத புரியுயர் மகிமைகூ றரிதாய்க்
கினர்தரு பரிதி புரியிவை யன்றிக் கெழுமியே யருச்சினை புரிந்தோ
ரளவில ரன்னோர் பெயரினாற பெறும்பே றளவில வரிதரி தாமால்.

இந்திர திசையில் வயிரவன் வீர பத்திரா னிலகுமேற நிசை
யில், வந்தகா ரிருள்போல் வடிவுள காளி வடதிசை தூர்க்கைதென்
நிசையிற், சுந்தர நிறைந்த வையனை யென்றுஞ் சூழ்ந்துகாத் திரு
பபர்சொல் லரிய, கந்தநான் மலர்ப்பூங் காமிகும் வேளுர்க் கிணை
கரை கண்டுகூ றரிதே. (க௦௨)

என்றுவன் புகழ்சேர் சூதமா முனிவ னிலகிய தலப்பெரு மகி
மை, ஈன்றினி துரைப்ப வுணர்ந்திடு முனிவர் நவிலரு மகிழ்ச்சியூத்
துருகி, வென்றிசேர் தீர்த்த மகிமையை யுணர விரித்தருள புரியெ
னப் பகர்ந்தார், துன்றிய வுரோம புளகித மல்கத் துயவன் சொல்
லன்மே யினனாள். (க௦௩)

வேறு.

சொலற்கரு மகிமை பெற்ற சூதமா முனிவன் சொன்ன
தலப்பெரு மகிமை தன்னை யுரைத்தனன் றாணி மீதில்

௫௨

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

விலககரும் வினைக டுர்த்து வேண்டிய வரத்தை நல்கிப்
பலத்தினை யளிக்குந் தீர்த்தச் சருக்கமேற பசாவன் மாதோ. (௧௦௪)

தலச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௫௨

சித்தாமுத்திர்த்தச்சருக்கம்.

செய்தபுண் ணியத்தி னுருவமே யாகித் தெளிந்தசித தாமுத
மகிமை, யெய்தரும் புகழ்சேர் நைமிசா ரணியத தினிலுறை யருந்
தவர்க் கினிதாய்ப, பெய்ததெள் ளமுதப பெருககெனச் சூத முனி
வரன் பெட்புயி னூரக், கைதரு நெலலிக் கனியென விளங்கக் கா
ட்டுதல் செய்தன்மே யினனூல் (௧)

விண்ணவர் துதிசெய் திறைஞ்சிடுஞ் சித்தா முத்ததினை விரு
ம்பிடா தவருங், கண்ணின னாடி லவர்கெடும் பாவங் கலங்கியே நீவ
கிடு மெனின்மே, லுண்மையாய நாடிப் படிந் திடு மவர்க ளுனைந்திடு
பாவமன் னவரை, நண்ணிடா தோடு மென்னவே கூறி னயப்புறு
புகழ்தோ வன்றே. (௨)

இன்னமு தாகி விளங்கிய சித்தா முத்ததினை யிலகிய் காதன்,
மன்னிய தூர வலஞ்செய்து வந்து மகிழ்ந்துநீ ராடல்செய திடு
வோர், நூன்னிய மஞ்சேர் முறைமையா சமன நலம்பெற விரண்டு
செய் தன்பி, னன்னநல் விருடி யொடுமனு வோதி யமர்ந்துநீ ராடு
தல் விதியாம். (௩)

குலவிய கிருத யுகந்தனின் மகிமை கொண்டகோட் சீரதீர்த்
தப்பேர், மலர்தலை யுலகில் விளங்கிநிந் திரேதா யுகம்வள ரிட்சசா

ரமதா, மலகில்பல் புகழ்சேர் துவாபர யுகததி லதன்பெயர் சடாயு
தீர்த தமதா, மிலகிடுங் கலியில் யாவருஞ் சித்தா முதமென வெடு
த்துரை செயவார். (ச)

தேன்றுளித் திலகுந் தருநிழ லுறையுந் தேனுமா நிலந்தனிந்
போந்து, மூன்றுகண படைதது வயித்திய நாதன் முளரிநான் மலர்
பபதம் பணிந்து, தோன்றுதன முலையிற் சுரந்திடும் பாலாற் றாய
மஞ் சனவபி டேகம், போன்றுதான பொழியும் பொழுதது பெரு
கிப் பொற்புறு தீர்த்தமே வியதால். (ரு)

தெண்டிரைக் கடல்கூழ் தரணியி னிறைகோட் றீரதீர்த் தப்பெ
யர் திகழுந், தொண்டசெய பத்தி யுளனொரு வனுக்குத் தாயசெங்
கரும்பினின் சுவையாயக, கண்டுள மகிழ விருத்தலா லப்பேர் கவி
னபெற விளகுகிடும் பல்கான், மண்டுதிம் புனலின் முழுகியே சடாயு
வசித்தலா லப்பெயா வழங்கும். (சு)

வந்துதாம் பணியுஞ் சித்தர்வா னுலகின் மன்னிய வமுதினை
யெடுத்தே, யநதிவான் மதியுங் கொன்றையு முடித்த வண்ணனீண்
முடியிசைச் சொரிந்தார், சுந்தர வமுதம் பெருகிமே லெழுந்து தாய
தீர்த் தம்புருந் ததனா, லிந்தமா நிலததி லனைவருஞ் சித்தா முதமென
விசைத்தன ரம்மா. (எ)

பொன்னிமா நதிசூழ் தீரமீ துறையும் பூசுரன் சுந்தர னென
போன், மன்னும்வெண் குட்ட வியாதியால் வருந்தி மகிமைசேர்
தலந்தொறுந் தீரா, தென்னசெய் வேனென் றிரங்கிமேற் சித்தா
முதநதனைக் கண்டெழிற றீர்த்தந், தன்னின்மூழ் கிணனம் நிவ்விய
தேக மாணது கண்டுதான் மகிழ்ந்தான். (அ)

சங்கரன் வெயர்வை தனிற்றிற் திடெமங் காரகன் றனதுசெவ
குட்டம், பங்குனிச் செவ்வாய்க் கிழமையிற் சித்தா முதபுனல் படி

ந்துதீர் தனன்பின், செங்கழு நீர்நல் லோடையொன் றமைத்துத் திகழும் மலரினை யெடுத்தே, யங்கணற் கென்று மருச்சனை செய்தே யளப்பரு நல்வரம் பெற்றான். (௯)

குருமனை யானைத் தொடுங்கொடும் பாவங் கொலைகள் வாதியா ய்த் தொடர்ந்து, பெருகிடும் பாவ மனைத்தையுந் தீர்க்கும் பிடித்தவே தாளநோய் போக்குந், தருசிவத் துரோகி சற்குருத் துரோகி தன் பிதிர்த் துரோகியே யன்றி, வருவிச வாச பாதகன் சித்தா முதப புன றேயின்மாற திடுமே. (௧௦)

கன்றினை யிழந்த பசுவீனைத் தனைந்து கறந்துணும் பாவம் வீண் செலவாய், நின்நிடு தருவைக் களைந்திடும் பாவ நெருக்கியே குளக்கரையழிக்க, வொன்றிடும் பாவந் தயிலம்விற திடவந் துறும் பெரும் பாவமேற் செய்த, ஈன்றியைக் கொன்ற பாவமுஞ் சித்தா முதப்புனல் படியரைந் திடுமே. (௧௧)

முளைத்திடும் பாவக் காட்டினுக் கதனின் மூண்டெழு காட்டுறு தீப்போல், வளைத்துநீ ருகச் செய்திடும் வறுமை தீர்த்திடும் வருங் கய ரோகந், துளைத்திடும் பிரம கத்தியுந் தீர்க்குங் கீழ்மையா கியசுரா பானம், விளைத்திடந் தோட மனைத்தையும் போக்கும் விளங்குசித் தாமுத தீர்த்தம். (௧௨)

பேசிடும் பலபீ சத்தினுக் குரித்தாய்ப் பிறந்தவன் கேடுதா னினை ப்போன், கூசிடப் பஃரோ டந்தனைக் கூறுங் கொடியவன் பந்திபே தகஞ்செய், தானைப் பெறுவோன் மித்திரத் துரோகி தொக்கபொய் ச் சாட்சிசொல் வோனு, மேசுற வருதோ டந்தனைச் சித்தா முதப்பு ன லெனிதொழித் திடுமே. (௧௩)

விதிமனை வியரை வேறுசெய் பாவம் வேதநூ லோதுவித் தடங்கா, வதிகவா சையினாற் பொருளினை வாங்கு மப்பவம் வேள்வி செய் மறையோன், றுகிபெறு மனையா டினத்தொடும் பாவந் தூய பொன் றிருடிய பாவங், கதிதரு சித்தா முதப்புனன் மூழ்கி யேறு மக் கணத்தின்மாய்ந் திடுமே. (கச)

காரிரும் பதனைக் கவாந்திடும் பாவங் கண்டசை யோகபா தக மிப், பாரினிற கொடிய பாவிதன் னுடனே பரிந்துணும் பாவநிந் திப் போ, னூரினைக் கெடுப்போன் மலாப்பொழி லழிப்போ னுடன்கலந் துறவுசெய் பாவஞ், சீர்மிகுஞ் சித்தீரா முதப்புன லாடிந் தீர்த்திடு மக் கணந் தன்னில். (கரு)

இருடிய மனையிற் றீயிடும் பவமுந் தீர்த்திடச் செய்துநன் னெ நிசேர், தெருளினை யுறவே யளித்திடுஞ் சித்தா முதப்பெருந் தீர்த் தமான் மியத்தின், பொருடெரிந் தனயான் புகன்றன னிதனுட் பொ ருந்திய சரித்திர மான, விருடியா முறைமை கூறிய சருக்க மினியெ டித் துரைசெய்வே னம்மா. (கக)

சித்தாமுத்தீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

கூ இருவிருத்தம்-உசுஅ.

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கம்.

அளந்தறி வரிய புராணமூ வாறு மருங்கலை யாவையு முணர்ந்து, வினங்கிய சூத முனிவரன் கமல வினாமலர் வாண்முக நோக்கி, வளம்பெறு சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்த மற்றுள தீர்த்தநீ ராடக், கினந்திடு காலங் காவலர் முதலோர் கிளர்வருக் கமும்பக ரென்றே. (க)

நிசு

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

வேறு.

ஒவ்வாபுர நகைசெய்திடு மொருவன்விதி தவறா
வவ்வாபமைநன் முனிவோர்பக ரெனுமன்புறு மொழிகண்
டிவ்வாறென வுணரக்கரை கண்டெண்ணி யெடுததே
வெவ்வேறத னியல்யாவும் விரித்தோத நயந்தான். (உ)

இத்தாரணி தனிலேழ்நதி யினிலுததம மாசிச்
சுத்தோதக மீறுமெழு கடலிறசுகி தரலா
லெத்தாபத ருஞ்சுழங்கிட வெனமமுதன் மையதாஞ்
சித்தாமுத மெனவேகிசை தோறும்புகழ பெறுமே. (ங)

வேறு.

சிகழ்தரு மங்கா ரகன்றனக் கடுதத தென்றிசை யதுதனின
மிகுநற், புகழ்வளர் வாலாம் பிசையருள் கொழிகடும் பொற்புறு
சந்நிதி முன்னர், நிகழ்குளி ரமுத மெனநலந் தழைந்து நிறைந்தித்
தாமுதம் விளங்கு, மகழ்கருங் கடல்சூ முலகினுக கினிய வதிகபாக
கியந்தா மாதோ. (ச)

வலஞ்சு முயன்புள் ளரசுதிரு மான்மெய்ப் புகழ்சேர் சதாநந்த,
னலஞ்சேர் கிருத முதனுண்கிற கிருடி நவிலும் விருக்கமெழி, லிலங்கி
யிடும்வெள் ளெருக்குமுன மியம்பு மவரை விருக்கமதை, வலஞ்செ
ய் துவந்து நீராடின் மகிழ்ச்சி தருநல் லுததமமாம். (ரு)

சுருதி தேடி யோலயிடுந் தாயன் றனக்குப் பாங்கணித்தா, நிருதி
கிசையி லனைபபெருந் தீர்த்த நிறைந்தே யிலகியிடுங், கருதி யுலகம்
புகழ்வயித்திய நாதன் றெய்வங் காசினியிற், பொருதி வருதிங் கொ
ழித்திரட்டை புரிவோன் பூமி சுதனம்மா. (சு)

சித்தா முதநற் றீராதமுதற் சேரு மிருப துடனன்காய், வித்தா ரமுமேன மையும்படைத்து விளங்குந் தீர்ததங் கோடிகுல, * முதத் தா ரணம்பண ணிடுந்தெரிசித் தோராகும் பரிசித் தோர்தமகரு, மெ த்தா கமுநதீர்ந் திடச்சித்தாக கமுத மழைபெய் தெய்வியதால். (௭)

படிமேற சித்தா முததீர்த்தம் பணிநது முழுகு மவர்ப்பாவ, மடி வே ரறற மரமபோலவீழந் திடுமோர துளிநீ ரருநதினீர்தா, மிடிவே தனைதீர்ந் தளகைநகா வேநதன் மிகுபாக் கியமபெறுவார, வடிவார் கூநதன் மனைவியுநன் மகப்பேற நினையும் பெறுவாரே. (௮)

திசுமுஞ் சித்தா முததீர்த்தந் தனையோர் வலஞ்செய் திடுமவா தாம,புகழு மேருப் புடைசூழும்புவிழ வலஞ்செய் பலன்பெறுவார, நிகழ்பூம் புனலிற படிந்தெழுந்து நிதிபொன் னளித்து நின்னுள்ள, மகிழு மவரெண் ணரிதான மகஞ்செய் பேறு மிகப்பெறுவார் (௯)

நித்தனா சித்தா முததீராத நிபமம் புரிநதே யாடினாதாம் பதது தூறா யிரம்பிரம கததி முதற்பா தகந்தீர்வர் சித்த மகிழ்கூர் செல்வமிகப் பெறுவர் சிவலோ கழும்பெறுவார முத்தி வீடும் பெறுவர்தமை யெண்ணி மொழிவ தரிதாமால். (௧௦)

வேறு.

மாற்றரிய பிறவ்வே ரகழ்ந்து மேன்மை மன்னிவளர் பேரின்ப வீடு நல்கத், தோற்றியிடு மிருடியாதம் முறைமை கூறுந் தாயசருக் கந்தனையின் மிரைத்தேன் றொல்ஈ, ரேற்றமுள நகிதீர்தத மனைத் துஞ் சூழ விருந்தெண்ணி யெழுந்துகந்த புரியில் வந்து, சாற்றரிய

(௩௮)

புள்ளருக்குவனாபபுராணம்.

கங்கையிசு பாவர தீர்த்த சருக்கமினிப் பகர்ந்திவன் நமியன்
மாதோ. (கக)

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக இருவிருத்தம் - உளக.

கங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

கொங்கலிழ் காவின் மலர்நிறை குமுத வதியிரை வதியெழிற் குமரி
கங்கைமன் னுவதி கவுதமை கபிலை காவிரி காத்தியா யனிவெண்
சங்குரு லுளைநது திரிந்திமம் யமுனை சரஸ்வதி தாம்பிர பர்ணி
துங்கபத் திரிகோ தாவரி யேம வதியொடு தூயபொன் முகலி. (க)

சந்திர பாகை மலகரி ப்ரமதி தகுபிர யாகையே முதலா
மிந்தமா நதிகள் பராசர தீர்த்த மிந்திர தீர்த்தமீ தன்றி
நந்திதன் றீர்த்தஞ் சண்டிகா தீர்த்த நலமிசு சூரிய தீர்த்தங்
கந்ததீர்த் தங்கண் ணுதற்சிவ தீர்த்தங் கவன்பெறு சக்கர தீர்த்தம் ()
வேறு.

எழில்பெருகு பாதாள கங்கா தீர்த்த மிலகுமுனி தீர்த்தமிவை
யன்றி யின்ன, மொழிதருபுண் ணியதீர்த்தஞ் சேர்ந்தோ கால முள
ரிமல ரயன்சரணம் வணங்கி நின்று, பழிபடுபா வங்களைங்க ளிடத்
தின் மூழ்கிப் பறபலபேர் நீங்கினரப் பாவம்வநது, குழியினமற்
றவைதீர்க்கு முபாயங் காணேங் குளம்பாசி மூடியிடுங் கொள்கை
போன்று. (ங)

நின்றனமென் றவைவகுத்துக் கூற வேதா நிருமலனை யொரு
முருர்த்த நினைந்து பின்னர், நன்றுரைசெய் தனவென்றே யாசி
கூறி நலம்பெருகு முபயகா விரியி னுப்பன், வென்றிதரு மொருதல
முன் டதன்பேர் கூறின் வேதபுரி யாமதனிற் றைய லம்மை, யென்

கங்கைபாவந்திரந்தசுருக்கம்.

(டுக)

யுமினி தமர்ந்திடுஞ்சந் நிதிமுன் னாக வெழின்மிகுஞ்சித் தாமுதஞ்
சூழ்ந் திருக்கு மாதோ. (ச)

பொங்கியிடு மகிமைகூ றரிதாய மேலாம் புகழ்பெறுசித் தாமுத
நற் தீர்த்தந் தன்னிற், பங்குனிமா தப்பருவ தினத்தி னீவிர பரிநதுநீ
ராடியெழும் பொழுதிற் பாங்க, ரெங்குநிறை திமிரயிர வியைக்கண்
டோடி யிடுமதுபோ னீங்கியிடு மிதன்மேல வநதே, யுங்களிடத் தினி
ன்மூழ்கி னோர்தம பாவ மொழித்திடுசத் திபுமுங்கட் குண்டா மெ
ன்றான (டு)

வேறு

அண்ணலங் கமலப் பொருட்டுறை விரிஞ்ச னவ்வுரை பகர்த
லு நதியுந், தண்ணறம் புனல்சூழ் தீர்த்தமு மெழுந்து தற்பர வயித்
திய நாச, புண்ணிய னமருந் தலந்தனில் வந்து பொருந்துசித் தா
முத தீர்த்த, முண்ணிறை காதல் பெருகிட மூழ்கி யொழித்தன பாவ
ம்யா வையுமே. (சு)

சேதவான் புனல்சூழ் நதிகளுந் தீர்த்தம யாவையுந் சேர்ந்து
மேல் வயித்திய, நாசனை வணங்கி யறுமதி பெறறு நற்றல நயம்பெ
றச் சார்ந்த, வாதலாற் சகல தீர்த்தநற் பலன்சித் தாமுத மாடினா
பெறுவர், மேதகு மீன மாதவுத் தரநாள் விளங்கமே லதிகமா மா
தோ. (எ)

தவப்பெரும் பலப்பே நெனத்தழைந் தருமை சார்ந்தசித் தா
முத தீர்த்த, நவக்கிர கங்கள் படிந்தெழுந் தனைக நல்வரம் பெற்
றன நீங்காப், பண்சுழ லுழத்தித் தியங்குமா னுடர்க்குப் பலித்திடு
திகாபலன் மிகுந்தே, யுவப்பிணப் பெறவங் காசக னனைக ருயர்
வரம் பெற்றனன் மாதோ. (அ)

வேறு.

மடலவிழ கமலப புததே ஞுரைப்பதை மனத்துட் கொண்டு
கடலபுடை சூழும் பாாமேற கங்கைவந திதனின் மூழ்கித
திடமுர்ப பாவந் தீரந்த சருக்கமீண் டிரைத்தே னிபபாற
படாபுகழ் மாத மேன்மைப் பலன்பெறு சருக்கஞ் சொலவேன்.(௯)

கங்கைபாவநதீரந்தசருக்கமுறறிந்து.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௮௮

மாதபலன்கூறியசருக்கம்.

மன்னும் வாய்மைசூழ முனிவரர் சூதமா முனிவன்
பன்னு கேள்விசேர் செவிக்கமு தாமெனப் பகுத்தே
யின்ன தன்றியித் தீர்த்தமான மியமுழு வதுமிந்
நன்னெ றிகுகதி யாம்பெற நவினறநு ளென்றா (௧)

வேறு.

பொருந்துநன் முனிவா கூறப் புராணமா முனிவன் மேன்மை
திருந்திய கன்னி மாதஞ் சேரமா வாசை தன்னி
லரும்புகழ நிறைந்த சித்தா முதப்புன லாடி னோர்கள்
பெரும்பிணி தீர்வ ரன்னோ பிதிர்மகிழ கூர்வ ரனதே. (௨)

ஆய்யநம் றுலாத்தில் வாய்ந்த சுக்கில பக்கந் தன்னி
லெய்திய நவமி சித்தா முதநிறை யெழினி ராடின
வையக முழுதுஞ் செங்கான் மனுநெறி செலுத்தி வாழ்ந்து
பையர வணிந்த நாதன் பதநிழ லினிது வாழ்வார். (௩)

விருசகிக மாதந் தன்னின் மேவிய சோம வாரந்
திருத்தமா கியநந் சித்தா முதறசெழும புனலின மூழகிற்
கருத்தினி னினையு மிடட சாமியம் பெறுவா வெளளிப்
பொருப்புறை குவாபே ரின்பம் பொறபுறப் பெறுவா மாதோ. (1)

ஒதிய தனுமா தத்தி லுதித்திடு பருவந் தனனி
லாகிறை சேரு நாட்சித தாமுத மாடி னோகள
கோதிகந் திலகு தேவா கடன்கழித தரசர் கோவாய
வார்கிறைக கடல்கூழ் வையம் புரநதுநீ டீழி வாழ்வார். (2)

எய்வகைப் பட்ட பாலி யாயினு மகர மாதஞ்
செவவிசோந் திலகுஞ் சித்தா முதபுனல் செவவாய் வார
மொவ்விய மனத்த ராகி யொருதின மூழகி னோக
ளவவரும் பாவ நீங்கி யளவிலபே ரின்பஞ் சோவார். (3)

வேறு

மகர மாதந் தனிலாதி வாரஞ் சித்தா முததீர்த்தந்
திகழ முழுஞ் மவரறிவு சேரும் புதல்வன் றனைப்பெறுவார்
புகழ்சோ திகிறந் பதினானகிற புனித முறுமப் புனல்படிநதோ
சகல தனமு நவமணியுந் தமது மனையிற சோந் திடுவார். (4)

வேறு.

தகரவார் கூந்தற் றைய லம்மைசந் நிதிமுன் றாய
புகழ்நிறைந் திலகு சித்தா முதப்புனல் பொறபு வாய்ந்த
மகரநன் மாத மெந்த வாரமே யெனினும் வந்து
திகழ்தர முழுஞ் வோர்வாழ் செல்வந் கதியுஞ் சேர்வார். (5)

வேறு.

எழுந்து மகர மாதமுழு தினுநற சிததா முததீர்த்த
மழுந்தி முழுதி யேறமவர் பெறுமபே றம்மா வெண்ணரிதாஞ்
செழுந்தீம் புனலம் மாதமதிற் செவவாய்க் கிழமை யுததமமாங்
கொழுந்தா ருரோம சங்கைசிவ லோக மகிழ்ச்சி கூர்ந்துறைவார். (க)

மன்னுஞ் சிததா முததீர்த்த மாசிச் செவ்வா யினின்மூழ்கிப்
பொன்னிற் செயத கோதானம் புகழ்மா மறையோக கினிதளித்தாற்
செனம் வந்தி யிருதவந்தி செப்புங் கதலி வந்தியிவர்
நனமை மிகுபுத் திரன்றனைநா நிலமு மகிழப் பெற்றியிவார். (க0)

வேறு.

எங்கணு யகமுன் னெழில்பெற விளங்கி யிருந்தசித் தாமுத தீர
த்தம், பங்குனி மாதப் பருவமூழ் கினர்க்கள பாவமோர் கோடி
செய் திடினுஞ், செங்கதி ரவணைக கண்டகா ரிருள்போற தீர்ந்திடுந்
திருநிலம் புரந்து, பொங்கொளி சூழும் விமானமே லேறிப் புகழ்
சிவ லோகமேற் புகுவார். (கக)

உகந்தொறும் பெயர்வே றுள்ளதாய் மகிமை யோங்குசித்
தாமுத தீர்த்த, மகந்தனின் மகிழ்ச்சி நலருந் மீனத் தமர்ந்தவுத
தரத்திலா டினர்தா, மிகபர மிரண்டி னெய்துந் பலப்பே றெய
துவ ரிந்தமா நிலத்திற், பகர்ந்திடு மிராச சூயமோர் பதினு யிரஞ்
செயும் பலன்பெறு குவரே. (கஉ)

வேறு.

மீன மாதத் தனில்வருநல் வெள்ளி வார முத்தரஞ்சேர்ந்
தான பருவந் தனிற்சித்தா முதந்தோய்ந் திடுவா ரரியசிவ
ஞானம் பெறுவர் இருச்சரமோர் பதினு யிரந் பலன்பெறுவ
ரீன மான பிறவியைநீத் தினிய சிவலோ கமும்பெறுவார். (கங)

மீனமாதப் பெளமதினம் விளங்குஞ் சித்தா முதப்புனலிற்
 ருனஞ் செய்வோர் நூறுகுலந் தம்மைக் கரையேற ஸுவர்களபி
 மான முடனே யமாவாசை பருவ மதிசூ ரிய * கிரண
 மான தினமப் புனன் மூழ்கு மவர்தாம் பெறுவர் சிவலோகம், (கச)
 மாக மாதம் பங்குனிநன் மாத மேட மாதமதி
 லேக மாதம் பூமிசுத நெழில்சேர் சித்தா முதநீரிற்
 நேகம் புனிதம் பெறமூழ்கி யேறு மவர்கோ குவர்மிகுந்த
 போக மன்றிக இருசசரமோ ரையா யிரஞ்செய் புண்ணியமே, (கரு)
 இடப மாதம் பருவதினத் தினையும விசாகந் தனிலெழுந்தே
 யடரு மினிய படித்துறைசூழந் தழகார் சித்தா முததீராதத
 முடனற் புனிதம் பெறத்தோய்ந்தோ ருலகிற் சகல பாககியமுந்
 திடவிற பனபுத் திரன்றனையும் பெறுவா சிவலோ கமும்பெறுவா.

வேறு.

விளங்கிடுந் துதிசேர் சித்தா முதப்புனன் மிதுன மாதங்
 கிளாந்திடு நலன்கூழ் செவ்வாய்க் கிழமையின் முழுகு வோர்நல்
 வளம்பெறு கல்வி வாயநத புதல்வனைப் பெற்று வாழ்வா
 ரளந்தறி வரும்பே ரின்பப் பேறுமேற பெறுவ ரமமா. (கஎ)
 புவிறிறை தீர்த்தந் தம்மிற் புனிதமாம் புகழ்ந்து கேட்போர்
 செயியினுக் கழுதாஞ் சித்தா முதப்புனல் செழித்தது மேன்மை
 கலினுறுக் கடக மாதங் கதிரவ னுதய காலந்
 தவிருறு நிலக மூழ்கிற் சகலபாக் கியமுஞ் சேர்வார். (கஅ)

அற்புத மிலகி மேலா மாவணி மூலஞ் சேரு
 நற்புகழ் பலடத்த செவ்வாய்க் கிழமையி னலஞ்சேர்ந் தென்றும்
 பொற்புவாய்ந் திருந்த சித்தா முதச்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
 பற்பல போக விற்பம் புசித்துமேற் பதவி சேர்வார். (கக)

* கிரகணம் என்பது கிரணமெனத் தொக்கது.

தகளற வுணர்ந்த மேன்மைத் தாயமா முனிவர் கேட்ப
வகமகிழர் திலகு சூத மாதவ னருள்செய மாதப்
பகாபலச் சருக்க வாய்மை பகுத்துரை செயதே னிப்பாற்
றகவுறு தருப்ப ணஞ்செய் பலன்பெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (உ௦)

மாதபலன்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஜீட திருவிருத்தம்-௩௦௮.

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கம்.

பெருமை பெறுஞ்சித தாமுதரீர தோய்ந்து பிதிாக்கள கடன்
கரைமேற, றரும விதியாற் செய்திடுவோர தங்கண் மரபிற் கோடி
குலம், வருபற பலருஞ் சிவலோகம் வாழ்வார் தீர்த்தக் கரைமீதிற்,
பருகத் தண்ணீர்ப் பந்தலவைத்தோர் தாமு மனைய பலன்பெறுவார.

பொங்குஞ் சித்தா முததிராததப் புனித நீரிற் படிந்தெழுந்து, திங்
கட் கலசே ரமாவாசைத தினததிற் பிதிாதர்ப் பணஞ்செய்வோர்,
தங்கள் பிதிர்க டமைக்குறித்தே தானஞ் செய்வோர் பிதிர்களு
டன், துங்க விமானந தனிலேறிச் சூழ்வர் தாய சிவலோகம். (உ)

திலத்தாற் சித்தா முததீர்த்தத் திரந் தனிற்றர்ப் பணஞ்செய
வோர், நலததாற கோடி தினங்கயா சிராத்தஞ் செய்த நறபலமாங்,
குலத்தாற் பிதிர்க டமைமனத்திற குறித்தே யாம மிரணியஞ்செய்,
பலத்தாற் கோடி குலததொடும்போயப் பதிய வுறைவர் சிவலோகம்.

பதினான் காநாட் பவுமதினஞ் சேரிற் பகர்புண் ணியதினமாந்,
துதிசேர் சித்தா முததீர்த்தந் தோயவோர் கடல்கு முலகாள்வா,
ரதிமாமோக நவமணிபா பரண மளிப்போர் குலங்கோடி, கதிசேர்ந்
திநிறந் சிவலோகங் காணி கொள்வ தெளிதாமால், (௪)

பயனைத் தருஞ்சித் தாமுதநீர் பவும் வாரம் விதிபாத
மயன மருததோ தயஞ்சோம வார மாதி சேடனுடற்
சயனத் திருமாற் றுவாதசியே * தந்திச் சாயை கபிலைசட்டி.
நயமுற் றிடத்தோய்ந் திழறகோடி யாகஞ் செய்த நறபலமாம். (ரு)

மவமாந் கிரகந் தனக்கினிதாய் நயக்கும் பொருளுங் கண்மணி
யுஞ், † சிவநா பமுஞ்சங் கழும்பெருகு சித்தா முதநீர் படிந்தெழுந
தே, யவமே பொழுது தனைப்போக்கா தருமா மறையோர்க் களித
தவர்தார், தவமே செயினுங் கிடைப்பவரி தாகும் பேறு தனைப்பெறு
வார. (சு)

சேரு மிருபத் தேழ்காளிற் சென்ம நாட்சித் தாமுதநன், னீரு
ன முழுகி யேறினரீ ணிதியம் பெறுவ ரேழ்குலமுஞ், சாரு மரிய
சிவலோகந் தயங்கு மநீர் ந்தநதோய்வோர், மேரு வரைபோற் புகழ
நிறைந்தே மேலாம் பதம்பெற் றினிதிருப்பார். (எ)

புகழ்சேர்ந் திடுபுண் ணியகாலம் புனித மிகுசித் தாமுதநீர்,
திசுழ முழுகி யேறுமவர் சேர்வர் னூறு கிருச்சாளுசெய், திகழ்நற்
பதவி யஃதன்றி நிமலன் சிவலோ கழும்பெறுவ, நிகழ்வர் பிறவி
யெனும்பெரிதா யிருக்கும் வினைவே ரினக்கனைதே. (அ)

வேறு.

மிக்கசீர் மகிமை பெற்ற தருப்பண பலத்தின் மேன்மை, புக்கெ
ழிற் சருக்கத் தன்னை யறிந்தவா புகன்றே னிப்பாற், திக்கெலாம்
புகழ்ப் டைத்துத் திறனயிகுத் திடவி ருந்த, தக்கனல் வருள்பெற
ரோங்கு சருக்கமேற் பகர்வன் மாதோ. (க)

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கமுற்றிறா.

சுரு திருவிருத்தம் - ௧௧௭.

* தந்திச்சாயை - கிரகணம்.

† சிவநாபும் - சௌந்திராமத்தில் சிவமூர்த்தம் என்பர்.

தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.

பூரு வந்தணி னுன்முக னனித்திடும் புதல்வன்
பாரு வந்தருந் துதிசெய்வான் படைத்தன னன்பின்
மேரு வந்தணி பெறவளைத் தெடுத்தவில் வியன்றாள்
யாரும் வந்தனை செய்குவ துணர்ந்தில னிகழ்ந்தான். (க)

இனைய வாரிகழ்ந் திருந்திடு தக்கன்விண் ணளிக்கும்
வனைக ருங்கழ லிந்திரன் முதலிய வானே
ரனைவ ருந்திறைந் திடுமரும் பிரமயா கத்தின்
வினைவி னைந்திட லறிந்திலன் வெருண்மிரை செய்தான். (உ)

வேறு.

தாம தக்குணத் தினன்றலை யோடுகை யேந்தி
வாம மேகலை மங்கையர் மனைதொறும் பலியேற்
றேம மெய்திடா தேக்கமுற் றிருப்பவன் றனக்கிவ்
வோம வேள்விகல் லவிகல்கல் விடுமினென் றுரைத்தான். (ங)

அன்ன தன்றியாங் கிருந்திடு மமரரை நோக்கிப்
பின்னு மொன்றுரை செய்தனன் பித்தனை வணங்கி
லென்ன தாக்கினை பெறுவிரென் றிதுநிகழ் வேலை
நன்ம கந்தனின் வந்தன னந்தியங் கடவுள். (ச)

வருதல் காண்டலும் வணங்கின னயன்மனத் தடங்காப்
பெருகு சேற்றமோ டெழுந்தனன் றக்கனப் பெற்றி
கருதி கந்திரா யகன்சபித் தனன்குணத் தழிய
வெருவி யென்னதாய் முடிந்ததென் மேங்கினர் வின்றோர். (இ)

துள்ளி யார்த்திடு கணம்புடை சூழ்ந்திட வெழுந்து
வெள்ளி மால்வரை மேவின னந்திரா யகன்மே
லெள்ளி யேயவ மதித்துயிர்த் திருந்திடுந் தக்கன்
றள்ளி நாட்பல சென்றபின் வேள்விதான் புரிந்தான்.

(௬)

அன்ன வேள்வியி லவன்றனக் கஞ்சியே யமரர்
துன்னி னராயன் முருத்தன்மற் றியாவருஞ் சூழ்ந்தா
ரின்ன காலை யிமயமீன் நெடுத்திடுஞ் செல்வி
முன்ன வன்றனை வணங்கியே வாடிமுன் னின்றான்.

(௭)

ஈன்ற தாதைசெய் வேள்வியான் கண்டிவ னெய்தத்
தோன்ற லேவிடை யளித்தரு ளென்றன டேயோ
னன்ற கேள்வியில் லாதவ னவமதித் திடுவன்
போன்ற வொப்பினை யிலாதநீ தவிரெனப் புகன்றான்.

(௮)

மலர்ந்த தாமரை வாண்முகம் வாட்டமீ னாரப்
புலர்ந்து பின்னரும் வேண்டினள் பொழிகரு ணையினுற்
கலந்து யிர்க்குயி ராகிய கண்ணுதற் பெருமா
னலந்த ருந்திரு வாய்மலர்ந் தனையக் தெழுந்தான்.

(௯)

எண்ண ரும்பரி சனங்களுஞ் சூழ்ந்திட வெய்திப்
பண்ணி மிம்பெரு வேள்விமுன் னின்றனன் பார்த்துக்
கண்ணி னைசிவாந் துரைத்தனன் றக்கன்வெங் கமிஞ்சொற்
பெண்ண ணங்குதன் செவிப்புகப் பெரிதுவெய் துயிர்த்தான்.

(௧௦)

கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதற் கடவுளே பரமென்
றுற்று னார்தகான் மன்றயுரைத் ததபருத் தனராய்
பெற்ற பெண்ணெனச் சிறுமையாய்ப் பெரிதெனை யிகழ்ச்சி
சொற்ற கின்செருக் கழிந்திட வென்றன கிழத்தே.

(௧௧)

வலனசு முன்றிடு மங்கியில் வீழ்ந்தனள் வாளுநர்
புலன்க லங்கிட நடுங்கினர் பொண்ணிதழ்க் கொன்றை
யலங்கல் சூடிய வையனஃ தறிந்துவே ணியின
னிலம்பி ளாநிட வடித்தன னெடிதுவெய துயிர்ந்தே. (௧௨)

அன்ன காலையி லண்டகோ ளகைநடு நடுங்க
வெனனை யாளுடை வீரபத் திரனெனும் பெரியோன்
சென்னி யாயிரங் கரமிரண் டாயிரஞ் சேர்ந்து
வன்னி யோருரு வெடுததென வந்துநின் றனனே. (௧௩)

அலகி லாற்றலா னேழ்கடற் சுவறிநீ ருகிக்
குலகி ரீவெடித் தெண்டுகை நிலங்களுங் குலைந்து
மலர யன்பத மாலவன் பதமழிந் தொழிய
விலகி மிக்கணப் பொழுதினிற் செயகவோ வென்றான். (௧௪)

என்ற மற்புய வீரருள் வீரனெம் பிரான்முன்
னின்ற போதுநன னெறியிலாத் தககனீள் வேள்வி
யொன்று செய்தலுற் றனனிது பொழுதவி யுள்ள
தின்று நல்கெனக் கேளிது மறுத்தன னெனின்மேல். (௧௫)

உரிய ராகியே மருங்குறு மொழிந்தவின் ணவரும்
புரியும் வேள்வியும் புல்லறி வினன்புய வலியு
மிரியல் போகநீ செய்யென விறைவனீ னுரைத்தான்
நிரியும் பாரிடந் துள்ளியார்த் திடச்செயிர்த் தெழுந்தே. (௧௬)

வக்கி ரத்தெயி நிலங்கிடப் பத்தினா மருங்கு
மிக்க வெந்திறற் காளியின் குழுஉயிடை தரசஞ்ஞ
செக்கர் வானெனச் செந்துகள் பாரந்திடச் சென்று
தக்கன் வேள்வியெய்-சாலையிற் புருந்தன னாண்டா. (௧௭)

வீர னுற்றிடு வெஞ்சின நெருப்புமேற் சூழ்ந்து
கோர வாலெயிற் றிடைவிடை குருதிகொப் புளிக்குஞ்
சார தப்படைத் தலைவர்க ணின்றதூந் தன்கண்
ஞராக் கண்டன ரழிந்தது வேள்வியென் றனரால்.

(௧௮)

பாக சாதன னடுங்கின னயன்பதைத் தனன்கூழ்
நாக மேற்றுயி னாரணன் வெளகின னுப்பண
யாக மீட்டினல் லறிவிலாத் தக்கனின் னுயிர்தான்
போக வந்தநா ளிதுகொலோ வெனமுகம் புலர்ந்தான்.

(௧௯)

பாரி டங்கொளாப் பாரிட நாறநிசைப் பரப்புஞ்
சாரி மும்படி யேவினன் றழலெழ விழித்தான்
யாரி னும்வலி யாரிவ ரென்றுநா யகராயப்
பூரி யாரையெண் ணியசிறு விதியின்முன் போந்தான்.

(௨௦)

தன்ம னந்தனைத் தேற்றிய தக்கன்முன் னின்ற
வனமை கூறரும் வீரனை யாரை வந்த
தென்ன வென்றன னீச்சுரன் புதல்வன்யான யாகத்
தன்ன வன்பெறும் பாகநல் குதியது வாங்க.

(௨௧)

வந்த னன்னவ னருளிஞ லென்றனன் மறுத்தா
னெந்தை யன்றிமற் றியாரிதை யாயுளோ ரென்றே
பைந்து ழார்யனி முகுந்தனை யயன்றனைப் பார்த்து
ஊத மக்கிவ ணிசைவுகொ னுவன்றதென் றுரைத்தான்.

(௨௨)

ஆம தன்றென வுரைத்திலர் வாய்திற வாம
ஹம ரின்னிருந் தணர்களே. ஆன்னியே வீர
னேம மாமிவர் வுண்மை யறிஞவ. னென்றே
நசம வெங்கதை யாதுண னடுங்கிட வழித்தான்.

(௨௩)

அட்ட காசம்வந் தடித்தலு மூர்ச்சைமா லடைந்தான்.
மட்டி லாவிறல் வீரன்மேன் மடித்திதழ் கடித்துக்
குட்டி னுனையன் சிரம்வெடித் திடமலர்க் குழலா
ரொட்டி நின்றொழி யாதுதண் டனைசெய்வ துற்றார். (௨௪)

அண்டர் கோன்முத லாகிய கடவுள ரவன்கைத்
தண்ட னைத்தனை யுற்றனர் தக்கனைப் பற்றித்
துண்ட மாயுடல் பதைத்திடத் தலையினைத் துணித்துக்
கொண்ட வேள்விவெங் கனற்கிரை கொடுத்தன னன்றே. (௨௫)

ஏடி லங்குதார் வீரன்மான் மூர்ச்சைதீர்ந் தெழுந்து
தேடி யேவிடும் படையெலாஞ் செயித்தன னுடன்கூழ்
கோடி கோடிபா ரிடமெலாங் கோதில்வெண் மிம்பை
சூடி வேள்வியை யழித்துமேற் றுணங்கையிட் டனவே. (௨௬)
வேறு.

ஈங்கிது நிகழ்ந்த தீரே மூலகமு மளந்த மாயன்
பாங்கரி னின்ற வீரன் பகரருஞ் சேற்றந் தன்னை
நீங்கி மூபாயந் தேடி நின்றனக் கிணைவே றுண்டோ
தாங்குமென் றடக்கை யாழி தானினக் கஞ்சிற் றுமால். (௨௭)

என்றுபற் பலவுங் கூறி யேத்தினன் சினந்த ணிந்து
துன்றுபா ரிடமி டைந்து சூழ்தர வெழுந்து போந்து
வென்றிகொள் வீரன் வெள்ளை விடையுந் தருளு மையன்
றன்றிரு வடியை வாழ்த்தித் தலையினுல் வணங்கி னானால். (௨௮)

போந்திடும் வானோர் யாக்கைப் புணர்ச்சிவிட் டொழிந்த மூர்ச்சை.
தீர்த்தயன் முதலா யுள்ள தேவர்கிற் சிலவ ரீண்டிக்
கார்தெரி கனறு நெற்றிக் கண்ணுடைக் கடவு டன்பரத்
ருழ்த்துநின் னருளல் லாது தக்கனக் குயிற் புண்டேசு. (௨௯)

உறுதியைத் தெளிந்தா னேனு முணர்ச்சிகூ ரறிவி லாத
சிறுவிதி யென்ப தையன் றிருவுள மறியா துண்டோ
பெறுமப ராதந் தன்னாற பெரியதண் டினையும் பெற்றா
னிதுமவ னெழுமவ் வுண்ண மிறைவநல் கெனவி ரந்தார். (௯௦)

மாறிலாக் கருணை யானல் வயித்திய நாத மென்னும்
பேறுயர் தலத்திற் சித்தா முதப்புனற் பெருந்தீர்த் தத்தி
லூறுபட் டிருந்த பாதி யுடன்மறித் தலையி ரண்டும்
வேறுநீ ரெடுத்த வையம்மி னெனவரங் கொடுத்தான் மேலோன். ()

பொருந்திய மாசிச் செவ்வாய்ப் புண்ணிய தினத்தில் வைத்தா
ரகம்புனற் றேய வேற தாமுடல் சிரமுஞ் சேர்ந்து
வரும்படி யாவிபெற்றம் மறித்தலை விளக்கத் தக்கன்
பெரும்பிழை செய்த பாவம் பெயர்ந்திட நிற்கல் கண்டார். (௯௨)

நஞ்சுமுன் டிமையோர் தம்மை நயந்துகாத் தளித்த வையன்
செஞ்சரண் பணிந்தான் தக்கன் றேவதுந் துபிக லிப்ப
விஞ்சையர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்த தம்மா
வெஞ்சினர் யாரு மண்ண லருளினு லெழுந்தா ரன்றே. (௯௩)

ஈசனை யிகழ்ந்த பாவ மிதுவிட வெண்ணில் கோடி
பேசுவந் திபொ வத்திற் பெரியதோர் பாவங் காணே
ஞ்சற நெடிய பாவ மதனையுந் தீர்க்கு மாற்றாந்
றேசனின் திலுஞ் சித்தா முதநிகர் தீர்த்த முண்டோ. (௯௪)

இறந்தவன் பிழைத்து நன்மை யெய்திடச் செய்யு மேன்மை
சிறந்து மல்கனமாஞ் சித்தா முதந்தரி சனஞ்செய் தோரும்
பிறந்திடுந் திவலை சேரப் பெற்றபேர் தாமுஞ் சற்ற
முகத்துயிப் பிறவி சேரார் மிகுந்திவ லோகஞ் சேர்வார். (௯௫)

இருவரா ஸ்ரிய வொண்ணு வொருவனை யிகழ்ந்த தக்கன்
வருவதை யுணரா னுகி மகம்புரிந் ததனால் வீரன்
பெருகுதண் டனையை யுற்றுப் பேறுமேற் பெறுதல் சொன்னேன்
றருமவவா நிரண்ய வன்மச சருக்கமேற் றமியன் சொல்வேன். ()

தக்கனருள்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஐ. திருவிருத்தம் - ௩௩௩.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

தேனவிழ் கடுக்கை குடுஞ் செல்வனைப் பணிந்து வாய்மை
யானநற கணித ரெண்ணி யளவிடும் யுகத்து ளென்று
மேனல னனிக்குந் திரேதா யுகத்தினமே தினிது திக்கு
ஞானநல் லனபன் சித்தா முதநறும் புனலிற றேயநதான். (க)

அன்னவன் றனக்குச் சித்தா முதப்புன லழகு வாய்ந்த
கன்னலின் சாற தாகி யிருந்தது கண்டு பின்னர்
மன்னவ னுடன டந்த மகிமையைப் புகன்றான் றாய
பொன்னின்வன் பெயர்ப் டைத்த புரவலன் றேரா னானான் (உ)

சேரதனை செய்வா னெண்ணி யெழுந்தனன் பதாதி துளி
காதல்கூர் திசைக ளிறநின் கவுட்குழி தூர்த்த தம்மா
போதவிழ் வாகை குடிப் புகழ்படைத் திருந்த வேலான்
மாதவர் குழாங்கொண் டேத்தும் வயித்திய நாதஞ் சோந்தான். (ஈ)

வேறு.

வள்ளவாய்க் கமல நறுமணக் கமழும் வாலியின் துளிகளு வரு
ந்திப், பின்னைவண் டினங்கள் விண்ணின்மே ஸ்மூந்து பெட்புற முர
ன்றுபாண் மிழற்றிப், புள்ளின மரற்றுந் காமர்ப்பூந் - துறையும் புது

மலர்ச் சோலையு நோக்கி, யள்ளிலை நெடுவே லரசர்கோ னுளத்தி
னளப்பரு மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (ச)

மறையவ ரருண னுதிக்குமுன் னெழுந்து மகிமைசேர்ந தில
குநீ ராடித், துறைதொறு நின்று தருப்பணஞ் செய்து தாயகா யத
திரி செபித்தே, நிறையுமன் னவர்த நிலபெறு முறுதி நின்றுபாரத
ததிகயித் தனன்பின, னறைகமழ சித்தா முதப்படித் துறையி னல்
லெழில் கண்டிபூ ரித்தான். (ரு)

வேறு.

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்த்த மூழகியே
யளிந்திடு மனத்தினோ துளிய ருந்தினன்
குளிர்ந்திடு கன்னலின் கோதில சாறதாய்
மிளிர்ந்ததி னிரட்டியாய மிகுந்தி ருந்ததே. (சு)

மின்னொளிர் வேலினான் மேனி மீதினிற்
றுன்னியே வறுபெரு வுரோக நோய்த்தொடர்
புன்னிழன் முழுதும்விட் டோடக் கண்டன
னன்மகிழ் கூர்ந்தன னயந்து போற்றினன். (எ)

வேறு.

ஆதலி னிட்சு சாரமென் றதன்பே ரகலிடந் துதிசெய விளங்குங்
காதல்கு ரரசன் கதிர்மணிக் குவையுங் கனகமுந் தரளமுந் துகிலும்
வேதமூ துணர்ந்த பூசுர ருளத்தின் விழைவுதீர்ந் திடமகா தானஞ்
சீதள மிலகு தீர்த்ததீ ரத்திற் செய்தான் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (அ)

நிணங்கமழ் வேலான் காலசெய் கடன்க னெறிமுறை யாற்றி
மே னறிய, மணங்கமழ் பசுந்தே னெழுஞ்செங் கழுநீர் மலரணி
வயத்திய ஈரத, னணங்குடன் வினங்கு மாலயம் வலஞ்செய் தைய

எசு

புள்ளிருக்குவேனாப்புராணம்.

னைப பூசைசெய் தருள்பெற, நினைங்கிடு மிகுந்த திருப்பணி செய்
தே யிருந்தனன் பற்பக லங்கண். (க)

சிகர்பகர் வரிய நவமணி குயிற்றி நேர்மையா யொப்பமிட் டி
ழைத்த, பகரநும பசுமபொன் விமானமொன் றையன் பரிவுகூந
தளித்தனன் பரவிச, சகராதொட் டிடுதெண் டிரையெறி கடல்குழ
தரணியிற பகைதனைக கடிநது, புகாதவிரர் திலகு புகழ்மிகும் வே
லான பொற்புறு தனனகர் போந்தான். (க0)

வேறு.

அன்னதன் பின்ன ரனேகநாட் செங்கோல் செலுத்தியே யவ
ன்காத் தளித்து, மின்னொளிர் விமான மேறிவெண் கவரி யிரட்ட
விண் ணவர்கள்பூ மாரி, நன்மழை பொழிய வரம்பையா நடனஞ்
செய்திட நறுமணங் கமழும், பொன்னிதழ்க் கடுக்கை யணிந்தவெம்
பெருமான் புகழ்மிகு கயிலைசேர்ந் தன்னே. (கக)

வேறு.

அன்பனுக் கிட்சு சாரமாம் பெரு மையைக்கேட் டிள்ள
மின்பமுற் றிடவெ முந்த விரணிய வன்மன் செய்கை
நன்புகழ்ச் சருக்க வாய்மை யறிந்தன நவின்றே னிப்பாற
நனபெரு மகிமை யோங்கு சதானந்தச் சருக்கஞ் சொல்வேன் (கஉ)

இரணிய வன்மச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-நகடு.

சதானந்தச்சருக்கம்.

சிறந்திடு சித்தா முதப்பெரு மகிமைகேட்பவர் செவிதனக் கினி
மை, பிறந்திட வுரைப்போர் கங்கைநீ ராழிம் பெரும்பலன் பெறகு

வரன்றி, நிறைந்திடு தீர்த்த நீர்தனின் முழுதி யெழுநதிடு நெடும
பலன் பெறுவார், மறங்கிள ரியம வாழையை யொழிதது வள்ளல்
பா தாம்புயஞ் சேர்வார். (க)

வேறு.

சித்த முருகு மன்பினுடன் சித்தா முதனீர் தோய்ந்தெழுந்து
* முததம் பசும்பொற நகட்டினின்மான் முதலாங் கடவு ன்ருவெழு
மதத மலர்தும் பையினறிய மலர்சோத் தளிப்போர பூதான [தி
நித்த மிகுநத கோதான நிறைவேள் வியுஞ்செய் பலன்பெறுவார்.

இப்பூ மியினிற் புதல்வர்ப்பே நிலலா தவாசித் தாமுதநீர்
தப்பா துதைய காலமது தன்னிற படிநது நவநீத
மப்போ துருக்கு நறுநெய்பெய தருமைபெறுமா விளக்கேறதி
னொப்போ துதறகு மிகவரிதா யுளநற புதல்வன் றண்பபெறுவா
வளமலிந் திலுஞ் சித்தா முதபுனன் மாதந் தோறு
முளமகிழ தரச்செய் செவ்வாய்க் கிழமைநல் லுதய காலந
தளர்வுற தமர்ந்து மூழ்கி னோர்தருஞ் சென்ம மூன்றி
னளவிடாப் பாவந தீரநதே யையன்வாழ் கயிலை சேர்வார். (சு)

வேறு.

முக்க னாயக ன்ருள்பெறு முனிவரின் முதனமைத்
தக்க பகருவ நன்னடை யொழுக்கமா சார
மிக்க சிலநல் விரதமே தினிதுதி செய்யு
மிக்கு ணத்தினுன் சதானந்த முனிவர னென்போன். (டு)

அன்ன பண்பின னரியசித் தாமுத மதனி
னன்ன லம்பெற முழுதிநீ றணிந்துநான் மறைக
ளினன மோலமிட் டறிவரு மிறையுனை மனத்தி
னுன்னி யேசெபம் புரிந்துமேற் நியானமூற் றுறைந்தான். (கூ)

* முததம் - விருப்பம்.

பரந்த தீர்த்தமேற் பயிறும் பசியமண் கே
முரந்து¹மேலெழுந் துறைந்திடு முனிவனுத் தமமாஞ்
சிரந்த னில்விழுந் ததுதியா னந்தனை நீங்கிப்
புரந்த னையெரித திடுங்கன லெனப்புழுந் கினனல். (எ)

தீப மாமெனச் சுடரெழுந் திணைவிழி சிவந்து
கோப வெந்நெருப் பெழுந்திடக் கொதித்திடு முனிவன்
சாப மொன்றுரைத் தனன்றகுந் தீர்த்தமீ தெனறு
மேய்ப் சுஞ்செழுந் தவளைக ளொழிந்திட வென்றே. (அ)

அன்று தொட்டருந் தீர்த்தமீ துனையமண் கே
மின்று காறுமாந் கில்லைமற் றெறுழ்படைத் திலகு
வென்றி மாதவன விளங்கிடுந் தலந்தனைப் பரியா
தெனறும் வாசஞ்செய் திடவரம் படைத்திருந் தனனே (க)

இனைய தாகிய மகிமைக ளெண்ணருந் கோடி
யனைய தீர்த்தமெவ் வுகததிலும் படைத்திருந் ததனா
னினைகு வேரரதின் முழுருவோர்க் கென்றுநீங் கரிய
வினையி னாவருந் துன்பம்யா வையும்விலக் கிடுமே. (க௦)

வேறு,

எதிரிலா திலங்குஞ் சித்தா முதப்புன லென்றந் தோய்வோ
ரதிகமாந் கொடிய பாவம் யாவையுந் தீர்வ ரன்றிப்
பதினைக் கொன்ற பாவந் தீர்த்திடும் பலிக்கு நல்ல
கதியினைப் பெறுவர் வெள்ளி மால்வரை காணி கொள்வார். (க௧)

உலகெலாம் புகழு மேன்மை யுளசுதர னந்த னென்னு
மிலகிய முனிவன் வாய்மைச் சருக்கமீண் டிரைத்தே னிப்பாற்

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

எள

குலவெழிற் புருடன றனைக் கொல்லுமப் பாவந் தீர்ந்த
நலமிகு சருக்க வுண்மை நயம்வகுத் துரைப்பன மாதோ.

(கஉ)

சதானந்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-௩௭௭.

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

திலகமாய நிறைந்தகான மீர தேசமீ
திலகுமே மாவதி யென்னு மோர்நகர்
பலவள மிகுநதுபல் காவல் பூண்டுறு
நலமலகே மாசுர னகர்க்கு நாயகன.

(க)

அநநகா தனிலரு மறையு ணர்ந்தவ
னனனெறி பொழுக்கிடு நயமி குந்தவன்
றொனமறை யவாருலத் துதித்த, தூயவ
னுனனரு மவனபெய ரஞ்ச விர்த்தியே.

(உ)

தொருமறை யவர்குழாந் சூழ்ந்து பார்மிசை
மிகுபுகழ வேதியன் றனக்கு வேதநூற்
பகுதியின மணம்புரி பாரி யாயினு
டகுதியில் சண்டியென் றொருத்தி தானுள்ளாள்.

(஑)

சிறியவா யினங்குல நடத்தை சேருநல்
லறிவுமா சாரமு மின்றி யற்பகற்
பிரியமாய் வலிநதுசை யோகம் பீடுசேர்
நெறியுள பதியுடன் செயுதி னைந்துள்ளாள்.

(ச)

உந்திரீர்க் கருங்கட லுடுத்த பார்மிசை
 யெநதலு ரினுமிது நடக்கு மோவெனுந்
 தந்தைதாய் சொல்வழி தள்ளி யெள்ளியே
 நின்றனை பற்பல நினைந்து பேசுவாள். (௫)

விரவிய பிதிர்க்கடன் கெடுக்கு மிண்டினாள்
 பரபுரு டரைப்பரி சிக்கும் பத்தியாள்
 ரூவரை நிறைதெய் கொடுமை யுள்ளவள்
 வரனுடன் பொருந்தியே வலிமை செய்குவாள். (௬)

பதிதனை யிகழ்பவர் பரிவி லாருட
 னதிகமா நல்லுற வாடுங் கொள்கையா
 ணிதிதரு பரபுரு டருக்கு நேசமாந்
 துதிசெயது சூழ்ந்துப சாரஞ் சொல்லுவாள். (௭)

பஞ்சமா பாதகி பதியைக் கொல்லும்வன்
 னெஞ்சடைத் தானவ ளாகி நிததிரை
 மிஞ்சிய வேளைபார்த் தெழுந்து வேதியன்
 றஞ்சிர மீதுகற றாக்கித் தள்ளினாள். (௮)

வீழ்தலு மவனுயிர் விட்டு நீங்கியே
 யூழ்வினைப் புசிப்பின யுற்ற தாயிடைத்
 தாழ்வுறு தவனுட லெடுத்தத் தள்ளினாள்
 பாழ்படு கிணற்றிருட் படாததை மூடியே. (௯)

உரயிவர் பற்பல சாதி யாயுள
 பரபுரு டரைப்பகற் பொழுதிங் கூடுவாள்
 விரவியர் தமக்குமேம் பட்ட கொள்கையா
 டரணியிற் கற்பினர் தமைந ளைப்பளே. (௧0)

ரங்கிவட் கிளமைதா னிருக்கு மாயினுந்
தாங்கரும் புருடாசை யோகஞ் செய்தலா
னீங்கின தெழினிகழ தளர்ச்சி வந்தது
வீங்கிடக் கொடியனோய் மிகவி னைந்ததே.

(௧௧)

தொட்டணைத் திடுமவர் தூர நின்றனர்
விட்டன ரவளுடன கூடும் வேட்கையை
யொட்டியே விடாதுனோ யுடற ழீஇயது
முட்டிமேற் பெருஞ்சன்னி மூடிக் கொண்டதே

(௧௨)

இறந்தன ளடைந்தன ளியம லோகமேற்
றிறந்திடா நாகெலாந் திறந்த முதலினா
பறந்தழு தனளபல கறபம் பாவிபிற
பிறந்தன னூறுபாழ் பிறப்பு நாயதரய,

(௧௩)

இழுக்குடைச் சென்னம்வந் தெடுத்த தனறியே
புழுச்சொரிந் திடத்துயா பூண்ட லைந்தன
ளழுக்குளாள் பூருவ சென்மத் தந்தன
னெழுககமா சாரமு முள்ள தந்தையே.

(௧௪)

அன்னவன் றன்னுட னடுத்த கண்பினுன
மன்னுகங் காதரன மனைத னிறசெயும்
பின்னும்வே னியன்பிர தோட பூசையைத்
தனனிரு கண்ணினுற் றமியள் கண்டனள

(௧௫)

இளமையிற் பிதாவுட னெய்தி யன்னவன
வளமனை தனிற்செயும் வள்ளல் பூசையைத்
தளரிடை கண்டபுண் ணியத்தின் றன்மையா
லளவுதொண் ணூற்றினென் பஃத கன்றபின்.

(௧௬)

மன்னுசீர் வயித்திய நாத மாநகர்
தன்னினூ ழும்பிறப் பதுச னிததனன்
முன்னாபோ ழுயுட லெடுத்து முததுட
லின்னல்கூடர் திடப்புழுச சொரிய வேங்கினுள். (௧௭)

பரந்தன ளந்நகாப் பழைய வேதியன
வரம்பெறு பெயாசுசன மாவென போனமனைத
திரம்பெறு வாசலிற் திரியு நாயுட
ஹரந்தவிர தேயினைத தொடுங்கி நினறதால். (௧௮)

இதினமுனம் வேதிய னெழுந்து போனதுநற
பதனல்கப் பரநதசித தாமு தம்படிந்
ததனரும் புனலெடுத தகததின் வந்துசஞ்
சிதமொழிந் திடச்செபளு செயுநத லந்தனை. (௧௯)

தெளித்தன னொருதுளி தெறித்து மற்றதின்
வெளிப்புற மேடைமேல் விழுந்த தண்புன
லொளிககுநாய் புழுச்சொரியுடலிற் பட்டது
கனித்தன நாயுட னீங்கக் கண்டதால். (௨௦)

அக்கணம் பாவம்விட் டகலத் தேவரின்
மிகநன மாதாகுழந் திடவி மானமேற்
றிக்கெலாம் புகழ்பெற வேறிச் சென்றனள்
சொர்க்கலோ கந்தனைத் தூய மேனியாள். (௨௧)

இந்திரன் முதலிய தேவா யாவரும்
வநநுந் துதிசெய மகிழநதி ருந்தனன
முந்துசித தாமுத முழுகுந் தூயவர்
சிந்தைகூர் பலன்றெரிந் துரைப்பர் யாவரே. (௨௨)

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம். அக

வேறு.

நீதிநூ லோதம வாய்மை நெறியுள புருடன் றனனைப்
பாதகி கொன்ற பாவந தீர்ந்தது பகர்ந்தே னிப்பாற
கோதில்சீர்ப் பாரி தன்னைக் கொன்றவப் பாவந் தீர்ந்த
மேதகு சருக்க வாயமை விளங்கிட வுரைப்பன் மாதோ. (உ௩)

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கமுறறிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-ச௦௦.

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

ஒதநீரக கடனல லாடைசூ முலகி லுதித்ததி சராசர மனைத்து
மேதநீங் கிடுபே ரினபமுற றிலக விதநதரு பராணமூ துணர்ந்த
சூதமா முனிவ னைமிசா ரணியச் சூழன்மா முனிவரா மகிழ [னால்.
வீதலா ததிக மகிமைசேர் கதையொன் றெடுத்தரு ஞாதற்கிசைந் தன

வேறு.

ஊர்ந்துசூ லுனைந்துசங் குயிர்த்த நித்திலஞ்
சேர்ந்தகோ தாவிநித் தீர மொன்றதி
சார்ந்தெழி றழைநதநந் தவட மென்னுமூர்
கூர்ந்தபோ தாயனக் குலச்சி றப்புளான. (உ)

வேதவே தாங்கமும் தெரிந்த மேன்மையான்
பூதலம் புகழ்பல புதல்வர்ப் பெற்றவ
னாதனைப் பூசைசெய யாதி சைவனந்
கீதமென் சுவைபெறப் பாடுங் கேள்வியான். (௩)

ஈங்கிவை யுணர்ந்தவ னிவைவி றீததுமேற்
 றீங்குசெய் கொள்கைய னாகிச் செநநெறி
 நீங்கின னிந்தைசெய் தானம் யாவையும்
 வாங்கினன் சந்திவந் தனம் றந்தனன (ச)

தின்றதாம் பூலவா யுடனறி கழநதெழி
 றுனறுமுப புரமெரி செய்த தூயனை
 யென்றுமா சாரம தின்றிப் பூசைசெய்
 தனறியுஞ் சிவததிர வியம ழித்தனன. (ரு)

விலககிடும் பிரேதஆண் விரும்பி யுண்டனன
 கலக்கநெஞ் சினிலனுத் துணையுங் கண்டிலன
 குலத்துணை வியின்மனங் கொதிப்ப வேசிதன
 னலத்தினை நுகர்ந்திட நயந்து கூடினன. (சு)

அணையதிங் கினனடி வணங்கிப் பத்திசெ
 யெனையிகழ்ந் தேபொரு ளிச்சை வேசிபா
 ணினையுசெய் தவணமனை நீங்கி டாதுவந
 தனைமறந் தனையிகழ் தானம் வாங்கினை. (எ)

ஊனமாம் பாவநீ முக்கி ராந்திகோ
 தானம்வாங் கினைபிறா தனங்க வர்ந்தனை
 ஞானமில் லாருட னட்பு வைத்தனை
 யானதொன் றிலைநகைப் பாம னைததுமே. (அ)

என்னுயிர் நாதனை யிளைத்து வாழினர்
 நின்னரும் புதல்வர்கள் கால நீடின
 றுன்னியே யவர்க்குப் நயனஞ் செய்கிலை
 தன்மமோ விதுவெனத் தளர்ந்து கூறினான். (ஈ)

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்த்சருக்கம்.

அங்

இங்குது வன்றியே யினிய கற்பினுள்
பொங்குகோ தாவிரிப் புனலின் மூழ்கியே
சங்கரன் திருவடி தன்னிற பூசைசெய்
தங்கவ னஞ்செழுத் துரைததல விட்டனே.

(க௦)

போதுசேர் குழறபொது மகளி ராசையை
யீதுதீங் கெனவிடுத திரங்கு மென்றனைப்
பாதுகாத தருளெனப் பகாந்து கண்ணினீ
ரோதருந் துயருட னுகுதது நின்றனள்.

(க௧)

அடிததலம் பணிர்தருந் ததியன் னுள்சொல
மடித்திதழ் கடித்துவன் னெஞ்சி னுனெடுத்
தடித்தன னுலக்கையா லவனி யீதினிற
றுடித்துவீழந் தனள்பொறி கலங்கிச் சோர்ந்தனள்

(க௨)

இரணமுற் றனனாயி ரிருக்கு தென்றுதீக்
கிரணமுற நியசினக கேள்வன் கணசிவந
திரணிய மேனியாள சிரத்தி டித்தனன்
மரணமா யினள்சிவ கணங்கள் வந்தனர்

(க௩)

நாறுபூங் கோதையா ணலகொள் கற்பினு
ளேறினள் விமானமே லெழுந்து விண்ணவா
மாலிலாப் பூமழை மாரி பெய்தன
ராறணி யண்ணல்சே வடிய டைந்தனள்.

(க௪)

அத்தரு கொடியனா தரவி லாமையாற்
சித்திரத் தெழுதிய பாவை செய்கையை
யொத்தசை வின்றியே யொடுங்கிச் சோர்ந்தவள்
புத்திர ரனைவரு மிறந்து போயினார்.

(க௫)

நன்மைசேர் பாரியைக் கொன்ற தானலிந்
தினனலகூர்ந தெண்ணருந் துன்ப மெய்தினுன
குன்மனோய் வந்தது கொடிய பாவியென்
றன்னமா நகருளா ரகல விட்டனர். (௧௭)

இனியவன் பூசைசெய் திடற காதெனத்
தனிநகர் வேதியர் தளளி விட்டபின்
மனிதர்சஞ் சரித்திடா வனத்திற் போயினன்
புனிதமிவ பாவியைப புலிபி டுத்ததே (௧௮)

உடறனை யுழுவைவ வாய்க் கொடுத்து டன்பிடித
தடர்சமன் றாதுவ ரவனைக் கடடியே
படர்கொழுங் கனரசுடி நரகு பாழந்ந
கிடையிட வருந்தியெட் மிகம முந்தினுன். (௧௯)

பறவையாய்ப் பாவியின் வந்து பாரினிற
பிறவிநூ றெடுத்தனன் பிறககு முன்னாநற
றுறைவழி காரத்திகைச் சோம வாரநா
ளிறைவனை யருச்சனை செய்தி ருந்ததால். (௨௦)

கிறைதரு னூறதாம் பிறவி நீள்பொழி
னறைகமழ வயிததீய நாத மாநகர்ச்
கிறைசெய்சித தாமுத தீரத்தத தோங்கிய
துறையகத் திருந்ததொன் மரத்தின் மேலதாய். (௨௧)

புராதனம் பிறந்திடு பறவை போற்பிறந்
திராவுநண் பகலினு மிருக்கு நாளினிற
கிராதன்கண் டம்பிடு லெய்யக் கேதமூற்
றராயொளிர் தன்புன லுள்வி முந்ததே. (௨௨)

வேறு.

கதிதரு மாசி மாதங் கவினுறு மூன்றாஞ் செவ்வாய்
முதிரசுவை நிறைந்த சித்தா முதப்புனல பட்ட போதி
னதிகமாங் கொடிய பாவ மனைத்தையு நீங்கித் தீய
விதிதரு பறவைத் தேகம் விட்டுநன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே (உஉ)

ஒளிமிகும் விமான் மேறி யுயாசிவ லோகஞ் சோநதான்
மெளிபுன னிறைந்த சித்தா முதச்செழுந் தீரத்தந் தோயவோரா
நளர்கட லாடை சூழு நல்லுல காளவர் யாவு
மெளிதளிற் பெறுவ ரெனறே யிசைத்தனன் முழுது ணர்ந்தோன்
பததிசெய பாரி தனைனக் கொன்றிடு பாவந் தீர்த்த
சுத்தமாளு சருக்கந் தனைனத் தொருத்தெழித் துரைத்தேன மேலா
முத்தமா தமையி கழ்ச்சி யுரைத்திடு கொடிய னுன
சத்திய சனமன் செய்கைச் சருக்கமேற் சொலவன் மனனோ. (உச)

பாரியைக்கொன்றபாவநதீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆத் திருவிருத்தம்-சஉச.

சத்தியசன்மச்சருக்கம்.

இலகிய சூதமா முனிவ னெண்ணிலா
நலமிகு கையிசா ரணிய மேவிய
வலகினமா தவர்செவிக் கமுத மாமெனப்
பலனுயா காழையைப் பகர லுற்றனன். (க)

முத்திமா நகர்தனின் முதன்மை யாகிய
வுத்தம மதுரையி லுயர்ம றைக்குல
நித்திய கனமவே தியரை நின்றதெய்
சத்திய சன்மனீள் கொடியன் றன்பெயர். (உ).

சைவநிந் தனைசுதுர் மறையி னிந்தனை
தெய்வநிந் தனையது தினமுஞ் செய்குவ
னையன்மான் மியஞ்சொலும் புராணத் தன்பிலன்
வைதுது டணஞ்செய்வன் சொல்லு வாராதமை.

(௩)

அன்னபா னுதிக ளனைத்தம விற்பன்மேன் .
மன்னிய சிவத்திர வியம றைப்பன்மற்
றினனவா றன்றியே யிழிவு செய்குவன்
றன்மமன் றென்பது சறறு மோர்கிலன் .

(சு)

அரசர்பே ரவைதனி லரிய கல்விசே
ரிவலர் மறையவர் யாவ ராயினும்
வரினவர்க் கொருபொருள் வழங்கி டாதுமேற்
பரவிய கெடுதிதான் செய்யும் பாதகன்.

(ரு)

மிகுந்திடு புசிப்பினர்க் காணின் வெஞ்சினம்
புகுந்திடு கண்ணினன் புவன மீதினிற
றகும்படி யன்றிநீ யுண்ணுந் தன்மையாற்
பகுந்தெவ ரிடுகுவ ரெனப்ப ழிப்பனே.

(சு)

உருத்திடு கோபம்விட் டொழுதி லன்றினங்
கிருத்திரு வஞ்செயுங் கொடியன் கீழ்மையாங்
கருத்தின ருடன்கலந் துறவு செய்குவ
னிடுப்பிட மாகுவ னெண்ணில் பாவமும்.

(எ)

கங்கைநீ ராடிய பலனைக் கைப்பிடித்
திங்கிது தந்தன னென்று விற்பன்மே
லங்கவன் செய்திடு மநீதம் யாவையும்
பங்கையா சனன்பகுத் தெண்ணற் பாஸவோ.

(அ)

புன்மதி யினன்றனக் கெழுவர் புத்திரர்
கணிய ரெனவெழில் கொழிக்குங் காஞ்சினி
யென்னுமோர் பெண்ணிவ டனைக்கொ மித்தவன்
பின்னரா றுயிரம் பொன்னைப் பெற்றனன்.

(க)

சேர்ந்திடு திரவியஞ் செலவிற் போகுதென்
ரோர்ந்துதன் வயிறறினை யொடுக்கிப் புத்திரர்
சோர்ந்திட நெருப்பெனக கமிஞ்சொற சொல்லுவ
னோந்தவன் கெடக்கய நோயறி றைந்ததே.

(க0)

அனையநோய் நிறைந்திட வவன்ம ரித்தனன்
அனைவினிற சமன்விகிற் றாதா கொண்டுபோய்
நினைவரி தாம்பெரு நரகி னீந்திடா
தினையவே யவன்றனை யழுத்தி யிட்டனர்.

(கக)

கொடிற்றினைக் காயச்சியே கொண்டு வந்துடன்
அடித்திடப் பிடுங்கினர் துள்ளி யார்ததெதித்
தடித்தன ரிருப்புமுட் கதையி னுலணுப்
பொடிப்பட வரிந்துவாய் புழுத்தி யிட்டனர்.

(கஉ)

ஈங்கிவன் மனுவொரு மூன்றின் காலமித்
திவகுற நரகினிற் கிடந்து தேம்பினான்
றுங்கிடா துடைக்கிவ நாபந் தன்கையா
லோங்கிவற் றனனிரந் தொருவன் கேட்டனன்.

(கஈ)

தரித்திர னானவே தியன்ற னக்கஷன்
மரித்திடு முனமனத் தொடுகொ டாமலே
யுருத்தன னெடுத்தி ஈடவென் ரோதினான்
பிரித்ததப் புண்ணிய நரகம் பின்னிட.

(கச)

அஅ

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

உற்றபுண் ணியமடுத துதவி செய்தலான்

மற்றவன் வயித்திய நாத மாநகர்ச்

சுறையர் சோலையிற் றாய பாகிரி

முற்றிய விருக்கமேன் முனிய தாகியே

(கரு)

திருந்துசித தாமுத தீர மீதினி

லிருந்தன னெடிதுநா ளிருக்கு மேலவையி

னரும்பொரு ளாமிரு கண்ட ருந்தவன்

வருங்குகன் றிருவிழா மகர மாதநாள்

(கசு)

வேறு.

கிளர்ந்திடு நான்காஞ் செவ்வாய்க் கிழமையி லுதய காலம

விளங்கிய தீர்த்த மூழ்கி விதித்தவெண் ணீற ணிந்து

வளம்பெறு மண்ணல் கோயில வலஞ்செய்து வந்து விண்ணே

யளந்தபா திரிநி ழற்கீ முருஞ்செபஞ் செயநி ணைந்தே.

(கௌ)

குண்டுகை யிருந்த சித்தா முதனறுங் குளிர்நீ ரள்ளி

வண்டிசை மிழற்று நீழற் சுசிபெறத தெளித்தான் மன்னு

மொண்டிளி யதனி லொன்று தெறித்துயர் மரத்தின் மீது

பண்டிறைந் திருந்த தீய முனியுடற் பட்ட தன்றே.

(கஅ)

வேறு.

ஏழும்புகும் பிரம யட்சதா முடல்விட் டிலகுதிவ வியவுரு வா

கி, யுறுபெரும் பாவ மனைத்தையுங் காணு தொழிந்துநல் லாடையா

பரண, நறுமணங் கமழ்செஞ் சாந்தணிந் திலகு நவமணி மகுடமுந்

தரித்தே, மறுவின்மா தவனைத் தொழுதனன் முன்னம் வந்ததந

தீர்த்ததம் புகன்றான்.

(கக)

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கம்.

அக

தேறியே தெளிந்த முனிவர தேவ ருலகம்யான் செல்குவ னெ
ன்றே, யேறினன விமானத் திலகுபூ மாரி யிமையவா மிகப்பொழிந
தனாவெண், ணீறின யணிந்த சிவகண மனேகா நெருங்கிய கவரிகா
லசைத்தாரா, நாரிருங் கூந்தற் கன்னியா மரம்பை நனனடம புரிந
தன்ன மாதோ. (உ௦)

இத்திர னெதிரகொண டெழுந்தன னிவ்வா நிலகுமவிண ணவ
ருல கதனைச், சுந்தர விமானத் திருநதுசெங் கமலத் துணைவிழிக
கடையினு ளோகி, யுந்தியங் கமலத் துதித்திடும விரிஞ்ச னுலகமா
லுலகமு நீங்கி, வந்துமேற் சிவலோ கந்தனைச சேர்ந்து மகிழ்ச்சி
பூத திருந்தனன மன்றோ (உ௧)

வேறு

உயர்ந்தவர்க் கிடையூ றென்று முரைத்திடு தீமை தீரந்தே
யியங்கிய சத்ய சன்மச சருக்கமீன டிரைத்தே னிப்பா
னயந்தருங் குணத்த ராகி நானிலம் புகழு மேனமை
தயங்குரன் முனிவர் தீர்த்தச் சருக்கமே லுரைப்ப னம்மா. (உ௨)

சத்தியசன்மச்சருக்கமுறற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - சசசு

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கம்.

மன்னிய மகிமைசேர சூத மாதவன்
பன்னரு முனிவர்கள் பரிவு கூர்ந்திட
முன்னரோ தியகதை யதனின் முற்றுறப்
பின்னரு மொருகதை பேசன் மேயினான். (க)

நற்புகழ் ஸுயிததிகிய நாத மாநக
 ரிறறகு முனிவர்தந் தீரத்த மெய்துநற
 பொறபுறும பூருவ மதனிற போறறிமும்
 விறகிடை மூன்றினில் விளங்கி யெனறுமே. (உ)

இந்தநற றடவிரட் சகனபுள் வேந்தனமேல்
 வநகிடு முயாமிரு கணடு மாதவன்
 சுந்தர விருடிதொன மரமவி ருக்கமாளு
 சந்திர சேகரன றகுமெய்த் தெய்வமே. (ங)

வடவிருக் கந்தனை வலஞ்செய் தன்னவர்க்
 கடன்முறை கைதொழு தியறறி யாவணித்
 தொடர்புறு மூலநாண மூழ்குந் தூயவ
 ரடர்வினை தவிரிசிவ கணங்க ளாகுவார. (ச)

விரவுநன் மகரமா தததின் மீதினிற்
 பரவிய சுககில புக்க பஞ்சமி
 வரமிசு சுககிர வாரங் கூடுநா
 னராபடிந் திழறிசிவ னுருவ நண்ணுவார. (ரு)

அன்றியு முனிவர்தந் தீரத்த மாடுவோ
 வென்றிசேர் மிகுபரி மேதஞ் செய்திடும்
 வன்றிறற பலன்றனைப் பெறுவா மறறும்வந்
 தொன்றுபா தகமெலா மொழித்துத் தளளுவார். (சு)

புகுங்கொடு நரகுசேர் * புருண கத்தியு
 மிகும்பிதிர் கததியும் வீர கத்தியுந்
 தகும்பதி கததியுந் தாச கத்தியும்
 பகுந்துபாற் ரிடுமுனி தீர்த்த நீர்ப்படிந். (ஏ)

* புருணகத்தி - கருச்சிதைத்தல்.

வேறு.

அகழ்கட லுடுத்த பார்மே லளப்பரு நன்மை நல்கி
யிகலகழந் திலரு மேலா மெழிறழைந் திருந்த நல்ல
புகழ்பெறு முனிவா தீர்த்தம் புகன்றன னிப்பா வென்றுந்
திகழ்தர வீர கத்தி தீர்த்திடு சருக்கஞ் சொலவேன. (அ)

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கமுறறிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - சருசு.

வீரகத்திதீர்ந்தசருக்கம்.

இததகு தீர்த்த மேன்மை யினனமொன் றுரைப்பன் வீர
பத்திரன் யாக முற்றும் பாழ்படச் செய்து செங்கைச
சத்திர மெடுத்துத் தககன் றிலையினத தடிந்து வீர
கத்தியை யடைந்து பூமி யந்தாஞ் சுவாககங் காறும். (க)

திரிந்தனன றீரக் காணான் நிகழ்தரு மேனி யெல்லாங்
கரிந்தெழின மாறி வாடிக் கயிலைமால் வரையை நண்ணி
விரிந்தசெஞ் சடில நாதன் விரைகமழ் மலர்த்தாள் போற்றிப
பரிந்தியா னெனசெய வேணிப் பாதக மகல வென்றான் (உ)

உரைசெய்த வீரன் பின்னு முன்னியித் தனைய தென்று
கரைதனைக் காணத் துன்பக் கடலினுட் பழந்து யானித்
திரைதனை யொழிந்தே யுண்டி தீர்ந்தன னென்றான் கொன்றை
விரைகமழ் தாரான் வீரன் றனக்கிவை விளம்ப லுறறான். (ங)

வாரிசு முலக மேததும் வயித்திய நாத மென்னும்
பேரினைப் பெற்று மேலாம் பெருமைசேர் தலத்தின் மீது
நேரினை யரிதாய் மன்னி நிறைமுனி தீர்த்தந் தனைச்
சேரினவந் தடைந்த பாவந் தீர்த்திடு மெளிதி னென்றே. (ச)

உரைத்திடு மையன் வாக்கி னுறுதியை நயநது மேரு
வரைத்தடந் தோளான் வெள்ளி மாலவரை னேகித தீர்த்தக
கரைக்கணற றவஞ்செய் காறகியன காசிபன் வீதி கோத்திரன்
தரைக்குண்மே லாம யிந்தன பராசர னகத்தியன் றக்கன். (நி)

நலயிரு முனிவர் மூழகி நறறவம் புரிந்து மேலாம்
பலணினைப் பெற்ற வாறறா பகாமுனி தீர்த்த மென்றே
யுலகினிற் பெயர்பெற ரேறுகு முணமைபு முணாந்து வீர
னிலகிய தீரத் துள்ள வெழிலவளம் யாவுங் கண்டான. (க)

தூயதா மகர மாதச சுககில பககந் தனனின்
மேபபஞ் சமியின் வெள்ளி வாரமென ணரிய வீர
நாயக னனைய தீர்த்த முழகின னடுங்கி விட்டுப்
போயது பிரம கத்தி பொறபுறு மகிழ்ச்சி ழுத்தான. (எ)

சூழ்நதும வலஞ்செய் தையன் றுவாரபா கெளய நினறான
வாழ்நதிடு கலியி னன்னோன வளரநுள் பெறறுப பின்ன
ராழ்நது மூழகினர்க ளெண்ணி லாவரும் பாவ மெலலாம்
வீழ்ந்திட வெளிதி னின்ப வீழிமேற பெறுவ ரமமா. (அ)

விறலபடைத திருநத வீர பத்திரன் வெகுண்டு நீங்கா
மறமவளா தககன் றன்னை வதைசெயய வந்து சூழ்ந்த
திறன்மிகும் வீர கத்தி தீர்த்தவா றுரைத்தே னிப்பாற்
பெறலும் பிரம தீர்த்த மாண்மியப் பேறு சொலவேன். (க)

வீரகத்திதீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

கூஉ திருவிருத்தம் - சகக.

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.

மங்குள நிறைந்தே மலகு மகிமைசூழ பிரம தீர்த்தந
திருகன்வே ணியன்றன் பாங்கிற சேர்தருந் திசையோ ரெட்டி-
லங்கியங் கடவுண் மன்னி யமரந்திடு திசையி னெனறு
பொங்குமா தவாகள் கேட்பப் புராதன முனிபு கன்றன். (க)

இலங்கிடு மிருடி வேதன் கதிரவ னினிய தெய்வ
மலாந்தபா டலமவி ருகக மிரடசகன் வருசண மச
னலம்பெறு மிவாகள செய்ய நாணமலர்த தாளவ ணங்கி
வலஞ்செய்து விருக்கந தனனை வானபுனற படிவா நலலோர் (உ)

மருமலாப பொருட்டின் மேவு மறையவன் வரது நின்னு
நிருமிதஞ் செய்து தீர்த்த நீரினால வயித்திய நாதன்
நிருமுகிச் கபிடே கருதான செயதருச் சனையுஞ் செயதே
யருமக மொனறி ரண்டை யாயிர வருடஞ் செய்தான். (ங)

செப்பிணைந் திருந்த தென்னத திகழந்திடு தனத்தான மின்ன
லொப்பிடு மிடையா ளன்ன நடையினு ளுலக மீதி
லொப்பெரி யோருங் கலவிக கிறைஞ்சிடும வாணி தனனே
டப்பெருந் தீர்த்தம் பாராததே யனேகநல வரங்கொ மித்தான். (ச)

சிறந்திடு தீர்த்தஞ் சூழந் தீரமேற் செயத மேனமை
யறந்தரும் வேள்வி முற்றி யையன தருளபெற் றப்பா
ஊறாநதிரும் பசிய பொற்கூட் டோதிம மூர்த்து பாரிற்
புறந்தரு மவர்கள் போற்ற வெழுந்துதன் னுலகம் போந்தான். (ரு)

அனையகா ரணத்தான் வந்த வரும்பெருந் தீர்த்த மூழ்கின்
வினையொழித் திடுவர் வேத விக்கிர யஞ்செய் வோனு
நினையுமவ வேதந் தன்னை மறந்திடு மவனு நீங்கா
தெனையமா பாத கஞ்செய் திடுமவர் தாமுந் தீர்வார். (ஈ)

மன்னுமா வணியின் மேவி வருமமா வாசை தனனி
 னனமைசேர் பிரம தீர்த்த மூழ்கினற் றுணஞ் செயவோரா
 பணனிரண் டாண்டு மேலாம் பரன்சிவ நிசியிற் பூசை
 தன்னையன புடனே செயவோர் பெறும்பலன் றனைப்பெற் றுயவார்.

மட்டவீழ்ந் திலகும் பொற்றா மரையுறை விரிஞ்சன நீர்த்த
 மட்டமி சேர்ந்த செவவாய்க் கிழமையி லழநதி மூழ்கிற்
 சிட்டரா குவர னேகம் வேளவிசெய பலனைச் சேர்வா
 ரெட்டரும் வேத பாரா யணவெழிற் பலனுஞ் சேர்வார். (அ)

கண்ணிரு நான்கு பெற்ற கடவுளின் நீர்த்தந் தன்னை
 வண்மையாய் வலஞ்செய வோர்கள புவிவலஞ் செய்த பேறு
 நண்ணுவர் மூன்று கோடி குலநலம் பெறச்செய தென்று
 மண்ணறன கயிலை நீங்கா திருந்திடச் செய்வ ரன்றே. (க)

குருமனை யானைத் தொட்ட கொடியபா தகமுங் கூட
 வருசகோ தரன்றன் பாரி மலாக்கரம் பிடித்த ணைந்த
 பெருகுபா தகமு நண்பன் பெய்வனை யிதழி னூற்ற
 பருகுபா தகமுந் தீர்க்கும் பகர்ந்திடும் பிரம தீர்த்தம். (க௦)

மங்கள கரமா யார்க்கும் வரநதரும் வயித்திய நாதற்
 கங்கிதன் நிசையின் மேவி யருடரும் பிரம தீர்த்த
 மிங்கிதன் பெருமை யென்னு லறிந்தவா நிசைததே னிப்பாற்
 பொங்குரு ரியன்றன்'நீர்த்தச் சருக்கமேற் புகல்வன் மன்னே. (க௧)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

சூட திருவிருத்தம்-௪௪௪.

சூரியதீர்த்தச்சருக்கம்.

ஒங்குசீ ரிராம தீர்த்தத் துரைபெறுந தென்பான் மனனும்
பாங்காவிற் கிடையி ரண்டிற் பரிதியங் கடவு டாதத
நீங்கரு மகிமை பெற்று நிறைந்திடுங் கிரக தோட
மாங்கதின மூழ்கி னோரை யணுகிடா தகன்று நீங்கும்.

(க)

கூரிய சாணை வாயிற் கொடுத்திடப் பட்டு வெய்யோன்
சீரிய வுடன்மெ லிநது சிறப்பொழிந் ததனமேல வந்து
வாரிகு முலக மேததும் வயித்திய நாதஞ் சார்ந்தே
யாரிணை மலர ணிநத வண்ணலைப் பூசை செய்தான.

(உ)

இறைவன தருளான முன்ன மியலொழிந் திருந்த மேனி
நிறையெழில் கொழிப்ப வாய்ந்து நிரம்பின ததனமே லனனோ
ஹதைதரு மிடத்திற் நீர்த்த மியறறிமே லொளிர்வ ரங்கண
முறைபெறக கொடுத்த வாற்றான முதன்மைதான மிகுநத தம்மா.()

கண்ணுவ னிருடி தெய்வங் கதிரவ னந்தி கேச
னண்ணியங் கதனை நாளு மிரடசைசெய நலனை யுள்ளோன்
விண்ணுய ரரசு வாய்ந்த விருக்கமே லிவர்தான் போற்றி
வணமைசேர் விருக்கந தன்னை வலஞ்செயது மூழ்கின் வாழ்வார.

முந்திய வருக்கன் வார மூழ்கிநீ றணிந்தே யன்னோன்
மந்திரஞ் செயித்துப் பம்பி வளர்ந்திடு மரசி னீழ
லந்தணர்க் கினிய தான கோதுமை கிருத மாத்ரி
தந்தமக் கியன்ற தானஞ் செயிற்பலன் சதம டங்காம்.

(ரு)

கதிரவன் நீர்த்த மீது கனிந்துநால் வருணத் துள்ளோர்
துகிபெறுங் கடக மாதச் சக்கில பக்க மூழ்கி
லதிகநற் பலன ளிக்கு மாதிரிவா ரததின் மூழ்கி
னிதிமிகப் பெறுவர் கங்கை தோய்நெடும் பலனுஞ் சேர்வார்.

(க)

மங்கள கரமா மிந்தி ராதிபர் வாழவு நல்கு
மிவகிது வன்றி யிச்சை யுற்றன வினித ளிகரும்
தவகு கோ கதகி யாதி பாதகந் தனைவி லக்குஞ்
செங்கதி ரவனறன றாய தீர்த்தநீ ராடி னம்மா. (எ)

திசுத்தரு மிராம தீர்த்தத் தென்றிசை தன்னின் மனனி
மிசுதிநல் வரங்க ணலக விளங்கிமே தினியின் மீது
புகழ்பெறு சூரிய தீர்த்த மான்மியம் புகன்றே னிப்பான்
மகிழ்பெறத் தகக தீர்த்த வண்மையை வகுத்து ரைப்பேன. (அ)

சூரியதீர்த்தச்சருக்கமுறறிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-சஅஉ.

தக்கதீர்த்தச்சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகம் போறறு மகிமைசேர் வயித்திய நாத
னிலகுபூங் கோயி னின்று மெழின்மிகு மீசா னத்தி
னலகிழ் குரோசப பாதி யெல்லையி னமுதம் போனறு
நலமிகுந் தக்கன் மூனன நயத்துசெய் தீர்த்த மாதோ. (க)
வேறு.

திருடிகாத் தியாயன நிலகு தெய்வநல்
லருணமிகும் விராயக னதனி ரட்சகன்
கருதருந் கந்தன்வாழ் விருக்கங் கூவிளம்
வருமவ ரிவாதமை வணக்கஞ் செய்துமேல். (உ)

வளர்நதி தருவலஞ் செய்து வார்புனல்
விளங்கிய கன்னிமா சத்துண் மேலிய
விளமபிறைப் பக்கநா ணவமி யெய்தியே
கிளர்நதியிற் குந்தின முழுகல் கேண்மையாம். (ங)

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.

௯௭

தாமசங் கனிவுற முழுசிச் சாரந்திடு
மாமறை யவர்மன மகிழப் பாறயி
ரோமநெய் தணடில முதலிற் செய்பவம்
போமருஞ் சிவததுரோ கமும்பின போருமே.

(ச)

வீடணை சைவசாத திரம்வி பூதியைத்
னாடணஞ் செய்திந் துரோகி யாகிய
கேடனை யப்புனற படியிற் கேதமாய்
வாடணைத் திடச்செய்து வறுமை தீர்க்குமே

(இ)

அன்பொடு தககணற் நீர்த்த மாடின
பினபிதா தருப்பணஞ் செயயிற் பெட்டபுறந்
தனகுலத் தினரொரு கோடி பேர்தமை
யினபுறு சிவபத மெய்தச செய்யுமே.

(ஈ)

வேறு.

உலகெலாம் போற்றும் வயித்திய நாத வும்பர்கோன் விளங்கு
பூங் கோயி, லிலகுமீ சாண திககினில் விளங்கி யெழில்வர மெளி
தினி லளிக்க, வலன்மிகப் பெற்ற தககணற் நீர்த்த மானமியம் பகர்
ந்தன னிபபா, னலனமிகும் வித்தியா தராபெருந தீர்த்த நலந்தனை
நவிலுவன மாதோ.

(எ)

தக்கதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஐ. திருவிருத்தம்-சஅக.

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுடன் நீர்த்த
முறைதெ ரிந்துணர் குதமா முனிவரன முகிர்ந்த
நறைம லர்ச்செழுந் தருமிகு ரையிசா ரணியத்
துறையு மாதவ ருளமகிழ் கூர்ந்திட வுரைத்தான்.

(ஐ)

வந்து வானவர் நிதனதொழும் வயித்திய நாத
விநது சேகரன் கோயிலின் விளங்குமீ சானத
தைந்துவிற் கிடை யளவையின் வித்தியா தரர்நற்
சுந்த ரத்திருத் தீர்த்தம்வின் ணமுதெனச் சூழும். (௨)

என்றெ டித்தெடுத் துரைத்தன னினுமுனந தக்கன்
வென்றி சூழபெருந் தீர்த்தநேர் கீழ்த்திசை விளங்கு
நன்றி சோந்திடு மிருடநற் குணமிகு கபிலன்
வன்றி றறபெறு தெயவம்வாழ் கநதவேண மாதோ. (௩)

வருகொ மூங்கன லிரட்சகன் வளர்நதிமீ வில்வம்
பெருவி ருககமாம பேருல கநதனில் வாழுவோ
ரருகி ருந்திடு மிவர்தமை வணங்கியப் புனரோயந
துருகு சிநதையோ டியாமறை யவர்தமக கம்மா. (௪)

கலநத சார்தநற் புதுமல ரணிந்து * காற் பாசந
திலஞ்ச ருககரை தண்டிலந தககிணை சேர்ததே
யிலங்கும் வில்வமூ லந்தனிற கொடுத்தவ ரெழிலசேர்
நலங்கொண் மங்கல நிறைந்திடு செலவநண ணுவரே. (௫)

ஆழி பென்றுநற் பெயர்பெறு மயனமீ தனைய
நீடி ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீ ராடினார் நீங்காக
கோடி பாதகந் தொலைத்துநற் ரெருருலந் தன்னைத்
தேடி யேகரை யேற்றுவர் சிறப்புடன் வாழ்வார். (௬)

இடப மாதமீ தெய்திய விசாகரா ளிலகு
தடரி றைந்திடு தண்புன லாடினார் தம்மைத்
தொடரும் வல்வினை தொலைந்திடுந் தொல்லுல காளுந்
திடயி ருந்திடு புதல்வினைப் பெறுவாஞ் சேர்வார். (௭)

அகம்பெ ருங்கட லாடைசூழ் காசினி யதனி
 னிகழு நலலெழி னிறைந்திடு கண்ணியா நிரம்பித்
 திகழ்த ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீரோ தோயந்திடிற் திருந்தும்
 புகழ்கொள் சுந்தரக் கணவனைப் புணர்குவர் மாதோ. (அ)

வேறு.

அககணின் திலகு மையன தருள்பெற் றவனியீ தினிற்றிகழ் தரு
 மென்,டிக்கெலாம் புகழுங் வித்தியா தரந்தந தீர்த்தமீண் டிரைத்தன
 னிப்பாற, ரெுக்கவெஞ் சாபம் பெறுஞ்சுத ரிசனன் சொலறகரு மத
 னைவிட் டொழிந்து, தக்கசீர் விமான மேறிவெண் கயிலை தனின்மகி
 ழ்ந் திருந்தவா னுரைப்பேன். (க)

விததியாதரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆட திருவிருத்தம்-சகஅ

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.

விளங்கிய சுதரி சனனெனு மெழில்சோ வித்தியா தரன்மிகுந்
 திடுநல், வளம்பெறு மமுத குணத்தினுள் குமுத வதியெனுந் துணை
 விதன் னுடனெ, கிளர்ந்திடுங் கங்கை மாநதியதனிய கெழுமிமூழ்
 கிடுஞ்சலக் கிரீடை, துளங்கிடு மினிய துகிறனை நீத்துத் துணைவிழி
 சிவந்திடச் செய்தான். (க)

அன்னகா லையினிற் றேவல னென்னு மரியமா தவன்வரு கங்
 கை, நன்னதி யாடப் போந்தன னன்னோர் நற்றுதி லின்றிரீ ராடு,
 மன்னிய வினையா டலையரு வருத்துக் கண்டனன் வளர்வெரு ளியி
 னாற்,மன்னனே ரரியா னுழுவையாய்ப் போகத் தக்கதென் னுரைத்த
 னன் சாபம். (உ)

ஆங்கது செவியிற் புகுதுமுன் னடியே மையநின் சாபம்விட்
டொழிந்து, நீங்குநா ளெந்நா ளருளசெயென் நிரந்து நின்றன னெ
டியமா தவன்பின், பாங்கரி னின்ற வித்தியா தரணைப் பார்த்தநீ பாரி
தன் னுடனே, யீங்கிது வுரைத்தா யென்பெருந் துயரங் கேளெடுத
துரைப்பனென் நிசைத்தான். (௯)

ஆர்த்திடுந் தரங்கக் கருங்கட லுடுதத வவனியிற் றம்பதி புணர்
ச்சி, பார்த்தவன் செய்த புண்ணிய நசிக்கும் பாய்புலி கரடியாயப
பிறப்பன், போர்த்துதித் திடுநல லாடையில லாமற் பொறகொடி நீயு
சிற் றலையான், நிர்ந்தநீ ராட வநதிடு மிடத்திற் றிட்டியாற் கண்ட
பா தகததால். (௧௦)

செய்திடு தவங்கள் யாவையு மின்று சேரண மாயின வன்றி,
நையுநன் மனததா லண்ணலான் வயிறநின் வருமவா நநதிசங் கரன்
மே, லுய்தர வுபதே சஞ்செயுங் குரவ னுண்மைசேர் சீடனின் னோர்
க, ளெய்துநல லிடத்தி னிடைசெலு மவர்க ளியற்றுபுண் ணியமு
ம்வீ னுமால். (௧௧)

முற்றிழை கணவ னுடன்றனி யிடத்தின் முறுவல்செய வதுத
னைக் காண்போன், மறறவாக கிடையூ றியற்றுவோ னீரின் வளர்ந
திடு செளுகமா குவனே, யுறறிருந் துழல்வ னெனவிலை யெடுத்தே
யுரைத்துநீ வயித்திய நாத, நற்றலந தன்னிற் றும்பிரபரணி நன்னெ
டுந தீரநன் னிடுநாள். (௧௨)

அவனுறை சங்கா தரன்றனைப் பசினோ யகலநீ பிடித்திடப்
போவாய், சிவனுரு வான மறையவ னனைய தீர்த்தநீர்ப் புரோட்ச
ணஞ் செய்வா, னிவளுட னீயும் புலியுரு வொழித்தே யெய்துவை
கின்னுல கென்றே, தவமிகும் வயித்திய நாதந் றலத்தைச் சார்ந்த
னன் தன்பவந் தீர்க்க. (௧௩)

தெண்டிறை சுருட்டிச் சுழித்தெழுந் தோடித் திகழ்ந்திடு கங்
கைமா நதிமி, னெண்டிறை யதனி னுணைமி பெண்ணி னுருவமை
யுழுவைய தாகித், தண்டகா ரணியந தனிறபல ஞான்று ஈஞ்சரித
த தனபினஞ் சிறைநல், வண்டிறை பொழில்சூழ் வயிததிய நாத மா
நகாச் சேர்ந்தனன் மாதோ. (அ)

உறைநதிரும் வயிததிய நாதனுக் கீச திசைதனி லொருகுரோ
சத்தி, னிறைந்திடு மனைய தீர்த்ததி ரத்தி னியதிசெய மறையவன
றன்னை, யறைந்திழுந் தருந்தப போந்தனை பாததே யருமறை
யவன்புரோட் சணஞ்செய, நிறைந்திடு துளிபட டதுபுலி யுருவ
மிரன்மும்விட் டொழிந்திடக கண்டான். (ஆ)

தாங்கரும புகழ்சோ தாம்பிர பரணித தண்புனல் பட்டவக்
கணத்தின், வேங்கையா யுறுமப பாவமு நீங்கி வேதியன் விரைகமழ
நறிய, பூங்கழல் பணிந்து விமானமே லேறிப் பொறபுறந் தன்னுல
கணைந்தா, ஸீங்கிது நிகழ்ந்தே யிருத்தலால் விததியா தரனெழிற்
நீரத்தமென் றனர்முன். (க0)

வேறு.

பத்தி பூருவ மாகவே பாரினிற் பிறந்தோர்
வித்தி யாதா தீர்த்தநீர் முருகிமுன் விளங்கும்
புத்தி ரன்றினப் பெறுவதும் புகழ்பெறு வதுமோ
முத்தி வீடுமே முருவதும் பெறுகுவர் மாதோ. (க௧)

வேறு.

கலந்துநன் பிலகு பாரிதன் னுடனே கரைபொரு கடல்புடை
சூழ்ந்த, நிலந்தனிற் சுதரி சனனெடுஞ் சரப நீங்கிய சருக்கமீண்
டுரைத்தேன, வலம்படைத் திருந்த விசுவதே வர்கணன் மகிழ்ச்சி

பூத தெழிலவர நல்கப், பலந்தனை யளிக்கும் வில்வதீர்த் தத்தின்
மானமியம் பகர்குவன மன்னோ. (க௨)

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-டுக0.

வில்வதீர்த்தச்சருக்கம.

சொல்லரும் புகழ்சேர் சூதமா முனிவன் றெடுகட லுடித்ததொ
ல் லுலகி, னல்வள மிகுந்த நைமிசா ரணிய நலந்தர மகம்புரிந் திரு
ந்த, செல்வமா தவர்கள் செவிகுகனி தான தெள்ளமு தம்பொழிந்
தெனச்சூழ், வில்வதீர்த் தத்தின் மகிமையை யெடுத்தா விரித்துரை
செய்தன்மே னினனாள். (க)

வேறு.

அறபுத வயிததிய நாத வண்ணா
ஹறபூங் கோயிலஞ் முதத ராதனிற்
பொறபுறம் புண்ணிய திரட்சி யாமென
விற்குடை மூன்றினில் வில்வ தீர்த்தமே. (௨)

வியன்புக நிருடியாம் விசுவ தேவர்நன்
னயம்பெறுந் தெய்வமிந் திரனற பாலகன்
பயங்கர வருவுள தண்ட பாணியே
புயர்ந்திடும் விருக்கமேல் வில்வ முண்மையே. (௩)

சொல்லிய விவர்தமை வணங்கித் தூயதாம்
வில்வமு லந்தனி லன்னம் மேதரு
நல்லகோ தானமே நயந்து செய்திழற்
பல்கிடு மொன்றினுக் கனந்த மாம்பலன். (௪)

இசைதரும் விசுவதே வர்களி லங்குமென்
முசைதொறும் வில்வம்வைத திடையிற செவ்விதாய்
நசையுறந் தீர்த்தமொன் றியறறி நாதனை
யசைவறப் பூசைசெய் தனர னந்தநாள்,

(௩)

ஆதலா லதன்பெயர் விலவ தீர்த்தமா
மோதநீர் சூழ்ந்திடு முலகில் வாழ்பவர்
காதலால் வலஞ்செயிற கயிலை மால்வரை
மேதகு விமானமே லேறி மேவுவார்.

(௪)

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்த்த மூழ்கியே
பளிங்கெனத திருந்திய மனததிற பண்புட
னளிந்திடு மனையவ ரையன் பூசையை
விளிந்திடா திலகுநல் வில்வ மேந்தியே.

(௫)

நிததியஞ் செய்துநன் னியம மாகவே
சித்தியாம் விலவநற றீர்த்த தீரமேன்
மத்தியா னந்தனில் வந்த ருந்தவ
முததிகேர்ந் திடமுயன் றியறறி நின்றனர்.

(௬)

சிலபகல் கழிநதபின் றேவ நாயகன்
பலனுறும் வரந்தனைப் பரிந்த ளித்தன
னிலகிய தீர்த்தநீர்க் கெழில்வ ரங்கொடுத்
துலகின்மே லாம்பத முறறி ருநதனர்.

(௭)

அழகிய வில்வம்வாயந் தருகி னின்றிடு
நிழறனின் மூழ்கினர் நெடிய கங்கைநீர்
சுழன்மிக வருபிர யாகை தோய்பல
ஹழல்வினை யொழிந்திடப் பெறுவ ருண்மையே.

(௧௦)

இத்தகு தீர்த்தநீ ராட்டி யீசனை
மொய்ததிலும் விலவமுக கிளையி னானிதம்
புதகிழ ருவமதாய்ப் பூசை செய்தவர்
சுததரா குவர்வினைத் தொடர்ச்சி நீங்கியே. (௧௧)

வளர்ந்திடு மாநிலந் தன்னில் வண்புகழ்
விளங்கிடு விலவதீரத் தத்து மானமியங்
கிளந்தனை கௌதம தீரதத மேன்மைமே
வளநதனின் மகிழ்பெற வுரைததல் செயருவேன். (௧௨)

விலவதீர்த்தச்சருகமுற்றிற்று.

ஆட கிருவிருத்தம் - ௩௨௨.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கிடு மிராம தீர்த்தப் புறந்தனிற் புகழ்சி றந்த
வங்கியங் கடவு டிகு லைந்துவிற் கிடையின் மீது
கங்கைமா நதியிற் றாய கௌதம தீர்த்த மன்னுந்
தங்கிய பவமான் காடு தனக்கதின் நீப்போன் மன்னோ (௧)

சேருநல் லிருடி மேலாங் கௌதமன் நிகழந் தெய்வ
மாருதஞ் சோமன் மன்னும் பாலகன் வளாவி ருக்கஞ்
சாருமா மிரமம் மூலந் தனிற்றில தானஞ் செயலோர்
பாருறும் போகந் துய்த்துப் பரகதி பெறுவ ரம்மா. (௨)

கைதரும் பலனா யுள்ள கவுதம தீர்த்தச் சூழந்
கொய்யுனைத் துரகங் கைம்மாக் குளிப்பசும் பொன்னின் குப்பை
வைதிக மறையோ ருள்ள மகிழ்ந்திடத் தானஞ் செயலோர்
செய்தரும் போகம் யாவு மெளிதினிற் பெறுவர் மாதோ: (௩)

எண்ணிடு மிடப மாத மெய்தபூ ருவநற் பகக
நண்ணுபஞ் சமியில் விண்ணோர் நயந்திடு மமுதம் போன்று
கண்ணினுக் கினிய தான கவுதம தீர்த்தந் தோயவோரா
மண்ணுல காள்வா நீங்கா மதுகா பாவம் போமால். (ச)

வேறு.

கல்விசேர் கவுதமன நீராத மான்மிய
நலவள முரைததன னயமி கும்பெருஞ்
செல்வம்வாழ்ந் திடததருங் கபில தீர்த்தமேற்
சொல்லுவன் றாயசொற பொருளவி ளங்கவே. (ரு)

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட இருவிருததம-௫௨௭

கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கயல்விழி யுமைக்கோர் பாகங் கனிந்தருள வயித்திய நாதன்
புயன்மிக வுறைபூங் கோயிற் பாங்கரி னிருதி பாகத்
தியல்பெறு குரோசப் பாதி யெல்லையிற் கபில தீர்த்தம்
வியனுறு மமுதம் போன்று விழைந்திட விளங்கு மன்றே. (க)

வேறு.

தகுதிசே ரிருடி கபிலனற் றெய்வஞ் சங்கர னிரட்சக னென்
போன், மிகுபுகழ் நிறைந்து விளங்குசுண டசன் விருக்கமா மலகநீ
ழலிற்றீழ்ப், பகுதிபெற் றவர்தாள் வணங்கியம் முனிவன் பண்புறு
மந்திரஞ் செபித்தோர், புகுபெரும் பாவ நீங்கிமே லான புண்ணிய
போகமும் பெறுவார். (உ)

அலகிடின மீன மாதமீ தபர பக்கவட் டமிதனி லீனைய, நல
மிகு தீர்த்தந தோய்நதுகோ தான நறுமணங் கமழத்தி யயனச், குல
மறை யவர்கட் களித்திடி லொன்றுக் கணந்தமாம் பலன்கொடுப் பே
னென், ஹலகினிற் கொடாதோன் சுவானமாய்ப் பிறப்ப னொழி
குவன் முழுக்கினப் பாவம. (௩)

பெருமைசோ கபில முனிவரன் வளர்வெண் பிறையணி யண்
ணலைத் துதிசெய், திருநிலத் தெவாக்கும் விழைநதன நல்கு மெழில
வரம் வாங்கின னதனா, லருமகப் பேறில லாதவ ரீனைய தீர்த்தமாங்
குரைசெயுந் தினத்திற், கருதிடு முதய காலமும் கிடினற் கல்விசேர்
புதல்வனைப் பெறுவார். (௪)

வேறு.

எந்தைதான் மறவா தேத்தி யெண்ணருந் தவம்பு ரிந்து
சுந்தைகூடர் கபிலன் தீர்த்தச சிறப்புரை செய்தே னிப்பால்
வந்துமும் கினர்தம் பாவந தீர்த்துநன் மகிழ்ச்சி நல்குளு
சுந்தரச் சோம தீர்த்த மகிமையைச் சொல்வே னம்மா. (௫)

கபிலதீர்த்தச்சருக்கமுறறிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௫௩௨.

சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.

இந்துவாழ் வேணி வயித்திய நரதற் கெழின்மிகு மருத்துவன்
பிசையி, லைத்துவிற் கிடையிற் சோமநற் தீர்த்த முமுதமா மெனத்திக
ழ்ந் தொளிரும், வந்ததின் முழுகு வோர்தமை யொழிந்து மன்னுபா
தகமகன் றோடு, முந்தைகூட் சித்தர் முதப்புன றோய்ந்து முழுமதி
தவம்புரிந் திருந்தான். (௬)

மன்னிய குருவின் மனைவியைப் புணர்ந்து வரும்பவர தீர்த்திட வன்னே, னன்னெடுந தீர்த்தக் கரைதனின் மூன்று வருடநற் றவம் புரிந திருந்த, பின்னெழுந் தருளி வயித்திய நாதன் பேறளித் தரு ளினன் பிரிந்து, துன்னுபா தகங்க டூர்ந்தனன் மேலாந் தாயநன் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (உ)

தொல்லுல கதனின் மூழ்குந ரிட்ட காமியம் பெற்றிடச் சூழு, நல்வரங் கொடுததுத தன்னுல கதனை நண்ணின னற்றைநாண முத லா, வெல்லைகண் டதன்பேர் சோமநற் றீர்த்த மெனறுரைத் தனரி தற் கம்மா, வல்லந் ரிருடி வருபரத் துவாச னவிராமதி தெய்வமா குவனே. (ங)

பாலக னிரிட னெனுமுனி வரன்கூழ் பலனறரும் விருக்கமந் தார, மேலதா மிடப மாதமுந் பக்கம் விசாகநாண முழுகிழி பிதா னை, யேலவார குழனல லன்னையைக் கொன்ற பாவமந் நெனைய பா தகமு, மோலமிட் டோடு மிடுதிர னயன்மா லுலகம்வீற நிருந் துவீ மறைவார். (ச)

வேறு,

மறையவாக கன்ன தான மன்னுகோ தானந் தீர்த்தத துறையகத் திருந்து தீர்த தோங்கமேல் வளர்ந்து நின்ற நறைகமழ் விருக்க நீழ னயந்துசெய தனர்கள் பராமே னிறைபெருஞ் செல்வம் பெற்று நீழி காலம் வாழ்வார். (ரு)

ரன்மைசேர் பலன ளித்து நவிலரு மகிமை பெற்று மன்னிய சோம தீர்த்த மான்மிய முறைத்தே னிப்பாற் பன்னரும் புகழ்ப டைத்த பராசர தீர்த்த மேன்மை தன்னையிவ் வுலகிற் கேட்போர் தமக்கருள் பெருகச் சொல்வேன்.()

சோமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட நிருவிருத்தம்-௫௩௮.

பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.

அங்கசந் தான தீர்த்த மதித்திந் தென்பான் மாது
பங்கினன் நனை யேததும் பராசரன றீர்த்த மன்னு
மங்கள ஞான தீர்த்த மாகமுன மறம் மேலோன்
பொங்கவே செயத வாறறற் பொறபுறு மப்பேர் பூணும். (க)
வேறு.

பகர்ந்திடு மிருடி பராசரன றெய்வம் பண்புசேர் சண்டிகா
யகன்சோ, புகழ்ந்திட வரிய விரட்சுகன வருணன பொலிவுறும் விரு
க்கமா மிரமா, மகந்தனி லனபு கூாநதிவர் மலாச்சே வடிபணிந் தா
மிர நீழன், மகம்புரி பலனும் வெண்ணிறக் கோவை மறையவர்க
களித்திடுன மாதோ. (உ)

புண்ணிய தீர்த்தம் படிநதுநீ நணிரது பொறபுறு கந்தவேண்
மனுவை, புண்ணிறை யனபாற செபித்திடி லொனறுக கனநதமாம்
பலனகளுண் டாகு, மணமிசை மன்னா திரவியங் குரவர் மனைத்திர
வியமப அரிப்போ, னண்ணிமீம் வேதம் விறபவன முதலோர் மூழ
கினு நலன்பெறு குவரால. (ங)

நினைத்தவக் கணத்திற பாவகோ டுகளை நீங்குவா நவநிதி முத
லா, மனைத்தையும் பெறுவ ரட்டசித திகளு மவந்தமக் கேவல்கேட்
டிருககுந், தனைத்தகுந் தெய்வந் தேடினுங் காணச் சங்கர னாகுவ
ரெண்ணி, யினைத்தென வளவாப் பராசர தீர்த்த மதினொரு பொ
முதுமூழ் கினர்தாம். (ச)

ஐப்பசி மாதச் சுக்கில பக்கத் தமர்ந்திடு தசயியி லினைய
பொற்புறு தீர்த்த மூழ்கினர் பதினா யிரமரும் புரவியா கஞ்செய்
நற்பவன் பெறுவ ரன்னது மன்றி நவிலருங் கவிசாமரல் வரையைக்
கற்பகா லத்து நீங்கிடா திருந்து காதலுந் தின்பமூழ் நிடுவார். (ஐ)

வேறு.

வார்கட லுலகினினை மகிமை பெற்றெழிற்
பெருறு பராசரப பெருஞ்சி றப்பெடுத்த
தோபெற வுரைத்தன னிராம தீர்த்தநற
சோபெறு சருக்கமேற் றிகழக கூறுவேன்.

(௭)

பராசரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவித்தம-௧௦௪௧.

இராமதீர்த்தச்சருக்கம்.

அலகில்சீர் வயித்திய நாத வண்ணலவீற் றிருக்குந தானத்
திலகிடு நிருதி பாகத தெய்தும்வீற் கிடையோர் மூன்றி
னலமிகு மிராம தீர்த்த நவிலும்வா னமுதம் வந்து
நிலமிசை யிருந்த தென்ன நிறைந்துதான் விளங்கு மாதோ.

(௧)

மதநாண மலர்சேர் வேணி வயித்திய நாதன மன்னு
முத்திமா நகரின் மேன்மை முறைமையை மறையோரா கூற-
சித்தர்தா முணர்ந்து வாசஞ் செய்தகா ரணத்தான் முன்ன
ரத்திருத தீர்த்தஞ் சித்த தீர்த்தம் தாயிற் றமமா.

(௨)

வேறு.

இனையவற் புதமாஞ் சித்ததீர்த் தத்திற் கிராமதீர்த் தப்பெயர்
வரவு, தனையுரைக் குவன்முன் றசர்த் தனரிமாத் தாங்குபொற் றவி
சின்வீற் றிருந்து, புனைமணி மென்வ யரசர்வந் திறைஞ்சப் புகழ்
படைத் தயோத்திமா நகரி, னுனையென வருள்கூர்ந் துலகளித் தன
னோ ரறுபதி னாயிம் வரு.

(௩)

வேறு.

திவகண்மும் மாரி பெய்யத் திருநிலம் புரந்து செங்கோல
பொங்கிய மகிழ்ச்சி வாயந்து புரவலன செலுத்து நாளி
னங்கண்மா நிலம் ளிக்கு மரசிளங் குமர னினறித்.
துறகநல் வேள்வி வேதஞ் சொல்லுமந் திரததாற் செய்தான். (ச)

புத்திரன் தன்னை வேண்டிப் புரவலன் செய்யுமா கத்தி
லுத்தம மான தூய வோதனம் வந்த வாற்றாற
சித்தநன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து தெரிவைமூ வருக்கு மீந்தான்
பத்தினி மராக னுன்கு புதல்வரைப் பயந்தா ரனறே. (ரு)

அரசசெய யுரிமை வாய்ந்த வனையின் மூத்தோன் சேடன்
பரவுபாற் கடற்று யின்ற பைநதுழாய முருந்தன் வந்து
தரணியிற் பிறந்தான் றேவா தந்துய ரகற்ற வனனோற்
குரமிகு மிராம னெனறே யுலகெலா முறைப்பச் செய்தான். (சு)

ஆங்கவ னினையர் தம்மோ டாயுதப் பயிற்சி யானே
யோங்கிய குதிரை யேறற முரமிகு மிரத மூரும்
பாங்குறும் வித்தை வெல்ல வல்லமல் லுயுத்தம் பார்மே
லீங்கிவற கிணையே நிலிலை யென்றிடக் கற்றா னம்மா. (எ)

விறன்மிகும் விசுவா மித்திரன் செய்திடும் வேள்வி தன்னை
நிறைவுறச் செய்து நீண்ட கலலுருச் சாப் நீங்கி
நறைகமழ் குழலசேர் மாது தன்மனை நண்ணல் காட்டி
முறைமையான் முனிவன் பின்போய் மிதிலைமூ துரைச் சேர்ந்தான்.

வளமிகு மிதிலை யென்னு மாநதர்ப் புரக்கு மன்ன
னளவில்சீர் மகிமை பெற்ற விண்ணை யரசர் மைந்தர்
தளர்வுறு தெடுத்த நானேற் றுநாணுமக் குரிய னின்ன
விளநலம் பெற்ற மாதென் நிசைபெறுவரைத்தி ருந்தான். (க)

இனமுறுஞ் சிலைகு னித்தோர்க் குரியளென் றிசைத்த வாற்றாற
கனயிகு தனுவைக் கையி லெடுத்தநா ணேற்றக் காணு
முனமது முறிந்த வாற்றான் முழுதுல காணும் வாயமைச
சனகனவன் புதல்வி தனைத் தரும்புக ழிராமற கீர்தான். (க0)

எழினலம் படைத்த சீதை தன்னுட னிராமன் போதும்
வழிதனிற் பரசு ராமன் வந்துவிண்முறித்த வெற்றி
பழுதெனப் பகாந்தென் விலலைப் படியிசை வளைத்தி யேனீ
முழுதுவில லாளி யென்றே மொழியவக் கணங்கு னித்தான். (கக)

மன்னவன் றனது மைந்தர் நாலவரின் வேத வாய்மை
முன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் முடிதரித் துலக ளிப்பத
தனனுளத தெண்ணும் போது தயங்குகை கேசி வந்தே
யெனனினைர் தனையென் மைந்தற் கெழின்முடி சூட்டு கெனருள்.()

வரமுனங் கொடுத்த வாற்றான் மன்னவன் மறுத்தல் செயயான்
விரவுபே ரின்னல் கூடாதான் வினைந்தவா றறிந்து முன்ன
மரவனைத் துயின்றோ னன்பு மிகுமிலக் குமணன் சீதை
தரைவரப் பன்னாட் போததான் றண்டகா ரணியத் தம்மா. (கங)

ஆயிலை யுபய காவே ரியினடு விருந்தே யம்மா
வேயும்வல் வினைதீர்த் தாளு மிறைவன்சூங் கோயிற் பாங்கர்க்
காயுவெங் கோபச் செங்க ணிருதிதன் றிசையிற் கங்கை
தோயுமப் பலன னிக்குந் தீர்த்தஞ்சூழ்ந் திருத்தல் கண்டான். (கச)

வேறு.

மன்பதை புரக்கு மிராமனுத் தமரல் வன்மிகு தீர்த்தரீ தாழ்,
மின்புனை வேணி வயித்திய நாடின் விரைமலர்த் தாளினை வணங்கித்,
தன்குலப் பிழர்க டருப்பணுச் செய்து தன்னுள மகிழ்ச்சிகூர்ந்

னன்கும், துன்பநீங் குவாபே ரினபமும் பெறுவாரா துயரீ ராடி
னா மாதோ. (கரு)

இலங்கிடு மிருடி சுதீட்சணன் றெயவ மிராமன்மற் திரட்சக
னென்போன், வலங்கொளசீ ரிலக்கு மணனவளா விருக்கம வன்னி
யம மூலமீ தினினன், னலம்பெறு காரான் வருடைகுங் குமங்கோ
ரோசனை ததிரவ நீதந், திலங்கணி மறையோர் செய்கையிற றுனளு
செயிறபல னென்றுகோ டியதாம். (கக)

வேறு.

அன்னதா லுலகினி லிராம தீர்த்தமாம்
பன்னரும் புகழ்ப்பெயா படைத்த தோபெற
வின்னுமித தலநதனி லிராமன் செய்திடு
நன்னெறி சடாயுமான மியந விறறுமேல். (கஎ)

இலகுசீ ரிராம தீர்த்தத்தின் மேன்மைநன்
னலநவின் றனனினி நன்னெ றிக்குணம்
விலகிய கொடியனூந் துசீல வேதியன்
பலமுறு சருக்கநற பண்பு கூறுவேன். (கஅ)

இராமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-ருகஉ.

துசீலச்சருக்கம்.

பண்டரு மரம்பையர் நடம்பயில் பசும்பொ
னண்டருல கத்தினு மனந்தநல் வளஞ்சூழ்
தண்டலை யுதித்திசை தழைத்தெழில் கொழிக்குங்
குண்டின புரப்பெருமை கூறவரி தாமரால். (க)

வேறு.

ஒன்மிறைச் சுதைசெய்வாய் மதகி னூமிபோய்
மண்மிதீம் புனறவழந் தேறி வாலவளை
தண்டர ளமுமுயிர்த திலருந தண்பணைக்
குண்டின புரத்திலவாழ் மறைசுரு லத்தினுன்.

(உ)

பழிபடு சிறதனை யொழிந்த பண்பினுன்
வழிபடு பன்னெறி யொழுதும் வாய்மையா
னெழின்மிகு மெககிய சீல னென்றுதா
மொழிசுவ ரனையவன் முறைமை யாமபெயா.

(ங)

எண்ணரும் புகழ்நிறைந் திலரு மன்னவன்
பண்ணிய தவப்பலன் பலிதத தாமென
நண்ணினன் மனைவியந் நலத்தி னுளபெயா
புண்ணிய வதியெனப் புகலவர் யா வரும்.

(ச)

உத்தம குணத்தினு ளுமையி டத்தூந்
பத்தியுள் ளவள்பதி வீரதை கேளிர்கண்
மித்திர ராகமே தருந லத்தினுள்
புத்திரன் றனைச்சிறு பொழுதி னீன்றனள்.

(ஐ)

தொட்டனைத தன்னவன் றனக்குச் சூழ்பெய
ரிட்டனர் துசீலனென றிளமை யெய்தினுன்
விட்டுயிர் நீங்கமே லுலக மெய்தினுர்
திட்டமா முத்தரக் கிரியை செய்திலன்.

(ஈ)

ஒவிய ரொழுதரு முருவி னுளொளிர்
காவியங் கண்ணினுள் வயிற்றிற் காய்கொடும்
பாவிவந் துதித்தன னென்று பாருளோ
ராவிசோர்ந் திடத்துடித் தழுதி ரங்கினுர்.

(ஏ)

காணையாம் பருவம்வந் தெய்தக் காமனல்
வேளைபார்த் தாசுகம் விடமெ லிந்தனன
வானைநேர் விழிப்பொது மகளிர் வேய்கிகர்
தோளையே விழைந்தனன் றுசேலன் சாலநாள். (அ)

பொருடனக் கின்மையாற் புகுந்தி ராவினிற்
நிருடாபோ னீள்கடைத தெருவி னிறறனந
தருகிறே னென்றுதாம் பூல் மாதியாய்ப்
பெருகிமும் யாவையும் பேசி வாங்கியே. (ஆ)

ஏவண விழியினுட் கீந்து மற்றைநா
ளாவணத் தோன்பொரு ளடித்துக் கேட்டபின்
றாவணக் குரங்கெனத் தாண்டித் தந்ததுன்
டோவணக் கஞ்செயா துரைத்தி யென்றனன. (க0)

இல்லையான் வாங்கின துண்டெ னிறகணக
கொலலைக் காட்டிதி யுறுதி யாகவே
யெல்லைகண் டென்கைகல லெழுததுங் காட்டிட
வல்லையேற் சொல்லென வழக்கு ரைத்தனன். (கக)

கொடுத்தன னென்றுபொய சொல்லுங் கொள்கைதா
னடுக்குமோ வாணிகஞ் செய்யு மறகிது
கெடுத்திடு கினைவென வறியிக் கேடினி
விடுத்திடு வெனக்கொடு மொழிவி ளம்பினான். (கஉ)

இல்லறம் புரிந்திடு மியலபி னுருறை
வல்லரன் புகும்வழி பார்த்து மற்றைநா
ளல்லிடைக் களவுசெய் தனித்து வேசியைப்
புல்லியே பற்பல பொழுது போக்கினான். (கஈ)

மன்னுபுண் ணியதினம் வந்த காலையி
லிந்நதி படிந்தொரு நாள தாயினுஞ்
சென்மமத் தியிறசெபஞ் செய்தி ருநிலன்
புன்மதி யினரைநன் புற்று நினறனன் (கச)

அடுத்தவர் வறுமைகண் டிரங்கி யன்புடன்
கொடுத்திடு மவர்தமை யிகழ்ச்சி கூறினன்
கெடுத்தனன் பலரையா சார னீனன்வா
தெடுத்தாரைத் தந்தணர்க் கிழிக்கண் செய்தனன். (கரு)

வேறு.

கன்மனக கொடியன் காலங் கழித்திடு நாளிற் றீரா
வன்மைசேர் குமர கண்ட வலிப்பெனும் வியாதி வந்து
துன்னிய ததனற் றேசந் தொறுமபுகுந் துயிர்த்து மாழ்கி
யின்னதென் றெண்ணிக் காணு விடந்தொறும் விழுந்து நொந்தான்.

உபத்திர வசத்தாற றேக மொடுங்கியே மெலிந்து வாடிக்
கபத்தொடு கூடித் துன்பக் கடலிடை முழுகிப் பன்னா
ளிபப்பரு வனத்தி னெலலை கடந்துபோய வயித்திய நாத
சுபத்தலத் திராம தீர்த்தத் தாயதீ ரததைச சார்ந்தான். (கௌ)

உற்றது மீன மாத ஷுத்தர பருவஞ் சேர்ந்த
நற்றின மதின டிங்கி விழுந்தன னனைய தீர்த்தப்
பொற்புறு முன்னர்ப் போழ்ந்த கரையுதை பட்டி டிந்த
தற்புதப் புனலிற் பின்ன ரவனுட னனைய வீழ்ந்தான் (கஅ)

வல்வினைப் பயனுல் வந்த வலிப்பெனும் வியாதி நீங்கி
யொல்லையி னமுத முண்டோ ரொளியிரு முடலின் வாயந்த
நல்லெழில் கொழிப்பக் கண்டா னுன்மறை யவர்கன் வாக்கா
லெல்லகா ணரிய தீர்த்த மினைமகேடி டின்ப முற்றான். (கக)

அளிந்திடு மனத்த னான துலேனுக் கற்றை ஞான்று
தெளிந்திடு ஞான சித்தம் கிடைத்தலாற் திருந்தி வாய்ந்த
பளிங்குவெண டிரைகொழித்த பரவைஞ முலக மீதிற்
குளிர்ந்திடு சித்த தீர்த்த மெனப்பெயர் கூறு கின்றார். (உ௦)

வேறு.

பகர்பதி னாயிரம் வேள்வி செய்பல
னிகமதி னிலங்கிடு மிராம தீர்த்தநீ
ரகமகிழ்ந தாடினார் பெறுவ ரன்றியும்
புகழ்சிவ லோகமேற பொருந்தி மன்னுவார். (உ௧)

குலவிய மறைக்குலத் துதித்துக் கூறநுங்
கலநிகுழ் துலேவே தியன்செய் காதையி
னலாபுக முரைத்தன னாதி காவிரிப்
பலமிகு சருக்கமேற் பருததுக் கூறுவேன். (உ௨)

துலேச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ஐசு.

ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்.

பொற்புறு வயித்திய நாத புனிதனுக் கிலகு மேல்பால்
விற்கிடை யிரண்டின் மன்னும் விளங்குகத் தருவ தீர்த்த
முறபக ரிருடி வாய்மை மொழிசொல்பார்க் கவன்குழ் தெய்வம்
பற்பலர் புகழ்கோ பால னிரட்சக னிருதி பார்மேல். (௧)

தழைந்திடும் விருக்கம் வாய்ந்த சண்பகந் தருநல் வாச
மிழைந்தசந் தனந் ரந்த மிலகுருங் குமம டித்து
விழைந்திடு மனத்தி னோடு விருக்கமு லத்திற் றுணங்
குழைந்துதான் செய்யி னென்று கோடிய தாகப் பல்கும். (௨)

துதிபெறு மேட மாத சுக்கில பக்கந் தன்னில்
வதிதிரு திகையிற் சுக்கிர வாரமுஞ் சேரு ஞானின்
விதியுட னனைய தீர்த்த முழுகினர் வேண்டும் போகஞ்
சதூபெறப் பெறுவ ரையன் சரணமும் பெறுவா சாற்றின். (௩)

அடுத்திடுந் தூலாமா தாந்த மாந்தின மூன்றி னுஞ்சீர்
மடுத்திடுந் தீர்த்த மூழ்கின் மன்னிய வயுத மாண்டு
தொடுத்திடுங் கங்கை தோய்ந்த தொருமபலன் பெறுவ ரன்றிக
கடுத்தனை யுண்ட நாதன் கைலைமால வரைமேல் வாழ்வார். (௪)

ஆரணம் புகழ்ந்து போறறு மனையநற் றீர்த்தந் தனனைத
தாரணி தன்னி லாதி காவிரி யென்பர் தககோர்
காரணங் கூறிற் கும்ப முனிவரன கையி லேநது
மேரணி கொண்டு வாய்ந்த குண்டுகை யினைமுன் வைத்தான. (௫)

நண்ணிடு மவணிற் றீர்த்த நாயகி யாங்கா வேரி
யுண்ணிறை காதல் கூர்ந்தே யொருதின மகிழ்ந்து வாசம்
பண்ணினன மறறை ஞானறு பதிர்த்தகுண் டிகையெ மித்துப்
புண்ணிய முனிவன் சைய மால்வரைச் சாரல போந்தான. (௬)

வேறு.

கோதி லாப்புகழக் கும்பமா முனிவனால் விளங்கு
மாதி காவிரிச் சருக்கமீண் டிரைத்தன னன்னோ
னோது சாபம்வந் துறறகந் தருவர்கள சாபத்
திது நீங்கிடு சருக்கமேற செப்புவன் மாதோ. (௭)

ஆதிகாவிரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-ருகக.

கந்தருவார்சாபநீங்குசருக்கம்.

அன்னமா முனிவன் பின்ன ரநேகநல் வளந்த ஹைந்து
மன்னுமவ் வரையி லையன் மலரடி வணங்கிப் பூசை
தன்னையன் புருகச் செய்தான் றமனிய வுலகி னின்று
மின்னிடை மடவார் சூழ விளங்குகந் தருவர் வந்தார். (ச)

கருத்தமை காத லோடி கடமுனி வரன யந்து
மிருகதிகை யிலிங்க பூசை செய்வது கண்டார் வீணை
யிருப்பதே யன்றி மண்ணி னிலிங்கமேற நெய்ய முண்டோ
வருச்சுறைந் ததுநி தஞ்செய துனக்கென நகைத்தா ரம்மா. (உ)

அவஞ்செய்து பொழுது போக்கு கின்றனை யென்றன் னோர்கள்
சிவன்றனை யிகழக் கண்கள் சிவந்தன கோப வெந்தீ
நிவந்தெழு பொறிகள் சிந்த நின்றிடு மவரை நோக்கித்
தவம்பெய முனிவன் வாக்காற் றனித்தனி சபித்தான் மாதோ (ஈ)

உத்தம வெழில்கொ ழிக்கு முருக்கொள்சுந் தரன்சிறந்த
சித்திர வருணன் மேனமை திகழ்மனோ காரி யன்றிச்
சுத்தமாம் வனப்பு வாயந்த சுவற்சகன் றாய வர்க்குப்
புத்தமு தனைய சிததி ராதனென் புகழ்ப டைத்தோன். (ஊ)

நங்கிவ ரைவர் தம்மையேகநேத் திரம்வி கர்ண
மூங்கைகான் முடஞ்ச ரீர முழுவதுங் கராள மாகித்
தாங்கருந் தயரின் மூழ்கக் கடவதென் றுரைத்தான் சாப
மேங்கியம் முனிவன் பாத மிறைஞ்சியே கேட்க லுற்றார். (ஐ)

அழகினைப் பெற்ற தன்றி யறிவினைப் பெறாத யாங்க
ஶ்ருதாயித் துயர நீங்க வுனதரு ளலது காணேந்
தழல்விழி யையன் செய்ய தாமரைத் தாளின் வாய்ந்த
நிழலினைப் பிரியா நெஞ்ச நிறைந்திடு முனிவ வென்றார். (அ)

என்றவ ருரைத்த லோடு யிரங்கிய வுளத்த னாகிக்
கன்றுழை யேந்து நாதன் கருணைசெய் தளித்த லால்யான்
றென்றிசைப் போதும் போது திகழ்ந்திடும வயித்திய நாத
வென்றிருந் தலத்தின் முன்னம் விருப்பமுந் திருநதே னோர்நாள்.

அப்பெருந் தலத்தின் மேல்பா லற்புத மாகி யொன்றிற்
கொப்பிட லரிதா யாதி காவிரி யொளிநு நீவி
ரிப்பொழு தெய்தி மூழ்கி லெயதுயிச் சாப நீங்குஞ்
செப்பருந திவ்ய தேகந திருந்திடப் பெறுவி ரென்றான்.

(அ)

வரமுனி வாளை யேத்தி வயித்திய நாதஞ் சார்ந்து
சுரநதி யதின்வி ளங்கித் தூயதாந தீர்த்த மூழ்கி
புரமிசூ பாவ நீங்கி யொளிசெய்நல் லுருவம் பெற்றார்
பரவுகந தருவ தீர்த்த மென்றது முதற்ப கர்ந்தார்.

(க)

வேறு.

தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதன் செந்தளி ரடிபணிந் தேத்தி,
யைவ ருநதனை வியருட னலங்கு பொன்னுல கிலின்னமு தென்
னத், துய்ய நல்லிசை பயின்றகந் தருவர்கள் சூழ்ந்த தம்முல கின்
கண், னெய்தி யின்பமுந் தெய்தரி தான பேரின்ப மேற்பெறப் பெ
ற்றார்.

(க0)

வேறு.

கந்தருவ தீர்த்தமொரு பொழுது மூழ்கிந் கண்ணிழந்தோர்
செவிடர்கைகான் முடம தானோர், சுந்தரமார் ததுப்பெறுவர் செங்
கோல் வேந்தர் துணைபிரியா நண்புசெய்யப் பெறுவ ரன்றிச், செந்
திருமங் களம்பெறுவர் கல்வி வாய்ந்து திகழ்ந்திடுபுத் திரன்றன்னைப்
பெறுவர் சீர்சா, லந்திமதி யணிந்தபிரான் கயிலை யென்னு மரியமால்
வரையின்பம் பெறுவ ரன்றே.

(கக)

வேறு.

பிறங்குதன் னுலகந் தன்னிற பெருகெழின் மேன்மை பெற்றுச்
 சிறந்தகந் தருவர் சாபந் தீர்ந்தது சொன்னே னிப்பாற
 கறங்குதெண் டிரைகொழிக்குங் கடலுடுத லிலகும் பார்மே
 லறந்தழை மிருத சஞ்சீ வனநல முரைப்ப னம்மா. (கஉ)

கந்தருவாசாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட இருவிருததம் - சு௦௩.

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.

நிருமல வயித்திய நாத னீன்புகழ்
 பெருகுபூங் கோயிலின் பிறங்கு முததரத்
 தொருகுரோ சந்தனி னுலகம் போற்றிடு
 மிருதசரு சீவனத் தீராத மேவுமே. (க)

இருடிகா சிபனதற் கிலகுந் தெயவநேர்
 பொருவருந் னூர்க்கைமேற பொருந்தி ரட்சகன்
 வருபுகழ் வீரபத் திரன்வ ளர்ந்திடு
 தருவருச் சுனமெனச் சாற்றுந் தொல்லுநூல். (உ)

நங்கிவர் தமைவலஞ் செய்தி றைஞ்சியே
 யோங்கிய தருவினைப் பணிந்து யர்ந்திடு
 தேங்கமழ் நறும்புனற் றீர்தத மூழுகியே
 யாங்கமர் தருவணி நிழல கந்தனில். (ங)

சீரணி தாம்பிரத் திலகி வாய்ந்திடு
 பூரண கும்பம்வித் தருமம் பொற்புறம்
 வாரணி வனமுலை மடந்தை யாகியாய்த்
 தாரணி தனிற்செயுந் தான முத்தமம். (ச)

பரவுசீர் விருச்சிக மாதம் பாங்குற
விரவிய பருவநீ ராழன் மேன்மைசூழ்
தரணியிற் சந்ததி விருத்தி யாநதனந்
திரமுறப் பெற்றிடுஞ் செல்வ ராகுவாரா. (ரு)

ஆதிமத் தியார்ச்சன நாத னென்றதிற்
சோதிசூழ் ழிவ்ங்கமொன் றிலகுஞ் சூழ்மனம்
பேதியா தன்புமேற பெருகப் போற்றுவோர்
மேதினி புரந்துபே ரினப மேவுவார் (சு)

வேறு.

விடம்ப்டு வேதை தீர்த்திடுங் கலுழன் விளங்குமித தீர்த்தம்
தமுத, கடந்தனை வைதது வயிததிய நாதன கமலநாண் மலாப்பதம்
பணிந்து, நடந்தன னெடுத்தி வேகமாய வினதை நணணிய பயந்
தனை நீக்கத், தடந்தனி லமுத மிருததலா லமுத தீர்த்தமென் னுரை
ததனர் தக்கோர். (எ)

மலக்குரம் பைசையித் தியமென நினைந்து மாநிலந் தனிப்பழி
பாவங், கலக்குநீள கொடிய பாதகஞ் செய்யுங் காதகன் முதறபல
தீயோ, நிலக்குமி முன்ன பியற்றுமித் தீர்த்த முழுகிடி னீங்குமெண்
ணருஞ்சீர்க், குலக்குண மனைவி தன்னுடன் வாழ்வாரா குறைவில்பே
ரண்பமேற் பெறுவார். (அ)

வேறு.

இருநிலந் தனிலுயி ரிறந்த யாககையை
யருமறை யவனெடுத் தழுந்தத் தோய்த்திட
வொருகணந் தாழ்த்திடா துயிர்பெற் றுய்தலான்
மிருதசஞ் சீவன மெனவி ளம்பினார். (ஈ)

தககசீர் பெறுதது மாதஞ் சார்ந்தமூற்
பககநற சதுர்த்தியிற் படிந்து மூழ்கினோர்
மிக்கனோ யொழிப்பரா வணியின் மேன்மையிற்
புக்கிடுஞ் சதுர்த்தியின் மூழ்கிற போம்விடம்.

(க0)

வேறு.

வளங்கொண்மா நிலத்தளோர் மகிழ் மான்மியம்
விளங்கிய மிருதசஞ் சீவ னந்தனைச்
கிளந்தனன் சனூர்த்தனச் சருக்கங் கேண்மையி
னுளங்கனிந் திட வகுத் துரைத்தல் செய்குவேன்.

(கக)

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆக திருவிருத்தம்-அகசு.

சனூர்த்தனச்சருக்கம்.

தேசயர் காசிப கோத்தி ரத்தின்வாழ்
பூசர னுன்மறை யுணர்ந்த புங்கவன்
வீசும்வண புகழ்மிகும் வில்வ நல்வனம்
பேசமூர் சனூர்த்தன னென்று பேருளான்.

(க)

மருக்கமழ் வில்வநல் வனத்தில் வாழ்ந்துதா
னிருக்குநான் வயதொரெண் பதினெ ழிற்புகழ்
பெருக்கிடும் புத்திரன் பிறந்த னன்பரி
வருக்கமு மிரக்கமு முரைக்கற் பாலவோ.

(உ)

இந்தமா நிலந்தனி லிருக்கும் யாவருஞ்
சிற்தைகூர்ந் தழைத்திடச் செவ்வி வாய்க்நிடு
சுந்தர னெனப்பெயு ரிட்டுத் தொல்புக
ழந்தண னருமறை யோதி வைத்தனன்.

(ங)

வளர்ந்தனன் வருடமீ ரெட்டின் வண்புகழ்
விளங்கிடு மந்நக ருறையும் வேதிய
ரிளங்கும ரார்களபுடை சூழ் வெய்தினான்
கிளர்ந்தெழு வனந்தனிற் கிருக நீங்கியே. (ச)

தொல்லைநான் மறையுணர் தூய் வேதிய
னில்லறந் தனினித மியற்று மாகுதி
பலகநற சமித்தொடு பசுந்த ருப்பையு
மெல்லகண் டொடித்தெறிந் தெழிககப் போந்தனன். (ரு)

நலம்பெறு கானகத திருந்த நற்பலா
சுலங்கிடு சமித்தினை யொடிக்க வேறினான்
புலன்கலங் கிடமரப் பொந்தி னினறெழுந்
திவங்குமுள் ளெயிறறராத் தீணடிந் மெனசெய்வான். (சு)

விடந்தலைக் கொண்டது புவியில் வீழ்ந்தனன்
ரெட்டர்நதுவந் தவரெலாஞ் சூழ்ந்து நோக்கியே
யடைந்தன னெனப்பதைத் தவனபி தாவுட
னடந்தது பகர்நதுதம் மனையை நண்ணினார். (எ)

வாய்புலர்ந திரங்கியே மனைவி தன்னுடன்
சேய்கிடந் திழிமவனத் திற்சென் றெண்ணரி
தாய்மிகுந் திடுமருந் தூயர மாழ்ந்துகண்
பாய்ப்பெரும் புனல்பார் தோடப் பார்த்தனன். (அ)

அந்திவான் பிறையணி யண்ண நன்பதஞ்
சிந்தைசெய் திருந்துபின் றேறி னுனிவன்
முந்தைநா ளீனிரு விழியை முன்னினு
னொந்திடக் குத்தலால் விளைந்த நோவென். (க)

சேருமிப் பிறப்பின்முன் செய்த கோவதை
பாருளோ துயருதப் பாம்பின் வாயின்முட்
சாரும்வன் கொடுவீட மாகத தாக்கலா
லாருயி ரிறந்தன னெனவ நின்றனன்.

(க0)

பண்ணிய பாவமீ தொழியும் பார்மிசை
வண்மைசேர் வயித்திப நாதன் வாசமாம்
புண்ணியத தலந்தனி லென்று பூசுர
ஐண்மையாய விளங்கிட வுற்று ணர்ந்தனன்
வேறு.

(கக)

நிறைபுகழ் வில்வ வனத்தினுக கடுதத நிருதிதன் நிசையினி னி
சைகண், டறைதரு குரோச மூனறினில விளங்கு மறபுத வயித்திய
நாத, னுறைதருந் தானத திலகுமுத் தரத்தி னொருகுரோ சத்தின்
முன் னுரைத்து, நறைகமழ்ந் தொளிரு மிருதசஞ் சீவ னநதனை நண
ணிடை நயந்தான்.

(கஉ)

இல்லற மியற்றும் பாரிபின் வாழ்நன் னிறந்திடும் புதல்வனை
யெடுத்தே, யொலகையிற் போந்த மறையவ னனைய வொளிர்நறும்
புனறனை நோக்கித், தொலைவல வினையால் வந்திடு காயஞ் சசிபெ
றத தோய்ந்துசெல குவனென், மல்லலகூர் நாயரத் துடன்முழு
கிணனாக் கடைந்தசே யுடையுந் தோய்த்தான்.

(கக)

பயில்செழுந் தீர்த்த நறம்புன லுடலிற் பட்டவக் கணந்தனிற்
புதல்வன், றுயிலொழிந் தெழுந்தோ னெனவெழில் கொழிப்பத்
தேற்றினன் றாயமா மறைபோன், வெயில்விரித் தெழுந்த பரிதி
யைக கண்ட விரைகமழ் தாமரை யெனநன், மலிலியன் மனைவி முக
மலர்ந் திடததன் வாண்முக மலர்ந்துபூ ரித்தான்.

(கச)

வேறு.

ஆதிமத் தியார்ச்சன வண்ணல் சேவடிப
போதினப பணிந்துளம் பொருந்து மன்பினம்
கோதில்வண் மிருதசெங் குவளை நாண்மலர்
வேதியன் சாததிவே னுரின் மேயினான. (௧௫)

கல்விசோ புத்திரன கற்பு வாயந்தெழின்
மலகுகா தலியுடன வரங்க ண்கிடு
நலலசித தாமுத தீராத நான்மறைச
செலவவே தியனவலகு செயது மூழ்கினான (௧௬)

வேறு.

மனனும வலஞ்செய் தருள்பழுத திருந்த வயிசதிய நாதனை
வணங்கி, யன்னையா யுலக மளித்திடுந் தைய லம்மைசெந் தளிரடி
பணிந்தே, பின்னுமப் பாவக ருறைகட லுளர்தம பிறங்குபொற றுளி
ணையேத்தி, ஈன்மைசோந் திலகு கூவிள வனத்தி னுனமறை வேதி
யன் போந்தான். (௧௭)

வேறு.

அருந்திற லுலகினி லதிக வண்புகழ்
திருந்திய சனூர்த்தனச் சருக்க நற்சிறப்
பிருந்தவா ரென்றுரைத் தனனி னிச்சொல்வேன்
வரும்பெருஞ் சூலதீர்த் தத்தின் மானமியம். (௧௮)

சனூர்த்தனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௧௩௨.

சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கல்வியறி வினருள்ள மகிழ்ச்சி கூரக் கணிதனால் பகுத்துணாத
துங் கதபந்தோறு, நல்வளஞ்சேர் மகிமைநிறை வயித்திய நாத
னலந்தருபூங் கோயிலினுக் கனிலன் பாக, வெலலையினிற் சுவேதா
க்க வனத்தின் மன்னி யிலகடுமீ ரேழுலகி னினிய தாகிசு, சொல
லரிய புகழ்நிறைந்த சூல 'தீர்த்தந் தூயவழு தெனவிளங்கிசு சூழு
மாதோ, (க)

வேறு,

இத்தகு தீர்த்த மேவு மிருடிசுக் கிரனற் றெயவ
நித்திய வயித்திய நாத னீழரட் சகனே ரம்பன்
கொத்தில கியவி ருககங் கூறிமுன் வருள மென்பா
சத்தமி விதிபா தஞ்சூழ் ததுமாதம் விசேட மாகும். (உ)

கவின்கொள்வா னவர்க டார காசுரன பொருதும் போரிற்
சூவிந்துமோ கிதராய் மூர்ச்சை யடைந்தனா சூலவுஞ் சீவன
றவிர்ந்தனர் சிலர்க ளன்னோர் தமக்கருள் செய்வா னெண்ணி
நலின்றிட வரிய சூலப் படையினு லமைத்தா னுதன். (ங)

அனையகா ரணத்தாற் சூல தீர்த்தம தாயிற் றென்றுந்
தனையொழிந் தோடாச் சூலை நோய்தவிர்ந் திடுஞ்சா வாத
வினைகளும் விட்டு நீங்கும் வேண்டிய தனைத்து மேவு
நினைவரு முத்தி நல்கு நிறைந்தநீ ராழன் மாதோ. (ச)

வேறு,

சூலதீர்த் தப்பெருஞ் சிறப்புச் சொல்லிய
கோலமான் மியந்தனைக் கூறி னேனினிச்

சேலநல் கிடும்பெருஞ் சேட தீர்த்தமெக

காலமு நிறைபுகழ் கருதிக் கூறுவேன

(டு)

சூலதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கூ௭௭.

சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொருத்தமாஞ் சூல தீர்த்தப் புறத்தின்விற் கிடைதா னென்றின்
மருததுவின் றிசையிற சேட தீர்த்தம்வான் கவகை மாணு
முருகுகிளர்ந் திலகுந் தூய வொளிமிகு மிருடி யென்போன்
சுருத்தமை தவஞ்செய் நன்மார்க் கண்டேய முனிவ னாகும். (ச)

சிறநதிகிஞ் சேடன் மேவுந் தெய்வமா மிதினைக காப்போன்
கறங்குதெண டிரைசு ருட்டிங் கடறனை யுடுத்த பார்மே
லறந்தழை கல்வி நல்க வமைநதிடு புதனே யாகும்
பிறங்கிய விருக்க மெனனும் பெருங்கடம் பென்பா மேலோர். (உ)

தோய்தயிர் நறுநெய் நென்மாச் சூழ்சருக் கரைதாம் பூல
மேய்நுணு கிழைநல் லாடை யிலங்குகம் பலநால் வேத
வாய்மையந் தணர்க்குத் தான மன்னுந் ராடிச் செய்வோர்
காயபசி யதனூல் வாடாரா காசினி புரந்து வாழ்வார. (ஈ)

வேறு.

பரவிய சேட தீர்த்தநீர் முழுகிப் பரிந்துவெண் ணீற்றினை
பணிநதே, யரவர சுகந்த மணுவினை யீரை யாயிர முருச்செபித்
திடினமேல், விரவிடு மனேக விதவிடந் தீரு மேவுகன் மாகிநோய
நிங்குந், தரணிகண் முழுதுங் கோன்முறை செவத்தித் தகுதிசேர்
புகழ்படைத் திடுவார். (சு)

வேறு.

துதிபெறுஞ் சேட தீர்த்தந தொடுகட லுலகின மீதின
வதிதருந் தநுநன மாத வளாபிறைச சதூர்த்தி மூழகி
னகிசபாக கியங்க னுண்டா மடுததபஞ சமிரீ ராடி
னிதிமிகுஞ் செங்கோ லோச்சி ரீழி காலம் வாழ்வார். (ரு)

நேத்திர மொருமூண் றுள்ள நின்மல னருளிச் செயத
சாத்திரம் புராணம் வேதந் தகுதிபெற றுணர்ந்த தூயோர்
சூத்திரன் சாலை யனனந் துய்தகிட லாகா தோங்குந
தீர்த்தநீ முழுகிற நீருகு செய்யும்ப பாவந் தேயநதே. (க)

மனைவிதன சேட முண்டு வைத்திடு மகவின் சேடம்
வினைசெய்குத் திரனறன சேடம் விதித்திடு கிராததச் சேடந்
தனைநுகர் பாவஞ் சேட தீர்த்தநீ தனனின் மூழ்கி
னினைவினிற் காணு தோடி நங்குமக் கணத்திற் றுனே (எ)

கூறிடுஞ் சேட தீர்த்தந் கொடியபா தகங்கள் மூழ்கி
யேறுவோர்க் கொழிகுஞ் சாந்தி ராயண விரத மெண்ணி
நூறுசெய் திடினுஞ் சேட நுகாபவந் திரா தோங்கி
வீறுமப் பவமுந் தீர்க்கு மெனிலதந் கிணைவே றுண்டோ. (அ)

துன்பமே வருதல் காட்டுஞ் சொப்பனந் தொடர்ந்து வந்து
வன்புலி பாயக் காணு மனப்பய மதங்கொள் யானை
தனபுழைக் கரத்தாற் பறறித் தரையினி லடிப்பக் கண்டு
பின்பயந தெழுதல் சேடன் பெயர்பெறுந் தீர்த்தந் தீர்க்கும். (க)

வேறு.

திருந்துவண் புகழ்சேர் சேட தீர்த்தமான் மியந்தெ ரிந்த
பொருந்திடப் புகன்றே னிப்பாற பொருவருஞ் சிறப்பு வாயுந்தே

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கம்.

கஉக

யிருந்தவென டிசையின மேனமை யிலகிய சருக்கர் தன்னை
யருந்தவ னுரைத்த வண்ணம் யறிந்தன பகாவ னம்மா. (க1)

சேடதீரத்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-சுசள.

எண்டி சைமகிமைகூறியசருக்கம்.

சிறதைகூர பலனசோ சித்தா முதச்செழுந தீர்த்த தனனி
லிந்திரன நிசையி லிந்திர தீர்த்தந் ரிலகுந தென்பாற
சந்ததி தனைய ளித்துத் தழைந்திடுஞ் சருவ தீரத்தஞ்
சுந்தர மிலகு மேலபாற சூழ்தரும பிணை தீரத்தம். (க)

வேறு.

அதிகக் கொழிந்த வடநிசையி லமரு ஞான தீரத்தமவளா
பத்திப் பிரத மெனுந்தீரத்தம் பரவி யிடும்பா வகனநிசையின்
முத்தி தீரத்த நிருதியினினை முறைமை பெறுமா ருத்திசையிற்
சித்தி தருமங் களதீரத்தந் திருந்து மமுத மெனத்திகழும். (உ)

ஈச திசையிற் றருவாச தீரத்த மிலகி யிடுமிருநான
காசை யிணுமித் தகுதீர்த்த மமையுஞ் சித்தா முதமகிமை
பேச வெளிதோ விவைகிருடி பெருமை பெறுநற சதக்கிருது
வாச மலாவா முயனகபிலன வளருந் தநத வேண்மாதோ. (உ)

வேறு

வயிரவக் கடவு ணநதி வானவன் மாணி பத்திரன்
செயிரோழித் திலகும் வாயமை திகழ்பரா சரணுந் தெய்வ
முயிரினை யடிமை கொள்ள வுரியவன் வயித்திய நாதன்
றயிரிய வனந்தன் காவற் பாலக னென்ப தக்கோர். (ச)

மலர்சுவே தார்க்க மனனி வளநதி விருகக மாமிந்
 நலமிகு தீராத மூழகி நானமறை யவாககுத தானந்
 திலதருப் பணம்பி திர்க்க டிருத்திபெந் திடவே செய்வோர்
 பலன்றனை யெண்ணி யாவா பகுததநிந் துரைப்பா பாரமேல (௫)
 வேறு.

ஆரும் பிதிர்க்க ளமாவாசை யடுத்த பருவம் வளர்பககரு
 சேரு மிருமூன் றலகுபெறு திதிமேன் மாதச் சிவநிசிகோ
 சாரு மகர சங்கராநதி தகுமா வனிமா தப்பிறப்புப்
 பாரு ளோர்கள் புகழயன மிரண்டும் பலனசோ தினமாகும் (௬)

எழிலசோ தீர்த்த முழுகினரென சித்தி பெறுவா வசுக்களெனம்
 ரொழியா வாஞ்சை யினராகி யுறுககிக் காம தேனுவினை
 விழிநீர் ததும்பப் பிடித்திழுதத மிகுதோ டததின் றொடககொழியும்
 வழிவா னவாதந் குரவனருள் வாககா லுணர்ந்து போந்தனரால.(௭)

போந்த வசுக்க ளெனமருமப் புனித தீர்த்த மெட்டினும்போ
 யாழந்து முழுகு மககணமூன் னடுதத பாவம் விடக்கண்டா
 சார்தந் கமமு நறுங்கூந்தற் றையல பாகன் றுளின்மல
 ரேந்தி யிறைஞ்சிக காதுலுட னினிய துதிபற பலசெய்தார. (௮)

பேச வரிய மகிமையினைப் பெறுமா முனிவ ரெழுவுருநன்
 னேச முடனே வலன்பெருகி நிறைந்த தீர்த்த மிதினமூன்னம்
 வாசம் புரிகா ரணமதனால் வழங்கு மவர்பே ரிஃதனறித்
 தேசமுழுதும் வசுக்கள்பெருந் தீர்த்த மெனப்பேர் திகழ்ந்தொளிரும்.
 வேறு.

வண்மைசே ரென்டிசை மகிமை கூறிய
 வுண்மையாஞ் சருக்கமீண் டெடுத்து ரைத்தனன்

விண்ணுல காளுமிந் திரனை மேலைநா
ணண்ணுசா பந்தவிந் திரை லனசொல்வேன். (௪௦)

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருததம-௬௫௭.

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.

இந்திரனறுநு வாசமா முனியிடுஞ் சாபம
வந்து வானுல கதுதனை நீங்கிமண ணுலகிற
சந்த நான்மலர்ப் பொழிலபுடை சூழதல மெங்குஞ்
சிறதை வெந்துயா கூர்ந்திடத் திரிந்தனன மாதோ. (௧)

ஒருத லத்தினுந் தீரந்திடக் கணழல னுரிய
குருவ றுககிர கஞ்செய வுளங்குளிர தெழுந்து
மரும லாபபொழில் சூழந்திடும வயிததிய நாத
னருமை யாம்பெருந் தலந்தனை யடுத்தன னம்மா. (௨)

அடுத்த வாயிரங் கண்ணினுக் கரியபே ரினபங்
கொடுத்தி லங்குசித் தாமுத குணநிசை யதனி
லெடுத்து ரைத்திடு யியன்முறை மூழ்கினன் சாபம்
விடுத்தொழிந்தது விளைந்தது மயிர்ப்புள இதமே (௩)

மன்னு நற்புகழ் பெற்றிடு மாகமா மாதந
தனனின் மூழ்கியே சாபநீங் கிசைத மகவான்
பினனா மண்டல மொன்றெழுத் தைந்தையும் பிரியா
துனனி யேயருஞ் செபம்புரிந் துறைந்தனன் மாதோ. (௪)

வேறு.

அத்திமுகத் தண்ணன்முதற் கடவுளரை வணங்கியன்றோ ன
னைய தீரத், துத்தரிகக் கினைநோக்கி யுறைந்துசெபம் புரியுமிடத்

அமையோர் பாக, நெத்திசையும் புகழ்வயிததிய நாதனெழுந் தரு
ளிமனத் தெண்ணு நின்ற, வுத்தமநல் வரமனைதது மளிப்பனெனக
கருணைபுநிர் துரைத்தல் செயதான. (டு)

ஐயனுரைத திடுமமுத வாககதனை யுணர்ந்தமல ரடிமேற ருழ்
நது, பையரவப் பணிபூண்ட மார்பாயான் பகைவருடன் பொரு
தும் போரில், வெய்யவசு ரரைவெல்லும் விறலவரமும் யான்விரும்
பி முழுகுந் தானம், வையகமிந் திரதீர்த்த மெனவழங்கும் வரமு
மகிழ்ந் தருள்செய யென்றான். (சு)

அடியேன்மற றருசசனைசெய யைங்கரனறன் கமலமல ரடி
யை வாழ்த்திப், படிமேவுந் துவாரபா லகாதம்மைப பணிநதுபுகுந்
துனது பாத, முடியாலவந் தனைசெய்வோ மொழியரும்பூ ரணபல
மு முதனமை யாக, மிடிதீரப பெறலவேண்டும் விரும்பாநிட் பலம
பெறவே வேண்டி மென்றான். (எ)

புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததென வாயிரங்கண் பொலிந்து
தோன்றத, தண்டனிரக்கற் பகந்நுநதா ரணிநதிலகு மகபதிதான சா
ற்று மாற்றவ, கண்டிறைவன கருணையினு லவையனைதது மளித்த
னன்பின் காதல் கூராதே, யண்டருல் கடத்தனைந்து பகைவரைவென
றரசாட்சி புரிநதா னம்மா. (அ)

வேறு,

உநதிரீரக் கருங்கட லுடுதத பராமிசை
யிந்திரன சரபநிங் கியச ருககமென்
சின்னையி லமைந்தன தெரிந்து கூறினேன
வந்தனார் வாசன்மான் மியமவ குப்பன்மேல். (க)

இந்திரன்சரபநிங்குசருக்கமுற்றிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சுசுசு.

துருவாசர்பிராந்திதீர்த்தசருக்கம்.

ஆதலினிந திரதீர்த்த மெனவகில முரைத்திடுமற் றவனைச் சீறி,
யேதமிகக் கொடுஞ்சாப மிட்டதுரு வாசமுனி யிலகு மஞ்சொற்,
பேதமுற வேசிததப் பிராந்தியா யினனதறை பிறைசேர் வேணி,
நாதனுறை தலநதோறும் போந்துபுகழ் சோவயிததிய நாதஞ் சார்ந்
தான

(க)

இசைநிறையு மகிமைபடைத திலகுசித்தா முததீர்த்தத் தனிலீ
சான, திசையதனின் மூழ்கியே நினனபிடித்த பிராந்திதான தீர்த்த
தறறு, ஸசைவிலருந் தவமபுரியுந் துருவாச தீர்த்தமென வகில மெ
னகு, நசைபெருகு மகிழ்ச்சியிக வுரைத்தனர்மற் றத்தினதது நல்கு
மாதோ.

(உ)

கருத்தமைதது காதல்கூர்ந் திலகுசித்தா முததீர்த்தத் கரைமே
லாறு, கிருத்திகைபபெண் ணிருந்தனாமற் றவாகளறு வருங்குளர்
பூம் புனலின் மூழ்கித, கிருத்தமிகு மனையசித்தா முகதீர்த்தத் தனி
லாறு தீர்த்தத் தங்கள, பொருத்தமுறும் பெயரதறை புகழ்பெறவே
யமைததுவளா மகிழ்ச்சி பூததா.

(ங)

கன்னனங் குதலைமொழிக் கார்த்திகைமா தர்களமைத்துக்
கவினுந் தீர்த்தந், தன்னின்முழு கினரிடட காமியம்பெற நிருப்ப
ரது தனைக்கண் டோருஞ், செந்நெல்வயல் வளந்தருபார் முழுது
மொரு குடைநிழற்றிச் செங்கோ லோச்சி, மனனுபுக ழரசாட்சி
செலுத்திநீ டீழிராள் வாழ்வர் மாதோ.

(ச)

வேறு.

வண்மைசேர்ந் திடுந்துரு வாச மாதவ
னண்ணிய பிராந்திதீர்த்ததுந வின்றன

னண்ணலா ரங்கசந் தான தீர்த்தநல்

ஹண்மையை யினியெடுத துரைததல் செய்குவேன். (ரு)

தருவாசாபிராந்திதீர்ந்தசருக்கமுற்றிறறு.

ஐ திருவிருத்தம்-௧௭௧.

அங்கசந்தானதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கெழில் கொழிக்குஞ் செம்பொற் பொருப்பினுக் கரசியான

மங்கைதான் மகிழ்ச்சி கூரும் வயிததிய நாத மென்னு

மெங்கனா யகற்கீ சான திசையினி லிலகி யோங்கி

யங்கசந் தான தீர்த்த மாரமு தெனவி ளங்கும். (௧)

வேறு.

இலகிய விருடி வசிட்டன்மேற் றெயவ மெழில்பெறு சங்கர
னிதனை, நலமிகக் காப்போன் மூவிலைச் சூல நாயக னத்திர தேவன்,
பலனருள் விருக்கம் வெள்ளின்மற் றிதன்கீழ் பானிறை கஞ்சபாத
திரம்பொன், குலமணி கரும்பொன வெண்பரி தானங் கொடுத்திடி
னென்றுகோ டியதாம். (௨)

அல்லணி களத்த வண்ணல்வா னவர்கட் கடைந்திடு சோகமோ
கத்தை, யொல்லையிற் றீர்ப்பான் றிருவுளத தெண்ணி யோங்கொளி
வெள்ளியங் கிரியில், வில்வமூ லத்தின் மிருத்திகை யெடுத்து விரி
* சர காண்டமா வனத்தி, னெல்லையி லன்னோர்க் களித்ததின் மிகுந்
தே யிருந்திடு மிருத்திகை யதனை. (௩)

சீரண மாகி யவர்புவி விழுந்து சிதைந்திடு மங்கம்யா வைபுஞ்
சம், பூரண மாகச் செய்வதற் கிலகிப் பொற்புறு மூவிலைச் சூலத்,

* சரகாண்டம் - நரணாகூட்டம்.

தேரணி முனையா லகழ்ந்தொரு தீர்த்த மியற்றியம் மிருத்திகை யினை வைத, தாரணி யண்ணல சேர்த்தலா லதனபே ரங்கசர தானமென ஹரைததார். (ச)

இனையநற் தீர்த்த மிருத்திகை யெடுத்தே யெழிலபெறத் திரட் டிவைத ததனை, வினைகடார் திடவே விரும்பின ரருநதின் மிகும் பெரு வியாதியே முதலா, மனையநாய் நீங்கு மஃதலாற நீரா வினை யெலா மககணந திருநு, சினவிடைப் பெருமான திருவடி சேர்நது திருந்துபே நிற்பமுற திருப்பாரா. (ரு)

சித்திபெற் திடவே திரட்டிவைத் திருந்த திகழ்திருச் சாந்தி லொன் றதனைப், பததியில் லாத படிநருக களித்தோர் பாழ்நர கத னிடை வீழ்வார், குத்திரம பேசி யிகழ்பவா கொடிய நரகினி லழந் துவர் குளிகை, முததியைப் பின்ன ரளித்திடும போக முழுவது முன்னளித் திடுமே. (க)

புதல்வரைப் பெருத பூங்குழன் மாதர் பொற்புறு தீர்த்தநீர் முழுதி, யுதவிசெய் திருச்சார துணடையைக் கரைத்தே யுண்மை யா யருந்திடி னல்ல, பதமுத வனைக பாககியம் பெருகும் பரிவுறு புதல்வரைப் பெறுவாரா, கதமிகு பகையை வெல்லுவர் குளிகை கை யினி லிருந்திடி னம்மா. (எ)

உறுபய னுன குளிகையைக் கடல்கு முலகினில் வாழ்பவ ருந் தின், வறுமைதீர்ந் திடுந்துன் னிமித்தமாங் கனவும் வாய்ந்திடும் வலியவே தாளங், குறுகியே நடுகி யோழிங் கொடிய சூனியங் குடியிருந் திடாது, பெறுமிடம் பார்க்கு மரியபே நிற்பப்பேறுமேற் பெறுகுவர் மாதோ. (அ)

கொங்குலா வியபூங் குழன்மடந் தையர்கள் குளிகையை யருந்
 திடிற் றீர்க்க, மங்கலி யத்தைப் பெறுவாபன னிரண்டு வாரம தருந்
 திடிற் பெருநோ, யிங்கினி யிருக்கு மிடமிலை யென்றே யெழுந்துதா
 னடசுருமூப் பிணைநீத், தங்கையி லதனை யைந்தின மெடுத்தே யருந்
 திடி னனைததையும் பெறுவார் (க)

இனபமே யளிக்கு மிடபநன் மாதத் தெழினமிகு பருவநீ ராடி,
 மின்புனை வேணி வயித்திய நாதன் விரைமலாத் தாளினை வணங்கி,
 யன்பொடி ததியோ தனநிவே தனஞ்செய் தவரு வினையெலார தீர்
 நதே, நனபுகழ் மிகுமங் கலம்பெறு குவர்மே னண்ணுவா கயிலை
 மால் வரையை, (க0)

வேதமோர் நான்கும் பிரளயஞ் சூழ் மேதகு தினம்பல முழுநீ,
 யேதமுந் திருந்து சிதைந்திடு மங்கத துடனெழுந் தெண்ணரும் புக
 ழ்சேர், சிதநீ ராடி வயித்திய நாதன் திருவடி உணங்கியொன் பது
 நாட், காதல்கூர்ந் தருச்சித் தங்கமவாயந் திலகிக் கவினுறக் களித்
 தன மன்றோ. (கக)

சீதவான் புனல்கு முங்கசந் தான தீர்த்ததி ரந்தனி லுள்ளங்,
 காதல்கூர் தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத் தவர்பூங் காமிக வைத்தவா மறை
 யோர்க், காதர வாகு மன்னசத் திரம்வா முகரமன் புடனமைத் தளி
 ததோ, ரேதநீங் கிடவே யெண்ணில்பல கோடி குலங்கரை யேற்றுவ
 ரெளிதின். (கஉ)

வேறு.

செங்கதி ரவனைக் கண்டகா ரிருள்போற் செறிந்திடு பாவநீக்
 கிடுநல், லங்கசந் தான தீர்த்தான் மகிமை யறிந்தன புகன்றன னி,

சிவதன்மன்பிரமரட்சசுநீங்குசருக்கம். கருள

ப்பாற, பொங்கிய வெழிலசோந் திடுசிவ தன்மன் பொருந்திய பிரம
ரட்சசுதா, னிங்கொழிந் தோடு மானமிய மதனை யெடுத்துரை செ
யகுவன் மாதோ. (கரு)

அங்கசந்தானச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-சுஅச.

சிவதன்மன்பிரமரட்சசுநீங்குசருக்கம்.

அங்கசந் தான தீரத்தமுன னினரு மளவிலா விற்பமே பெறு
வா, ரிங்கிதன்மகிமை தனிலொரு கதையா னிசைந்திட வியம்புவன்
கேண்மின், நங்குபூ ருவத்தின வயித்திய நாத தலந்தனிற் பிறந்த
வன் றரைமேற், பொங்குமா மறையோ தியபரத் துவாசன புகழ்
பெறு கோத்திரத் துதித்தோன். (க)

அகலிடந் தனிநகுழந் திலகுமா சார மனைததையு மறிந்தவ
னன்றிச், சகலசாத திரமுந் தெரிந்தவ னெழுதாச் சதூமறை முழு
துணர் பெரியோன், புகலுவ ரவனபோ சமதியென றனனோன
பொருந்துமவை சாகமா தஞ்சோ, பகலினீ னிரவி னிருளகழந் தில
கு பருவநாட் பரிவுகூர்ந் தெழுந்தான். (உ)

திலகவே தியன்மே லங்கசந் தான தீரத்தநீ ராடியே வெள்ளி,
லிலகுமூ லத்தி லைந்தெழுத் தினையு மியல்பெறச் செபம்புரிந் திரு
ந்தா, னலைகபோற பிரம விரட்சு நுகர் வடுத்தலி னச்சமுற் றன்
னோ, னலமிகு மனைய நறும்புன லிறைத்தா னனைந்ததம் முனி
யுட லமமா (ஈ)

அக்கணம் பிரம முனியுட னீங்கி யணிமணிக் குண்டலங் கீரீட,
மிக்கநன் மணஞ்சூழ் கற்பகத் தெரியல் விரைகமழ் சாந்தநல் லா

டை, திக்கெலாம விளங்குந் திவ்விய தேக மிசைதிகழ்ந் தொளிசெ
யச சேணீற, புககிளம் பரிதியெனவிமா னதத்திற் பொறப்புறத் தோ
னறினன மாதோ. (ச)

அருமறை யுணர்ந்த சுமதிமா மறையோ னதீசய மிதுதவிர்ந்
துளதோ, வருநெறி யறிவ னெனவவன் கமல மலாமுக நோககிநீ
யார்நின், பொருவரு குலம்யா தெவவுழை யிருந்து போந்தனை
போக்கரும பாவம், பெருகிடப் பிரம ரட்சசா மாறும் பிரிந்தொழிந்
ததும்பக ரென்றான். (ரு)

வேறு.

திகழ்சவு ராட்டக தேச மீதினிற
புகழ்பெறு பூசரா குலத்திற் போந்தளே
னிகழ்பெயா வளாசிவ தனம னென்றுதா
னிகழ்செயா துலகுளோ ரெடுத்திக கூறுவாரா. (சு)

சிற்தைவே றுகியே திரிந்து நானமறை
யந்தணா செயகட னனைததும் விட்டியா
னிறதனை பேசி நன் னெறியொ ழித்தனன்
வந்தனை செயசிவ பூசை மாறினேன். (எ)

வினைவச மென்கொலோ விரும்பி யான்பெறுந்
தனையர்க ளாயுள்சி ரணம தாகியே
யனைவரு மிறந்தன ரரிய கற்புள
மனைவியு மிறந்தனன் மண்ணி ழந்தனன். (அ)

திருந்துசெங் கோன்முறை செலுத்து மன்னவ
னருந்தன மனைத்தையு மபக ரித்தன
னிருந்ததி லொழிந்தன யாவுஞ் சோரர்தாம்
பொருந்துநள் விரவினிற் கொண்டு போயினார். (க)

சிவதன்மன்பிரமரட்சசுநீங்குசருக்கம்.

கநக

எள்ளின ருறவுகொண் டிருந்த யாவருந்
தளளின ருரினிற நலைமை பூண்டவா
வெள்ளிடி விழுந்தியா னிறநது வெநநர
குள்ளன பொழிந்திடா தழுந்தி யூறினேன்.

(க0)

வேறு.

எண்ணருங் கால நரகினிற கிடந்தே யேறினன் கறையினமே
லதன்பின, மண்ணினிற பிரம விரட்சசா யினன்முன் வாழ்நாட்
சிவநிசி யதனி, லண்ணலகண் மணிமா லிகையின மறையோராக கபு
ததிபூ ருவமதா யளித்த, புண்ணியப் பலனா லினையதி ரத்திற போந
துணைப் பிடித்திட நினதேன.

(கக)

தீர்த்தீ ரளளித தெளித்தலா லிலகு திவ்விய தேகம்யான பெ
றறே, னூர்த்திநீங் கினனின னருடகிட னானே னையனற சிவகணங்
குழுமிப, பார்த்துநின் றனரென வரவீன வெள்ளிப் பருப்பதஞ் செ
லகுவ னென்றான், வேர்த்திடா தமபொற கவரிசா லசைத்தாரா வி
ண்ணவா பூமழை பொழிந்தாரா.

(கஉ)

தெண்ணிலாத தவழும் திருமலை பன்னேன் சோர்த்தின் றிருந்
தும்வான் புகழ்குழ, மண்ணுல கதனிற சுமதிமா மறையோன வளங்
கெழு தீர்த்தமா மகிமை, யுண்ணிறை காதல பெருகிட வுரைத்தா
னுயர்செழும் தீர்த்தநீர் கண்டோ, ரெண்ணில்பல் யாகப் பலன்பெறு
ருவாமே லெழுந்தழுது கனர்பல னெனினோ.

(கங)

வேறு.

அரிய மாநிலப் பரப்பெலா மலைந்தலைந் தோடித்
திரித ரச்செயும் பிரமரட் சசுசிவ தன்மன

பிரியு மான்மியச் சருக்கயீண மிரைத்தனன் பெருமை
யுரிய நறநிருச சாந்தனுடை யுணமைமே லுரைப்பேன்.(கசு)

சிவதுனமனபிரமரடசசுநீவருசருக்கமுற்றிறறு.

ஆட திருவிருதகம் - சுசுஅ.

திருச்சாந்துண்டைசெய்யுமுறைமை

கூறியசருக்கம்.

இலகுநர் நினத்தில வலஞ்செய்து முழுதி பெழிலகொளவெ
ண ணீறணிந தெழுதா, நலமிதம வேத முழக்கொலி திகழ நலங்
கொளவாத தியமெழுந தியம்ப, வலகிலா மகிமை யங்கசந் தானத
தடத்தமை மிருத்திகை யெடுத்தே, திகைபாத திரததில வைத்து
மேலையன நிருததமாஞ் சநந்தி யதனில. (க)

எழிலபெற வுணைய பாத்திரந் துணைவைத் திலகுமைந் தெழுத
தையுச சரிததே, யொழிவல்லோர பதினா யிரமுருச் செபஞ்செய்
தொளிமிகு விபுதிருண் டத்திற், பொழிதரும் விபுதி யெடுத்ததிற
சேர்த்துப் புண்ணிய தீரத்தநீர் வார்த்து, விழிமகிழ் திருச்சாந்
துண்டைசெய் துமைத்தாண் யீதுசாந் றுவதுகல விதியாம். (உ)

உததம வருக்கொண் டிருந்திடு முமைதன் னொளிமல ரடிதனி
ற் சாததி, வைத்திடு திருச்சாந் துண்டையை யெடுத்தது மரத்தினுந்
செய்தபெட் டியினைச், சுத்திசெய் ததனில் வைப்பது விதிமேற
சுபதினந் தனிலதை யெடுத்தது, பத்தியீ னுரு மண்பர்கட் களித்தாற
பலித்திடும் போசுருத் தியுந்தான். (ங)

உரமிஞங் குனமங் காசரோய் பெருநோ யோங்கிமே லிடுஞ்
சனி வாதம், பரவுமவெண் குட்டஞ் சுரந்தலை வலநீ ரிழிவுபுா ரிதத்

திருவவதாரச்சருக்கம்.

கசு க

தெழும் பிளவை, வீரவிறம் தீரா வினையெலாந தீரு மிசகபே ரின
பழு மளிககுங், கரமதிற நிருச்சார் துணடையை யெடுத்திக் கனி
வுட னருந்தினாக் கணறே. (சு)

எண்ணிடு நியம மினறியே குளிகை யெடுத்தருந் தினாககெ
லாம் பலித, முணமைபா யிராது கொடியவெம் பாவ மொழித்திடு
முடலபுள கிதமா, நண்ணும்வே தாளம வநதனு காது நலமிசு சித
தியுண டாகு, மண்ணலா நிருச்சார் துணடையை நியம மாகவே
யருந்தினா தமககே. (ரு)

தேசறு குளிகை மகிமையை முழுதுஞ் செப்புதற கரிதரி தெ
வாககும், வீசுமவண புகழ்சே ரங்கசந தான வைபவம வியாசாதன
னிடதகி, லாசுதீர்ந் திடயா னுணர்ந்தன னதனபே ரவனியிற புகன
றவா கேட்போ, நீசர னெனவே மானமமூக் காள கலாடமூக் கண்
னுமெப் துவரே. (சு)

வேறு

கொழித்திடு மகிமை வாயநது குலவிய திருச்சார் துண்டை
வழிசுகிறப பெடுத்திச் சொல்லுஞ் சருக்கமீண் டிரைகதேன் மாறாச
செழிப்பறு சரகாண டத்திற் திருவவ தாரஞ் செய்யு
மெழிறநிருச் சருக்கக தன்னை யினியுரை செய்யகு வேனே (எ)

திருச்சார் துண்டையெழுமுறைமை கூறியசருக்கமுற்றிறறு.

ஆட திருவிருத்தம்-௭௦௬

திருவவதாரச்சருக்கம்.

குழைத்துவிண் படருங் கோடுகுழ தருக்கள் குலவிய ரைமி
சா ரணியத், திழைத்திட வரிய தவமபுரி முனிவ ரிருந்திடு நாப்

பணி நிலகித், தழைத்தகண் டுகைவெண் ணீற்றொளி நிறைந்த சவு
னக முனிவர னெழிலசே, ருழைக்கரத தண்ண லுரைத்திடு புராண
முணர்முனி வணைத்தொழு துரைத்தான். (க)

அயயசே ளெமகஞ்ச சிவபெரு மான்றன் னருள்புரி சரிதமாத
தொகுத்தே, யுய்யுமா றுரைத்த காதையில் வயித்திய நாதனென்
றுமையொரு பாகற், கெயதுகா ரணமு மூலகமீன் றளித்தாட் கில
கும்வா லாமபிகை யெனும்போ, வையகந் தனனில் வந்தகா ரண
மும் வகுத்துரை செய்யெனப் புகன்றார் (உ)

அவவுரை செவிககின் னமுதமாய நிறைபே ரானநத மாகியே
நீங்காச், செவ்வியாய்ந்திருந்து தெளிநுநூ லுணர்ந்து திகழ்ந்திடு
ஞதமா முனிவன், கவவைவெண் டிரைஞ முலகினுக் கிதமாயக கை
தனி லதிரக சியமா, பிவ்வகை யெடுத்தது வினவமுன் னியறறு புண்
ணிய மெனகொலோ வென்றே. (ங)

முனிவரை வியரது வயித்திய நாத முதல்வன்மான் மியமுழு
வதும்பா, னினிதநிந திலகு தலப்பெரு மகிமை யிதுவொளிர் தீர்தத
மற் றிதுமேற், புனிதமா மூர்த்தி மான்மிய மிதுவென றறிந்துபூ தல
ததுள வனத்திற், றனியிருந் தனேகந் தவம்புரிந் திடினுஞ் சாற்றுத
லரிதரி தாமால. (ச)

தன்பெரு மகிமை தானறி யாத தற்பா மறிவனோ வறியே,
னென்றனக் கமைந்தே யிருந்திடு மறிவுக் கெட்டின துரைசெய்வே
னிதுதான், முன்பெருந் தவஞ்செய வியாசன தருளான் மொழிகுவ
னென்பதே யன்றி, யின்பவா ரிதியா மையன்மான் மியமா லயனு
மின் னமுமறிந் திலரே. (ரு)

வேறு

பூரு வந்தனிற் றூரகன் புரிந்ததன் டனையான்
மேரு நோபுய மெலிந்தனன் மகபதி விண்ணோர்
யாரு மோலமிட டெழுந்தன ரிரசிதக கிரிஷ்யச்
சாரு முன்னரிற் படுநதுயா சாற்றரி தாமால (சு)

அனைய ருற்றிடு மெலிவுகண் டபயமீந் தனன்மின்
புனையும் பொன்னிதழக் கொன்றைவே ணியனபுகல பிதிதொன
நினையி லாதவ ரிருந்தன ரிதற்குமுன் னசுர
னினைவ ருந்தவம புரிந்தூநீன் வரகிறை நாளின். (எ)

அண்ண நனவடி வனந்தமென றறிந்திலை மனத்தி
னெண்ணி யேசிறு பிரமசா ரியைநிக ரிருந்த
* வண்ண மறவன் வாங்கின வரங்களில வடிவா
கண்ணு தற்பிரான புதலவனைத் தவிர்வது கருதான். (அ)

இறந்தி டாவரம் வாங்கின நெழுநதுபேர் புரிந்தான்
மறங்கொள் கண்ணினுன செம்பரு தியரன்றி வலிய
திறந்தி கழந்திடு படைத தலை வாகருடன் நேவா
புறங்கொ டிபபது கண்டுபுன் னகைபுரிந் தனனே (க)

ரது நிறகமற றையன்வா னவரிட ரொழிப்பான்
ருது சூழ்மலர்க் குழலுமை தனைமணம் புரிந்தே
யோது தற்கரும் பறபல நாட்புணர்ந் துறைந்தான்
யாது செய்வமென் றிருந்தொரு சூழ்ச்சியென ணினரால். (க0)

எண்ணும் வானவ ரங்கியங் கடவுளை யேத்தி
நண்ணு மெம்மனோ துயரம் தொழிப்பது நாடி
யுண்ணி றைந்திடு காதலா னினையுணர்ந் தனம்போயக்
கண்ணு தற்பிரான் புணர்ச்சிசெய் யுறையுள்கா ணுதியால். (கக)

கசசு

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

அன்ன வேலையில் வெளகியே யம்பினக பிரிவா
ளின்ன வாறுசெய யெனறன ரென்செய்வா னெழுந்து
நினம லனவரும லீரியம் விடுமுன நினமுன
பொனன வாஞ்சுணங ளீளமுலைப் புறமபகன் தனளே (கஉ)

இதமு யாககெலா மளிததிடு மிறையவ னிணையில்
கதமி குந்திடக கணசிவந தெரிகவின வாடும
வதன நோக்கியே வியோகநீ வரச்செயு மதனா
சிதநி தங்கொளும் லீரியந் தாங்கெனச் சீறி. (கஉ)

ஆய்யன் கொணடிடுங் கோபவெந் நெருப்பினுக் கஞ்சி
வெயய செநதழ லவனெடுத் தன்னுடல் வெதும்பி
யுய்யு மாநில னாகிவா னவர்க்குரை செய்தே
தூய்ய கங்கையில் விடுத்தனன ஞர்க்குளை தடிய (கச)

திங்கண மூன்றினமேற சரவணத் தொதுக்கின டிகழு
மங்கண மாநில மதுதனிற காவிரி வடபான்
மங்கு றேய்ப்பொழிந் சூழ்சர காண்டததின் மன்னும்
பொங்கு * தூபுர நதிபுகழ் படைத்ததென் றிசையில். (கரு)

ஆரும் வண்புகழ்க் கங்கைதா னெதுக்குமஞ் ஞானநிற்
சாரும் வெண்டுகை யாற்றனித தனிபிரிந் தம்மா
சீரு றநதிரு வருவமோ ராறதாயத் திகழ்ந்தே
யாரு மின்னதென் றறிவரு மெம்பிரா னிருந்தான (கக)

ஏற சீர்பெறுஞ் சிற்றுரு வாகியே யிருந்த
வாறு மோவடி வாகவக் காத்திகை மாத
ருறு காதலிற் காததன ருமையுட னமலன்
கூறு தறகருங் கூடனமா நகர்குறித் தெழுந்தான். (கஎ)

* தூபுரநதி - கொள்ளிடம்.

புரந்த ரன்முதற் கடவுளர் புடைநெருங் கிடமேற்
பரந்து பாரிடஞ் சூழநதிடப் பல்லிய மொலிப்ப
வரந்த ருஞ்சர காண்டத்தின் வரும்பொழு தம்மா
சுரந்து தனமுலை பெருகுபால் கண்டுமை சொன்னாள். (கஅ)

ஆர ணம்முணர தறிவரும் புராதன வடித்த
கார ணாதனை யறிக்கிலேன சிலீமுகங் கறுத்துப்
பூர ணகருட நிறைந்துமேற பொழிந்தெனத் தீம்பால
வார ணம்பயி லிவ்வுழை வருவதென னென்றே. (கக)

வேறு

பனிவரை யின்ற மாது பகர்மொழி யுணர்ந்து நாதன்
குனிசிலை னுதலாய் கேணின் குமரன்மூ விரண்டு பெண்க
ளினிதுகாத் திடவெ முஞ்சீர்ச் சரவணப் பொய்கை யின்கட்
புனிதநற் குழந்தை யாகிப் பொறபுறத் தவழ்தல செய்தான். (உ௦)

சாற்றருங் கொடிய னுன தாரகா சுரளை வென்று
கூற்றினுக் கிரைகொ டிப்ப வளர்தலாற் கொங்கை விம்மி
யேற்றமாயச் சுரந்து தீம்பா லெழுந்தது குமா னுண்ண
வேற்றடங் கண்ணுய் நலகென் றொருமொழி விளம்பல் செய்தான்.

குளிர்புனற் றனித்த வழந்த குழந்தையைக் கண்டு செய்ய
தளிர்புரை கரத்தாற் றுங்கித் தனஞ்சுர தொழுகு தீம்பா
லொளிர்ந்து லளித்தா ஞ்ச்சி மோந்தன றுயுத்தந் தன்னிற்
பிளிறிவெந் பகைவா காட்டப் பிறங்கெழிற புயந்தை வந்தாள். (உ௧)

இக்கிரன் முதலா யுள்ள விமையவர் தம்மை நோக்கிச்
சுந்தர வாக்கா லம்மை யொருமொழி துயரந் தீர
மந்தர கிரியை மானுந் தாரகன் வலிமை மாற்றும்
தந்திரக் குழந்தை வேலான் றன்னருள் பெறுமி னென்றாள். (உ௨)

கச்சு

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

வேறு.

பொன்னுலகத் தனிபுரக்கும புரந்தரன்விஞ் சையருரகர் பொ
ற்பு வாயந்த, கின்னராகந தருவாமுனி வராமிடைநது புடைசூழ
ந்து கிளாநதி யார்க்கு, முன்னவனுக் குபதேசகு செய்முருகன முள
ரிமலாப் பாதம போற்றி, மன்னினரன் னையுமையன் வாவும்விடை
சனிலேறி மகிழ்ச்சி சூததாள் (உச)

வேறு.

தனனிக ரரிய மேன்மை தருசுர காண்டந் தன்னிற்
சென்னியா னுள்ள நாதன நிருவவ தாரஞ் செய்பு
நன்மைசேர் சருகந தன்னை நவின்றன னிப்பா லென்று
மன்னிய சிறப்பு வாய்ந்த வரம்பெறு சருக்கஞ் சொலவேன். (உரு)

திருவவதாரச்சருக்கமுற்றிற்று,

ஆட திருவிருத்தம்-எகஉ

வரம்பெறுசருக்கம்.

தொல்லை நான்மறை துதித்திடு மண்ணலுந் தூய
வல்லி யங்குழ லுமையுமீ ராறுதின புயமுஞ்
செவ்வ நாண்மலர் திகழ்தரு முகங்களோ ராறும்
வல்ல னாகிய குமரனைச் சிறதைவைத் தெழுந்தார். (க)

அண்ணல் சிறதனை செய்திட வளாந்தன
னெண்ணில் பல்லுயி ரளித்திடு மிறைவிதன் னுடனே
நண்ணு மாயிடை யிருந்திடு நற்புகழ் படைத்த
புண்ணி யத்தலங் கண்டுமேற நென்றிசை போந்தான். (உ)

பொன்னி மாந்தித தென்கரை பொறப்புற விருந்த
தன்னை நேரருந் தலபபெரு மகிமைசாற றறிதான்
முன்னநீ யெனையு மபூரமாயப பூசைசெய முறையான
மன்னி யோங்குமா பூரமா நகரென மாதோ.

(ங)

ஒருக ணப்பொழு திலகுமித தலத்தினி லுறைவோர்
வருபி றப்பில ருருத்திர னாவாமா ருது
பெருகு காவிரி யிடபதீத தமபடி பெரியோ
ரருமை சாற்றரி திடபவா கணாகளா குவரே

(ச)

என்று நாதனவாய மலர்ந்துரை செயதன னிரண்டு
குன்றெ னத்திக ழிளமுலைக் கோமள வலலி
மன்றல சேர்மல ரெடுததுமா பூரநா யகளை
யன்று பூசைநன் னலம்பெறச் செயதன ளம்மா

(ரு)

புனித மாந்துலா மாதநான் முப்பதம் பொன்னி
யினிய தீரத்தநீ ராடியெம் பிரானறனை யிறைஞ்சிப
பனிம லாக்குழ லாள்பரம் பரனுட னெழுந்த
கனிவு கூரவாஞ் சியநகர் கண்டிள மகிழ்ந்தான்.

(சு)

அங்கண் மாநிலந னுதித்திடு மங்களாம் பிகையோரா
பங்கி னுனபதங் காரத்திகைப பரிநிராட பணிந்து
கொங்கு சோமல ராலருச் சனைசெயது குளிரநீ
ரெங்க னும்பொழிந் திலகும் மாதமாங் கிருந்தான்.

(எ)

கற்ப னாறது கண்டசா யாவன மிலறஞ்சி
வெற்ப ளித்திடு மன்னவெண் காடனை வணங்கிப்
பொறபு வாய்ந்திடு பூந்தரா யண்ணலைப் போற்றி
யற்க ளத்திறை யுடனருச் சுனநக றிணைந்தான்.

(அ)

கசஅ

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

மலர்ந்தி மிங்கமு நீர்நறு மலரினா லம்மை
யிலங்க ருச்சுன நாதனைப் பூசைசெய் தெழுந்த
நலன்கொ ளிந்திரன் வழிபடு நாதனான் மலர்த்தா
ளலங்கல் கொண்டருச் சனைசெய்து மகிழ்ந்தன ளம்மா. (க)

கொண்டல் சூழமண் ணிப்படிக் கரையொடு குறுக்கை
யண்டர் நாயகன் பதாம்புயம் வணங்கியன் புடனே
வண்டு வாராழு லாள்சுவே தார்க்கநல் வனத்திற்
கெண்டை நீள்விழி மநிழ்ந்திடக கிளர்ந்துகுழந் தனளே. (க0)

போது சூழ்குழற் கார்தகைப் பூங்கொடி மாதர்
பாது காததிட வளர்முரு கேசனைப் பரவி
யோது மெய்ப்புகழ் வானவ ருடனபொரு தொழியா
வாது செய்து தாரகன றன்வலி மாற்றி. (கக)

புரந்த ரன்புகழ் பெறப்புரந் தருள்புரி யென்றே
வரங்கள் பறபல வளித்துநீ வளர்ந்திடு தலத்திற்
பரந்து வைகினர் நினைத்தவர் பாவநீங் கிடுவர்
கரங்கு வித்துனைக் காண்பவர் கண்ணுத லாவார். (கஉ)

அட்ட சித்தியு மாலயன் பதங்களு மன்றி
யிட்ட காமியம் யாவையும் பெறுகுவ ரென்றே
கட்டி வார்குமல் கனிவுகூர்ந் துரைசெய்தென் முலைப்பான்
மட்டி லாதுமேற் பெருகியே வாவிநண் ணுதலால். (கங)

திலக நல்குசித் தாமுதத் துதித்திடு கிருமி
யிலகு மேனைய யாவையு மிமையவ ராகி
யலகி லாதபே ரின்பமேற் பெறுமென வளித்தா
ணலனு யிர்க்கரு ளன்னது நல்வாங் கொடுத்தே. (கச)

அயிலி லங்கிதும் வேற்படை யளித்தனன் மேன்மை
பயிலுஞ் சண்முகப் பிரான்பரம் பரன்பதம் பணிந்தே
மயிலை வெளகிடச் செயுமெழி லன்னையை வணங்கிக்
கயிலை நேர்சர காண்டத்திற் கவினபெற விருந்தான்

(கரு)

வேறு.

விண்ணவர் துயரந் தீர்த்துபொன் னுலகில வீற்றிருந் தெழில
பெற விளங்கும், வண்மைசோந் திலகு வரம்பெறு சருக்க வளமெ
டுத தீயம்பின னிப்பாற், கண்ணகன புவியிற் றலப்பெரு மகிமை
காட்டிய சருக்கவாய் மையினே, யுண்ணெகிழ் மகிழ்ச்சி கூாநகிட
வறிந்த வாறெடுத துரைததல்செய் குவனாள்.

(கசு)

வரம்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-எசசு.

தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.

ஏடக மதுக்கமழ்ந் திலகு கூந்தலாள்
பாடகச் சேவடி படியிற் றேய்ந்திட
வாடக நகர்தனிற் போந்த ரும்பெறல்
வீடகங் கனிந்தருள் பிராண வேண்டினாள்.

(க)

அருவரை யளித்தபெண் ணரசி யாய்மலர்
முருகவிழ்த் தளிகண்மொய்த் தெழுந்த சோலைஞழ்
தருமமா நகருறை தரும நாயகன்
றிருவடி யருச்சினை செய்து போற்றினாள்.

(உ)

கந்துக புரந்தனைக கண்ணுறறன்புடன்
சுந்தரப பசுபதி யீச னைத்தொழு
தெந்தையோங் காரமா நகரை யெய்தியே
சந்திர சேகரன சரணம் போற்றினுள்

(ங)

விருப்பமீ தூரவெற பரசி பொறபுறு
திருப்பனந தானுறை சிவனை யேசுதியே
யிருட்பொலி கண்டனோ டெழுந்து சார்ந்து னனை
மருகமழ் பொழிறறிந் மங்க லநகுல.

(சு)

பொறபுறு பூதவ னேசன பொன்னடி
நறபுது மலரசொரிந தேததி நல்லெநில்
விற்புரை நுதலினுள் விளங்கு கோடகா
வற்புத வமலனை யடிப ணிக ளனா.

(ஊ)

மாவடு வெனநலம் வாயநத கணநரினா
ளாவடு னுறையுறை யணண லைத் தொழு
தேவடுத திடுமிடை மருசி னெம்பிரான
பூவடு பொன்னடி பணிநது போற்றினுள்.

(க)

குடந்தைமா நகருறை குளிர்வெண் டிங்கஞ்சோ
மடநதைபா கனைவலஞ் செய்தி றைஞ்சிவண
டடர்ந்தபூம் பொழினமிகு திருவை யாறனைப்
படர்ந்தபே ரன்பினுற் பணிநது போற்றினுள்.

(க)

பாங்கர்கூழ் தலங்களும் பணிநது பைந்தரு
வோங்கெழிற் திரிசிர புரதது றைந்திடுந
தேங்கமழ் கொன்றைவே னியன்றன் சேவடி
மாங்குயின் மொழியினுள் வணங்கி 'நின்றனன்'.

(க)

திலகவா ணுதலதன் மேறசி நந்தி
மலர்சொரி வனங்கொள்வாட் போகக் மாமலை
யிலகுமீன கோயநல்வெண் ணுவ லெம்பிரா
னலமிகு பொன்னடி நயந்து போற்றினுள் (க)

பொன்னிமா நதியிரு புறத்துஞ் சூழ்நதிந்
தனைனே ரருஞ்சிவ தலங்கா யாவையு
மன்னிபோற் தேத்திமற றனேக மாந்தல்
மனனுதற பரனையும் வணங்கிப் போற்றினுள். (க0)

இருவாதே டரியவெம பிராணி தந்ருந
திருவினை யாடலசெய கூடல சோந்துள
முருகிட மலர்விழி மகிழ் வொணனுதல
பெருகுகா தலிற்றலப பெருமை யுனனினுள். (கக)

வேறு

வழிமதுக சமழும் பொன்னிதழக கொன்றை மலரணி வள்ள
லொன் றுரைத்தான், கொழிதமிழ்க கூட லுரைந்துசுந் தரனுங்
கோலம்யான் கொண்டினி திருப்ப, னெழிலகொழித திலகு மங்கயற்
கண்ணி யிடத்தமர்ந் திநங்காப புராதே, செழியர்கோ னரசு செலு
த்தென வமமை திருவுளம் பெருமகிழ் கூர்ந்தாள். (கஉ)

கவினமிக வளர்கல் யாணநற கோலக் காட்சிகன டிமையவர்
முதலாம், புவிதனி லுறைவோர் பொருந்துபே ரின்பப் புணரியின்
முருகியே மகிழ்வார, செவிதனக் கழுதாய்த் துதிதரு துலாத்திற்
சேர்ந்திடி பிருகுவா ரத்திற், குவிமுலை மாதர் மைநதர்கள் உணங்கிற்
குலவுகா மியமிகப் பெறுவார். (கங)

கருட

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

நதலா துணைநல் விருச்சிக மாத மிலகிடு தறுவினிற் பூமி
காதலன் வார மிரவிவா-ரத்திற கண்டுபோம் நினர்பல நெடுத்தே
யோதரி தட்ட சித்தியும் பெறுவ ருத்தம மாமெனக் கைந்து
பூதலந் தன்னிற றலம்புக மோங்கிப் பொற்புறுங் கூடல்கே தாரம்.

திகழ்திரு வாணைக் காநிறை மகிமை சேர்திரு வாஞ்சியந் திருந்தும்
புகழ்மிகும் வயித்திய நாதயிவ் வைந்துட் புண்ணிய நகரமான் கூட
லகமகிழ் தருமக் கூடன்மா நகரி னாதிகமாம் வயித்திய நாத [ல்
மிகபர மிரண்டுந் தருமெனப் புகன்று நெழுந்தது துந்துபி விண்மே

மலர்மழை வாறோர் பொழிந்தன ரம்மை யையனு மகிழ்ந்து
றைந் ததன்பி, னலகில்பல் புகழ்சேர் கணம்புடை நெருங்க வரும்
றை முழக்கொலி யன்றி, யிலகிய முழுவ மதிர்ந்திட வாறோ ரேத்
தொலி கடலென முழங்க, நலமிசு கயிலை சார்ந்தரி சுமக்கு நவமணி
யாசனத் திருந்தார். (கசு)

வேறு.

கவின்பெறு முயர்தலப் பெருமை காட்டியே
நவின்றிடு சருக்கமீ தினிந நிக்கிடக்
ருவிர்துவந் தெழுந்துளங் கொதிப்ப வெஞ்சினந்
தவிர்ந்திடாப் போர்புரி சருக்கங் கூறுவேன். (கஎ)

தலமகிமைகாட்டியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ஐசுக.

போர்புரிசருக்கம்.

இணைய வேலையிற் றரகா சுரனெனுங் கொடியோ
ணினை லர்ப்பொழிந் கற்பக நாட்டுறை மகவான்
றணுவெ ருக்கொளத் தறுவணத் தடுசர மாரி
துணைவில் வான்பொழிந் தெதிர்ந்தெனச் சொரிந்தெதிர் தனனே.

அளவி றந்திடு மசுரவெம் படையெழுந் தனேக
வளம லிந்திழ்ம் பொன்னுல கழித்தர மகளிரா
களப குங்கும மணிந்நிடு கொங்கையிற் கண்ணீ
ரிளகி வீழ்ந்திடச் செயதலா லிரங்கிவாய் புலர்ந்தார். (உ)

சுந்த ரத்தது வளைத்தழற கணைபல தொடுததா
னிந்தி ரண்வரு மசுரனமார் பிணிலிடு கவசஞ்
சிந்தி வீழ்ந்தது செக்கர்வான் பிறைமுகப் பகழி
பொந்து பட்டிடத துளைத்துரப் புறத்துரு வியதே. (ஈ)

வேறு.

தத்துந்திரை யெறியுங்கட றனையொததிடு தீயோ
ரத்தந்தனில் வடிவேல்சுடர் வாளம்பு பிடித்தே
சித்தந்திடு மாறிததிசை தோறுஞ்சுரர் மடியக்
குத்தென்றனர் வெட்டென்றனர் கொல்லென்றன ரம்மா. (அ)

வரமுற்றிய வசுரத்தலை வர்கள்பொற்புறு வாளுர்
புரமுற்றெரி கதுவத்தனி பொருந்தும்புனை மௌலிச்
சிரமற்றன ருரமற்றனர் திகழ்மற்பு வலியக்
கரமற்றன ரலைமொய்ததிடு கடலிற்றிரை யானார். (இ)

குடலைக்கழு கொடுபறபல கொடிபற்றி யிழுத்தே
கடலுக்கிழ்ம் வலையொப்பிட வடருற்ற கறித்த
படருற்றிடு மசுரர்ப்படு குருதிப்புணல் பரவித்
திடர்சுற்றிய தெனவுறறிடு சிரமொய்த்தது முடுகி. (ஈ)

இத்தன்மைய ரன்றிப்பொரு திடுதேவரு மசுரர்
தத்தந்தலை வருமுற்றனர் சரமாரி பொழிந்தார்
மொத்துந்நிரை யெறியுங்கட லெணமுண்டெழு தீயோர்
சித்தந்திடு மாறச்சுரர் தெய்வப்படை தொட்டார். (ஏ)

கஞ்சு

புள்ளிருககுவேனூர்ப்புராணம்.

வாசங்கமத் தருமீழலில வாசஞ்செயு மிமையோரா
பாசங்கலை பிறைவாயுகிழ பானங்கள் விடுத்தா
ராசங்கயி லாவாயுத முசலங்க ளெடுத்தே
மோசஞ்செயு மசுரனறலை வருமொயம்பொ டெறித்தா (அ)

சுராதொந்த வ்யுக்தஞ்செயது தொடர்தீயவா தம்பா
லரமங்கைய நிருகொங்கையும் வழிகண்புன லதலப
பரசும்பல படையும்பி களமெங்கு மதிந்த
முரசுங்கவிழ தரவற்றது முனவைத்திடு துவசம் (க)

இரத்தத்துட னிரத்தலை வாகணமுடின் றிலவேல
கரபத்திர மதனாலிடு கவசத்தை யறுத்தே
யுரமுறற்று கணைதைத்தொரு வீடவிடனா புவிமேற
சிரமிற்றுட லுருளப்பொரு சிலைபற்றி விழுந்தார். (க0)

புரவிப்படை யொடுபறபல புரவிப்படை பொருதி
யிரவிற்றிரி தீயோருயி ரியமறகினை யிடுமேற
பரவிக்கிரி தனையொத்தெறும் படுமாமத கரிசக
கரவிற்றகர வனையோர்தலை காலாலிட நியதால். (கக)

தோலாவர மகிழ்வுறற்று துயர்செய்கிடு கொடியோன
காலாள்பரி கரிதேரிவை களுமற்றன கண்டே
மேலாகிய துயரத்தொடு வின்னோர்க ணடுங்க
வாலாலமெ முநதோடிடு மதுபோல நடந்தான். (கஉ)

வேறு.

மலர்தலை யுலகிற் தவம்பல புரிந்து மந்திர வேள்விக ளியற்றி,
யிலகுபுண் ணியத்தாற் பொன்னுல கதனி லெய்திய வானவ ருட
னே, குலகிரி போலுந் தாரகன் பகைமேற் கொண்டுபோர்க் களந்

தனிற் சேனை, பலவிறந் ததனாற் சுகநிரன பாதம பணிந்துப் பல
துதி செயதான. (௧௩)

சிலைவளைத தனந்தங் கலைகளைத தொடுத்ததுத திகழும்விண்
ணுருஞ்சியே வளாந்த, மலைகளைப் பிடுங்கி யெறித்துகோ முரைமா
மரங்களை முறித்தெதி ரெறிந் த, கொலைபுரி யயிவேல விடுததுவா
னவாதங் கொடுஞ்சம நிறபல நிறத்தாரா, நிலைகலங் கினராய்க் கலை
யுட னுளைப்ப நின்றனா சிலரெனப் புகன்றான. (௧௪)

உணவினைத தேடி விளிந்தனா சிலாமற ஸுண்ணுரோ வேலையு
னா சிலாமே, லிணரெரி போய்ந்த கண்ணின் ராதி யீன்றிடு தநதை
யைத் தாயைக், குணமிரு புதல்வா மித்திரா தம்மைக் கூவீனா
சிலாசில ரெனதே, நிணமொழு கிமிமவேற ருரகன பின்னு நின்றி
வை யெடுத்தெடுத்த துரைத்தான. (௧௫)

பனைத்திடு பராரைத் தருவிற்குப் பலம்வோ பதிந்திடல பற
வைகட சுறகு, துணைத்தெழு கொங்கை மாதாகட குலகிற் றெலலை
னால கறபெனச் சொல்லு, மனைத்திடாக குழந்தைக் கழுகைபுற
பசுவிற் கரசர்கட் கடாந்திடு படைநே, நினைத்திட வரியா யிறந்த
தாற் படைமே லென்செய லாவதென் றிரந்தான். (௧௬)

பிருகுசுரு சீவி மந்திரஞ் செபித்துப் பெரும்படைத் தலைவரை
யெழுப்பி, யொருதுளி யிரததம் புவிவிழி லகர ரொனறுபல் கோ
டியா யெழுந்து, பொருதிட வளித்தான வானவர் குழும்பிப் புகழ்பெ
று சரவணப் பொய்கை, வருமுரு கேசன் மலரடி போற்றி வந்தனை
செய்தனர் வகுப்பார். (௧௭)

வேறு

சீர்நி றைந்திடு தேவ ரசாரும்

போர்பு ரிந்த சருக்கம் புகன்றனன்

கருசு

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்,

சார்கொ மிந்திறற ஞாகன் தன்சிரம்

பார்வி னங்க விழுதல் பகாவன்மேல்.

(கஅ),

போர்புரிசருக்கமுற்றிறறு.

ஆட திருவிருத்தம் - எஅக.

தாரகாசுரசங்காரச்சருக்கம்.

பொற்பமர் பசும்பொன் னுலகில்வா ழிமையோர் புரந்தான்
பொருதிற லிழந்தே, யற்பகனீங்காத் துயரயீ தூர வடர்பெருங்
கர்த்தினு லடிபட்ட, டிறறிமும் பராரை விருக்கமெண் ணரிதா யெங்க
ஊங் கிடப்பது போன்று, பறபலர் வீழ்ந்த பெருங்களம் பார்த்து
வந்துதாள் பணிந்துமுன் னிரங்க.

(க)

ஆறுமா முகவெம் பிரானுய ரபயங் கொடுத்தனி மணிமுடி சூடி,
யேறுகக் தருளு மையன தருளா லிலங்குசே னுபதி யாகிக், கூறுபல்
கோடி யசுரரைக் கொன்று கொலைபுரி தாரகா சுரனை, வேறுவே
றனேகங் கணைதொடித் திலகும் வேற்கிறை கொடுப்பனென் றெ
ழுந்தான்.

(உ)

வலம்புரி முழங்கப் பேரிகை யதிர மலர்மழை பொழியவா
னவர்தங், குலந்தலை யெடுப்பப் புலோமகச பசும்பொன் குலவிய
மங்கல ஈணன், னலம்பெற வனேகங் கணம்புடை சூழ வலிவெ
ன் டிகைகளுக் கிறைவ, ரலங்கல்வேற் குமர நாயகன் திருநோக்
களித்திடும் பணிசெய வன்றே.

(ஊ)

ஆனற்பொறி சிந்துங் கண்ணின ராகி யசுரவெம் படைபல
சூழத், தணக்குநே ரிலையென் றெண்ணியே யிறுமார் திருந்திடு தார

கன் மருங்கிற், சினத்துமும் புரததை யெரித்தவெம் பெருமா னனி
ததிடு தெய்வநா யகனறன், வனப்புறம் வெற்றிக் கொடியொடும
வந்து வலன்றும் பாசறை வநிறதான். (ச)

இதத்தினை யளிக்கும் வலம்புரி யோசை யெழுந்தது செவிப
புகும் பொழுதிற், கதத்தொடு சிவந்த கணணின னாகிக் காரணம்
யாதென வினாவ, மதப்பெருங் கொடிய செம்பனா முதன்மை மந்நிரி
சங்கரன் சுதனற, பதத்தினை வாணோக களித்திட வேண்டிப் படை
யெடுத்தனனெனப் பகர்ந்தான். (ரு)

கணப்பொழு தேனூர தாழ்த்திடத் தகாது கருதுதி நின்னுயி
ருண்டு, நினைத்தினை யெயிற்றிற் கிரையிடுங் கால நேர்ந்தெதிர்
நின்றன னென்றே, வணக்கமோ டினைய மாறறமு முரைத்தான்
வாம்பரி பூட்டிய தேர்மே, லிணக்கமில் கொடிய னேறினன் கவச
மிட்டுவில் லெடுத்தன னெதிர்த்தே. (சு)

அந்தரத் தமரா சூழந்திட நின்ற வையன்மேல் வைந்துனைப்
பகழி, சிந்தினன் றெய்வ வான்படை யெடுத்தான் தேவர்தங் கோ
மக னான, வந்திர னுடனே செம்பன்வந் தெதிர்த்தா னிலகிய தனஞ்
சய னுடனே, வந்துபோர் புரிந்தான் றெம்பன்வா லெயிற்றுக் கயிட
பன் மறலிமுன் மலைந்தான். (ஏ)

நிருதிதன் னுடனே முரனுடற் றினன்முன் னின்மிடும் வருண
னோ டெழுந்து, கருமுகில் சூழ்ந்த தென்னமே காட்சன் கணைபல
தொடுத்தனன் சரபன், பொருதினன் வருகாற் றிறையுடன் காலன்
புகன்மிடு குபேரனோ டெதிர்த்தான், சுருதியாய்ந் திடுமி சானன்
முன வெகுளி சூழ்சுர தெற்பன்விற் குனிந்தான். (அ)

கடுஅ

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

ஓதரும் புகழ்மேன மண்டலக கிறைமுன னுற்றனன் காலக
னிலகு, பாதலத ததிபன் றன்னுடன் கால நேமிபற பலபடை தொ
டுத்தான், காதக னான சம்பரன் சபரன் கண்டகன் கணக்கிலாக்
கொடிய, பாதக மிகுந்த சண்டனீள் சுசண்டன பாவிற் றனிததனி
குனித்தா (க)

தூசரன முதலா மெழுவாகன சூலந தோமர முதறபல படை
கள, வாசவ வீரே மூலகினுக் கதிபா தங்கள்மேற் றெடுத்தெனா
வளைத்தா, ரீசனார் புதலவன் புன்னகை புரிந்தே யிவாகளைக கடற
கிறை கொடுத்தான், பேசருங் கொடிய தாரகன் பேழவாயப் பிளந்
திதழ் கடிதசெதி ரெழுந்தான். (க0)

வேறு

அரனா மகனா கியவை யன்மலர்க
கரமீ திலெடுத்த தனன்விற் கடுநோ
சரமா ரிபொழிந் தனன்ன னவைதைத்
தூரமு மிருவிப புறமோ டியதே. (கக)

தாவில் வலிபெற் றிடுதா ரகனுஞ்
சேவின் புறுவோ னருள்செம் மல்புயத்
தேவின் சிரமைந் துபுதைத் திமையோர்
கோவின் குலிசத தையொடித தனனே. (கஉ)

சூலப் படைதோ மரமா தியெடுத்த
தேலக் குழல்பா கனெழிற் புதல்வன்
கோலத் திருமார் பில்விடுத் திருள்கூ
ராலத் தைநிகர்ப் பவடார்ந் தனனூல், (கங)

வேறு

மங்குன் மீது மறைநதுபின் வந்துநின்
றங்கை விற்குனித தாயிரம வெங்களை
சங்க ரனபுதல் வன்றட மாரபினிற
பெரங்கு சோரி பொழிய விடுததனன்.

(கச)

மாயஞ செயது வலியவில் வாங்கியா
காய நின்று கணைக டொடுததனன்
சேயன பாகிய தேவா பதைத்துயிர
சாய வேதரை மீதில் விழுந்தனர்

(கடு)

படைதத லைவர் பலரிற்ந தூகளைபோ
ரிடைக்க ணினறயி ராவத மெண்ணிலிசீ
ருடைப்பெ ரும்வலி மாறியொ மிகுதியே
துடைப்ப ருந்துப ரத்தொடு சோராததே.

(கசு)

வெய்யன நேரொடு சாரதி வீழ்ந்திட
வையன வாளி தொடுததன னன்னவன
கையி லேந்து சிலைவெங் கணையுடன
வைய மீது குதித்தெதிர வந்தனன்.

(கஎ)

தொல்லை நான்மறை தேடருந தூயவ
னலை நேரசு ரன்றுணை யங்கையில்
வில்லை நாணுட னிற்றிட வெங்களை
யொலை விட்டியிர் பார்மிசைத தள்ளினான்

(கஅ)

இரக்க நீத்த கொடியவ னென்னும்வல்
லரக்கன் வாளெடுத் தண்ணனமுன் வந்தனன்
சிரக்கம் பஞ்செய்து சீற்ற மிகுந்திடக்
கரத்தி ரள்வலி காட்டி யுடற்றினான்.

(கஆ)

தரணி நின்று பொருதிடு தாரக
 னுருமி ரண்டு பிளவுபட் டோதநீர்
 பரவியேறும் பரவை படிந்திட
 உரன ளித்த வயிற்படையேவினான்.

(௨௦)

வேறு.

எண்ணரிய விமையவர்தந் துயர நீங்க விரதிரனபொன் னுல
 குபுரந் திடச்ச வேத, வண்ணவயி ராவதழும் புகழ்சேர் சங்க மாநிதி
 யும் வளர்பதும் நிதியும் வாசத், தணமலர்ககற் பகதருவு மகிழ்ச்சி
 கூரத் தாரகா சுரனவதையாஞ் சருக்கஞ் சொன்னே, எண்ணலச
 ரீரிவாக் களித்த ஆய வருமையிசு சருக்கமே லுரைப்ப னம்மா. ()

தாரகாசுரசங்காரசசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௮௦௨.

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கம்.

எண்ணில்வா னவர்தமக் கிரங்கி நோக்கிய
 தண்ணளி மலாவிழிச சண்முகப் பிரான்
 வெண்ணிலாத் தவழந்திடும் வெள்ளி மாலவரை
 யண்ணலை யகங்குளிர் தரநி னைந்துபின்.

(௧)

தொடுத்திடும் பிருகுசெய் சூழ்ச்சி பையவந்
 தடுத்ததஞ் ஞானமோ கிதர்க ளாகியே
 படுத்தன ரிமையவர் பரவை மீதுயிர்
 விடுத்தறழ் தாரகன் விழுந்த தேர்க்கிலார்.

(௨)

நமரிவ ரிவரென நாடித் தேடுந்
 தமர்துணை யின்றியே தனிகி டந்திடு
 மமர்தம் மூர்ச்சையைத் தீர்ப்ப தம்மைபங்
 கமர்கன லொழுகுகன் னுதலே யாகுமர்ல்.

(௩)

என்றுநிச் சயஞ்செய்திவ வுலக மீதினில
வென்றிசோ காங்கே தாரம வேதம்வந்
தனநருச சனைசெயும வனமை யாறுடன
அன்றும்வெண னுவலசீர சூழும் வாஞ்சியம்.

(௧)

இந்தமா நகரெலா மெழில்கொ ழித்தநல்
லந்திவெண பிறையணி யணண லராமகீழ்
சுந்தரத தலமெனத னுணிபு ணர்ந்துதன்
சிறதையி னினைந்தெதிந செலகு வேனென

(௨)

ஒருமொழி புகன்றன னுலக மீதினிற்
குருபர னாகிய குமர நாயகந்
கருமைபொன் நெளிமைபொன் ருவ துள்ளதோ
திருவினே யாடலோ தெளித தோகிலேன்.

(௩)

எண்ணுமப் பொழுதச ரீரி வாசகெழுந
தண்ணை திருவவ தாரஞ செய்திடும்
புண்ணியத தலநதனிந போந்து நாதனை
யுண்மைசே ரிருதய கமலத துனனியே.

(௪)

திருத்தமா நலனகொள்சித் தாமு தத்தடப்
பெருத்ததீ ரநதனிற் பெருகும் வானவ
ருருத்தமைச் சோக்கமே லுரம்ப டைததொளிர்
மருததுவின் மனுசசொலஞ் ஞான மாயந்திட.

(௫)

கயிலைமால் வரைவளர் கண்ணு தற்பிரா
னபிலினை வேல்விழி யணங்கு தன்னுடன்
பயில்பெரு மகிமைபற் பலப டைத்திமிஞ்
சயிலநேர் விடையுடைத் தவணிற் சார்ருவன்.

(௬)

என்றஊக் கணநதனி லிமய மீன்றவ
 டனறிருப் புதலவனஞ் சண்முகப் பிரா
 னனறிசேர் வயிததிய நாதஞ் சார்ந்தெய
 மொன்றிய மனுவின் யுளததி லுன்னினுன (க௦)

ஆருயிர் நாயகன குறிப்ப நிதனும்
 மாருதம் வானவர் துனப முறையவன
 பாருறு மவர்முதற் பலரை யுமமெறித
 தேருறை தீரத்ததி ரத்தி லெயதியே. (க௧)

வாரமீ தவாதமைச் சோத்து வைத்தபின
 னாமு தானசித தாமு தப்புனற
 சீரணி குமரவே டெளிதது ரைததனன
 ஸாரணி புகழ்சிவ கவசந் தனையே (க௨)

அமுந்திய விண்ணவாக் கிரங்கி யன்புகூர்ந்
 தெழுந்துமுன் னிருடியா கயிலை யெய்தியே
 கொழுநதுவெண பிறைபுனற் குலவும் வேணி'யன
 செழுநதனி ரிணையடி செவித் தையகேள், (க௩)

பொன்னுல கழிந்தது பொருந்தும் வானவா
 மன்னிய பிருகுசெய் மனுவிற் பறபல
 வின்னல்கூர் வியாதியுற் றனரெ முந்நிட
 வுன்னரு ளனறிலே றென்று காண்கிலேம, (க௪)

என்றுநின் நிரந்தன ரபய மீந்தனன்
 கொன்றைநாண் மலரணி யையன் கூறுமீ
 தன்றியுக் கயிலைவிட் டகன்றி டாமன்முன
 னின்றன ரருள்பெருங் கால நேர்பெற. (க௫)

கயிலேநா யகனசிவ கணங்கள் சூழ்தரக்
 குயின மொழி வரமிருத திகைபுங் கொண்டுமேற்
 றயிலபாத் திரநறசஞ் சீவி தன்னுடன
 பயிலவயித தியனெனப் பரிந்தெ முந்தனன்.

(கசு)

வேறு.

எயதிவென ணீறு முத்திமண் டபகூட விளவடி மிருத்திகை
 யெடுத்துத், துயயநற றயிலந் தொடடுமி ரளிக்ஞர் தூயசஞ் சீவி
 யைப் பிழிநது, கையின லைமன பூசினன வாறோர் கணப்பொழு
 தினிறபிரு கியற்றும், வெயயரோ யொழிநது திவவிப தேகம் விள
 வகவே பெழுநதன ரம்மா.

(கசு)

வேறு.

மிசகமயக குறுமோக வஞ்ஞானந் திர்ந்திமைபோர் வேறு ருது
 தக்கசரு வாங்கபூ ரணராகி யெழுந்துதயா பரனே போற்றி
 செக்காவா னந்தணிலவந் துதிசுதசிறு பிறையணிநத செலவ போற்றி
 புக்கவிட முண்டளிதத வருட்கடலே போற்றியென வேத்திநினரா

வேறு.

நண்ணும் பசுந்தே னொழுதிதழி நறமா மணம்வீ சிமும்வேணி
 யண்ண லளித்த வசரீரி வாக்கின மகிமை கூறினனாய்ந்
 தெண்ண வரிய மேன்மைவளர்ந் திலகு தேவ ரருசசனைசெய்
 யுண்மை யான சருக்கமான் மியமேல விளங்க வுரைசெய்வேன். ()

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - அடக.

தேவரஞ்சனசெய்சருக்கம்.

அலகிலா மகிமை பெற்ற வமராக ளடியேம் வாச
மலரிறை பூசை செயது மகிழ்ச்சிகூர் விழாவி யற்ற
நலமிகு கருனை செய்ய நாதனை வேண்டி மென்றோ
ரிலகிய குமுத வாசகா லிறைவனன நெனவ ளிததான். (க)

உத்தமன பின்னு மன்னோக கொருமொழி யளித்தல் செயதா
ரரித்தலந் தன்னி னீககு மியறறுமுன வினையால வந்து
நிதநியம் விடாது காயுளு சுரமுறைச சுரநி கழந்து
பித்தமே லிடுஞ்சு ரம்வாய பேசருளு சுரமும் பின்னா. (உ)

துனனிய சனனி வாசத தோட்டேந் திரநோய் நிகாச
சென்னினோய சுவாச காசளு செவித்துளைக குறும்பி மூலங்
குனமனோய சுவேந குட்டங் குலவல் கயரோய மேக
மன்னிய வஞ்நித துன்பம் வடிசுரீ ரிழிவு மன்றி (ங)

நகந்தனி லுறுநோய் தந்த நலிவுநோய மாறப் டைப்பு
ம்ருநதுய ருறுநோய பிலலி குனிய வேதை கண்டோ
ரஈநிடுக கிடவே பேழுவாய திறந்நிடு மலகை வந்து
புகுந்துசுந் நிடுநோய் புளளுநா புகுந்நிடிந் பயநது போமே. (ச)

என்றெடுத் துரைத்த மாற்றம் யாவையு முணாந்து துளளுங்
கன்றுழை மழுத்த ரித்த சுரமுழுக கண்ணும வெண்ணீ
றென்றிப மேனி வாயநத வெளியுமன புருக்க கண்டு
சின்னுபூ நீர்சொ ரிந்து நிமலனைப் பூசை செய்தார். (ஞ)

பகருவ மான வன்னம் பழமிள நீர்பா னிய
மிக்கபா யசந்தாம் பூல விதவகை நிவேத னஞ்செய்
தக்கர வணிந்த வண்ணந் கணிபெறு தீப மேந்தித்
தொக்கவிண் ணவாக ளாரா தனைசெய்து துதித்தல் செய்தார். (ஊ)

வசந்தகா லத்தி லங்கு திருவிழாச செயது வானத்
திசைந்ததுந் துபிமு முங்குப பலலிப மியமப மாந
ரசைந்ததுந் னடனஞ் செயய வணிகொடென மலயத தென்ற
லுசந்திமீம் வெபப மாற்றி யுறுபதஞ் செயவ மைததாரா. (எ)

தருப்பணங் கவரி தூல விருந்தமடுவன டரள மாலை
திருத்தமா முறைதொ ந்ததத திகழந்தவெண குடைவி ளங்கு
முருப்பொலிந் திலகு மற்று முளவுப சாரஞ் செயதே
விருப்பறு சீத ளஞ்சுழ மிகுபணி பலவுஞ் செயதாரா. (அ)

வேறு

அருள்பழுத் திருந்த வைய னநுமதி பெற்று மேலார்
தெருள்வலி யுளராயத் தேவா கோனமுந் லிமையோர் செவ்வீப்
பொருண்மிகுந் தொளிந் யங்குய பொன்னுல காணைச சோந்தே
யிருணித்த தசரா செயதிந் கிளையொழிந் திலகி னாராலா. (க)

வேறு

இலகிய விரதந் தவம்பல புரிந்தே யேழுல கழம்புகழ நிறைய
வலகிலா மகிமை பெற்றிடுந் தேவ ரருச்சினை செயதிந் சருக்கப
பலவள மதனைப் பகர்ந்தன னுள்ளம் பரிந்துவா லாம்பிகை யம்மை
குலவிய மலரா லருச்சினை செய்யுஞ் சருக்கமேற கூறுவன் குறித்தே.

தேவரருச்சினைசெய்சருக்கமுற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - அநக

வாலாம்பிகையருச்சினைசெய்சருக்கம்.

அஞ்சிறைத் தும்பி யின்னீசை தொடுப்ப வணிகொள்ளுந் தாதி
றைத் தலரு, மஞ்சரி நெருங்குஞ் சோலையின் மருங்கு வள்ளவாயக
கமலநான் மதுவாரீர், தெஞ்சலில் சுணைகள் பற்பல மல்க விறை

வறு மிலகுமம் பிசையும், விஞ்சையர் முனிவர் விண்ணவர் சூழ
வெள்ளியங் கிரியிலவீற திருநதார். (க)

தெண்ணிலாத் தவமுரு சிறுபிறை யணிந்த தெய்வநா யகன்
சிவ கணங்க, ளெண்ணரும் பூத கணம்புடை சூழ விலகுமா ணிக்
கம்பைத் திழைத்தது, வணணல லெழிலவாயந திருநதவா சனத்தின
மன்னிவீற் திருககுமப பொழுதி, னுண்ணிறை காத லுமையுடன
முத்தி மண்டப மொளிசெயப போந்தான. (உ)

விளங்கிழை முத்தி மண்டபச் சூழல் வியப்புறு தென்றிசை
சார்ந்தது, கிளந்தபூ வுலகிற செலநினை பொழுதிற கெழுமுதன
னெழிலினை நோக்கி, யளந்தி உன்னேநேர் மகளிரும் புருட ரைய
கின் றனைகிகா சொல்ல, வளமபெறு மவரு மிலையென வியந்து
மகிழ்ந்திது மாந்தனள வகுத்தாள. (ஈ)

அற்றைஞான் றையன மறைநானன புகழ்சே ரற்புக வடிவுள்
ராகி, , நெற்றியிற கண்ணு நானகுதின புயமு நீறணி மேனியு
நீண்ட, கற்றைவார் சடையு நிலகண் டமுமான மழுவும்வாயந் திடு
களத் திரமும், பெற்றவ ராகி யனேகர்கண னுற்றார் பெயவளை
பார்த்ததி சயித்தாள். (ச)

திலகவா னுதலாள் கண்ணினுக் கெதிர்பின் றேன்றினன் திரு
நதுநல் லெழில்கூர்ந், திலகிடு மிமய மால்வரை யளித்த விளங்
கொடி யாரிவ ரென்றா, ணிலமிசை வயித்திப நாதநற றதைதி னெ
கிழ்மது மலரினாற் பூசை, நலயிகச் செய்த பேரென நவின்ரு னயந்
தருச் சனைசெய நினைந்தாள். (ரு)

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கம்.

கௌ

அண்ணலே யனைய தலத்துனைப் பூசை செயவரு னென்றன
ளளித்தான், வண்ணவரா கூந்த லிலகுக்கோ மளவா லாமபிகை யரு
வமாயசு தொளிசே, ரெண்ணிலபன மணிவைத திழைத்தபொன்
விமானத் தேறின னுருத்திர கணங்கள், விண்ணவ ரரமா மக
ளிர்க ளனேகர் மிடைந்திரு புறத்தினு நிறைந்தாரா, (சு)

முழவொலி யாழி னிசையொலி வேத முழக்கொலி யமுதமுந்
திருக்குங், குழலொலி மணிமே கலையாம பையாபூங் குயிற்சூற
பாடலி னொலிமென், மழலவாயப பசம்பொற சதங்கையி னொலி
தாமரையடிச் சிலம்பொலி யெழுந்தது, தொழுவரு மன்பர் துதித்
திமி மொலியெண டிசைதொறுகு குழந்தது தொடராதே. (எ)

மரகத மயிலபொன் மலையினிற நங்கு வந்தென விமானத்திற
போந்தது, விரவுமா னந்த வெளியிரு வாகி விளங்குகே தாரமான் தல
த்திற, கரமலர் குவித்தது நின்றகண் ணருவி பாய்ந்திடக் கனிந்துள
முருக, வரவகங் கணக்கே தாரநா யகனை யருச்சனை புரிந்தன
ளம்மை. (அ)

திங்கள்வா ணுதலவாயந் திலகும் பிகைவெண் டிரைநுரை
யொடுசுழித் தோடுங், கங்கைகூழ் காசி மாநக ரதனிற் கவுண்மதம்
பாயகடுஞ் சேற, வெங்கரி யுரிவை போரத்திடுங் கருணை விசுவநா
தனையருச சனைசெய, தங்கண்மா நிலத்தின மகிமைசேர் நைமி
சாரணி யந்தனிற போந்தாள். (க)

கற்பகா லங்கள் பற்பல கண்டு கழித்தருந் தவம்புரிந் தழியாய்,
பொற்புறம் வேளவி செய்தகத திருளைப போக்கிமெய்ஞ் ஞானஞ்
ரியன்போன், றற்புத வழுவம் வாய்ந்திருந் திடுமம் முனிவா ரனை

கருக் கருள்செய், தெற்பணி பூண்டங் கெழிலகொழித் திலகு யிறை
வனை யருச்சினை செய்தாள். (க௦)

குலவிய குருக்கேத் திரத்திலி தமாந்த கொன்றைவே னியன்
றனை வணங்கி, யலகில்வனை புகழ்சோ திருச்சயி லத்தி, லங்கனை
னிணையடி பணிந்து, பலத்தி வேத வாககிய மதனா பரவிரீ ணதி
பல கடந்து, நலமிகுந் திடுபொன் முகலிசூழ் மலைவா னண்ணுகா
ளத்திவந் தனளால். (கக)

செம்பொன்மால் வரையீன நெடுததிடுஞ் செல்வி திகழ்தனி
மலைதனில் விளங்கு, மம்பிகா பதியை யரியகா ளத்தி யையினைப்
பூசைசெய் தெழுந்து, கம்பைமா நதிசூழ் காஞ்சிமா நகரைக் கண்டு
கண் களித்தருள் பழுத்த, வெம்பிரா னேகாம் பரணைநான் மலரா
லெழில்பெற வருச்சினை செயதாள். (கஉ)

அருணைமால் வரையை வலஞ்செயது வணங்கி யருள்கொழித்
திருந்திமி விருத்த, கிரியுறை யிறைவன் பொன்னடி பணிந்து
களர்மறைச் சிலம்பொலி கலிப்ப, வரிவிழி மாது கண்டுளங் களிப்ப
மன்றுளே ஈடம்புரிந் திலகுங், கருணைநா யகனைத தாமரை மலர்ச்
செங்கைகுவித் தருச்சினை செயதாள். (ககஉ)

அள்ளிலை கெடுவேந் கண்ணுமை திருச்சிற் றம்பல மகன்று
தென் திசைசூழ், கொள்ளிடங் கடந்து காழிமா நகரிற் குலவுபொற்
றோணிவீற் திருக்கும், வள்ளலைப் பிரம புரீச்சினைச் செழுந்தேன் மல
ரின லருச்சினை செய்து, வெள்ளொருக் கிலகும் வனந்தனைக் கண்டு
யிசுமகிழ் கூர்ந்தனள் வியந்தே. (ககசு)

ஈறுமணம் கழம்பூஞ் சோலையு நனின் வாவிய நவமணி யிறை
த்து, திணவுபே ரொளிகூழ் விமானமும் விசும்பி னீனிகு யிலகுசோ

வாலாம்பிகையருச்சனை செய்சருக்கம்.

ககசு

புரமு, மெழும்படைத தெழுந்தே யுயர்ந்தபொன் மதினு மெழில்
கொழித திருக்குரால் வீதி, யுறுபெருகு செல்வ மாடமா ளிகையு
முமையுள முருகிடப் பாததாள. (கரு)

வேறு.

உளத்தின்மகிழ் கூர்ந்தவள்புள் ளிருககு வேளு நுயரெல்லை
மருங்கினினைத் தெனவென் றுனனி, யளபபரிய பரிசனஞ்சூழ்ந்
திடவி மான மதினின்று மிறங்குவளா வாலையாகி, வளத்தினுட னிரு
ந்தசித்தா முதநீ ராடி மன்னுமொளி நேணிபுது மணங்கு லாலி, விள
ககயிகு குங்குமநன் னுதலி னிட்டு மேகலைகண டிகைதறித்து விரை
ந்து போந்தாள் (கசு)

வேறு.

பெற்றியிகு சந்திரகாந் சதா கரு பரததிரா காரஞ சூழ்ந்து,
பொற்றொடியா லயமபுகுது விளங்குபே ரானந்தப பொலிவு தோ
ன்ற, நெற்றியிழ்கண படைத்திருந்த நிமலன்வயித தியநாத னினைத
தாள் போற்றி, யுறறபெருங் காதலுடன் விதிமுறையாற் பூசைசெய
வுன்னி நின்றாள். (கௌ)

நலன்செய்மணங் கமழ்தருமஞ் சனந்தயில மான்பால்வெண்
டயிர்நல் வாசங், கலந்திருங் குமங்கோரோ சனையிளநீர் கணிதேன்
செங் கரும்பின் சாரோ, டிலங்குசருக் கரைநறுசெய் யிளவெநந்
ரின்னமபி டேகத் துள்ள, துலங்குதிர வியததொடுசந தனக்குழம்பு
திருமுடிமேற் சொரிந்து பின்னர். (கடி)

ஒற்றாடை சாத்திவெண்ணீ றணிந்திழைவாய்ந் திடுமாடை யுடு
த்துத் தோண்மேற், பொற்புண நூல்சாத்திக் கதிர்மகுடந் தரித்து
மணிக் கலன்கள் பூட்டி, நற்போதி டெனடுவில்வ நறுந்தொடைய

லலங்கரித்து நயந்து தூப, மெற்போன்று சுடருமணித தீபமெடுத்
திலகுநீவே தனங்க ளெல்லாம. (கக)

பறபலபொற் தளிகையினிற் பரிந்தமைததுப் பெருந்தீப மெ
டுத்துப் பாங்க, குறநிலகு சோடசநல் லுபசாரத் துடன்பூசை யுரி
மை யாக, விற்பொருவு துதலுமையாள் செய்துவளா வேதயாக
கியத்தா லைய, னற்செவிக்கின் னமுதமெனத துதிசெய்தாண் முழ
வொலிநான் மருங்கு மல்க (உ0)

வேறு.

ஐயன்வாய்ந் திடுபே ரன்பிறை செய்யு மருச்சனை யுவந்தெ
ழில் கொழிக்கு, நெய்தயழ் கூந்த லம்பிகைக் கிலகு நிதகியு யெள
வன மளித்தா, னெய்துதற் கரிப விடதுபா கமுமீக தன்னெழின்
மகிழ்ச்சிகூர் திருநது, வையகந் தன்னில வருமவர் விழையும் வரந்
தர விளங்கின ளம்மா. (உக)

வேறு.

அளவில்பல் லுயிர்க்கெலாம் வரம ளித்திட
வளரும்வா லாம்பிகை பூசை மாண்மியத்
துளவள முரைத்தன னுலகு னோர்க்கரு
டெளிதரு திருவிழாச சிறப்புச் சொல்வன்மேல். (உஉ)

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

கூட திருவிததம்-அருக.

திருவிழாச்சருக்கம்.

பொற்புறபூக் கமலமிசை யினிதுறைபு றான்முனைப் புவன
நீதினந்புகழ்பெற் றிடுவேத முதலெந்தால் கருநவிது மகிணம் நன்

புத், நற்புதமா கியவயித்திய நாதமணைத் தெண்ணரிய வமரர் சூழப்,
பறபலபல் லியமுழங்க வையனினை யடிக்கமலம் பணிந்தான் மா
தோ. (க)

வேறு.

ஆரணத் தேடிக் காண வையனே போற்றி மூல
காரண போற்றி யுனனுங் கற்பனை கடந்தாய் போற்றி
தாரணி தனனிற் றேனருத துணையதா யிருந்தாய் போற்றி
வரீரணி செம்பொற் கொங்கை மங்கைதன பங்கா போற்றி. (உ)

வேறு.

பரிவுமிகப் பணிந்தினை யாதிசெய்து கண்ணருவி பாய நின்று,
புரிகருனை யுனதுமலர்ப் பொன்னடியை யருச்சினசெய் துலகம்
போற்றும், திருவிழவு செயவென்றான் மெய்வநா யகன்றிருவாய்
மலர்ந்து செம்பொன், விரிசிறகோ திமமூரும் வேதன்முகற் தனை
நோக்கி விளம்ப லுறறான். (ங)

மலைவளர்கா தலிவயித்திய நாதமகி மையையுணர்ந்து உணங்கி
மேலா, நிலைமையெனை யினையதோ தலத்திலருச சனைநியமம் புரி
ந்து செய்யத், தலைமைபெறும் வேதவாக் கியமதனாற் றுதிசெய்து
தகுதி யோங்கு, மிலைநெடுவேல் விழிகளிப்ப வரம்வாங்கி யெழுந்து
மகிழ்த் தியற்றும் பண்பால். (ச)

நின்மனததன் புறம்வரம்யா நெவ்வாறு தரத்தருநீன் வெள்ளி
வெற்பும், வன்மைபெறு சூலமுமிப் பொழுதுவிட்டு விடுவன்மகிழ்ந்
தண்பர்க் கீந்த, நன்மைபெறும் வரந்தன்னைத் தள்ளியான் விடநினை
யே னயந்து மாது, தன்மைவியந் தவளருள்பெற் றினியதிரு விழாச்
செய்யத் தக்க தென்றான். (ரு)

வள்ளலளித் திரியினிய வாக்கதனைச் செவிக்கமுதாய் மன்னி
யோங்கு, முள்ளமகிழ்ச் சியினுடனே யம்பிக்கையப் பணிந்துதுதித்

தன்னுன் சிந்தை, கொள்ளவிழைந் திமமவரம்யான் தருகுவன்கே
 ளென்றனளபூந் கொன்றை வாயந்த, வெள்ளநதி ஷணியயித்திய
 நாதனையான பூசைசெபய விழைந்தே னென்றான. (௬)

அனையவரந் தரத்தருவ தன்றுநா னிதம்பூசை செய்த லானீ,
 நினையும்வரந் தருவனென வுரைத்தமொழி தவறாது நினக்கஃ தீந்
 தே, னனைபவிழு மலரெடுத்தே நலனசேருந் திருவிழா ஞான்
 னையன், நனையிலகு மருச்சனையான் செயவனிடையுறுதவிந் துய்
 ய வென்றான. (௭)

இடபவா கனக்காட்சி தருமைந்தாந் திருவிழா வினில் லங்கு,
 படவரவந் தரித்தபிரான் நனைப்பூசை செயின்யாவும் பலிக்கு மை
 ந்த, தொடர்வுபெறு சிவபூசை னானதோ டமுந்திருந் தாயன் நன்
 னை, யுடலின்மயிர்ப புளகமுதத் தரிசித்தோர் பலனெண்ணி யுரைப்
 பார் யாரே. (௮)

சனமுறு னானம்வரச் சிவபூசை பண்ணுகிற தில்லை யென்று
 ஞானநா யகனையுல குறுதிபெற நன்னியமம் புரிந்தேன் முன்ன
 மானதினால வருமைந்தாந் திருவிழா வினிற்பூசை செயவே னாய்ந்த
 போனகமற றுளவுபசா ரமுஞ்சைவா கமம்புகலும் விதியாலென்றான்

ஆயநறு மலரெடுத்தே யண்ணலினை யடியிலருச் சனைசெய்
 போதிற, றாயமணங் கமழ்தூபஞ் சுடரெழுந்தி பழநிலே தனமுஞ்
 சூழ்ந்த, காயநில முறப்பணியு முபசாரங் கடந்தவப சாரம் யாவும்,
 பாயும்விடை யண்ணலைந்தாந் திருவிமாக தரிசனஞ்செய் பலனா
 னீங்கும். (௯)

தக்கருந் துரோகமுதற் சகலபா வமுந்திருந் தன்வா யுறு,
 மிக்கோர னுழையயுமிழ்தல் வைதல்கோ பித்தல்வே ரென்று பே
 சல், புகைவா சையிற்பூசா காலமதிற புதல்குணைப்பா ராட்டிந் தோ,

மகாமகோபாத்ராய, டாக்டர்

டந், திக்கினைவிட் டோடுமைந்தார் திருவிழாத தரிசனஞ்செய் தவர்
கட் கென்றான். (௧௧)

அம்பிகைசென் குமுதவாய் மலர்ந்துரைத்த மொழிசெவிக்கின்
னமுதாய் வாய்ந்த, செம்பதும் மலருறையு நான்முகனன ணலுக்
கிவைவின் ணப்பினு செயதே, யும்பாதொழு மன்னவனறன னருள்
பெற்றது திருவிழா வுபசா ரங்க, ணம்புபெருங் காதலினுற செயத
னன்மற் றவைதெரிந்து நவிலவார யாரே. (௧௨)

பொன்னுலக மகிழ்ந்துபூ வுலகில்வந்தே யிருந்ததெனும் பொ
றபு வாய்ப்ப, நனமைபெறு சங்கநிதி பதமநிதி நவிலரிய மகிமை
சூழ்நது, மன்னிவளாந தோங்குசிரதா மணிதேனு கற்பகமற் றளவு
மன்றிப், பனனுபுக முளகேசன படைத்தநிதி யழும்பரந்து நிறை
ந்த பாங்கால். (௧௩)

ஒளிசெய்சுதை தீற்றியெழில் கொழிகுமணி மாடமுயர்ந் திடு
மா காய, வெளிமுகடு தொடும்லீதி விளங்குமனைச் சுவர்த்தலயிங்
குலிகச் சேறு, தெளிசூழம்பு தோயத்தெழுது சித்திரம்பொற் புறந்
தெற்றி தோயந் தென்றல், குளிரநிலவி னுடனவீசக் கோதையரா
டவர்மகிழ்ச்சி கூர்ந்து நின்றே. (௧௪)

விரவுமொளி வயிரநெடுங் கானிறுத்தி மாணிக்க விட்டஞ் சேர்
த்த, மரகதப்பந் திற்பவள மணித்தொங்க னாற்றிமா செறிநது வாய்
ந்த, தரளமணி யெழின்மலை தொடுத்திளநீர் கமுகரம்பைத் தாறு
னாக்கிப், பரவுநெடு வீதியணி பெறவாயி ல்ருபுறம்பண் புறவே செ
ய்தார். (௧௫)

வள்ளிபசும் பொன்னமைந்து விளங்குபூ ரணகும்பம் வீதி
தோறு, மள்ளிலவேல் விழிமாதர் மணிமேடை யலங்கரித்து வைத்
தா. ரள்ளித், தெள்ளுபனி நீர்க்கனவை தெளித்தனர்பொன் னிறங்

களசு

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

கொள்கிற குளர்ந்து செங்காற், புள்ளலம்பு வாவிதிகழ் செங்கமலைப்
போதுபரிந் திறைத்தார் மாதோ. (கசு)

அண்ணல்வயித் தியநாதன் திருவிழாப் பெரியகொடி யேற்ற
மாலோன், வெண்ணிலவு சொரிந்திசைச் சிலபக்கப் பங்குனிமா தத்
தின் மேவி, நண்ணியகார்த் திகையாகு மிடபவா கணக்காட்சி யதிதி
நாளா, முண்மைபெறு மாயிலிய மிரதமா முத்தரநற் றீர்த்த மாமால்.

என்றெழுதிப் பத்திரிகை யெடுத்துமருத் துவர்செங்கைத் தல
த்திலீந்து, வென்றிமிகு மிந்திரன்கந் தருவர்முனி வாரியக்கா விண்
னோர் சித்த, ரன்றியுல கீரேழி னுறையுமவர்க் கினியமங் களமா யா
ரும், வன்றிறல்சேர் வாகனத்தின் வரத்தக்க தென்றுரைத்து வருமி
னென்றான். (கசு)

வேறு.

இலகுபத் திரிகை தன்னி லெழுதிய துணர்ந்து செம்பொ
லுலகிலுள் எவர்க ளண்ட கோளகை யுறையோர் மற்றும்
பலப்ப வுலகில் வாழ்வோர் பருப்பதத் தினிலி ருப்போ
ரலகிலா மகிழ்ச்சி பொங்கி யெழுந்திட வெழுந்தா ரன்றே. (கசு)

குணகடல் கிழக்கு வாய்மை குலவும்வா ளொளிபுத் தூர்மேற்
கிணைதரும் வடபாற் றென்பா லிலகுபன் மணிகொ ழித்தே
யுணவினித் தழுதாய் வாய்ந்த வுபயகா விரியி னுப்ப
ணையுநான் கெல்லை குழந்தா ரதன்புற மருங்கு நின்றார். (உ௦)

எங்கணு மன்ன சாலை யெண்ணிட வரிதாய் வந்தோர்
தங்கிடற் குவகை பொங்கத் தனித்தனி சமைந்த சாலை
யங்கண்ண றனக்கி னையந்தே யணிபெறும் ஊக சாலை
மங்கள தூய்வி ளங்க வளஞ்செழித் திருந்த மன்னோ. (உசு)

பஞ்சம சுத்தி மற்று முளவனு கூலம் பார்த்துக்
கஞ்சநாண் மலீரோ னுள்ளக கணிவொடுங் கொடிதா னேற்றி
யெஞ்சலி லுபசா ரங்க ளெழில்பெற வியற்றி யண்ணல்
செஞ்சர ணம்ப னிந்து திருவிழா விளங்கச் செய்தான். (உஉ)

வலம்புரி முழங்க வேத மறையவ ரோத வான்மீ
திலங்குதுந் துபிக லிப்ப வேழிசைப பாட லோங்க
நலங்கொண்மத் தளந்தொ ணிப்ப நடம்பயின் மாத ரம்பொற்
சிலம்பொலி பரம்பத் தாளங் கணீலெனத் திகழ்ந்த தெங்கும். (உ௩)
வேறு.

சிங்கமுகக் கொடியாளிக் கொடியிடபக் கொடியன்னக் கொடி
செஞ் சூட்டிப், பொங்குசின மிகுங்கோழிக் கொடியலகைக் கொடி
மகரக் கொடியிப் பூமி, டெங்கும் விளங் கிடுங்கீர்த்திக் கொடியுடனே
யெடுத்திலகப் பிடிததார் விண்ணேர், பொங்கியிடு பூமாரி பொழிந்த
னரயா வரும்கிழ்ச்சி பூத்தார் மாதோ. (உ௪)

மயில்விசிறி மயிற்பிச்சங் கண்ணாடி சுருட்டிசா மரையீ யோ
ட்டி, வெயிலுமிழ்ப்பூச் சக்கரவா ளக்குடைசூழ் வெண்கொற்றக்
குடைமா ணிக்கங், குயில்பசும்பொற் குடைவெள்ளிக் குடைமுத்
துக் குடைபவளக் குடைசெ ழிப்ப, வயிலிலகி யிடுமீட்டி படை
வாண்மு னனந்தந்தி வர்த்தி யார்ந்த. (உ௫)

வேறு.

அல்லியங் கமல மேவு மயன்பரிந் தியற்று மேலா
நல்வர மளிக்கு மைந்தார் திருவிழா வினின் லஞ்சேர்
மெல்லிய லுமைபே ரன்பரீல் விதிமுறை பூசை செய்தாள்
செல்லுவே ளண்ணல் பூசை செய்துவேல் வாங்கி னானல். (உ௬)

களக்

புள்ளிருக்குவேணுர்ப்புராணம்.

அருமையாய வீதி தன்னி லலங்கரித் திடுந்தே றூர்ந்து
வருவது தரிச னஞ்செய் மகிழ்ச்சியைப் பெற்று வாய்ந்த
பெருமைசேர் பருவந் தனனிற் பெரும்பய னனிககு மையன்
நிருவுளப் பாங்காய வாயந்த தீரத்தநீ ராடல செயதான். (௨௭)

அலகிலபல் புவணத் துள்ளோ ரனைவரும் விருப்பங் கூர
நலயிது முகமண கூறி நவமணி சொரிநது செம்பொ
னிலகிய விமான நலகி யேனைய பலவுஞ் செய்தே
மலரவ னன்னோ ருள்ள மகிழந்திட விடைகொ டுத்தான். (௨௮)

வந்திடு மனநத கோடி முனிவர்விஞ் சையர்கள் வானோ
ரிந்திர னிலகு மீரே மூலகனி துறைவோர் யாருஞ்
சுந்தர வயித்திய நாதன் றுணையடிக் கமலம் போற்றிச்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூரநது திருநதுதம் மூலகஞ் சேர்ந்தார். (௨௯)

எண்ணிலா வுயிர்கட் கெல்லா மிலகுபே ரின்ப மெய்த
வண்ணலுக் கமைந்த தூய திருவிழாய்ச் செய்தே யண்ண
றண்ணளி கூரநது நல்கும் வரமபல வேறறுச் சாரந்த
வெண்ணிறக் கொடிபின் போத மேவினன் பிரம லோகம். (௩௦)

வேறு.

பிரமன்வா னவர்கள்பே ரின்ப மெய்திட
வருதிரு விழாச்செய்நன் மகிமை கூறினே
னருள்பொழி குமரநா யகண ருச்சனை
புரிதரு சருக்கநற் பெர்ப்பு னைப்பன்மேல். (௩௧)

திருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-௮௮௯.

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அய்யனளித் திடுமினிய வசரீரி வாக்கதனை யனபு கூர்ந்து
துய்யசர காண்டவனந் தனிலிருந்தான் சுருதியிசை மலகச் சூழ்ந்து
செய்யசய சயவென்னுந் திருந்துபே ரிசைபல்கத திகழ்பூ மாரிதோ.
வையகம்பொற் புறநல்க மன்னியயா மொலியெழுந்து முழங்க மா

பொற்புமிகு குமரநா யகனிலகு குணதிசையைப் பொருந்து
மேலா, நற்புகழ்மங் களம்பெறுதற குரியர்விழை குவரென்றே நய
ந்து நோக்கிப், பறபலநன முழவினொலி பரந்திடப்பே ரன்புநெகிழ்
பரிவு கூர்ந்தே, யற்புதமெய் திடவ்ருந்தா னண்ணலும்வெண் கயி
லையகன் றவனிற சார்ந்தான். (௨)

பங்குனியின் முதற்பக்கம் பயின்றதிதி பதினொன்றிற் பரிதிசீழ்
பாற, செங்கதிர்பொற் புறவுதயஞ் செயுங்சால மிலகுசெவ்வாய்க்
கிழமை சேரும், பொங்குபுகழ் பெறுதினதிற பொருகியவா யிலி
யராட் புனிதன் மேவ, வெங்குமெழில் பெறத்தழைந்தே யிருக்கு
நிம்ப தருமூல மிலகிற் றன்றே. (௩)

இலகிழிம்பச் சிமதிசைபார்த தெதிராமுகம்பொற புறவிழைவ
னிருந்தான் மேன்மை, குலவியசித தாமுதநற குளிர்தீரப் பாங்கர
ருள் கொழிக்கு மம்மை, பலன்விழைவோக் கினிரோக்குந் திசை
வடபா லெனநின்னத்தோ பரிவு கூர்ந்து, நலமிகுதென் றிசைநோக்கி
நல்வரந்தந் திடநயந்தே யிருந்தா ளம்மா. (௪)

வருகுரவர் தமைச்சண்டு மகிழ்ந்ததிரு மஞ்சனமு மலரும் வா
சம், பெருகுநிலே தனமும்வகை பெறவமைத்தே நிறைதருபே ரன்
பா னையன், நிருமுகிமே லபிடேகஞ் செய்துசெழு மலரணிந்து

கௌ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

திகழ்நல் லன்ன, முருகுநறு நெய்யொழுது முபகாண மளித்தொ
ளிசெய் தூப மேந்தி. (டு)

அண்ணலருள் பொழிமுகமண் டலமிலகக் கொடுத்தமைந்த
தீப மேலோ, ரெண்ணியீழீ ரெண்வகைநல் லுபசாரம் யாவையுஞ்
செய் திலகும் வாக்கார், பண்ணமைந்த துதிசெய்து பணிந்துபர
வசமாகிப் பண்ணும் பூசை, யுண்மைதனை யுவந்தையன் விழைந்தன
நல் கினாலக மகிழ்ச்சி யோங்க. (சு)

அம்பிகையு முச்சிமோர் தன்புகூர் தன்பசுந்தே னவிழூர்
னாய, செம்பதம மலர்போலுந் திருவடியை வணங்கிமுரு கேசன்
சேலு, ரொம்பெருமா னேயெனது நாத்துகிப்பக கரமலர்கொய் தெ
யித்துச் சாத்த, நம்பியென் பர்க்கருள்செய் தாளிணையென் முடிவ
ணங்க நாள்க டோறும். (எ)

எனதுவிழி யருண்மேனி யினைத்தரிசித திடநாசி யிலங்குங்கொ
ன்றை, வனமலரி னறுமணமின் புற்றிருப்பச் செவிரினது புகழின
வாய்மை, யனவரதங் கேட்பவரு ளளித்திடவேண் டினனென்ற
னைப னல்கித், தனதுதளிர்க் காததினும் றைவந்தான் மகிழ்ச்சியிகத்
தழைந்தே பல்கால். (அ)

எழில்கொழிக்குஞ் சாகாண்ட் டிம்பவனத் தமர்ந்திடுநின் றனை
யெஞ் ஞான்றும், வழிபடுமன் பினரிட்ட காமியமும் பெறவாங்கண்
மகிழ்ந்து நல்கிப், பொழிமதுரத் தமிழ்ச்சங்கப் புலமைதெரி யறிவு
டைய புதல்வர்ப் பேறு, மொழிவரிய பொன்னுலக முதன்மேலாம்
பதவிமுழு வதுநல் கென்றான். (க)

நின்னைமுனம் பணிந்துருகி நின்றதுதி செய்துநின் தருள்
பெற்றியியர், லெண்ணாவணங் கினர்தமக்கித் தலவாசஞ் செயும்பு

ஆதித்தனருச்சினைசெய்சருக்கம்.

களக

மற் றிலகு மேன்மை, பன்னவளர்ந் திடுபுரா ணங்கேட்கும் பலன
பலிக்கும் பணியார் தங்கட், கன்னியமப் பலனீங்கி விலகியிடு மிஃ
தன்மை யாகு மென்றே. (க0)

நீர்தாங்குஞ் செஞ்சடில நிமலனுரைத் தனன்பசுந்தே னிகழுங்
கொன்றைத், தார்தாங்கு மன்னவன்ற னன்புறுசண் முகப்பெரு
மான் றயங்கு செம்பொன், வாராதாங்கு களபமுலை வள்ளிதெய்வ யா
னையிரு மருங்குஞ் சூழ்ப், பார்தாங்கற கரியவிமை யவர்குழாம் பணி
யவீற் றிருந்தான் பாங்கால். (கக)

வேறு.

அய்யனைக ழுமரநா யகன ருச்சினை
செய்திடுஞ் சருககமான் மியச்சி றப்பினை
யுய்தர ளுரைத்தன னெளிருஞ் செஞ்சடர்
வெய்யவன் பூசைசெய சருகக மேற்சொல்வேன். (கஉ)

குமரநாயகனருச்சினைசெய்சருக்கமுறநிறறு.

ஆஃ திருவிருத்தம் - அகக.

ஆதித்தனருச்சினைசெய்சருக்கம்.

அலகில்சீர் மகிமை வாய்ந்த தக்கனுக் கதிதி யென்றே
யிலகெழில் படைத்த கன்னி பிறந்தினி திருந்தாள் வாய்மை
குலவுகா சிபனுக் கன்னோன் கொடுத்தன னவள்வ யிற்றிற
பலகிர ணங்கள் சூழும் பரிதிவா னவனு தித்தான். (க)

அன்னவன் பாரி சாயா தேவிமற் றவட னக்குப்
பின்னொரு காலந் தோட்டாப் பெற்றிடும் பேதை தன்னை
நன்மண மனைய வெய்யோன் செய்தன னவடன் னும
மிந்நில மெங்குங் காந்தி மதியென, வெடுத்தி னைப்பார். (உ)

முருந்தறழ் மூரல் வாய்ந்த விருவரின முதனமை பெற்று
வருங்குல மடர்நை சாயா தேவிநன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே
யிருந்திடும் பதம பீடத தினிலொரு ஞான்று தோட்டாத்
தருங்கருங் குழலி ருந்தாள் கண்டனள சாயா தேவி. (க)

கொதிததுளம் பதைப்பக் கோபங் குதித்திடுங் கண்ண ளாகி
யுதிக்குமா தவனமுன் னினதே யுரைத்தன ளவளெ னக்கு
மதித்திடு சமரன மாக வெண்ணியா னிருக்கும் வாய்ந்த
நிதிப்பது மாச னத்தி லிருந்தன னென்ன லென்றே. (ச)

மான்பொரு விழியாள் பின்னர் வனப்பிழர் தவங்கொ ரீரி
கூன்குரு டெனினுந் தக்க குலமடர் தையர்வி சேடர்
தேன்படு மொழிய னென்னுஞ் சிறநில னிழிகு லத்த
னூன்பொதி யவனைத் திண்டி னுறுகுல நரகில வீழும். (ரு)

அன்னவள் புதல்வர் தம்மாற் சுவர்க்கமும் கிடையா தாகு
மென்னுயிர் நாதா வன்னாட் கிழிந்ததன் டனைசெய் யாயேன்
மன்னுமென் னுயிர்வி பிபப னென்றவள் வாராய் மின்னே
பன்னிநீ யவளென றுசி யாகவே பார்ப்ப னென்றான். (சு)

விதிநெறி விசாரி யாது தண்டனை செய்தால் வேடன்
வதிதரு குலத்தில் வந்து பிறப்பன்வாழ் மனைவிக் கென்றும்
பதிகழர் திடுதல வேறு படுத்திருந் திடுத றுசர்க்
கதிகதன் டனைய டித்தன் முண்டனந் தாசிக் காமால். (ஏ)

சபத் தினிக்குச் செய்யுந் தண்டனை தள்ளி நீக்கல்
வாசவார் குழலா யன்னு டனைமனத் தினினி னைந்து
பேசவ திலலை யென்று பெருகுதன் கிரணந் தம்மால்
வீசின்ன வெதும்பித் தோட்டா வின்முனம் விழுந்த சொன்னான். ()

கருகிய மேனி கண்டு கதிரவற கெதிரே நினறு
மருகவென் மகண்மேற் காதல் விடுதிட வரத வாறு
தெரிதர வுரையா பென்றான் சீறிநீ யிழிந்த சாதிக்
குரியவ னினனோ டென்ன வுரைப்படுன் றுயிர்த்து ரைத்தான். ()

இயங்கிய கோப நீங்கி யிழிந்தயா னிலகி வாய்ந்த
வுயர்ந்தவர் தம்மைச் சேரி னொழிந்திடுங் களங்க மென்று
சயம்பெறச சொல்வ தோராய போலுமென் றனனற டங்கண்
வயங்கிழை யுனது மாதை வருந்தியான் கேட்ட துண்டோ. (௧0)

எழுந்திடு முயரம் பெண்ணை மூன்றதின் மேலி ருந்து
முழுந்துருள் பொழுதி னினறன் கைவிட லாழி யூறுஞ்
செழும்புன னிழலிற் பாரததுத் திகழ்தரு கணையா லெயய
விழுந்தவல் வாழி கண்டு கொடுத்தனை வியந்து நினறே. (௧௧)

ஆதலின் விலையாய்க் கொண்ட பொருளென வாயி னானின்
பேதையென நிகழ்ச்சி பேசி யிடுமது பொறுது கண்ணின்
மீதழற் பொறிகள் சிந்த வெகுண்டுதன சாணை வாயிற
கோதுறக் கடைந்தான் மேனி யெழிலெல்லாங் குலைந்த தம்மா. (௧௨)

என்செய்வான் பரிதி நிற்பெண் ணெனக்கதி மோக மாரு
மன்புவைத் திடுவ னென்ற னவவுரை செவியிற கேட்டு
முன்புநான் முகன ளித்த முரண்மிகு சாணைச் சுற்றைத்
தன்கையா னிதுத்தி விட்டான் றரிக்கில னொந்து மீண்டான். (௧௩)

வருந்திய துயரங் காங்கி மதியிரு கண்ண னோக்கி
யருந்தவ மியற்றும் வானோ ரூவனை யடுதது நின்ற
முருந்துறழ் முத்த மூரற் குழுதவாய் முகம ளைந்து
திருந்துபைங் கிளியின் வாய்ந்த திகழ்மொழி யெனன்று ரைத்தாள்.

முன்னரென் பிதாவுக் கென்னை யிகழ்ந்தது முழுதுஞ் சொன்னே
 னன்னவன கூர்மை வாய்ந்த சாணையி னகத்தி லுய்த்து
 மனனிய லொளிம முங்கக கடைந்தனன் வருத்தந் தீர
 வுன்னரு ளன்றி வேறொன றுளதுகொ லிரவிக கையா. (கரு)

என்னுன் மொழிகேட் டாசா னிலகிய வயித்திய நாதந்
 தன்னினிக் கிடுமென் றுன்றன் பாரியோ டெழுந்து தாதார்
 பொன்னிதழ்க் கடுக்கை வேய்ந்த வயித்திய நாதன் பொற்றாள்
 பன்முறை பணிந்து தீர்த்தம் படிந்தருச் சனைபு ரிந்தான். (கங்)

பொருந்திய கன்னி மாதம் புகழ்மிகு மாக மாதம்
 வருந்தினான் மூன்று செய்த பூசையின் வாய்மை தன்னைத்
 திருந்துபே ரருள்ப டைதத தேவநா யகன்ம கிழ்த்தே
 யருந்திற் லெழிலு நலகி யரியநல வரமு மீந்தான். (கள)

இன்னகுத் துளிப்ப லுதி விளரிவண் டெழுந்து பாடு
 நன்மலர்க் குழலாள் காந்தி மதியுட னாங்க டோறு
 மன்னுபே ரின்ப நல்கும் வயித்திய நாதன் பாதந்
 தன்னையன் பொடுப ணிந்து தனதுல கத்தைச் சார்ந்தான். (கடி)

மனமிறு மாந்த தோட்டா மகளொரு ஞான்று வாய்ந்த
 தினகரன் பாரி சாயா தேவியா சனத்தி ருப்பத
 தனதுளங் கொதித்தே யன்னா டனித்திருந் ததுவுந் தீர்த்து
 வினவிநல் லுரிமை செய்து விளங்கினன் விண்ணின் மீதில. (கஈ)

வேறு.

கறைவிளங் கியமணி மிடற்றுக் கண்ணுத
 லிறைவனுக் கிரவிரான் மலரெ டித்துந்

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.

கஅ௩

ஹைவழா தருச்சனை செயதல் சொல்லினன்
மறையருச் சனைசெய்த வணமை சொலவன்மேல்.

(௨௦)

ஆதிதனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

கீட திருவிருததம்-கக௬.

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.

இலகு சோமக னென்றுரை பெற்றிடு
மலகி லாற்ற லுடையவ னாய்ந்தபொன்
னுலகில் வாழிமை யோராதய ருற்றிடத்
திலக நான்மறை சேர வெடுத்தனன்

(௧)

வஞ்ச னைசெய் தெடுத்தின் மாகட
னஞ்ச போலொளிர் சேற்றி னடுவினி
லஞ்சி யேக்கமு றப்புதைத தானயர்ந்
தெஞ்சி வானவர் யாவும் விடுத்தனர்,

(௨)

அரவ ணிந்திடு மையனை யன்னவர்
பரவித் தோத்திரஞ் செயதனர் பைந்துழாய்
விரவு மார்பன்ற னைவியன் கங்கைதன்
சிரம ணிந்தவன் சிந்தனை செய்தனன்.

(௩)

வைய முண்டிடு மாயவன் பாய்விடை
யையன் றன்னை நினைந்த துணர்ந்தடல்
செய்யுஞ் செங்கண் மகரம தாகியே
வெய்ய சோமகன் வீழப் பொருதனன்.

(௪)

குருதி சோர விழுந்தபின கூறருஞ்
சுருதி தேடி யெடுத்திச் சுரந்தருள்
பெருகு காதலிற் பேதுற நீக்கியே
திருவி னாயகன் செவவிபெ றச்செய்தான். (டு)

மறைக ணானகும் வயித்திய நாதன்
னறைம லாப்பதம் போற்றி நவிலுநன்
முறைமை யாக முதிர்ந்திடு மன்பிணை
னிறையும பூசைசெய் நேசம தென்சொல்வேன். (சு)

ஏல வாச வெழிற்றிரு மஞ்சனங்
காலந் தோறுங் கனிந்தபி டேகஞ்செய்
தூல முண்டிடு மையனுக் கற்புதச்
சாலி யன்ன நிவேதனந் தானல்சீ. (எ)

மற்று முள்ள வகையுப சாரமு
நற்றி றம்பெறச் செய்தெழி னல்வரம்
பெற்ற மூர்த பிரான்றரப் பெறறதால்
வெற்றி வேத புரியென்பர் மேன்மையோர். (அ)
வேறு.

நாதனை நறுமல ரான யந்துநால்
வேதம்வந் தருச்சினை புரியு மேன்மைசே
ரோதருஞ் சருக்கமீன் டெடுத்தி ரைத்தனன்
பூதலம் வருகுசன் புகழ்ச்சி மேற்சொல்வேன். (க)

வேதமருச்சினைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-கஉடு.

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

கஅரு

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

பொற்புறந் தவஞ்சூழ் சூதமா முனிவன் புகழ்மிசு நைமிசா
ரணிய, வறபுத முனிவ ரகமகிழ்கூர வமையும் காரகன மகிமை,
நறநிறம் பெறவே யுரைத்தன்மே யினனமே னவிலருங் காதன்மீ
னாரச், சொற்சுவை யினிய பொருட்சுவை யுணர்ந்தோர் துதித்தனர்
குவித்தகை யெடுத்தே. (க)

தயங்குபூ ருவத்தி னன்னெறி முதுஞ்சி தருமிரா தந்திர மென்
ன, நயம்பெறு கற்பக தனிபணி வரைசூழ நலன்மிசு தாழ்வரை
யதனிற, பயன்றர வுமைதன் னுடன்மகிழ் கூர்ந்து பரிவுறு திருவிளை
யாடல், வியன்பெறச் செய்யும் விழைவின னாகி விமலன்வெய் யோ
னைநோக் கினனே. (உ)

அங்கியங் கடவு ணடுவினின் றரிய தவம்புரிந் திடுமவர் போ
னறு, வெங்கதி ரவன்றன் வெயிலகொதித் திடுமவ் வேலையின் விழி
த்துமே னோக்கி, யெங்கண யகன்வீற நிருந்தனன் முகத்தி னெழு
ந்துவோர்த் திடுந்துளி யொன்று, பொங்குமாழ் கடலின் வடவைவான்
கணல்போற் புவிதனில் விழுந்தது மாதோ. (ஈ)

உத்தம மான நிலமகள் வாய்ந்த வுபநிட வாக்கிய மதனான்,
மத்தரான் மலர்சேர் வள்ளலைத் துதித்தென் வருத்தம தறியவே
றுளரோ, வத்தனே தாங்கற கரியதாய்த் தாபாக் கினியதி ருருமா
யடர்ந்த, தெத்தனை கொண்டு திருவே னிரட்சி யிரட்சியென் றிரங்
கினின் றனனே. (ச)

இவ்வகை புலிமா துரைத்தன மினிநீ யிரங்குத நவிரெனப் புக
ன்று, னவ்விசே ரண்ண னவிலுமப் பொழுதி னல்லெழில் சிவந்த

க ௮௬

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

வண னமதாய்ச், செவ்விதாய்க் கருமை தீர்ந்திடு குன்றி நிறமுடைத
திகழுகதி ரவன்போற, கவ்வைநீர்க் கடலசூழ் புவியினின் றெழுந்து
கறையிடற் றண்ணலைப் பணிந்தான். (௫)

மார்தளிர் மேனி டையனன் னவனை மகிழ்ந்துவாய்ந் திருநதிடு
குரூரஞ், சாந்தநீ செயது புவிக்கணு கூலந தனைப்புரி தயங்குமங் கள
முண, டாநதகு முபய காவிரி யதனுக கமைத்திடு நாப்பண்வார் கட
லிற், கேய்நதமேற் றிசையின் வயித்திய நாத மெனுந்தல மியல்பெற
விளங்கும். (௬)

பூசுரர் மனையி னித்தியாக் கினிசெய் புகைநறு மணங்கமழ்ந்
திலகுந், தேசுநல் கிடுமப் புண்ணிய தலத்தைத் தெரிசனஞ் செயத
வக் கணத்தி, னேசமுற றுளததி னினைந்தன யாவு நிலைமையா யளி
க்குமென் றுரைத்தான், பேசரு மகிழ்ச்சி கூர்ந்துதென் றிசையைப்
பெட்டியீ துரனோக் கினனே. (௭)

எண்ணரி தாகி யிருந்திடுந் தலங்கள் யாவையு மினிதுற வண
ங்கிப், புண்ணிய கங்கை நதியினீ ராடிப் புதுமல ரால்விசு வேசன்,
வண்மைசேர் பாதாம் புயந்தனி விலகு மகிழ்ச்சிகூர்ந் தருச்சனை
புரிந்து, தண்ணளி முரல்பூர் தருவளர் வயித்திய நாதமா நகர்த
னைச் சார்ந்தான். (௮)

தீர்தரு வினைநோ யொழிந்திட விளங்கித் திகழ்ந்தசித் தாமுத
தீர்த்தந், தோயந்துநன் னிறப்பட் பிடைகரித் திருந்து தாயநீ றணி
ந்திழை யினிதா, வாய்ந்தமூப் புரிநா லணிந்திடு மார்பின் மன்னுமூத்
தரீயநின் றசைய, வாய்ந்துசே ருருத்தி ராக்கநன் மாலு யற்புத
வொளிசெய்ப் புனைந்தான். (௯)

கனிவுட னெழுநது சிந்துர முகக்கற் பகவிநா யகன்றனை வண
ங்கிப், பனிமதி யணிந்த வயித்திய நாதன் பதாம்புயங் கண்டுகண்
களித்தே, புனிதமஞ் சனம்பஞ் சாமுதம பஞ்ச கொவியம் பூங்கனி
யிளநீ, ரினியநல் லபிடே கந்தனக் கமைந்த திரவியம் யாவையு மெ
டுத்தே. (க௦)

அளப்பருங் காத லுடனபி டேகஞ் செயதுநல் லாடையா பர
ணம், வளத்தொடி சாததி நிவேதன மளித்தது மந்திர விதிமுறை
வழாது, விளக்கிய தூப தீபமுங் கொடுத்தது மேதகு சகத்திர நாம,
மிளக்கமுற் றிடுகூ விளங்காத தேந்தி யினிதருச சனைபுரிந் தன
னே. (க௧)

திவவிய மான வன்னநெய யொழுகித் திகழ்ந்திடு மபூபந்
கனிமற, நிவ்வகை யனேக விதநிவே தனமற நினைமைபெற றிடநித்
மளித்து, நவ்விசே ரண்ண றனைப்பணிந் தெழுந்து நலம்பெறு துதி
பல செய்தான், கவ்வைஞும் கடலின் விடதுக ரமலன் கண்ணின
முன் னெழுந்தரு ளிணனே. (க௨)

பூமக ளினிய புதல்வநின் றனக்குப் பொறபுற வேண்டிய வர
ங்க, ளேமமெய திடயார் தருகுவங் கேளென் றிசைத்தன னண்ண
லே நினது, தாமரை மலர்பொற றுளினை நினையுஞ் சிந்தைதந் தரு
ள்புவி தனின்மே, லாமணி பெறுநற கிரகநின் றங்க மாகுமா திக்க
நல் கென்றான். (க௩)

அன்னது மன்றி வேண்டின னினைய தலந்தனின் மாதமீ ரா
நின், மன்னிய செவ்வாய்க் கிழமையி லினிய மகேசுர பூசைபண
னினர்தா, நன்மைசேர் சகல பாக்கியம் படைத்து நலம்பெறு புத

கவிஅ

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

ஸ்வனைப் பெற்றுப், பின்னாவெண் கயிலை சேர்ந்துபே ரின்பம் பெ
றுமவர நல்கூல் கெனவே. (கச)

வேறு.

அங்கா ரகன்வேண் டியவரங்க ளனைத்து மனிததே பெருங்கரு
ணை, யெங்கோன் விளங்கி யிருநதனன்மற நெழில்சேர் சித்தா முத
வடபாற, செங்கோ கனக முகமலர்தென் றிசையை நோக்கி யிட
வுறைந்து, கொங்கார் மலரா னிதம்பூசை புரிந்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்
தனனே. (கரு)

இன்னேன் புகழ்சேர் மான்மியமற றின்ன மொன்று பகர்வ
னெனப், பனனூன் முறைகண் முழுதுணர்நது பதினெண் புராணங்
கரைகண்ட, தன்னே மரிய சூதமுனி வரன்கூழ் நைமி சாரணிய,
நன்மா முனிவர் செவிக்கினிய வழுத மொழியா னவில்கின்றான். ()

வேறு.

இலகிய சுவேதவிந் தெழுந்த தெம்பிரான்
மலர்முகத் தனிலொரு கறபம் வண்மைசேர்
நிலமிசை விழுந்திட நிமலன் செய்தன
னலர்குச னுதிரமே னியினு தித்தனன். (கஎ)

நடுங்கினர் வானவர் நாதன் பார்த்தவன்
கொயிந்தழ லுருவினி லுதிரங் கூருவ
தொடுங்கிடச் செய்குவ னென்று ரைத்துமே
ஸுநிற்றிற் குசன்கருத தனமயக் கூறினான். (கஅ)

மங்கள் வாரநின் மகிமை யிவ்வுல
கெங்குளோர் களுந்துதித் தேத்த நல்கினேன்
செங்கைகூப் பினர்க்குநின் குரூர் தீர்த்துநீ
பொங்கிய புகழோடு பொலிக வென்றனன். (கக)

வேறு.

எண்ணருந் துயரங் கூர விருந்தசென குட்டந் தன்னாற்
கண்ணினு லொருவர் பாரார் கடலவிட முண்ட கண்ட
வண்ணலே நினையனறி யடியனேற கரணு முண்டோ
நண்ணுமிக குட்டந தீர நலவழி யருள்செய யெனறான். (உ0)

மங்கள வருவ மான வயித்திய நாதஞ் சேர்ந்து
பங்குனிச் செவ்வாய் தனனிற பரந்திமி மமுத மென்னும்
பொங்குபூம் புனலின மூழகிப புராதனன வயித்திய நாதன
பங்கயச் சரணங் கண்டு பணிந்திடிற் றீரு மெனறான். (உ௧)

ஆறணி யண்ண லோது மனைத்தையு முணர்ந்து மேலாம்
பேறரு டலத்தைச் சாராது பிறங்கி மகிமை கண்டு
கூறரும் வீர பத்திரக் குரிசிலை வணங்கி மறறும்
வேறுவே நிறைஞ்சிச் சித்தா முதபபுனல விதயாற ரேய்ந்தான். ()

வண்மைசோ மாசி மாதப் பிறப்பினிற் றீராத மூழகித்
திண்ணிய படிமேலேறும் பொழுதினிற குட்டந் தீராதே
யெண்ணரும் பசுமபொன் மேனி யெய்தினுன் குசன்பின் வாய்ந்த
புண்ணியக கவச மொன்று புகன்று யீசா னத்தின். (உ௩)

ஓடையொன் றியற்றித் தூய வொளிசெய்செங் கழுநீர் வைத்துக்
கோடைஞான் றிலுநீங் காது குளிர்மணங் கமழும் பூவா
லாடைவெம பூலித்தோல பூண்ட வண்ணலுக் கேற்கும் வண்ண
நாடியே சாததி நின்று நலம்பெறத் துதிகக ஹறான். (உ௪)

கமலநான் முகனுங் காணுக் கண்ணுதற் பிரானே போற்றி
யமலனே போற்றி பெங்க னையனே போற்றி நீங்காத்
தமலம சொழிப்போர்க் கெனறுந் தையபுரி பரனே போற்றி
* துமலநீர்த் துயிர்க்குத் தோன்றாத் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி.

* துமலல - தும் அலலல்; தும் - துகள்.

சுருதிதே டரிய நாதா தாயனே போற்றி யெனறே
வருதுதி பலவுஞ்செய்து வள்ளல்பூங் கோயில் வாய்நத
நிருதிதென் நிசையிற் சித்தா முதநிறை வடபா நீங்கா
தருகுதென் முகம தாக உமாந்தினி திருந்தான் பன்னாள் (உக)
வேறு.

திறஞ்சே ரினிய செபநதவஞ்செய திலதர்ப் பணநெய யாகுதி
செந், நிறஞ்சே ரங்கா ரகன்றனை நினைந்தே யளியா தவர்க்கமமா,
விறந்தே யிடுமப பலனதனா லினைய தலத்தி னியல்பெறுநல், லறஞ
சேர்ந் திருந்தோர் மறறெவர்வர தவர்க ளெ வர்க்கு மஃதாமால். ()

அண்ணல் வரம்பெற் றினிதுறையு மங்கா ரகனாக் கிபபலனென்யிடு
றெண்ணியளிப்போர்க் கெண்ணருநல் லெழினமங் களம்வந் தெய்தி
நண்ணும் புகழ்பொன் னவமணியுங் கொழிக்கு மனனே னனமகிழ்ச்
பண்ணு மதனா லவந்நினவின் படியே யனைததும் பலித்திடுமே. [சி
வேறு.

அற்புத மிகவங் காரகன் பூசை செய்திடுஞ் சருக்கம்யா னறி
நத, நறபெரு மகிமை யுரைத்தன னிதன்மே னாதனைக் கலைமதி விதி
யாற், பற்பல மலாகொண் டருச்சனை புரிநது பணிந்துவாய்ந திடுது
தி புகன்ற, பொற்புறு சருக்க மான்மிய மதனைப் புவிக்கிதம் பெறப்
புக லுவனே. (உக)

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-கருசு.

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

எண்ணிலா மகிமை பெற்ற தக்கனாக் கிருபத் தேழு
பெண்ணெழில் கொழிக்க வந்து பிறந்தன ரினையர் தம்மை

விண்ணின்மீ தியங்குந் தூய வெணமதிக் களித்தா னன்னுன்
கணுமணி யெனவி ளங்கு ரோகினிக் கன்பு செய்தான். (க)

ஏனையர் தூயரங் கூர்ந்தே யிருந்தனர் சின்னாள் பின்னா
வானின்வெண் ணிலவு காலை மதியினை நீங்கி வந்து
தேனினு மினிமை வாயநது திகழ்ந்திடு சொல்லாற் றந்தை
தானிதம் பெறவே கேட்பச் சாலவு முரைத்தா ரந்தோ. (உ)

பொன்னினங் கொம்பு போனற புதல்வியர் நடந்த யாவு
முன்னாநினை றுரைத்த போது முதிர்ந்திடு சினதத னாகி
வெந்நெருப் பெனவே கண்கள் சிவந்திட விண்ணின் வாழு
மன்னவன் றனைசச பித்தா னடித்தது கயநோய் வந்தே. (ங)

குமுதவாய் விள்ள வெள்ளை நிலவுகொப் பளிகுந் தூய
வழுதமே னியிறக ளங்க மடித்தது கண்டு பார்மே
னமதுநோய் நலிவு தீரு மெத்தலத் தென்று ரைந்தே
தமதுநே ரரிதாய் மனனும் வயித்திய நாதனா சார்ந்தான். (ச)

எய்தரு மகிமை பெற்றே யிருந்திடுந் தீர்த்த மூழ்கி
வைதிக விதிவ ழாது சந்திவந் தனஞ்செய் தாய்ந்த
தாய்நீ றணிநது தூய கண்டுகை தரித்துத் துத்திப்
பையர வணிந்த நாதன் பதமலர் பணிந்து போற்றி. (ரு)

வேறு.

பூசைக் கமைந்த மஞ்சனமும் புதுமா மலரு நறுஞ்சாநதுந்
தேசிற்பொலிந்த தீபமுஞ்செஞ் சாலி யினிய திருவழுது
மீசற் கேயந்த பரிசினு லமைத்தே யிளகி யுருகுமன
நேசத் துடனே பூசைவிதி நியம மாக நிதஞ்செய்தான். (சு)

அய்ய னவன்முன் னெழுந்தருளி யடுத்த சாபந் தனைநீங்கு
செய்து திகழ்பூ ருவபக்கந் தனனிற்கலைகள் செழித்தோங்கு
வெய்து மபர பக்கமதி லிறங்கப பருவந் தனிலிலகித
துய்ய கலையீ ரெட்டிநிறைந் துலகு துதிசெய் திடவளித்தான். (௭)

பெண்ணிற் கணமந்த கற்பினராய்ப் பெருகு மெழில்வாய்ந் திடுமினிய
வொண்ணித் திலநன் னகைமாத ரிருபத தேழு பேருமுள
நண்ணப் பனிமா மதிவாய்ந்த நலஞ்சேர் போகந் தனைநுகரச்
கண்ணெற் றியினிற் படைத்தமணி கண்ட னருள்செய் தனனம்மா.

மருந்தாங் வயித்திய நாதனுமாம் வள்ளல் கலைமா மதிக்கருள்கூர்ந்
திருந்தே வரநல கினைவலன்செய் தினிய துதிபற பலசெய்து
திருந்த முலகு தனைச்சோந்து செந்தா மரைவாண் முகமலர்ந்து
பொருந்து மனைவி யினைவர்களும் புகழ்சே ருரினம பெறச்செய்தான.

வேறு.

ருளிர்ந்தரு மமுத கிரணமா மதியின் கொள்கைமான மியந்
தனை யெடுத்துத், தெனிகர வுரைசெய் தனனிதன் மேற்செங் கதிரா
வன் மண்டலத் தினிற்போர், தொளிபெற வருவ னென்றெழுந் து
யர்ந்து பரந்தவீழ் சடாயுவி னுமூசீ, ரளித்தரு மன்பர் முகமலர்ந்
திலகு மகமகிழ் கூடதரப் பகர்வேன். (௧௦)

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௯௮௪.

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்.

திருந்திய நான்முக னனித்த செவ்வீசேர்
பெருந்தவ நாரத முனிவன் பேசரு

மரும்பகை கடிந்திடு மம்ப ரீடன்வந
திருந்தபே ரவைமகிழ கூர வெயதினூன். (க)

பொனமுடி தரித்தர சுரிமை பூண்டிடு
மன்னவ னருககியந கொடுத்த வந்தனை
நன்னெறி பெற்றிடச் செயதுன னலவர
வென்னவெங் குலஞ்செயுந தவமென துத்தினூன். (உ)

இகலபுரி யைம்புலப பகைக டுந்திடு
மகதியாழ் முனிவரன் மன்னன வரயமையும்
புகனமொழிப பரிவையும் பூரித தன்னவ
னகமகிழ தரப்பல வாசி கூறினூன். (ங)

தரணியோர் குடைநிழ றணிப்பு ரந்திடும்
புரவல னிகபரப் பேறு பொறப்புற
நராசுரா தமக்கெலா நல்கு நற்றலந
திருமுற வையனே யருளசெய யென்றனன் (ச)

பூவிரித தோங்குபூம் பொழின்மி குந்திடுங்
காவிரி வடகரை தனிற்கண் டோர்களுகண்
மேவரி தாம்மகிழ கூாவர் விண்ணவர்
யாவரும் புண்ணியத் தலமென் துத்துவார. (ஐ)

சித்தநன் மகிழ்பெறச் செய்யுஞ் செவ்வீசோ
முத்திமா நகாதனிற் சடாயு முக்கிளைக
கொத்துவாயந் திருந்தகூ விளமெ டித்துளம்
பத்திகூர் சிவார்ச்சீன பண்ணும் வாய்மையால். (ஈ)

தாரணி சடாயுமா நகர மென்றுதான்
 பேரணி பெறவுரைத திடுமெ னப்பெரு
 காரண முணர்ந்தநா ரதவ ருநதவன
 சீரணி வேந்தனாக் களித்தல செய்தனன். (௭)

மன்னவ நெழினமுனி வரணை நோக்கிவித
 தன்மைசேர் சடாயுவின் றந்தை யாவன்மே
 னன்மையாங் குலவரன் முறைமை யாதெனப்
 பன்னரு நன்மொழி பரிந்து கூறினான். (௮)

தக்கனற் புதல்வியாம வினதை தன்னையென்
 ழுக்கெலாம் புகழ்ப்படைத திலகு காசுபன
 மிககநன மனைவியாய்க் கொடுத்த னன்மிகு
 பக்குவ வணங்கரு ணனைப் ப யந்தனள். (௯)

பின்னர்நற் கருடனைப் பெற்றெடுத்தனன்
 முன்னவன் மூதறி வுள்ள சேணியை
 நனமணம் புணர்ந்தன னலமி ருந்திடு
 மன்னவ ளிருபுதல வனைய ளித்தனள். (௧௦)

தகுதிவாய்ந் திலகுசம் பாதி யென்பவன்
 மிகுதிறம் படைத்தமுன் பிறந்த மேன்மையான்
 புகழ்பெறு சடாயுவென் றுலகம் போற்றிடு
 மகிமையா னவன்றனக கிளைய வாளாலே. (௧௧)

சூழ்தரு மிவாசொலற் கரிய நண்புடன
 வாழ்பெரு நாளினிற கயிலை மால்வரைத
 தாழ்தடஞ் சாரனின் நேறி னுர்தடுத்
 தாமுகட லெனக்கிளர்ந் தார்க ளங்குளா. (௧௨)

பையவெய் தவாதமைப் பார்த்தி யாங்களிப்
பொய்மயக குறுபிறப் பொழிகக வெண்ணினேந
தெய்வநா யகனறரி சனஞ்செய வோகளைச
சைவரா யிருநதுநீர் தடுத்த நீதியோ. (கக)

என்றபின வாசலி னிருநத யாவரும்
வனறிநற கழுகினுக் கிலகு ஞானம்வந்
தொன்றியே புண்ணிய பாவ வுண்மையை
நனறுணாந ததியுமோ வெனந கைத்தனா. (கக)

கனமமவிட டிருந்திடுங் கழுகி னுகக
னனமைசேர் ஞானநல குவதுண டாங்கொலோ
வென்னபுன மதியென விகழ்ச்சி கூறியே
யன்னவா போவெனப் புகன்ற கறறினா. (கக)

பத்திகூ தாவவர் தமைப்ப ணிரதுநன
முத்திசோ நெறிதனை மொழியு மென்றிரந
தெத்தனை யோதுதி செயத தெண்ணரி
தத்துனை நெறியுணாந தளித்தன மேயினார். (கக)

வேறு

புகழ்பெற ந்தஞ்செய கனமநன கியறறிப் புகலுதற் கரும்பிர
வஞ்சந, திகழ்சிவாக கிணையா னடப்பதென நெண்ணு மவன்சிவ
ஞானியா குவனமே, னிகழ்தரு மவன்ற னுளத்தினன் னெறிசேர்
கிட்டைநீர் விவேகமில பறவை, யிகழ்தரக கடவ தலதுனை யினே
யோ னுடன்புக விடேமென விசைத்தார். (கக)

ஆயயஞக் கிணையைச் செலுத்திடு மவர்க ளறிந்திட வமர்ந்து
சம் பாதி, நொய்யதாம் பட்சி சாதியா னுவலும் வேதநன் னெறி
தனைக கேண்மின, வைதிக மறையோர் தமசகுமெயஞ ஞானம்

வரும்வழிச் சிவராச்சினைப் பலனாளு, செய்யவே லரசாக கந்தனா
தமைச்சே விப்பது ஞானசா தகமாம (௧௮)

ஒழிந்திடும வணிகாக கந்தன ரரச ரொளிமலாப பாதசே
வையினா, மொழிந்திட வரிய ஞானசா தகமா முறைமையி னுதித்
தகுத திராகுச், செழுந்திரு ஞான சாதக மூவா சேவையி னுலவரு
முனிவாக, கெழுநதுசெய யரிய தவத்தினுன் ஞான மெத்திடுஞ் சா
தக மாமும். (௧௯)

நலன்கொள்கந தருவாக கினனிசைப் பாடல் ஞானசா தகம
நாளு சித்தாச, கிலவருந மவுனங் கின்னராக கெழிலவாயந் திருந்
தஞ் மாலைகட் டிதனா, பலனபெறும் வித்திபா தராகருவாத் தியங்
கா பகுத்திசை பெறவடித த்மித, நிலம்புக ழினை ய வேயிவர்க் கெ
ன்று நிலைமையா ஞானசா தகமா (௨௦)

பொருந்திடும் பட்சி சாதிமே லெழுந்த பொற்புறச சாயத்து
தாழ் தயாந்த, திருந்துமவின மீதில் வட்டமிட டேறிச செலவது
தெய்வரா யகற்கும், வரும்பெரு மகிழ்ச்சி கூாதாச செய்பு மாத
லான ஞானசா தகமா, மருமபுக ழிலகு மவரவா சாதி தருமமே
யனைவரும் விழைவா (௨௧)

என்றுநின் றுரைப்ப விருந்திடு மவர்க ளெழுந்தநீ பற்றிடும
வேச, நனறுணாந தநியந காட்டிய பின்னா நாதனைத் தரிசனஞ் செ
ய்ய, வெனறிகுழ விலையார் தருகுவ மெனறு மேலுமொன் றுரை
ததனா பாஹு, வனற்றி லிலகு மண்டலம் புகுநு வருமன வென
வகுந தம்மா. (௨௨)

வியந்தநீ யெழுந்தே யினையவ னுடனே செல்லுழி வலிமையை
விட்டுப், பயந்துவீழ் திடினமேற் செய்வதென் னெனறார் பரிந்து
செய் விரதம்விட் டிடுவோ, னயந்தரு புராண துடணஞ்செய் வோ

னண்ணிடு நரகம்யான புதுவன, நுயாநதிலும் பாவ மெய்திடக கடவ
னென்றுறு தியையுரைத தனனே. (உ௩)

தரித்திடுரு சபதம் கூறியே தரையைத தன்னெழின் மூக்கினுற்
தீறி, ஸ்விததுவன சிறகை யுளாங்கிரு வருளுகுழ வேகமாய்ப் பறந்த
னா கதிரோ, நெரித்திடுங் கிரணந தாங்கரி தாகி யினையவ னிலகிய
கந்த, புரிசசர காண்ட வனநதினமர் திரப்பொற் குண்டமேற் புகழ
பெற விழுந்தான். (உ௪)

வன்றிறன மகிமை சிறகில வாகத் தாழந்திட வருந்திமே லெ
ழந்தே, யொன்றரை முகூதந் தனனிலா காய வெளிகடந் தோடி
மேற பாணு, தனறழ லொழுது மண்டல மணிததாய நெருங்குமவ
வளவையிற் றழைந்து, வென்றிசூழ சிறகு வெந்துசம் பாதி வீந்திய
வரைதனில் விழுந்தான். (உ௫)

வேறு.

மணிமம் திரவவு டதகுண் டமு * மிளா யவள்வண் புகழ்மு தம
தாக, வணிதன புனலொளிர் தடமும் பிறையர வணியும் பரனையு
மிமவான்றன, கணிதம பெறுதவ மதினவந் திடுமுறை தனையும்
வளர்முரு கனையுஞ்ஞா, தணியுந் தெளிவுறு பொழுதின னறிகுதற்ரு
மின் பழுமிக வுளதாக. (உ௬)

வேறு.

கண்டபின் குண்டந் தனிற்றின மூன்றிற கவினுறு படிவம்வா
யந் தெழுந்தே, தண்டகா ரணிய மிதுவென வுணரது தமனிய வுல
கினி லுறையு, மண்டாபோற் றிடுநல வயித்திய நாத வண்ணலை யரு
ச்சனை புரியு, மண்டிகா தலினுந் தீர்த்தநீ ராடி வந்துமூ வலஞ்செய்து
பணிந்தான். (உ௭)

அதிகமா மகிமை பெறுமூப சார நிறையவே தாகம முரைத்த
விதிமுறை வழாது விருசகிக மாத மேவுபிற பககவட் டமிநாட்
கதிபெறப பூசை செய்தருள் பெற்றுக் கவின்பெறு தண்டகா ரணிய
முதிராகனி யருநதிச சஞ்சரித தினப முறறினி திருநதனன மன்னோ.

அததகு புகழ்சூழ தண்டகா ரணிய மதுதனிற றசரத நெழில
சே, ருததம மான மந்திரத தலைவ ருடன்பதா திகள்புடை சூழ,
முததவெண குடைநீ முலிறசிலை வளைதது முதிராசின விலங்கினம் வெ
ருவப, பததிவாயா திருந்த பெருவலை கடடிப் பலவித வேட்டை
தான் செயதான (௨௯)

விரிசுடா வெயிலின வெப்பமீ தூர வுண்ணுநீர் வேட்டையால
வருந்திப, பரிசன முழுதுளு சோரந்நிடப பராரை விருக்கநீ முலிற
றுயின் றனனபாம், கரியபுற நினைக்கா லாலுதைத தனனா லரவு
கண் சிவந்திட வெழுந்து, புரிசினங் கொண்டு வருவது கணபி பொ
ருப்புவிட் டெழுநதனன் சடாயு. (௩௦)

திரண்டுகூர் வாய்தத மூக்கினா லரவு தீண்டுமுன கொததியே
யமுததி, யிரண்டுதுன் டமதாய்க் கடித்தெறிந தனனவ் வேல்வையி
லரனடெழுந் தரசன, முரண்டகு காலன் பிடிக்கவந திருநதா நெ
ன்றமி சேனையெடுத தன்னமுட், புரண்டிடச் சடாயு விரைந்தரன்
மொழியாற புகன்றன னடநதன யாவும். (௩௧)

உரைததபி னிலிய கலியளித தெழுந்தே யுண்ணுநீ ரெடுத்து
யான் வருவன், வரைப்புய மன்ன நின்களை தீரப பருகிரீ வாழுமூ
துரைத், திரைக்கடல் போலுந் தானைகள் சூழச் செல்லினித தமை
யனுங் காத, லரைக்கணப் பொழுது மறந்திடா திருக்க வருள்புரி
யென்றுபோற் றினனே. (௩௨)

குலமுறை மையுந்தான் வந்திடும வரவுங் கூறினன் மகிழ்ச்சி
கூர்நதரசு, னிலகிய வெழிலசோ மார்புறப் புலவி யினியதீவ கனி
புன லருந்திப், பலதுதி புகன்று சடாயுவை மறவாப் பரிவொழி தன்
னக ரணைநதா, னலமிகு மனைய சடாயுவவ வனத்தி னுடபல வுறை
நதுசுரு சரித்தான் (௩௩)

வேறு

உளத்தினிலவாயந் தருகியபே ரன்பாற கங்கை யொளிர்புனற
கோ தாவிரீ ராடி யுணமை, விளக்கியரும பலனளிக்க மேவும் பொ
ன்னி வெள்ளநீர் தோய்ந்துசிறை விரித்து ளர்ந்தது, வளத்தினைநன
முனிவராகள் வாசரு செய்யு மகிமையினை யினையதென வகுத்தி
யார்சகு, மளபபரிய தண்டகா ரணியந் தனனி லைமபதினா யிரமவ
ருட மிருந்தா னமமா. (௩௪)

இனையநலந் தருவனத்தி லிராமன் சீதை யிலக்குமணன் மூவ
ரும்வந் தனரி லங்கு, மனையர்தமை முனிவராக ளாசி கூறி யாசசிர
மந் தொழுகதுதிதா ரிலங்கை யாளும், வனைகழலகு ழிராவணன்மா
ரீசன கூட வரவிரத மேறியவர் வாசரு செய்யு, நினைவரிய மகிமை
நிறை தானப பாங்கா நீடுபெருந் தேர்நிறுத்தி நினறு பாததான் ()

செஞ்சொல்விடு மாரீசன் சீதை கணமுன் சிறந்தபொனமான்
வடிவெடுத்தது திகழ நின்றான், கருசமலாத் திருவனையாள காதல்
கூர்ந்து கணவனுடன் பிடித்துவரப் புகன்றாள் கையில், வெஞ்சிலையு
மடுகிணையு மெடுத்தா நீங்கா விருப்பமுறு யிலக்குமணன் றன்னை மே
வும், வஞ்சியிடச் சீதைநனைப பாது காத்து வைத்துநில்லென் றெ
ழுநதுவரு மான்பின் போந்தான். (௩௫)

அகப்படும்பான் மையதாகி யனேகந் தூர மகன்றபின்வெங்
கணைதொடுத்தா னுசீ தாவென், நிகத்தினொடு பரத்தினையு மளிக்கும்

வாயமை யிராமன்வாக கதுபோலக் கூபபிட் டெய்த, மிகப்பெரிய
கண்ணுடனே கீழ்தத தந்த வெய்யகுற சீதைசெவி மேவும் போ
திற, நிகைத்துமிகப் பயந்தசேல விழிந்ர பாயத திறலசெயிலக் கும
ணணைச்சிக கிரமபோ வெனறாள் (௩௭)

தமிழ்துரைத்தான் கொடுமைமொழி புகனறா ளப்பாற மமைய
னிருந் திமிடந்தான நேடிச சென்ற, னடுததுநின்ற விராவணன்
சந் நியாசி வேட மதுகொண்டு வந்தபிடசை யருந்தக் கேட்டா,
னெடுத்தனன்பின் றன்னுருவ மிராமா வெனறா னெனசெய்வா ளவ
ன்பறநி யெடுத்ததுத தேரை, விடுத்தனன்றென னிலங்கையதில்
விரைவிற செல்ல வெயதுயிராததா மவினையை வெல்வார் யாரே. ()

அரக்கனமடி யினிலிருந்து வருந்திச் சீதை யமுதகுறற் சடாயு
செவிக் கனலிற செம்பை, யுருக்கவிட்ட தெனக்கேட்ட துணர்ந்து
தன்கண் னெழுகனலிற சிவந்திடத்தே ரோடா வண்ணம், பருப
பதம்போ னினறுத்தித தானப ரந்த பாலிரத்த தீரமதிற பாவி தள
ளிச், செருக்கினொடு பெண்ணைநெய்க் கரையிற சோந்தான் சிறற
மிகக் கொத்திமுடிச் சிதறச் செயதான். (௩௯)

வாம்பரித்தேர் வணடிலபொடி பட்ட தோங்கு மணிககுடை
யின் றலேகீழாய விழுந்த மணமே, லாமபிகவிழ்ந் திருந்ததெனக்
கிடந்த தமமா வடல்கிளர்சா ரதியுமிந் தனன்வில் லம்பு, தூம்பு
படு னுணியுநது ளாகச் செயதான் சுழன்றெழுந்து சிறகைவிரித்
தடித்தான னாயா, டேம்பியழு திடப்பதகன றரையில் விட்டுச்
சிறகுசா லிரணமிறுத தெநிந்தான மாநோ. (௪௦)

கொடியகண்ண கழுததுருவி யோட விட்டான் குணடலம்போற
சடாயுவிழுந் தனன்கோ தண்ட, நெடியவனறன் னருந்ததிக்கற
பனையா டண்ணை நீண்டகரத் தாலெடுத்தோர் நிமிடப் போதின்,

மடியில்வைத்து விரைந்தெழுந்தா காச மார்க்க மாகவில்ங் கையை
யணைந்து வளர சோக, வழிநிழலின் வைத்தனனமேற் பறவை வேந
தற கடுதததம்ப ரீடனுக்காங் குரைபப தானு (ச௧)

வேறு.

சின்தை சளர்ந்து சீதைதனைத் தேடி யிராம நிலக்குமணன்,
வந்து பாலி ந்திகடந்து மணிசோச சனைகள் பரந்திருந்த, கந்த வரை
யில வாம்பரித்தோ கணைவில் லொடிந்து படுகளம்போன், நிரத வித
ம்வீழ்ந் திருந்தனகண் டிறகு சிதைபட டதுககண்டா. (ச௨)

ஒழுக வுதிர் முயிர்த்துவி னுயிருண டிலை பெனக்கிடந்த,
கழுகி றுருவங் கண்டுவனே காலன் வேட மாறிவந்து, கொழுதி
வரிவண டாற்றுநெடுங் கூந்தற் சீதை தனைப்பிடித்தே, முழுதுந்
தின்ற னிவனுயிரை முடிபப னென்று கணைதொடுத்தான் (ச௩)

அன்ன வேலைத் தசரதனுந் கிளையோ னியானென றுரைத்த
தற்கு, முன்ன நடந்த செயலனைத்து மொழிந்து சீதை தனையிலங்
கை, மன்னுங் கொடிய விராவணனறன் மடியி லெடுத்த வைத்து
வந்தா, னின்னல கூடப் பொருதிவிழுந் தேனென் றிவையும் புகன
றனனால். (ச௪)

வேறு.

அன்னநல் வாயமை மொழிசெவிப் புகுத வன்புமி தூர்ந்துள
முருகி, யுன்னுயிரி விடுஞான றுறறதான் மனத்தி னொருகிறு தயரமு
நினையேன், முன்னை நீ பூசை புரிந்திடும வயித்திய நாதமா நகர்தனை
முதன்மை, மன்னிய சித்தா முதவட பாலின் வயித்திய நாதன்வாழ
தெனபால். (ச௫)

அற்புத மாண விபூகிசுண் டத்திற கணித்தூறற் சிதைதனை யடு
க்கிப், பொற்புவாயந் திடுமுத் தரக்கிரி யையினைப் புரிசுவ னென்ற

னன் பூமி, யிறகுறை காலேப பரப்பியே தலையத தொங்கவிட் டிற
நதனன் சடாயு, மறபுய வலிமை யுடையவ னெடுத்து வந்துபின
னம்முறை செய்தான. (சசு)

குலவிய மகிமைப புகழ்பல படைத்துக குணங்குடி யிருந்திடு
மீரே, முலகுபோற நிடுஞ்சித தாமுதப புனலின் மூழ்கியுத தாக்கிரி
யையினை, நலமுறச செயத விராமனவெள னெருக்கி னீழவி னற
பிஜா பிண்ட, மிலகுதாப் பணமும் வேதநன மனுவா லெழில்பெற
வியற்றினன் மாதோ. (சஎ)

அனைய நியமஞ் செய்துமுடித தரவு மதியுந தண்புனலும
புனையும் வயித்திய நாதனடி பணிந்தன புருவா கிப்புகை
தனையாயந தரிய வேதவிதி தவறா சிலககு மண்ணோடு [தான்.
நினையு மவைதாம் பெறவியற்றி நெடுங்கா னகததென் றிசைபோந
வேறு.

இலங்கெழிறச் சைதயைத்தேடி நடந்திராம னினியதிரு வணை
யியற்றி யிலங்கை சோநது, வலனகொளகணை தொடுத்திரா வணை
னைக கொன்று வந்தடித்த வீழ்நணைக கிலங்கை வாழு, நலன்கொ
ணமுடி சூட்டியருந் ததிகுக்குக் கறபு நல்கியிடுஞ் சைதயுடன் விமான
மேறிக, கலநதுரிமை மிகுயிலக்கு மணன்பின் சூழக் கனகமதி
லயோதத்சென்று காதல கூர்ந்தான். (சக)

வேறு.

அறக ளத்திறை தன்னை யருச்சனை
பொறபு நச்செய் சடாயு புகழ்த்திற

நற்ச ருக்க நவின்றனன காலவன

சொற்றி றங்கொள் சருக்கமேற சொல்லுவேன்.

(௧௦)

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று

ஜை திருவிருத்தம்-௧௦௧௪.

காலவச்சருக்கம்.

லமே னியனறனை ந்தமும் போற்றிடுங்

காலவ னெனும்பெய ரிருடி காணையச

சாலவே சூதமா முனிவன றணமைசோ

சீலமா முனிவரற் குரைத்தல செய்தனன

(௧)

விழுமிய கேள்வியான மேனமை பெற்றிடு

மெழுபது டோக ஁டனி ருக்கனன

வழுவறச் சந்திவந தனமி யற்றினன

பொழுதுவீண் போக்குவ திலன்பு கனறிழன

(௨)

இனையவன றலகஞ்சரு சரித்தற் கெண்ணியே

புனைநலம் பெற்றகா விரிப்பு துப்புன

றனைவலஞ் செய்துமூழ் கினன்பின சார்ந்திடும்

வினையொழி சந்தர்புட் கரிணி மேவியே.

(௩)

தோயந்தன னரங்கநற் றுணைப்ப தாம்புப

மேய்ந்திடும் படிதுதித் திறைஞ்சிப போந்தனன

வாய்ந்தசீர் முட்டமா நகர மாகியாப்

பாய்ந்திடு நதித்திருப் பதினாற் றெட்டுமே.

(௪)

ஆங்குள தீர்த்தந் ராடி வணமுழாய

பாங்குறத தரித்திடு முகுந்த னைப்பணிந்

தோங்கிய காதனம் தூரப் போற்றியே
நீங்குமென மகேந்திரப் பொருபயி னினறனன் (ந)

வேங்கையின் றோலவிரித் திருந்து வேங்கட
வோங்கிய கிரிசகுரே ரொன்று மிலலைமென
ருங்கவ னினைத்துத புகழிற் செய்யலிற்
பாங்குறு புணரி ர்ப படிநது மூழ்கினான். (சு)

மத்தியா னந்தனில் வளரும் வேங்கடத்
துததம் சுவாமிபு— கரிணி யொண்புனர்
சித்தநன் மகிழ்பெறத் தோயநது செவ்வீசோ
பகதியால் வேங்கட நாடன் பாதமேல. (ஏ)

மருக்கமழ பைந்துழா யணிந்து வந்துபின
விருப்பறு மகேந்திர கிரியை மேவ்யே
திருப்பொலி செயன்முறை விசுவ தேவமு
மருத்திமே லறுசுவை யடிசி லுண்டனன் (அ)

தரண்மேற நிசைபுகுஞ் சாயங் காலையி
லரண்மலி மதுரநா யகனை யன்பிறை
பரவின னீங்கிதிற பழுது வந்திதன்
விரவுதி யினிலுயிர வடுவ னெனறனன். (க)

இம்முறை யாயிரம் வருட மெய்துஞான்
றம்மறை யிருடிசே துவினி லாய்புனர்
செம்மையா யாடிமேற் சித்த பாதுகை
யிம்முறை யேறியுத தரத்தின மேயினான். (க0)

செல்லுழி யுபயகா விரியின றீரமேன்
மலகும்வெள் ளொருக்குநல் வனத்தின பாங்கரி
னெலலையி னடந்தன னெழுந்தி ராகத்தன
கொல்லவர் தவனெனக் கொடுத்தி நினறன்ன (கக)

நாதனே யெனர சிங்க மந்திர
மோதியொண புனலெழித் திறைப்ப வுககிரு
சாதக் மாகியவ விருடி தானையிசைக
காதக் விராக்கதன் கணிந்தி றைஞ்சினுன (கஉ)

இனையகட லுலகிலிவ வருவம் வந்தது
புரையறப் பகரெனப் பூரு வந்தனி
லுரைபெறு துந்திவ னெனவு ரைப்பரென்
பரையறை பெறும்பெயர் வாயமை மெனறன்ன (கங)

மலலிகாச சுனமகா தேவன முன்னரி
னெலலகா ணருஞ்சிவ நிசியி னோபெறு
செல்வமா மறையவன சிவபு ராணநூல
சொல்லுமா யிடைப்பல தூட ணருசெயதேன. (கச)

கந்தரு வககுலத் துதித்துக் கானநூல
வந்ததாற பாடினேன மறைவ லோரெலாரு
சிறதைகூந தத்சயித தனாசி வந்தவ
னெந்துவெஞ் சாபமோ ரொடியிற கூறினன, (கரு)

அகந்தைசெய யரககன யைந்து சனமநீ
சகந்தனி லெழித்திடத் தகக தெனறன
னிகழ்ந்துசீர்ப புராணநூ லினைப்ப ழித்தலாற
புகன்றது பலித்தது புனித வென்றனன், (ககூ)

வேறு.

சென்றபின் னான்கு சென்மஞ் சிவநிசி யதனி னாதன
நனநரி சனத்தா லைநதாஞ் சன்னநீ வயித்திய நாதன
வென்றிசோ தலத்த ரக்க னுருவினை யெடுத்தது வேதம்
நனநநிந திலகு கால வனைப்பிடித திடந டப்பாய.

(௧௩)

அன்னவன் மனுவொன் றேதி யருமபுன நெளிப்பான் பின்ன
நின்னவல னுருவ ிங்கி யிடுமெனப புராண வாயமை
நன்னெறி யறிந்து கூறும் வேதிய னவினரு னன்னோன
சொன்னவப படிச னிததுத் தொடர்ந்தன னென்று னம்மா. (௧௪)

அருட்கிட னான வுனகை யரும்புனற பட்ட போதே
யிருட்பொலி பாவ நீங்கிந றிலகுந் தருவலோகம
பொருட்கெனச செல்வனென்று புகன்றுபொற புறம்வி மானந்
நிருத்தக வேறித் தெய்வக் குழாம்புடை குழச சென்றான (௧௫)

வேறு.

மங்குளவேங் கடநாதன றரிசனத்தில் விகாதம்வந ததனால் வெ
யய, வங்கியின்மூழ் குவனென்று சீடாதமை யழன்மூட்டு மெனரு
னன்னோ, ரெங்குகுலக குருவேநின் றனைநீங்கி யாங்கெவ்வா
நிருப்போ மென்றே, செங்கைவிரித் தெமையிரட்சிப் பதுசேவை
யன்றோவென் றுரைத்தல செய்தார். (௨௦)

அரிசகிபபன பூசாவிச் சகிவநதா லனபருககென் றருநான முன்
னந், தெரியவுணாத் தினையதனைச் சிந்தையிலவைத் தியமபினமென்
நிரங்கு, தேம்பும், பரிவுடையோர் தமைப்பாத்தக காலவனீ ரீத
யுத்தப படியா மென்றே, யரிமையுறப் புகன்றிடுத நவிரத்தங்கி
முட்டிமென வுரைத்தான் மாதோ. (௨௧)

என்செய்வா ரதன்பினெரி யழன்மூட்டி வைத்தனர்கா லவனெ
முநது, தன்செயகை யுறுதிமுறை மனுவோதி யங்கியினமூழ கினன
ரு ழாமன, மினசெய்சிற் றிடையுபய நாசசியா ரிணையோகள
விரைந்து செலலப, பொன்செயபாம் பணைநீங்கி யவனெதிர்கார்த
திகைப்பருவம் போந்தான மாயன. (22)

மன்னும்வயித தியநாதன் றனககிலகும் வாயுதிசை யதனின்
வநது, நன்மைமிகு காலவனுக கெதிராநின்று நளிணமலர்க் கரமபி
டிததுத, துன்னும்வனக கனனீககி யெடுத்ததுவரம் கேளெனருன் று
யரந் தீர்ந்து, பன்முறைகா லவனன்னோன் றனைப்பணிநது பரிநது
துதி செயதான் பாங்கால (23)

இனையதலந தனிலைய நீயிருத்தல வேண்டும்பே ரின்ப வீடு,
நனையளிக்கு மாதலினுற் றலவாசம யானசெய்வரந் தருதல் வேண
டும், புனையுநறம பசுந்துளப வேங்கடரா யகவென்று புகன்ற
ன்னனோ, னனையபடி வேண்டும்வர மனைததுமளித தன்னடங்கா
மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான (24)

வரங்கொடுத்த வாய்மையினால் வரத்தேங் கடநாத னெனவா
னோரு, மிரங்குகருங் கடலுடுத்த பூவுலகந தனிலுள்ளோ ரேனை
யோருங், கரங்குவித்துத துதிசெய்தார் காலவனுக் கருணமுகுந்தன்
கமலபாதம், பரிந்துபணிந் தவரிட்ட காமியம்யா வையுமபெறுவார்
பலநாள் வாழ்வார். (25)

வேறு.

கருத்த மைந்திடு காலவ னுரணன்
றிருபப தாமபுயம் பூசைநி சஞ்செயது
மருத்து ழாயணி வள்ளலவை குந்தமவாழந்
திருக்கு நறகதி யினபமேற பெற்றனன். (26)

தெளிவு பெறறிதி டீடர்கள் யாவரு
 நளின மங்கைத னாயகன் பாதமேற
 றளிர்ப சுந்துழாய சாததிய கங்குளிரந்
 தெளிதின் வைகுரத மெய்தியின் புறறனா (2.௭)
 வேறு.

மத்தநத் துழாயணி வளள லைததொழும்
 பத்திகூர் காலவன் பண்பு கூறினே
 னுத்தம மானநல லுறுதி வாயந்நிதி
 சித்திர கேதுவின் செயகை சொலவன்மேல (2.௮)
 கலவச்சருக்கமுற்றிற்று
 ஐக திருவிருத்தம-௧0௪2.

சித்திரகேதுச்சருக்கம்.

இனிதின்மூ வாறு புராணநன் குணாததே யெடுத்திதம் பெறப்பகா
 முனிவரன் சவுன காதிமா முனிவா முகமலாந தகமகிழ் கூரப் [குத
 புனிதன்வாழ் தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதனற பொறபுறு சரிதந
 தனிலொரு காதையற்புத மாகத தரும்படி யுரைத்தன்மே யினனால.
 வேறு.

தயங்குசவ வீர தேசந் தனைப்புநர் சளிப்போன் மேலாஞ்
 செயம்பெறு சித்திர கேது திகழவன் மனைவி கற்ப
 வியநதறி வரிய மேன்மை விளங்குமே மாங்கு யன்னை
 னயந்தரும் புதல்வ னினறி நாடொதும் விசார முற்றான (2)

எண்ணினன் சிவனை மாலை யிந்திரன் முதலவா னோரை
 நண்ணும்வே தியரை முன்னம் பூசனை நயநது செய்யேன்
 நிண்ணிய கொடுங்கோ லோசசித திரிந்ததாற சோநத தெண்ணிப்
 புண்ணியப புதல்வற பேறு கிடைத்திடாப புன்மையென்றே. (௩)

இம்முறை யிரங்கு போதிற காறகிய முனிவ னென்போன்
செம்மைசோ சித்திர கேது திருத்தகு மனையிற் போந்தான்
கொம்மென வெழுந்த வேந்த னருக்கியங் கொடுத்தபு போற்றி
விம்மிவெய துயிரத்தி ருந்தான் வினவிமேன முனிவன மாதோ. (சு)
மனதற்று கிலேசந தன்னை வகுத்தனரை பென்று வேந்தன்
றனக்கிதம் பெறந யந்து கூறின னதனபின் றக்கோ
ரினத்தினன் மகிமை பெற்றோ யென்குறை புதலவ னில்லை
நினக்குவே றுரைப்ப தென்னென நிமமொழி நிகழ்ந்தல செயதான்
யேறு.

அரசுளுவ குரைப்ப வுணரத்தி முனிவ னகவகுளார் தெடுத்த
ரை செயதான், புரவல புதலவற பேறுனக கிலலாக காரணம் புந
லுவன் முனனம், விரவுநல வனஞ்சொ கலிங்கதே சத்தின் வேந்தன்
பாகவீர நிருந்தாய், திரமுற கோ முணரத்தவே தியனறன சிவகிசிப
பூசையை யிகழந்தாய் (சு)

அனறவன பூசைத் திரவிய மதனி லளிந்தி பழத்தினை யெறி
சதுத, தினறனை யப்பால் வேறிடந தனன்றி சிவகிசிப பூசையை
முடித்தான், மனறவிப் புவிபிற சித்திரநா னிருந்தே மரித்தனை யியற
நிய பாவ, மொன்றியே புதலவற பேறுனக கில்லா துளநதுயா
கூர்ந்திருந் தனையே (எ)

உனக்குநல லுறுதி யுபயகா விரியி னுப்பணி லொருதல முளது,
மனததுயர் திரங்கு மாயிடை வரத வேங்கட நாதினை லணங்கித்,
தனக்கினை யிலலாத தையலை வயித்திய நாதினைப் பணியினமேன
முன்று, தினத்தினிற் புதல்வற பேறுதான் கிடைச்சும வகைகட
மலையவன் செயவான். (அ)

வன்றிற லுறுதி வேள்வியா னியற்ற வளர்திர வியமனித் திடு, நின்றதா மாமற செல்லுதி யெனவே நிறையுமா தவனுரைத தனன் பின, வென்றிசே ரரசன முனிவரன் மனத்தின விழைந்தன யாவையு மீந்து, தன்றுணை வியைமுன போந்திடச செயது தானபடை யுடனெழுந தன்னே. (க)

நல்லனான் றுற்றுத கையலை வயித்திய நாதனை விதிமுறை பணிந்தே, செல்வமா முனிவ னுரைத்தவட் படியே செயதன்ன வேங்கட நாதன், சொல்லரும் புகழ்சேர் புதல்வனைப் பெறுவை'சூழந்தி டுஞ் சிவநிசி விரத, மொல்லையிற் றுழா தியறறுதி வயித்திய நாதனை வணங்கியென் னுரைத்தான. (க0)

திசுழந்திந தலத்தை மூவலஞ் செயது தெய்வநா யகனருள பெற்றுப், புகழந்திட மகிமை பெற்றதன் நேசம போந்துமா தந் தொறும் பொருந்தி, நிகழ்நதபே ரன்பாற சிவநிசி விரத நியமமா யியற்றின னதன்பி, னுகந்தொறு முள்ளோர் துதிசெயப் புதல்வ னுதித்தன னுததம் தினத்தில. (கக)

சிறிதுநாட் சென்ற பின்புதல வனுக்குத் திகழ்தரு மணிமுடி சூட்டி, நெறிமுறை செங்கோல் செலுத்திடச செய்து நேசமாம் வேங்கட நாதன், பிறிவிலவை சூந்தங் கயிலைமால் வரையும் பெற்றன னிககதை கேட்போ, ரறிவுள புதலவற பேறுபெற் றிடுவா ரளப்பரு நிதிபடைத் திடுவார். (கஉ)

வேறு.

பத்திமீ தூரவெம் பிரான்ப தந்தொழுஞ் சித்திர கேதுவின் சருக்கஞ் செப்பினே

வீரசேனச்சருக்கம்.

உகக

ஐத்தமன் வீரசேனன் ஐன்மைசேர்
சுததமாஞ் சருக்கமே லெடித்துச் சொல்லுவேன.

(கந)

சித்திரகேதுச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருதம்-க௦௫௩.

வீரசேனச்சருக்கம்.

சார்தரு நல்வளந் தழைத்து நாடொறுஞ்
சோதிகழ் வாலிய தேச மன்னவன்
கார்நிகர் வணமைசோ கரத்தி னுன்புக
மூரசொலற பாலரெண் ணரிய தாகுமே.

(க)

விளங்கிடு மவன்பெயர் வீரசேனன்வா
ழிளங்கும ரனைவிழைந் திகப ரம்பெற
வளர்ந்திடும் விரதநன் கியற்றி மானமிய
மளந்தறி தருஞ்சிவ புராணங் கேட்டனன.

(உ)

உரைத்திடு புராணிக ருளம கிழந்திட
விரத்தின மிழைத்தவா பரணம் யாவையும்
வரைப்புய மன்னவ னளிதது வணமைசோ
தரைக்கணவீற் றிருக்கவா சனமுந் தந்தனன

(ஈ)

தாழ்ந்திடு புவிதனிற ருனி ருந்தன
ஐழந்திடு புராணநற் கதைய னேததையும்
வாழ்ந்திட வுணருநான் மவுன நீங்கியே
சூழ்தபே ருடன்பல சொல்வ முங்கினான்.

(ச)

இனையமன் னவனறனக் கிதம ளிததிந்
தனயனவந் துதிததனன் றகுதி பெற்றநந்
றினமதிற் சித்திர சேன னெனதுபே
ரனைவரு முரைத்திட விட்ட னைத்தனன். (௫)

அப்புதல வன்றனக் கீரெட டாண்டினிற்
செப்பரும் புகழ்சவு ராட்ட தேசம்வாழந்
தப்புவித கிதஞ்செய்மன னவன ளிததிநி
மைப்புபுற கூந்தலா டினை மனஞ்செய்தான். (௬)

இநபதான் டினி ரகய ரோக மெய்திமேற்
பெருகியை யையநிலென் பெழுந்தி யாகுகையைக்
கருகிடச் செய்துமேற் கனத்த தாதலா
லருமையாம வயித்திப மனைததுஞ் செய்தனன். (௭)

நலிவுசெய் ததுதனை நாடி மனனவன்
மெலியுண ணிடையுடன் விதன மீதுறப
பொஸ்விழந் தெண்ணிடம் பொழுத ருந்தவ
மலிகவு தமமுனி வரனவர துற்றனன் (௮)

அருக்கிய முதலிய வளித்தது மனனவன்
விருப்புறு முசமனம் விளம்பிப் புத்திர
னிருக்குமந நிலைமையு மெதிததுக் கூறினான்
றிருக்கிளா முனிவரன றிபானஞ் செய்துமேல். (௯)

மனனகேள் சிவகதை மகிழ்ந்து கேட்பவர்
பினனொரு வாகளுடன் பேசி டாரதை
யுன்முக மாகவே யுணர்வா நீமுன
மன்னிய ருடன்பல பேசிக் கேட்டதால். (௧௦)

இததகு நோய்தொடாந தெய்திற நீறிலா
வததன்மான மியந்தனைக கேட்கு மாயிடைச்
சிததம்வே றுகவே சிலசொற சொலபவன்
புத்திரன் கயவியா தியபைபொ ருநதுவான். (௧௧)

நதலா துயாந்தவா சனத்தி ருநதுமே
னாநற புராணநூல கேட்கு நன்மையில்
பாதக மிரவுரவம பதிய மூழ்கினுஞ்
சாதகம் பெறநெடுங் காலந தான்செலும். (௧௨)

புகனறிநி புராணநிந தனைசெய புலலறி
வகநதையர் புத்திர கீன ராகுவா .
நிகழநதிடக் கயவியா இயுமவந தெய்திநி
நிகழந்துநீ ரிழிவெனு நோயநி ரம்புமே. (௧௩)

விடையுந் தவன்றல புராண மேனமைநன
னடைபெறக் கேட்பவர் நடுவெ முந்திடி
னடைருவர் குன்மநோ யன்றிக் குடமுந்
தடைபடா தெய்திநிந் தனாந்து வாடுவார். (௧௪)

திகைப்பொழித திடுஞ்சிவ புராணங் கேட்டுமே
னகைப்பவ ரிரவ்ரவ நரகஞ் சோகுவார்
வகைத்திறம் விளங்கவா சிதத போகருநற
வெகைப்பொரு ளனித்திடார நரகிற் றேய்குவார். (௧௫)

வணமைசோ புராணமான் மியமவ குததெடுத்
துணமையாய்ப் புசனறவர்க் குபாபெ ரும்பொரு
னுண்ணிழை யாடைநல் கிடார்க னெநதுதன்
கண்ணிழந் தருநர கழநதி யேங்குவார. (௧௬)

பொருத்திட வுரைத்திடு புராணி கர்க்குமேற்
 திருநதுமா பரணமுஞ் செம்பொன னுடையும்
 பரித்தளிந் திடாதவர் பாரின மீதினின்
 வருநதுவா சுவானமாயப் பிறந்து மனனகேள். (௧௭)

முன்னவன் புராணமேன் முழுதுங் கேட்குநன
 நன்மைசோ நாட்புரா ணிகாககு நன்னிதி
 பொன்னினுற செய்தவா பரணம் போதுசார்
 தின்னபற் பலவளித திடவி திககுநூல். (௧௮)

எனறுமா முனிவர னெடுத்தது ரைத்திவன்
 பொனதுவன் மாதமோ மூன்றிற போருமுன்
 னன்றிசோ வயித்திய நாத நற்றலஞ்
 சென்றுசுத தாமுத தீர்த்தந் தோயநதுபின். (௧௯)

புதலவனல விருச்சிக மாதம் புண்ணிய
 மதிகமா மபரபக் கததி னட்டமித்
 திதியினில் வயித்திய நாதன் சீரடி
 விதிவழா தருச்சனை செய்து மேன்மைசூழ். (௨0)

சடாயுகுண் டந்தனிற நயங்கு நீற்றினை
 விடாதமெய் யன்பினு லெடுத்தது மேனிமேற்
 படாதபா டில்லையென றுரைக்கப் பண்ணுநோ
 யடாதொழிந் திடுந்தரித திடுமப் போதினின். (௨௧)

செல்லுதி யெனததெரிந் தெடுத்திக் கூறினா
 னல்லநீர்ந் திடப்புவி யளிக்கு மன்னவ
 னல்லமா முனிவர னவிலும் யாவையு
 மொல்லையிற் செய்தன னொழிந்த தன்னநோய். (௨௨)

இட்டகா மியந்தரு மெழிற் புள் ளூரினிற்
நிட்டமாஞ் சடாயு குண டததி னுகருநற்
பிட்டதி ரசம்வடை பிறங்கு மோதக
மடடிலா நிவேதன மகிழ்ந்து செயதனன்.

(௨௩)

வேறு.

மிக்கபுகழ் படைத்தோங்கு சடாயு குண்ட வேதிகைநற் பசும்
பொனவைத் திழைத்து மேனமை, தககநவ மணிகுபிறநி யதன
வெண் ணீறு தனையணிந்து பின்னாததன் புதலவன் பாரி, தொகக
பரி சன்னஞ்ஞு நின்று வேந்தன றெலபுகழ்சோ தேசமதிற பாதி
தூய, செககாரிற் மொளிரவயிததிப நாதற கீரது திருவருள்பெற்
றெழிற்கொடிஞ்சித தோமேற் போந்தான.

(௨௪)

பெருமைபெறு பிரதோட காலந தன்னிற பிறங்குசெவவாய்க்
கிழமையினிற பிதாக்கள் ஞானநி, னருமையிசு சடாயு குண்டத தில
கும் வெண்ணீ றணிந்தாலவெண் குட்டமுத லனைததந் தீரவார்,
பொருநதியிடும் பகைவர்தமை வெல்வா விட்டுப் போகேனென
றுரைத்திடும்பேய் பூத மோடுங், கருதியிடு மிட்டகா மியங்க ணல்
குங்கைகண்ட பலனாகுங் கடலகும் பாாமேல.

(௨௫)

வேறு.

கிளர்ந்திடு முலக மீதிற கெழுமுசெங் கோல்செ லுத்தி
யளந்துகண் டெடுத்துக் கூற வரியவண் புகழ்ப் டைதது
வளம்பெறு வீர சேன மான்மியச் சுருக்க வாயமை
விளம்பின னிப்பாற சீல விருத்தநற் சுருக்கஞ் சொல்வேன்.

(௨௬)

வீரசேனச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆத திருவிருத்தம்-௧௦௮௧.

சீலவிருத்தச்சருக்கம்.

- குற்றநீத திலகிய குணமி குந்திநி
நற்றவ மியறநுநன் முனிவ னுரதன்
பெற்றிசோ கதைபிநி துரைதத தன்மியே
மறமுமோர கதைவருத துரைததன் மேயினான் (க)
- வெயிலவிரி பசுமபொனவாயந திலகி விணடொடி
மெயிலுடுத தெண்ணரும புசுமத னைத்தினை
பயிலபயி டுனிசி தேசம் பாபபனா
மயிலிய லாரொடும வாழவ தன்னதில (உ)
- குலவிய கண்ணுவ கோததி ரந்தழைந
திலகிடப் பிறநதவன் கயில னென்றுபே
ருலகுளோர கூறுதற குரியன் பாரிபேர்
நலமிகு சுருணையென் னுரைப்பர் நாடடினின். (ஈ)
- ஏலவார் குழலெழிற் சீல விராதனை
யாலமுன டவனரு ளால னித்தனன்
காலகா லங்களிற கருதிச செயசடந
கோலநீக் கடலுல குவப்பச் செய்துபின். (ஐ)
- வேதவே தானகமு மோது வித்திநி
காதலகூர் பருவம சநிநது கற்றுணா
போதகா சாரிடன புத்தி ரனறனக்
கேதநீங் கிடவளிப் பதுமி யறறினான் (ஐ)
- இனையவ னாழ்வசத் தியறகை யென்கொலோ
நினைகிலன பாவமீ தென்று நிரதனை
தனைநிதஞ் செய்தனை றாணி மீதினி
லனைவரும் பழித்திட மதுவ ருநதினன். (ஐ)

தண்ணளி புரிந்துநீ தாயைத் தந்தையை
யெண்ணருந் தூடணஞ் செய்தி கழநதுகள்
ஞண்ணும்வே சியாநாக ரெச்சி லுண்டனன
பண்ணிடுங் கொடுமையரா பகுத்துக் கூறுவாரா. (எ)

அன்னவள சேடம்யான கொடேன கனறுநில்
லென்னுமப பொழுதினும் வலிந்தெ மிதசதைத
தினனுத றவிரதிலன நிருநது மெல்லினும்
புன்னகை செய்துபுல லுதலொ ழிந்திலன. (அ)

பிறங்குவேல் விழியொரு பெண்ணை யீனறுவைத
திறந்தன ளவளுநல் லிரதி பாமென
நிறங்கிளர் பருவமெய தினணி னைப்பினு
மறஞ்சுடு மெனலவிடுத் தவளைப் புலலினன. (சு)

எண்ணியென சொலவனயா னவளபின னீனறிடும்
பெண்ணையும புணர்ந்தனன் பெரிய பாவிதான
மண்ணினி லாதிமத் தியார்ச்சு னேசுர
வண்ணல்வீற் நிருநதிடுந் தலம மிததனன (க௦)

அனையநற் றலந்தனி லவனகொ டிந்தொழி
றனையுரைப பரிதுநா டொறுந்தன னெஞ்சினி
னினேருவ னிவர்மனை சிதியெ டிகுமா
நினையதென் நிரவ்விற் நிருடி யேகுவான. (க௧)

விடையுந் தேறுமவ் விமலன றன்னரு
ஞடையவன மறைக்குலத் துதித்து மாமறை
தடைபடா துணர்ந்தவன் சடாயு குண்டநீ
நிடைவிடா தணிந்திட முடிந்து நங்கினான். (க௨)

அணங்களு டனைவிடுத தவன்முன் போலொளித
திணங்குல விரவினிற் திருடற கெய்தினுன்
குணந்தரு சடாயுகுண டத்தி னீற்றினைப
பண்டொரு முடிபபென வெடுத்ததுப் பார்த்தனன். (கங்)

உணனுதற கமைபயோரா காசு மின்மையாற
றுண்ணென ஐதியே தூற்றி லிட்டிமேல
வண்மைசே ராடையைக கவாந்து மாதிலே
நண்ணுமுன னமன்கணம் வரவி றந்தனன் (கசு)

சிவகண மியமனு தரைச்செ யிரத்தடாந
திவர்ப்புன நீவிரவந் திடுவ தென்கொலென்
றவர்தமை விலக்கிமுன் னூது நீறது
தவறியன் னவனுட றனனின் வீழ்ந்தது. (கரு)

கண்டிலீர் போலுமென் றுரைததுக் கண்ணின்முன
விண்டொடும் விமானமே லேற்றி மேவினா
ரொண்டிசை புகழந்திடு சடாயு வின்னெழிற்
குண்டரீ றணிபலன கூற்ற பாலதோ. (கௌ)

வேறு.

திகழுஞ் சீல விருத்தன் திருத்தமாம்
புகழ்கொள் வாய்மைச் சருக்கம் புகன்றன
னிகழ்சு வாசினி மான்மிய நீணில
மகிழும் வண்ண மெடுத்த வகுப்பன்மேல். (கௌ)

சீலவிருத்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கடுகவு.

சுவாசினிச்சருக்கம்.

ஆழ்ந்திடு கங்கா தீரயீ திலகு மருமறை யவனமனை யவளசீர், குழந்தெழில் கொழிகுளு சுவாசினி யெனனுந் தூயவ ளாயிடை யுயாநது, தாழ்ந்திடு பனைக டழைந்திடு பராண விருககமுந் தண் மலர் நெகிழ்நது, வீழ்ந்திடு பசுந்தே னுடனமுறுக கவிழ்நது விரை கமழ் நலனையும் புகழ்நதான் (க)

துணைபிரி யாம லிருந்திடு மினிய தோழிய ருடனபொழி லகத்தி, லிணைமலர் கொய்பப் போந்தனள் வந் டோ ரியாவருந் தனித்தனி பிரி நதார், மணமலி புனனை நீழலிற் றனிதது நினான ளாமமரப பொ ந்தி, னனைகொடும் பேயதான் கண்டிமோ கிததே யடுத்தது பிடித திட வமமா. (உ)

குணதிசை யதனிற் றளிராவிரித திலகு கோழரைக கடம்பினீள் பொந்தி, னணையும்வே தாளம் வெளியினிற் புறப்பட டனையமுன் னின்றதந் கதனபின, வணமிகு போதி யெனுமரப பொந்தின வசி த்திடு பிரமரட சசுவொன், நிணையிலா வணங்கன் னவளெதிர் நின்ற திவையெலாங் கண்டிவெய துயிர்த்தான். (ங)

ராங்கிய டனனை யான்முனங் கண்டேன் பினபுரீ கண்டனை யினறு, பாங்கரி னின்று முறைமையா யிவனை யனுபவித் திடுமபடி யனறி, போங்கிய வலிமை பேசிமுற கொல்வே னுனையொரு கண் ப்பொழு ததனி, னீங்கிரீ போவென் றென்றினோ டொன்று நெ ருப்பெழக் கூறி நின்றதுவே. (ச)

இனையபற பலவுஞ் செவிப்புகும் பொழுதி னென்செய்வாள் வெருவினள் மூச்சை, தனையடைந் தின்ற தந்தையின கிருகஞ் சார்

நதன ஞ்ண்டிநித திறையோ, தினையள வேனு மினறியே பித்தர் செய்கையை யெய்தின ளப்பாற, புனையிழை தனனை யிருடியாச் சிரமம் புகச்செய்து போந்தனா தாமும். (ரு)

மெலவிய தனனை மணம்புரித தவனும் விருப்பறு மன்னையும் பிதாவு, நலலமா முனிவ ரிடத்திலோரா மாத நானகுமா தம்மொரு வருடஞ், செலவநா ளளவும் விதிமுறை வாசஞ் செயதனா வேறு வே ருக, வொலலைவி லிவாக ணினைவறிந தொருபாழங் கிணற் றினிற் தள்ளினினை றொளித்தே. (சு)

அலகைக ளிருநத வதனபின்மு வருங்கா னுதுபோயத தேடி யே பாரதது, * நிலவரங் கண்டு வெய்துயிரத தெடுத்தி நின்றனர் முப்பது வருடஞ், செலவரி த்தனமுன செயதபுண ணியத்தாற சேர்ந்தனா வெள்ளெருக கிலகி, நலமிக வளிகும வனத்திலப் பொழுதி னடுங்கியே நின்றன புறம்பின. (எ)

கண்ணுவ முனிவ னுச்சிர மத்தின் கடைப்படு வடகிசை யதனி, நெண்ணமுக் குலைந்தே யவையெலா மேங்கி நின்றபின் கணங்குழைப் பதியை, வணமைசே ரொழுக்க முறைமையாற றொ முது வணங்கின ளதிசயித தம்மா, பெண்ணணங் கவன் மீன்றவ ரிருந்த பெரியவே தியர்பதம் பணிந்து. (அ)

கேட்டனா தலத்தின் மகிமையை மறையோர் கெழுமுசித்தா முத தீர்த்தம், வாட்டங் கண்ணுண முழுகிடச் செயம்மின் வலி மைசேர் பசாசணு காது, நாட்டமுன் றுடைய வயித்திய நாத னற் பதம் பணியுமப் பொழுதி, ஸீட்டிநல் லினையா லிகபரம் வேண்டும் யாவையு மளித்ததி மென்றார். (க)

திலகநான் மறையோ ருரைத்தவப் படியே தீர்த்தநீ ராடிடச்
செயது, நலமிகும விலவக கிளைவினா வயித்திப நாதினை யருச்ச
னை புரிப, விலகுநாய தந்தை ரெபதன ரணங்கு மிபற்றியே வலம்
வரும் பொழுதிற, சொலமகி முனிககுஞ் சடாயுகுண டத்தின் றாயரீ
றள்ளியே டணிந்தாள். (௧௦)

ஆரமு தனைய வணங்கிவட் கடுதத வலகைநோ யன்றியே
யச்சோ, கோரமாம் வினைக ளியாவையு நீங்கிக குலவுபே ரின்ப
மெய் தினர்தஞ், சீரணி விளககந தோன்றிட நினரு டிகழந்திதி
மனையகுண டத்தின், காரண முணாந்து மூவரு மெண்ணிக கரை
பெரு மகிழ்ச்சியைப் பெற்றா (௧௧)

கரங்குவீத திலக மூவலரு செயது காசினி யதனின்மே லா
ன. வரந்தரும வயித்திப நாதினை வணங்கி வாழ்மூ ரெபதின் ரத
னாறு, புரந்தரன முதலாங் கடவுளா போற்றும் பொற்புறு டடாயு
குண டத்தின், நிரமபெறு மகிமை யரிதரி தெனறே செப்பின
ஹரத மூனிவன. (௧௨)

வேறு

துய வாயமைச் சுவாசினி வண்மைப
யேயு மாறு கருததெடுத தோத்தனே
னாயும் வண்புக ழான்றதுச் சீலனண
பாயி லவகு சருக்கம் பகாவன்மேல். (௧௩)

சுவாசினிச்சருக்கமுறநிற்று

கூட திருவிருத்தம்-௧௧௧௧.

துச்சீலச்சருக்கம்.

திருந்துகாம் பிலிய மென்னுந் தேசம்வாழ் மறையோன வேதம
வருந்ததுச் சீல னென்போன் மததநாண் மலர்சோ பித்த

னரும்பலன் கொடுப்ப தென்னென் றனேகமா நின்றை பேசி
யிருந்தனன் சோரன் வீட்டிற் பொருள்கவர் தெழிறநீ யிட்டான்.

ஆரிய ரன்றிச் சுற்றத் தராகளு மவனைத் தள்ளிப்
பூரியா போவென் றூரின் புறத்தினில் விடுததா ரன்னோன
பாரிபுத திராபின போதப் பறபல லூக டோறு
மோரியை யொத்துக் கூப்பிட் டோடியே திரிந்தி ரந்தான். (௨)

வழிதனி விடிவி முடது மாய்ந்தனள் பாரி யன்னோ
ளழியுமுன் மைந்தன் கூட விழுந்திறந் தனனொ ழிந்த
செழியகா னகத்திற் சின்னா டிரிந்தன னதன்பின் செவவி
பொழிதரும் வயித்திய நாதம் போந்துபூவ் கோயில சேர்ந்தான.()

சிலபகல் சென்ற பின்பு திருந்துமனா சனமெ டுக்கு
மிலகீய பணிதான் செயதே யிருந்தன னவனைத் தூய
நலமிகு மெதிவ யிறநி னோயநலி துணை முள்ளான்
குலவுபுண் ணியவி பூதி குண்டநீ நிகெ வென்றான். (ச)

செவியினிற் கேளான் போன்றே யிருந்துபின் நேடிப் பார்த்துப்
புவியினின மருநது வாங்கித் தினறிழற போமெ டிததுக்
குவியுமிச சாமப லுனறன் கொடியநோய தீர்ப்ப தில்லை
விவிதமாம் பணம்ப நிகக வேண்டியே வைத்தா ரென்றான். (ரு)

ஆங்கிகழ்ந் தெடுதது றைக்கு மம்மொழி யுணர்ந்து நின்று
தாங்கருவ் கோபந் தன்னுற் சபித்தனன கண்சி வந்து
வேங்கையாய்ப் பிறப்பா யென்றே வெளியிலவ் வெதிபோ முனை
நீங்கின னரவந் திண்டி நெடியவப் பாவி யம்மா. (சு)

புனைவினி னரகந் தன்னிற ரோய்நதிடத் தள்ளி விட்டா
ரணையவ னரகின வீழா தருஞ்சிவ பணிமுன செய்த
வினைவச மதனா மேன்மை விளங்கருச் சனமா மூதூர்
‘னையனைந தடலசெழிதத் தழல்விழி யுழுவை யானான. (௭)

“தடரு மகிமை பெறறுத் திகழமுத் தலததில வெய்ய
வடனவ விபூதி குண்ட நீறுமே னியின ணிரது
பாடதிற புகுந்தான் கண்டு பிடித்ததக கனற்கண் வேங்கை
யோமுனன் குததிற தளள வொழிந்ததவ் வருவ மன்னோ, (௮)

நிறம்பொலி விபூதி குண்ட நீறுபட் டிறநத வாற்றற்
சிறந்திடும் விமான மேறிச் சிவகணஞ் சூழ வெள்ளிப்
பிறங்கல்வீற நிருந்தான மிகக பெருமைசேர் குண்ட மேன்மை
கறங்குரீள் கடலசூழ பாரிற் கணிப்பரி தனரோ வென்றான. (௯)

இலகிய வெதிவி பூதி குண்டநீ றணிந்தி ருநது
* கலதைசெய் வியாதி நீங்கிக் கருணைசெய வயிததிய நாத
னலமிகு பொற்றூள் போற்றி நவிலரு மகிழ்ச்சி கூர்நது
சீலபகல வாசன செய்து திருநதுமாச் சிரமன சோநதான. (௧௦)

வேறு.

துலங்கும் வண்புகழோங்குதுச் சீலநன
னலங்கொள வாயமைச் சருகக நவினறன
னுலங்கொ டோளுதங் கனனுயர் மானமியப்
பலன்பு கனற சருக்கம் பகர்வனமேல, (௧௧)

துச்சீலசசருக்கமுற்றிறது.

சூட திருவிருத்தம் - ௧௧௨௨.

உதுங்கச்ச(ருக்கம்).

பின்னரும் விபூதி குண்டப பெருமையைச் சூத னென்னு
 நன்முனி வரனபு கன்ற னுனமறை யுணர்நது ந்திய
 கனமநன கியறிக காமக் குரோதநீத தண்ணல பாதம்
 பனமுறை பணிவோன சீடா பரிவுகூர தரவி ருந்தான
 சற்குண மறையோன சீட னொருவனாழ கயநோ யுறறுப
 பறபல துயரு ழநது வருந்தியே குருவைப பாததுச
 சொற்பெறு கால மூன்றுந தெரிந்திடுந தூயோ யிநனோ
 யறபக லொழியா தெனனை யடுத்ததை யருள்செய யென்றான.(உ)

வேறு

முனபுவை சியனீ மூரகக நடைமிகு துரோகி பூசை
 யனபுடன செயவோர் தமமை யகந்தையா லிகழ்ச்சி செய்தாய்
 தெனபுவி யாளுங் கால தூதுவா சினதது வநது
 பினபிடித் திழுதது வெயய பெருநர கததில வீழ்த்தார. (ரு)

ஆங்கது நீங்கி நாயாய்ப் பிறந்தனை யதனபின வநது
 பாங்குள மறைக்கு லத்தி லுற்பவித தனையப் பாவத்
 தோங்கின கயநோய தீரு முபாயமொன றுரைப்பன கொன்றைத
 தேங்கமழ வயித்திய நாசன செவவிசேர் தலததைச சோந்து.(ச)
 நிறைந்திடும் விபூதி குண்ட நீற்றினை யணிந்த போதிற்
 குறைந்துநீங் கிடுமிற னொன்றாற் கொடியநோய தீரா தென்றே
 யறைந்தன னனைய மேனமைத தலந்தனை யடுத்து வெண்ணீ
 நிறைந்திடப் பத்தி நீங்கி யெடுத்தல னுடலி லிட்டான. (ரு)

அடுத்திடும வியாதி தீரக் கணடில னுசான் றனனைக
 கடுத்திடல் வெளுத்த தனறிக காரிய மில்லை யென்று
 தொடுத்தன னனைகம வார்த்தை னுகளுறு சாம்ப லென்ன
 கொடுத்திடு மென்றி கழ்ந்து கொடுமொழி பினனுஞ் சொன்னான.

ஐந்தரத் துதங்கள் கூறும் வெய் சொற பொறும் லுள்ளத்
சகயில் பாவி சாக மாடுவை யெனது சாப
சுரககணப் பொழுதுந் தாழா தீட்டன வைனவ லாரி
'மதினிற் பிறந்து சோயிற புறத்திலோரா மரத்தி ருந்தான். (எ)

'தம மறையோன சித்தா மதபபுன லுதய காலம்
தீமீ தூர பூழ்சப டனிமதி யணிநத வேண்
கியன றனைடப ணித்து நிறைநதிகம் லீபுதி குண்டச்
தீமீ நண்பது மீதி கொண்டுசொன வகாசுச் சென்றான். (அ)

தீதும்வே தியனம் சிழந்தே யந்தான லுசை செயத
பயநா தனைவ ணங்குச ரூரிய தூததப பாங்காப
பயவக குண்ட நீற்றுப பரிடபொக சண்டைத் வைத்துப்
யாயகையற் தீர்த்த பானம் பண்ணுதற் கெழுநது போந்தான். (இ)

தீத்தகு பொழுதிற் காசு யமையபொக சண்டைத் பூசுகாற்
காதத்டக குண்ட நீறு டட்டடாற் சோயயந தேகரு
சுததமாய நீங்குத லேவா குழந்த வமான மெறி
தீத்தனவாழ கயலை சாரந்து நீலைபெற திருந்தா னம்மா. (க)

தீப்படி யனெகம் வாயமை யெயதிய லீபுதி குண்ட
தீமபபெரு மேனமை தனைனை விதவழா ஆறுதி யாகச்
செயினன புரண மூவா மணாந்துளந தெளிந்த னுயோ
புப்பருந தவத்தோ ரெல்லா முயாபெரு மகழ்ச்சி பூததார்.(கக)

உதங்கச்சருக்கமுதறிந்.

கூட திருவிருத்தம் - ககங்.

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்
முதறிந்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசித்தபத்திரம்.

இப்புராணம், பல்லவராயப்பட்டு ம-ந-ந-ஸ்ரீ, அழகப்பிள்ளை
பவாகள தந்த ஏட்டுப்பிரதியின் உதவியால் அச்சிடப்பட்டது
இந்நன்றி யாவராலும் இனிது பாராட்டற்பாலது. இப்புத்த
வேண்டியவர்கள் சிதம்பரம் செங்கமுகோப்பிள்ளையார்கோயிறதெ
110-ம் நெம்பாவீட்டில் நம்மிடத்திலும், சிதம்பர சைவப்பிரக
வித்தியாசால மானேஜர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவ
ளிடத்திலும், சென்னையில் கலாரதநாகர் அச்சுக்கூடத்திலே
ம-ந-ந-ஸ்ரீ, ஊ புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், வயித்
சுரன்கோயிலில் மளிகைவியாபாரம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, முருகப்பமுதலியா
வர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை அணு-அ, தபாற்கூலி அணு-க

இவ்வணம்,
சு. சொக்கலிங்கமுதலியார்

பு. 110-ம் நெம்பாவீட்டில், சிதம்பரம், தபாற்கூலி
வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலை
சென்னையிலும், சென்னை-20.

